

Euroopa Liidu Teataja

L 300

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

52. aastakäik

14. november 2009

Sisukord

I EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1069/2009, 21. oktoober 2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus) 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1070/2009, 21. oktoober 2009, millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 549/2004, (EÜ) nr 550/2004, (EÜ) nr 551/2004 ja (EÜ) nr 552/2004, et parandada Euroopa lennundussüsteemi toimivust ja jätkusuutlikkust ⁽¹⁾ 34
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1071/2009, 21. oktoober 2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ ⁽¹⁾ 51
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1072/2009, 21. oktoober 2009, rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta ⁽¹⁾ 72
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/2009 21. oktoober 2009, rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 ⁽¹⁾ 88

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

Hind: 7 EUR

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1069/2009,

21. oktoober 2009,

milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 152 lõike 4 punkti b,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Muuks otstarbeks kui inimtoiduks ette nähtud loomsed kõrvalsaadused on inimeste ja loomade terviseriskide võimalikuks põhjustajaks. Varasemad kriisid, mis on seotud suu- ja sõrataudi, transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate (nt veiste spongioosne entsefalopaatia) leviku ja dioksiini esinemisega söödas, on näidanud teatavate loomsete kõrvalsaaduste sobimatu kasutamise tagajärgi inimeste ja loomade tervisele, toidu- ja söödaahela ohutusele ning tarbija usaldusele. Lisaks võib sellistel kriisidel olla laiaulatuslikum kahjulik mõju ühiskonnale tervikuna, mõjutades põllumeeste ja asjaomaste tööstusharude sotsiaalmajanduslikku olukorda ja tarbijate usaldust loomsete saaduste ohutuse suhtes. Haiguspuhangutel võivad olla negatiivsed tagajärjed ka keskkonnale, mitte ainult jäätmete kõrvaldamisega seotud probleemide tõttu, vaid ka seoses bioloogilise mitmekesisusega.

(2) Loomsed kõrvalsaadused tekivad peamiselt inimtoiduks mõeldud loomade tapmise ajal, loomsete saaduste, nt piimatoodete tootmisel ning surnud loomade kõrvaldamise ja haigustõrjemeetmete võtmise käigus. Olenemata sellest, kuidas need tekivad, kujutavad nad endast võimalikku riski inimeste ja loomade tervisele ja keskkonnale. Kõnealust riski on vaja piisavalt ohjata, kas kõrvaldades kõnealused saadused ohutul viisil või kasutades neid muul otstarbel, eeldusel et kohaldatakse rangeid nõudeid kaasnevate terviseriskide minimeerimiseks.

(3) Kõikide loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamine ei ole realistlik lahendus, sest selle tulemusena tekiks ületamatult suured kulud ja keskkonnariskid. Vastupidi, paljude erinevate loomsete kõrvalsaaduste ohutu ja jätkusuutlik kasutamine mitmesuguseks otstarbeks on selgelt kõikide kodanike huvides, tingimusel et terviseriskid on minimeeritud. Tavapärast kasutataksegi paljusid erinevaid loomseid kõrvalsaadusi olulistest tootmissektorites, nagu ravimi-, sööda- ja nahatööstuses.

(4) Uued tehnoloogiad on avardanud loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete kasutusvõimalusi paljudes tootmissektorites, eelkõige energia tootmises. Siiski võib uute tehnoloogiate kasutamine põhjustada terviseriske, mida tuleb samuti minimeerida.

(5) Ühenduse tervise-eeskirjad loomsete kõrvalsaaduste kogumise, transpordi, käitlemise, töötlemise, ladustamise, turulelaskmise, jaotamise, kasutamise ja kõrvaldamise kohta tuleks sätestada sidusa ja tervikliku raamistikuna.

(6) Kõnealused üldeeskirjad peaksid olema proportsionaalsed riskiga, mida loomsed kõrvalsaadused kujutavad endast inimeste ja loomade tervisele nende käitlemisel ettevõtjate poolt kogu ahela eri etappides alates kogumisest kuni

⁽¹⁾ ELT C 100, 30.4.2009, lk 133.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2009. aasta aramus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 7. septembri 2009. aasta otsus.

- kasutamise või kõrvaldamiseni. Eeskirjades tuleks arvesse võtta ka nende toimingute ajal tekkivaid keskkonnariske. Ühenduse raamistik peaks vajaduse korral sisaldama tervise-eeskirju loomsete kõrvalsaaduste turulelaskmise, sh ühendusesisese kaubanduse ja impordi kohta.
- (7) Määruses (EÜ) nr 1774/2002 ⁽¹⁾ kehtestati Euroopa Parlament ja nõukogu muuks otstarbeks kui inimtoiduks ette nähtud loomsete kõrvalsaaduste ühenduse sanitaareeskirjad. Teadusliku nõuande põhjal ning komisjoni 12. jaanuari 2000. aasta valgel raamatul toiduohutuse kohta põhineva meetmena kehtestati kõnealuse määrusega eeskirjad, mille eesmärgiks oli toidu- ja söödaahela ohutuse kaitse ning mis täiendasid toidu- ja söödaalaseid ühenduse õigusakte. Kõnealused eeskirjad on ühenduses oluliselt parandanud kaitsetaset loomsetest kõrvalsaadustest tulenevate riskide vastu.
- (8) Määruses (EÜ) nr 1774/2002 esitati loomsete kõrvalsaaduste liigitus kolme kategooriasse vastavalt kaasnevale riskitasemele. Määrus nõuab ettevõtjalt, et nad hoiaksid erinevatesse kategooriatesse kuuluvaid loomseid kõrvalsaadusi üksteisest eraldi, kui nad soovivad kasutada loomseid kõrvalsaadusi, mis ei kujuta endast olulist inimeste või loomade terviseriski, eriti kui sellised saadused on saadud inimtoiduks sobivast materjalist. Kõnealuse määrusega kehtestati ka põhimõte, et põllumajandusloomi ei tohi sööta kõrge riskitasemega materjaliga ja et loomi ei tohi sööta sama liigi loomadelt saadud loomse materjaliga. Kõnealuse määruse alusel tohib söödaahelasse jõuda ainult veterinaarkontrolli läbinud loomadest saadud materjal. Lisaks sätestab määrus töötlemisstandardite eeskirjad, millega tagatakse riskide vähendamine.
- (9) Määruse (EÜ) nr 1774/2002 artikli 35 lõike 2 alusel peab komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande liikmesriikide võetud meetmete kohta, et tagada kooskõla kõnealuse määrusega. Vajaduse korral tuleb aruandele lisada asjakohased õigusaktide ettepanekud. Aruanne esitati 21. oktoobril 2005. aastal ja selles rõhutati, et määruse (EÜ) nr 1774/2002 põhimõtted tuleks säilitada. Lisaks tõsteti esile valdkondi, kus peeti vajalikuks kõnealust määrust muuta, eelkõige täpsustades eeskirjade kohaldamist valmistoodangu suhtes, seost ühenduse muude õigusaktidega ja teatava materjali klassifitseerimist. 2004. ja 2005. aastal tegi komisjoni Toidu- ja Veterinaaramet liikmesriikides mitmeid teabekogumiskülastusi, mille tulemused toetavad kõnealuseid järeldusi. Toidu- ja Veterinaarameti kohaselt on vaja parandada loomsete kõrvalsaaduste liikumise jälgitavust ning ametlike kontrollide tõhusust ja ühtlustatust.
- (10) Juhtiv teaduskomitee, mida 2002. aastast asendab Euroopa Toiduohutusamet (EFSA), on vastu võtnud mitmeid arvamusi loomsete kõrvalsaaduste kohta. Kõnealustes arvamustes osutatakse vajadusele säilitada määruse (EÜ) nr 1774/2002 peamised põhimõtted, eriti põhimõte, et veterinaarkontrolli kohaselt inimtoiduks kõlbmatutest loomadest saadud loomsed kõrvalsaadused ei tohiks jõuda söödaahelasse. Siiski võib kõnealuseid kõrvalsaadusi taaskasutada tehnilise ja tööstusliku otstarbega saaduste tootmiseks, järgides kindlaksmääratud tervisenõudeid.
- (11) 2005. aasta detsembris vastu võetud nõukogu eesistujariigi järeldustes komisjoni 21. oktoobri 2005. aasta aruande kohta ja edasistes komisjoni peetud konsultatsioonides rõhutatakse, et määruses (EÜ) nr 1774/2002 sätestatud eeskirju tuleks parandada. Tuleks selgelt sätestada loomseid kõrvalsaadusi käsitlevate eeskirjade peamine eesmärk – nimelt inimeste ja loomade terviseriskide ohjamine ning toidu- ja söödaahela ohutuse kaitse. Käesoleva määruse sätetega peaks olema võimalik neid eesmarke saavutada.
- (12) Käesolevas määruses sätestatud loomsete kõrvalsaaduste eeskirju tuleks kohaldada ühenduse õigusaktide kohaselt inimtoiduks kõlbmatute saaduste suhtes, eriti siis, kui need ei ole kooskõlas toiduhügieeni õigusaktidega või kui neid ei ole lubatud toiduna turule lasta, sest nad on tervisele kahjulikud või inimtoiduks kõlbmatud (loomsed kõrvalsaadused õigusakti alusel). Kõnealuseid eeskirju tuleks siiski kohaldada ka loomsete saaduste suhtes, mis vastavad teatavatele eeskirjadele seoses nende võimaliku inimtoiduks kasutamise või mis on inimtoiduks ette nähtud toodete valmistamise tooraineks, isegi kui need on lõppeesmärgina mõeldud muuks otstarbeks (loomsed kõrvalsaadused valiku alusel).
- (13) Lisaks tuleks selleks, et ära hoida metsloomadest tulenevaid riske, selliste nakkushaiguse kahtlusega loomade kehade või kehaosade suhtes kohaldada käesolevas määruses sätestatud eeskirju. See ei tohiks endaga kaasa tuua kohustust koguda ja kõrvaldada oma looduslikus elupaigas surnud või küttimisel tapetud metsloomade kehaid. Kui peetakse kinni jahipidamise headest tavadest, võib siseelundid ja ulukite muud kehaosad kohapeal ohutult kõrvaldada. Sellised riskide vähendamise tavad on liikmesriikides hästi juurdunud ning põhinevad mõnel juhul kultuuritraditsioonidel või siseriiklikul õigusel, mis reguleerib jahimeeste tegevust. Ühenduse õigus, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 853/2004 (millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni eieeskirjad), ⁽²⁾ sätestab ulukite liha ja

⁽¹⁾ EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 55.

loomsete kõrvalsaaduste käitlemise eeskirjad. Need eeskirjad asetavad vastutuse riskide ärahoidmise eest koolitatud isikutele, nt jahimeestele. Võttes arvesse võimalikke riske toiduahelale, tuleks tapetud ulukitelt pärinevate loomsete kõrvalsaaduste suhtes käesolevat määrust kohaldada üksnes niivõrd, kui võrd selliste ulukite turulelaskmise suhtes kohaldatakse toiduhügieeni õigusakte ja niivõrd need hõlmavad ulukiliha töötlemise ettevõtetes tehtavaid toiminguid. Lisaks tuleks käesoleva määrusega reguleerida jahitrofeede valmistamise loomseid kõrvalsaadusi, et ära hoida sellistest toodetest tulenevaid loomade terviseriske.

(14) Käesolevas määruses sätestatud eeskirju tuleks kohaldada veeloomadelt saadud loomsete kõrvalsaaduste suhtes, kui materjal on saadud mujalt kui laevadelt, mis tegutsevad toiduhügieeni käsitlevate ühenduse õigusaktide alusel. Siiski tuleks võtta riskiga proportsionaalseid meetmeid seoses sellise materjali käitlemise ja kõrvaldamisega, mis on tekkinud kalalaevade pardal haigustunnustega kaladelt siseelundeid eemaldades. Sellised meetmed käesoleva määruse rakendamiseks tuleks vastu võtta riskihindamise põhjal, mille on läbi viinud asjakohane teadusasutus, võttes arvesse olemasolevaid tõendeid teatavate meetmete tõhususe kohta võitluses inimestele nakkavate haiguste, eelkõige teatavate parasiitide leviku vastu.

(15) Toore lemmikloomatoiduna põllumajandusettevõttes kasutatavatest või toiduainetööstuse poolt lõppkasutajale tarnitavatest materjalidest tulenevate piiratud riskide tõttu ei tuleks sellise lemmikloomatoiduga seotud teatavate tegevuste suhtes käesolevas määruses sätestatud eeskirju kohaldada.

(16) Käesolevas määruses on asjakohane selgitada, millised loomad tuleb liigitada lemmikloomade hulka, et selliste loomade kõrvalsaadusi ei kasutataks põllumajandusloomade söödas. Eelkõige tuleks lemmikloomadena käsitada loomi, keda peetakse muul otstarbel kui põllumajanduses kasutamiseks.

(17) Ühenduse õigusaktide järjepidevuse nimel tuleks käesolevas määruses kasutada teatavaid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määruses (EÜ) nr 999/2001 (millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad) ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivis 2008/98/EÜ (mis käsitleb jäätmeid) ⁽²⁾ sätestatud mõisteid. Tuleks selgitada viidet nõukogu 24. novembri 1986. aasta direktiivile 86/609/EMÜ (katseteks ja muudel teaduslikel eesmärkidel kasutatavate loomade kaitsega seotud liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta) ⁽³⁾.

(18) Ühenduse õigusaktide järjepidevuse nimel tuleks käesolevas määruses kasutada nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta direktiivis 2006/88/EÜ (vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete loomatervishoiunõuete ning teatavate veeloomadel esinevate taudide ennetamise ja tõrje kohta) ⁽⁴⁾ sätestatud veelooma mõistet. Samal ajal tuleks selgrootute veeloomade suhtes, mida see määratlus ei hõlma ja millest ei tulene haiguste ülekandumise riski, kohaldada samu nõudeid kui veeloomade suhtes.

(19) Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivis 1999/31/EÜ (prügilate kohta) ⁽⁵⁾ täpsustatakse prügilalubade väljaandmise tingimusi. Käesoleva määrusega tuleks ette näha loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamine prügilates, millele on selline luba välja antud.

(20) Peamine vastutus toimida kooskõlas käesoleva määrusega peaks lasuma ettevõtjatel. Samal ajal on avalikes huvides, et inimeste ja loomade terviseriskide ärahoidmiseks on kasutusel kogumis- ja kõrvaldamissüsteem, mis tagab selliste loomsete kõrvalsaaduste ohutu kasutamise või ohutu kõrvaldamise, mida ei tohi kasutada või mida ei kasutata majanduslikel põhjustel. Kogumis- ja kõrvaldamissüsteemi ulatuse puhul tuleks arvesse võtta teatavas liikmesriigis tekkinud loomsete kõrvalsaaduste tegelikku hulka. See peaks ettevaatusabinõuna kajastama ka laiendatud kõrvaldamisvõimsuse vajadust nakkushaiguste laiaulatuslike puhangu- te või olemasolevate jäätmekõrvaldusettevõtete ajutiste tehniliste rikete korral. Liikmesriikidel tuleks lubada teha koostööd üksteisega ja kolmandate riikidega eeldusel, et käesoleva määruse eesmärgid on täidetud.

(21) Oluline on kindlaks määrata lähtepunkt loomsete kõrvalsaaduste elutsükli, millest alates tuleks kohaldada käesoleva määruse nõudeid. Kui tootest on saanud loomne kõrvalsaadus, ei tohiks see uuesti toiduahelasse jõuda. Teatavate toorainete, nt nahkade käitlemise suhtes kehtivad erinõuded, kui neid käideldakse ettevõtetes, mis on samal ajal integreeritud toiduahelasse ja loomsete kõrvalsaaduste ahelasse. Sel juhul tuleks võtta vajalikud eraldamismeetmed, et vähendada ristsaastumise tõttu tekkida võivaid riske toiduahelale. Teistes ettevõtetes tuleks kindlaks määrata riskipõhised nõuded, et vältida ristsaastumist, eelkõige loomsete kõrvalsaaduste ahela ja toiduahela eraldamise teel.

(22) Õiguskindluse huvides ja võimalike riskide nõuetekohaseks ohjamiseks tuleks tootmisahelas kindlaks määrata lõpppunkt toodete jaoks, mis pole enam otseselt seotud

⁽¹⁾ EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 312, 22.11.2008, lk 3.

⁽³⁾ EÜT L 358, 18.12.1986, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 328, 24.11.2006, lk 14.

⁽⁵⁾ EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1.

söödaahela ohutusega. Teatavate teiste ühenduse õigusaktide alusel reguleeritud toodete puhul tuleks selline lõpp-punkt kindlaks määrata tootmisfaasis. Tooted, mis on jõudnud sellesse lõpp-punkti, tuleks käesoleva määruse alusel kontrollimisest välja arvata. Eelkõige peaks lõpp-punkti läbinud tooteid olema lubatud käesoleva määruse piiranguid kohaldamata turule lasta ning käidelda ja transportida ettevõtjate poolt, keda ei ole käesoleva määruse alusel tunnustatud ega registreeritud.

(23) Siiski peaks olema võimalik nimetatud lõpp-punkti muuta, eelkõige uute tekkivate riskide puhul. Määruse (EÜ) nr 1774/2002 alusel on teatavad tooted, eelkõige guaano, teatavad nahad, mida on töödeldud teataval viisil (nagu parkimine), ja teatavad jahitrofeed selle nõuetest vabastatud. Samalaadsed erandid tuleks sobival tingimustel sätestada käesoleva määruse alusel vastu võetavates rakendusmeetmetes selliste toodete jaoks nagu õlikeemilised tooted ja biodiislikütuse valmistamise lõppsaadused.

(24) Et tagada inimeste ja loomade tervise kõrgetasemeline kaitse, peaksid liikmesriigid jätkama vajalike meetmete võtmist, et hoida ära loomsete kõrvalsaaduste lähetamine kitsendustega tsoonidest või ettevõtetest, eriti nõukogu 17. detsembri 1992. aasta direktiivis 92/119/EMÜ (millega seatakse sisse üldised ühenduse meetmed teatavate loomahaiguste tõrjeks ja konkreetsete meetmed seoses sigade vesikulaarhaigusega) ⁽¹⁾ loetletud haiguste puhangute korral.

(25) Loomsete kõrvalsaadustega seotud toiminguid, mille tulemusena võib tekkida märkimisväärne inimeste ja loomade terviseriski tase, tuleks teha ainult ettevõtetes, mida pädev asutus on eelnevalt tunnustanud selliste toimingute tegemiseks. Nimetatud tingimus peaks eelkõige kehtima käitlemisettevõtete ja teiste ettevõtete suhtes, mis käitlevad või ladustavad loomseid kõrvalsaadusi, mis on otseselt seotud söödaahela ohutusega. Tuleks lubada rohkem kui ühe kategooria loomsete kõrvalsaaduste käitlemist samas ettevõttes tingimusel, et hoitakse ära ristsaastumine. Lisaks tuleks lubada nende tingimuste muutmist, kui kõrvaldamiseks ja töötlemiseks mõeldud materjali hulk suureneb laiaulatusliku haiguspuhangu tõttu, tingimusel et ajutise kasutamisega sellistel muudetud tingimustel ei põhjustata haigusriskide levimist.

(26) Siiski ei peaks selline tunnustamine olema vajalik ettevõtete puhul, mis töötlevad või käitlevad teatavaid ohutuid materjale, nagu saadused, mida on töödeldud sellisel määral, et nad ei kujuta endast enam inimeste ja loomade

terviseriski. Sellised ettevõtted tuleks registreerida, et lubada ametlikke materjali liikumise kontrolle ja tagada materjali liikumise jälgitavus. Kõnealune registreerimine kohustus peaks kehtima ka ettevõtjatele, kes transpordivad loomseid kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid, välja arvatud juhul, kui nende suhtes ei kohaldata enam ühtegi kontrolli, sest ahela lõpp-punkt on kindlaks määratud.

(27) Ettevõtteid tuleks tunnustada pärast seda, kui pädevale asutusele on esitatud teave, ja pärast ettevõtte külastust, mis tõendavad, et käesoleva määruse nõudeid ettevõtte infrastruktuurile ja seadmetele täidetakse nii, et kasutatavast toimingust tulenevad inimeste ja loomade terviseriskid on piisavalt ohjutud. Peaks olema võimalik anda tingimisi tunnustust, et ettevõtjatel oleks võimalik kõrvaldada puudused, enne kui ettevõtte saab täieliku tunnustuse.

(28) Ettevõtetele, mille toiminguid on kooskõlas ühenduse toiduhügieeni käsitlevate õigusaktidega juba tunnustatud, ei tuleks nõuda tunnustamist või registreerimist käesoleva määruse alusel, kuna tunnustuse või registreerimisega kõnealuste ühenduse õigusaktide alusel juba võetakse arvesse käesoleva määruse eesmärgid. Kuid ettevõtted, mis on tunnustatud või registreeritud hügieeni käsitlevate õigusaktide alusel, peaksid olema kohustatud täitma käesoleva määruse nõudeid ning nendes tuleks läbi viia ametlikke kontrolle, et teha kindlaks käesoleva määruse nõuete järgimine.

(29) Loomsed kõrvalsaadused ja nendest saadud tooted tuleks riskianalüüsi alusel klassifitseerida kolme kategooriasse, mis kajastavad inimeste ja loomade terviseriski taset. Kuigi kõrge riskitasemega loomseid kõrvalsaadusi ja nendest saadud tooteid tuleks kasutada ainult muul otstarbel kui söödaahelas, peaks nende kasutus madala riskitaseme juures olema lubatud ohututes tingimustes.

(30) Teaduse ja tehnoloogia arengu tulemusena võidakse välja arendada protsessid, millega saab kõrvaldada või minimeerida inimeste ja loomade terviseriske. Käesolevas määruses sätestatud loomsete kõrvalsaaduste loetelu peaks olema võimalik muuta, et võtta arvesse sellist arengut. Enne selliste muudatuste tegemist ja kooskõlas inimeste ja loomade kõrgetasemelise kaitse tagavate ühenduse õigusaktide üldiste põhimõtetega peaks asjakohane teaduslik asutus, nagu EFSA, Euroopa Ravimiamet või tarbekaupade teaduskomitee (sõltuvalt sellest, mis liiki loomsetest kõrvalsaadustest tulenevaid riske tahetakse hinnata), tegema riskihindamist. Siiski peaks olema selge, et kui eri kategooriate loomseid kõrvalsaadusi on kord kokku segatud, tuleks segu käidelda vastavalt kõrgeimasse riskikategooriasse kuuluva segu koostisosa suhtes sätestatud eeskirjadega.

⁽¹⁾ EÜT L 62, 15.3.1993, lk 69.

- (31) Inimeste ja loomade tervisele avalduva kõrge riskitaseme tõttu ei tohiks söödas kasutada eelkõige loomseid kõrvalsaadusi, mis põhjustavad transmissiivse spongioosse entsefalopaatia riski. Seda piirangut tuleks ka kohaldada metsloomade suhtes, kes võivad levitada nakkushaigust. Tuleks piirata transmissiivse spongioosse entsefalopaatia riski tekitavate loomsete kõrvalsaaduste kasutamist söödas, ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 999/2001 sätestatud söödaeeskirjade kohaldamist.
- (32) Loomsed kõrvalsaadused, mis on saadud katseloomadest vastavalt direktiivi 86/609/EMÜ määratlusele, tuleks samuti söödas kasutamisest välja arvata nendest loomsetest kõrvalsaadustest tulenevate võimalike riskide tõttu. Liikmesriigid võivad siiski lubada kasutada loomseid kõrvalsaadusi, mis on saadud uute söödalisandite katsetamisel kasutatud loomadest, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määrusele (EÜ) nr 1831/2003 (loomasöötades kasutatavate söödalisandite kohta) ⁽¹⁾.
- (33) Teatavate ainete ja saaduste kasutamine on ebaseaduslik nõukogu 26. juuni 1990. aasta määruse (EMÜ) nr 2377/90 (milles sätestatakse ühenduse menetlus veterinaarravimijääkide piirnormide kehtestamiseks loomsetes toiduainetes) ⁽²⁾ ja nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiivi 96/22/EÜ (mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatustes) ⁽³⁾ alusel. Lisaks sätestatakse nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiivis 96/23/EÜ (millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes toodetes) ⁽⁴⁾ eeskirjad teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise kohta elusloomades ja loomsetes toodetes. Direktiivis 96/23/EÜ sätestatakse ka eeskirjad, mida kohaldatakse, kui on tuvastatud teatavat lubatud piirnormi ületavate lubatud ainete jääkide või saasteainete esinemine. Et tagada ühenduse õigusaktide ühtsus, tuleks loomsed saadused, milles on tuvastatud määrusega (EMÜ) nr 2377/90 ning direktiividega 96/22/EÜ ja 96/23/EÜ keelatud aineid, klassifitseerida vastavalt 1. või 2. kategooria materjaliks, pidades silmas nendest tulenevat riski toidu- ja söödaahelale.
- (34) Ei peaks olema vajadust kõrvaldada sõnnikut ja seedetrakti sisu, tingimusel et asjakohase töötlemisega tagatakse haiguste leviku tõkestamine nende maapinnale laotamise ajal. Söödas ei tohiks kasutada loomseid kõrvalsaadusi, mis tekitavad loomadest, kes surevad põllumajandusettevõttes, ja haiguste kõrvaldamise eesmärgil tapetud loomadest. Seda piirangut tuleks kohaldada ka imporditud loomsete kõrvalsaaduste suhtes, mida lubatakse ühendusse, kui nad ei ole ühenduse piiiril tehtud kontrolli tulemuse kohaselt ühenduse õigusaktidega kooskõlas, ja saaduste suhtes, mis ei vasta ühenduse piires toimuva kontrolli ajal kohaldatavatele nõuetele. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivi 2000/13/EÜ (toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) ⁽⁵⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 767/2009 (sööda turuleviimise ja kasutamise kohta) ⁽⁶⁾ mittetäitmine ei tohiks kaasa tuua piirikontrolleks esitatud toodete väljaarvamist söödaahelast.
- (35) Alates määruse (EÜ) nr 1774/2002 jõustumise kuupäevast on teatavate loomsete kõrvalsaaduste vaikimisi 2. kategooria materjaliks liigitamisega tõsiselt piiratud nende kasutusvõimalusi, kuigi mitte tingimata proportsionaalselt kaasnevate riskidega. Sellest tulenevalt tuleks kõnealused loomsed kõrvalsaadused liigitada ümber 3. kategooria materjaliks, et lubada nende kasutamist teataval söödaotstarbel. Ükskõik millise muu loomse kõrvalsaaduse suhtes, mis ei ole loetletud ühes kolmest kategooriast, tuleks säilitada ettevaatusabinõuna vaikimisi liigitamine 2. kategooria materjaliks, eelkõige selleks, et tugevdada sellise materjali üldist välistamist põllumajandusloomade, v.a karusloomade söödast.
- (36) Muude õigusaktidega, mis on jõustunud pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruse (EÜ) nr 178/2002 (millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused) ⁽⁷⁾ vastuvõtmist, nimelt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 852/2004 (toiduainete hügieeni kohta), ⁽⁸⁾ määrusega (EÜ) nr 853/2004 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. jaanuari 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 1831/2005 (millega kehtestatakse sööda hügieeni nõuded) ⁽⁹⁾ ja mida täiendab määrus (EÜ) nr 1774/2002, määratakse toidu- ja söödaäritajate esmaseks ülesandeks toimida kooskõlas ühenduse õigusaktidega, mille eesmärk on kaitsta inimeste ja loomade tervist. Vastavalt kõnealustele õigusaktidele peaksid käesoleva määruse alusel toimivad ettevõtjad samuti olema põhivastutajad käesoleva määruse järgimise eest. Kõnealust kohustust tuleks täiendavalt selgitada ja täpsustada seoses jälgitavuse tagamise vahenditega, näiteks loomsete kõrvalsaaduste lahuskogumine ja -edastamine. Olemasolevad süsteemid, mis tagavad üksnes riiklikul tasandil ringlevate toodete jälgitavuse muul viisil,

(1) ELT L 268, 18.10.2003, lk 29.

(2) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 1.

(3) EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3.

(4) EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10.

(5) EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29.

(6) ELT L 229, 1.9.2009, lk 1.

(7) EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.

(8) ELT L 139, 30.4.2004, lk 1.

(9) ELT L 35, 8.2.2005, lk 1.

peaksid edasi toimima, kui nad annavad samaväärset teavet. Tuleks teha kõik jõupingutused, et edendada elektrooniliste ja muude selliste dokumenteerimisviiside kasutamist, mis ei hõlma paberkandjat, kui need tagavad täieliku jälgitavuse.

(37) Enesekontrollisüsteem ettevõttes on vajalik, et tagada käesoleva määruse nõuete täitmine. Ametlike kontrollide käigus peaksid pädevad asutused enesekontrollile arvesse võtma. Teatavates ettevõtetes peaks enesekontrollisüsteem rajanema ohuanalüüsi ja kriitiliste kontrollpunktide süsteemi (HACCP) põhimõtetel. HACCP põhimõtted peaksid põhinema nende rakendamise kogemusel toidu- ja sööda hügieeni käsitleva ühenduse õiguse alusel. Sellega seoses võivad riiklikud hea tava juhendid olla kasulikuks vahendiks HACCP põhimõtete ja teiste käesoleva määruse aspektide praktilise rakendamise hõlbustamisel.

(38) Loomseid kõrvalsaadusi tuleks kasutada ainult juhul, kui inimeste ja loomade terviseriskid on loomsete kõrvalsaaduste töötlemise ja nende põhjal toodetud toodete turulaskmise ajal minimeeritud. Kui see ei ole võimalik, tuleks loomsed kõrvalsaadused ohututel tingimustel kõrvaldada. Kooskõlas ühenduse muude õigusaktidega tuleks selgitada võimalusi eri kategooriate loomsete kõrvalsaaduste kasutamiseks. Üldiselt peaksid kõrgema riskikategooria võimalused olema kättesaadavad ka madalamas riskikategoorias, välja arvatud juhul, kui on vaja arvesse võtta teatavate loomsete kõrvalsaadustega seotud riskidest tingitud erikaalutlusi.

(39) Loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete kõrvaldamine peaks toimuma vastavalt prügilasse ladestamist ja jäätmete põletamist käsitlevatele keskkonnaõigusaktidele. Et tagada järjepidevus, peaks põletamine toimuma vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. detsembri 2000. aasta direktiivile 2000/76/EÜ (jäätmete põletamise kohta) ⁽¹⁾. Jäätmete koospõletamise kohta – kas taaskasutus- või kõrvaldamistoiminguna – kehtivad samad tunnustus- ja käitustingimused nagu jäätmepõletamise kohta, eriti õhusaaste piirnormide, heitvee ja jääkide väljutamise, järelevalve, jälgimise ja mõõtmisnõuete osas. Sellest tulenevalt tuleks lubada kõigi kolme kategooria materjalide otsest koospõletamist ilma eelneva töötlemiseta. Lisaks tuleks näha ette erisätted väikese ja suure võimsusega põletusseadmete tunnustamiseks.

(40) Tuleks lubada loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete kasutamist põletamisel kütusena ning seda ei

tuleks lugeda jäätmekõrvaldustoiminguks. Siiski peaks selline kasutamine toimuma tingimustes, millega tagatakse nii inimeste ja loomade tervise kaitse kui ka asjakohaste keskkonnanormide järgimine.

(41) Käesoleva määrusega tuleks ette näha võimalus kehtestada loomsete kõrvalsaaduste töötlemismeetodite parameetrid aja, temperatuuri ja rõhu kohta, eriti meetodite puhul, millele praegu osutatakse määruse (EÜ) nr 1774/2002 alusel kui meetoditele 2–7.

(42) Karpide ja koorikloomade koad ja koorikud, millest on eemaldatud pehmed koed või liha, tuleks määruse reguleerimisalast välja jätta. Tulenevalt selliste pehmete kudede või liha kodadest või koorikutest eemaldamise erinevatest tavadest ühenduses peaks olema võimalik kasutada kodasid ja koorikuid, millest ei ole eemaldatud kogu pehmet kude või liha, tingimisel et selline kasutamine ei tekita inimeste või loomade terviseriske. Riiklikud hea tava juhendid võiksid hõlbustada teadmiste levitamist nõuetekohaste tingimuste kohta, mille puhul selline kasutamine oleks võimalik.

(43) Pidades silmas sellistest toodetest tulenevaid inimeste ja loomade piiratud terviseriske, peaks pädevatel asutustel olema võimalik anda luba biodünaamiliste preparaaside valmistamiseks ja kasutamiseks 2. ja 3. kategooria materjali põhjal, nagu osutatud nõukogu 28. juuni 2007. aasta määruses (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta) ⁽²⁾.

(44) Uuend tehnoloogiatega, mida praegu arendatakse, luuakse soodsaid viise, kuidas loomsete kõrvalsaaduste põhjal toota energiat või selliseid saadusi ohutult kõrvaldada. Ohutu kõrvaldamine võib toimuda, kombineerides loomsete kõrvalsaaduste ohutu kohapeal säilitamise meetodeid väljakuununud kõrvaldamismeetoditega ning kombineerides lubatud töötlusparameetreid positiivse hinnangu saanud uute standarditega. Et võtta arvesse teaduse ja tehnoloogia asjakohast arengut, tuleks selliseid tehnoloogiasid lubada kasutada kui loomsete kõrvalsaaduste kõrvaldamise või kasutamise alternatiivmeetodeid kogu ühenduses. Kui tehnoloogilise protsessi on välja töötanud füüsiline isik, peaks enne sellise loa andmist EFSA pädeva asutuse kontrollitud taotluse läbi vaatama, et tagada protsessi riskivähendamise potentsiaali hindamine ning isikute õigused, sh äriteabe konfidentsiaalsus. Taotlejatele nõu andmiseks tuleks kasutusele võtta standardne taotlusvorm. Kuna see on vaid suunav dokument, tuleks see vastu võtta vastavalt nõuandemenetlusele koostöös EFSAga.

(45) On asjakohane selgitada nõudeid, mida kohaldatakse söödaks mõeldud loomsete kõrvalsaaduste janendest saadud

⁽¹⁾ EÜT L 332, 28.12.2000, lk 91.

⁽²⁾ ELT L 189, 20.7.2007, lk 1.

toodete turulelaskmise ning orgaaniliste väetiste ja mulla-parandusainete suhtes, et tagada toidu- ja söödaahela kaitse. Põllumajandusloomade (v.a karusloomade) söödana tuleks kasutada ainult 3. kategooria materjali. Loomsete kõrvalsaaduste põhjal toodetud väetised võivad mõjutada sööda ja toiduahela ohutust. Kui need on toodetud 2. kategooria materjalist saadud liha-kondijahust või töödeldud loomsest valgust, tuleks neile lisada koostisosa, nagu mõni anorgaaniline või mitteseeditav aine, et hoida ära nende otsene kasutamine söödas. Sellist segamist ei tuleks nõuda, kui toodete, eelkõige lõpptarbijale kasutamiseks mõeldud toodete koostis või pakend hoiab ära toote väärkasutamise söödana. Koostisosade määramisel tuleks arvesse võtta erinevaid kliima ja pinnasega seotud asjaolusid ja konkreetse väetise kasutamise eesmärki.

- (46) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta määruses (EÜ) nr 1523/2007 (millega keelatakse kassi ja koera karusnahkade ning neid karusnahku sisaldavate toodete turule viimine ja ühendusse import või ühendusest eksport) ⁽¹⁾ sätestatakse üldine kassi ja koera karusnahkade ning neid karusnahku sisaldavate toodete turulelaskmise ning impordi ja ekspordi keeld. Siiski ei tohiks kõnealune keeld mõjutada käesolevast määrusest tulenevat kohustust kõrvaldada kassidelt ja koertelt pärinevad loomsed kõrvalsaadused, sealhulgas karusnahad.
- (47) Teaduse ja tehnika edendamine ja kunstitegevus võib nõuda kõikide kategooriate loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete kasutamist, mõnikord kogustes, mis on kaubavahetuses kasutatavatest kogustest väiksemad. Et hõlbustada selliste loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete impordi ja kasutamist, peaks pädevatel asutustel olema võimalik määrata tingimused selliste toimingute tegemiseks juhtumipõhiselt. Tuleks sätestada ühtlustatud tingimused juhuks, kui on vaja ühenduse tasandi meetmeid.
- (48) Määrus (EÜ) nr 1774/2002 sisaldab üksikasjalikke sätteid, millega lubatakse erandina toita loomaaialoomi 2. ja 3. kategooria materjaliga. Samalaadsed sätted tuleks ette näha ka käesolevas määruses ning tuleks lubada kasutada teatavat 1. kategooria materjali söödana ja anda võimalus kehtestada üksikasjalikud eeskirjad inimeste ja loomade võimalike terviseriskide ohjamiseks.
- (49) Määruse (EÜ) nr 1774/2002 kohaselt võib 1. kategooria materjali kasutada oma looduslikus elupaigas elavate ohustatud või kaitsealuste raipetoiduliste lindude ja teiste liikide toitumiseks, et edendada bioloogilist mitmekesisust. Et anda asjakohane vahend kõnealuste liikide säilitamiseks,

tuleks jätkata kõnealuse toitumise lubamist käesoleva määruse alusel vastavalt haiguste leviku ärahoidmiseks sätestatud tingimustele. Samal ajal tuleks rakendusmeetmetes sätestada tervisenõuded, mis võimaldavad kasutada sellist 1. kategooria materjali söödana ulatuslikes karjatamissüsteemides ning teiste lihatoiduliste liikide, nt karude ja huntide söötmiseks. On oluline, et sellistes tervisenõuetes võetaks arvesse asjaomaste liikide loomulikke toitumismustreid ning bioloogilise mitmekesisuse edendamisega seotud ühenduse eesmärgi, nagu on osutatud komisjoni 22. mai 2006. aasta teatises „Bioloogilise mitmekesisuse hävimise peatamine 2010. aastaks ja pärast seda”.

- (50) Loomsete kõrvalsaaduste, eriti surnud loomade matmine ja põletamine võib teatavates olukordades olla õigustatud, eelkõige kõrvalistes piirkondades või haigustõrjeolukordades, mis nõuavad raske nakkushaiguse puhangu kontrollimiseks tapetud loomade erakorralist kõrvaldamist. Eelkõige tuleks eriolukorras lubada kohapealset kõrvaldamist, sest olemasolev jäätmetöötlemis- või põletamisvõimsus piirkonnas või liikmesriigis võib muidu osutada haiguse leviku kontrollimist piiravaks teguriks.
- (51) Senist erandit seoses loomsete kõrvalsaaduste matmise ja põletamisega tuleks laiendada piirkondadele, kuhu praktiliselt puudub juurdepääs või kuhu juurdepääs kujutab endast riski koguvate töötajate tervisele ja ohutusele. Määruse (EÜ) nr 1774/2002 kohaldamisel ja teatavates liikmesriikides toimunud loodusõnnetustest, nt metsatulekahjustest ja üleujutustest saadud kogemusest nähtub, et selliste erandlike asjaolude puhul on õigustatud kõrvaldamine kohapeal mattes või põletades, et tagada loomade kiire kõrvaldamine ja vältida haigusrisi levikut. Kõrvaliste piirkondade üldine suurus liikmesriigis peaks olema piiratud, lähtudes määruse (EÜ) nr 999/2001 kohaldamisel saadud kogemustest, et tagada üldise kohustuse täitmine, s.o nõuetele vastava, käesolevas määruses sätestatud eeskirjade kohase kõrvaldamissüsteemi toimimine.
- (52) Teatavatel ettevõtetel, mis käitlevad ainult väikestes kogustes loomseid kõrvalsaadusi, mis ei kujuta endast inimeste ja loomade terviseriski, tuleks lubada selliseid kõrvalsaadusi kõrvaldada ametliku järelevalve all muul viisil, kui on sätestatud käesolevas määruses. Selliste erakorraliste asjaolude kriteeriumid tuleks sätestada siiski ühenduse tasandil, et tagada nende ühtne kohaldamine, lähtudes teatavate sektorite tegelikust olukorrast ning muude kõrvaldamissüsteemide kättesaadavusest teatavates liikmesriikides.
- (53) Tuleks täpsustada võimalikke meetmeid, mida pädevad asutused saavad kasutada ametlikke kontrollide tehes, et tagada õiguskindlus, eriti seoses toimingute peatamise või

⁽¹⁾ ELT L 343, 27.12.2007, lk 1.

alalise keelustamisega või tingimuste kehtestamisega, mis tagavad käesoleva määruse nõuetekohase rakendamise. Ametlikud kontrollid peaksid toimuma Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks) ⁽¹⁾ mitmeaastaste kontrollikavade raamistikus.

- (54) Et tagada liikmesriikidele võimalus kontrollida nende territooriumile kõrvaldamiseks saadetava materjali kogust, peaks pädev asutus andma loa sellise materjali vastuvõtmiseks liikmesriigi territooriumil.
- (55) Võib kehtestada rõhu all steriliseerimise ja transpordi abiteenuste tingimused, et tagada võimalike riskide ohjamine. Et tagada jälgitavus ning loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete lähetamist kontrollivate liikmesriikide pädevate asutuste vaheline koostöö, tuleks kasutada süsteemi Traces, mis võeti kasutusele komisjoni otsusega 2004/292/EÜ, ⁽²⁾ et anda teavet 1. ja 2. kategooria materjalide ning 1. ja 2. kategooria materjalidest saadud liha-kondijahu või loomse rasva lähetamise ning 3. kategooria materjalist saadud töödeldud loomse valgu kohta. Materjalidele, mida tavaliselt saadetakse väikeses koguses teaduslikel, hariduslikel, kunstilistel või diagnostilistel eesmärkidel, tuleks sätestada eritingimused, et hõlbustada selliste materjalide liikumist ühenduse piires. Eritingimustel tuleks lubada kahepoolseid kokkuleppeid, mis hõlbustavad ühist piiri jagavate liikmesriikide vahel veetavate materjalide kontrolli.
- (56) Et hõlbustada kaubasaadetiste transporti läbi kolmandate riikide, mis piirnevad rohkem kui ühe liikmesriigiga, tuleks kehtestada erikord kaubasaadetiste lähetamisele ühe liikmesriigi territooriumilt kolmanda riigi territooriumi kaudu, tagamaks eelkõige ühenduse territooriumile taasisenevate kaubasaadetiste veterinaarkontrolli vastavalt nõukogu 11. detsembri 1989. aasta direktiivile 89/662/EMÜ (veterinaarkontrollide kohta ühendusesiseses kaubanduses seoses siseturu väljakujundamisega) ⁽³⁾.
- (57) Ühenduse õigusaktide ühtsuse nimel on vaja täpsustada käesolevas määruses sätestatud eeskirjade ja

ühenduse jäätmeõigusaktide vahelist seost. Eelkõige tuleks tagada kooskõla Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1013/2006 (jäätmesaadetiste kohta) ⁽⁴⁾ sätestatud jäätmete eksportimise keeldudega. Et ära hoida võimalikku kahjulikku mõju keskkonnale, tuleks keelata põletamise ja prügilasse ladestamise teel kõrvaldamiseks ette nähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete eksport. Kui eesmärk on ära hoida võimalikku kahjulikku mõju keskkonnale ning inimeste ja loomade terviseriske, tuleks ära hoida ka biogaasi- või kompostimisettevõtetes kasutamiseks ette nähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete eksport kolmandatesse riikidesse, mis ei ole Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) liikmed. Kohaldades sätteid, mis võimaldavad erandeid ekspordikeelust, on komisjon oma otsuses kohustatud täielikult järgima ohtlike jäätmete riikidevahelise veo ja nende kõrvaldamise kontrolli Baseli konventsiooni, mille nõukogu on sõlminud ühenduse nimel otsusega 93/98/EMÜ, ⁽⁵⁾ ja nimetatud konventsiooni muudatust, mis on sätestatud konventsiooni osaliste konverentsi otsuses III/1, mille nõukogu on ühenduse nimel heaks kiitnud otsusega 97/640/EÜ ⁽⁶⁾ ning mida rakendatakse määrusega (EÜ) nr 1013/2006.

- (58) Lisaks tuleks tagada, et komisjoni 3. mai 2000. aasta otsuses 2000/532/EÜ (millega asendatakse otsus 94/3/EÜ (millega kehtestatakse jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 75/442/EMÜ artikli 1 punkti a kohaselt jäätmete nimistu) ja nõukogu otsus 94/904/EÜ (millega kehtestatakse ohtlike jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 91/689/EMÜ artikli 1 lõike 4 kohaselt ohtlike jäätmete nimistu)) ⁽⁷⁾ loetletud ohtlike jäätmetega segatud või saastunud loomseid kõrvalsaadusi imporditakse, eksporditakse või lähetatakse ühest liikmesriigist teise kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1013/2006. Samuti on vaja sätestada eeskirjad sellise materjali lähetamise kohta liikmesriigi piires.
- (59) Komisjonil peaks olema võimalik teha liikmesriikides kontrollkäike. Ühenduse kontrollkäigud kolmandatesse riikidesse peaksid toimuma kooskõlas määrusega (EÜ) nr 882/2004.
- (60) Loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete import ühendusse ja sellise materjali transiit peaks toimuma vastavalt eeskirjadele, mis on vähemalt sama ranged kui ühenduses kohaldatavad nõuded. Teise võimalusena võib kolmandate riikide loomseid kõrvalsaadusi ja nendest saadud tooteid käsitlevad eeskirjad tunnistada ühenduse õigusaktides sätestatud eeskirjadega samaväärseks. Neist tuleneva võimaliku riski tõttu tuleks kohaldada lihtsustatud impordieeskirju toodete suhtes, mis on ette nähtud kasutamiseks väljaspool söodaahelat.

⁽¹⁾ ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 94, 31.3.2004, lk 63.

⁽³⁾ EÜT L 395, 30.12.1989, lk 13.

⁽⁴⁾ ELT L 190, 12.7.2006, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 39, 16.2.1993, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 272, 4.10.1997, lk 45.

⁽⁷⁾ EÜT L 226, 6.9.2000, lk 3.

- (61) Ühenduse õigusaktid, mis käsitlevad kosmeetikatoote, meditsiiniseadmete ja ravimitena kasutamiseks mõeldud loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete tootmist, moodustavad tervikliku raamistiku selliste toodete turule laskmiseks: need on nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiiv 76/768/EMÜ (liikmesriikides kosmeetikatoodete kohta vastuvõetud õigusaktide ühtlustamise kohta), ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ (inimintervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta), ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/82/EÜ (veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta), ⁽³⁾ nõukogu 20. juuni 1990. aasta direktiiv 90/385/EMÜ (aktiivseid siirdatavaid meditsiiniseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta), ⁽⁴⁾ nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiiv 93/42/EMÜ (meditsiiniseadmete kohta) ⁽⁵⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 1998. aasta direktiiv 98/79/EÜ (meditsiiniliste *in vitro* diagnostikavahendite kohta) ⁽⁶⁾ (edaspidi „eridirektiivid“). Siiski ei paku kosmeetikatooteid ja meditsiiniseadmeid käsitlevad eridirektiivid kaitset loomade terviseriskide eest. Sellistel juhtudel peaks kõnealuste riskide suhtes olema võimalik kohaldada käesolevat määrust ning tuleks võimaldada kaitsemeetmete kasutamist kooskõlas määrusega (EÜ) nr 178/2002.
- (62) Eridirektiivide nõuded peaksid kehtima ka loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete suhtes, mida tarnitakse materjali või koostisosadena selliste loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete tootmiseks, kuivõrd nendega sätestatakse inimeste ja loomade terviseriskide ohjamise eeskirjad. Kõnealuste eridirektiividega juba reguleeritakse osutatud loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete tootmiseks lubatud loomse lähteaine kasutamist ja kehtestatakse teatavad tingimused inimeste ja loomade tervise kaitse tagamiseks. Eelkõige jäetakse direktiiviga 76/768/EMÜ 1. ja 2. kategooria materjal välja kosmeetikatoodete koostisest ja kohustatakse tootjaid kohaldama häid tootmistavasid. Komisjoni direktiiviga 2003/32/EÜ ⁽⁷⁾ kehtestatakse üksikasjalikud nõuded meditsiiniseadmete suhtes, mille valmistamisel on kasutatud loomseid kudesid.
- (63) Kui kõnealused tingimused ei ole siiski veel eridirektiivides sätestatud või kui nendega ei hõlmata teatavaid inimeste ja loomade terviseriske, tuleks kohaldada käesolevat määrust ning samuti peaks olema võimalik kasutada kaitsemeetmeid vastavalt määrusele (EÜ) nr 178/2002.
- (64) Teatavad loomsetest kõrvalsaadustest saadud tooted ei satu söödaahelasse või ei kasutata neid maapinnal, kus karjatatakse põllumajandusloomi või millelt kogutakse haljassööta. Selliste loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete hulka kuuluvad tehnilise otstarbega tooted, nagu nahatööstusele mõeldud töödeldud nahad, tekstiilitööstuses kasutatav töödeldud vill, kontidest valmistatud tooted liimi jaoks ja lemmikloomatoiduks ette nähtud töödeldud materjal. Ettevõtjatel tuleks lubada lasta selliseid tooteid turule tingimusel, et need on kas saadud töötlemist mittevajavast toorainest või nende töötlemisega või töödeldud materjali lõppkasutusega on tagatud piisav riskide ohjamine.
- (65) Mitmes liikmesriigis on tuvastatud, et määruks (EÜ) nr 1774/2002 sätestatud eeskirju ei täideta. Sellest tulenevalt on lisaks eeskirjade rangele jõustamisele vaja kehtestada kriminaalkaristused ning muud sanktsioonid ettevõtjate suhtes, kes ei täida kõnealuseid eeskirju. Seega on vaja, et liikmesriigid sätestaksid eeskirjad käesoleva määruse rikkumise eest kohaldatavate karistuste kohta.
- (66) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt inimeste ja loomade tervise-eeskirjade kehtestamine loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete kohta, et vältida ja minimeerida kõnealustest saadustest ja toodetest tulenevaid inimeste ja loomade terviseriske, ning eelkõige kaitsta toidu- ja söödaahela ohutust, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (67) Et tõhustada õiguskindlust ning pidades silmas komisjoni üldist eesmärki lihtsustada ühenduse õigusakte, tuleks käesolevas määruks sätestada ühtne eeskirjade raamistik, võttes arvesse nii määruks (EÜ) nr 1774/2002 sätestatud eeskirju kui ka pärast kõnealuse määruse jõustumise kuupäeva saadud kogemusi ja tehtud edusamme. Määrus (EÜ) nr 1774/2002 tuleks seepärast kehtetuks tunnistada ja asendada käesoleva määrusega.
- (68) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EÜT L 262, 27.9.1976, lk 169.

⁽²⁾ EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67.

⁽³⁾ EÜT L 311, 28.11.2001, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 189, 20.7.1990, lk 17.

⁽⁵⁾ EÜT L 169, 12.7.1993, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 331, 7.12.1998, lk 1.

⁽⁷⁾ ELT L 105, 26.4.2003, lk 18.

⁽⁶⁹⁾ Et parandada ühenduse õigusaktide ühtsust ja selgust, tuleks loomsete kõrvalsaadustega seotud konkreetseid toiminguid käsitlevad tehnilised eeskirjad, mison praegu

⁽⁸⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

sätetatud nii määruse (EÜ) nr 1774/2002 lisades kui ka kõnealuse määruse alusel komisjoni vastu võetud rakendusmeetmetes, ⁽¹⁾ sätestada eraldi rakendusaktides. Tuleks konsulteerida tarbijate ja asjaomaste sotsiaal-majanduslike ringkondadega ning teavitada neid käesoleva määrusega seotud küsimustest kooskõlas komisjoni 6. augusti 2004. aasta otsusega 2004/613/EÜ (seoses nõuanderühma loomisega toiduahela ning looma- ja taimetervise alal) ⁽²⁾.

(70) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitused võtta vastu teatavate loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete tootmisahela lõpp-punkti muutmise ning teatavate muude loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete tootmisahela lõpp-punkti määramise eeskirjad; eeskirjad seoses raske nakkushaigusega, mille esinemise korral ei tohiks loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete lähetamine olla lubatud, ja/või sellise lähetamise lubamise tingimused; meetmed, millega muudetakse loomsete kõrvalsaaduste ja neist saadud toodete liigitamist; loomsete kõrvalsaaduste ja neist saadud toodete kõrvaldamise ja kasutamise piiramisega seotud meetmed; meetmed, millega kehtestatakse tingimused teatavate erandite kohaldamiseks seoses loomsete kõrvalsaaduste ja neist saadud toodete kasutamise, kogumise ja kõrvaldamisega, ning meetmed, millega lubatakse või lükatakse tagasi alternatiivne meetod loomsete kõrvalsaaduste ja neist saadud toodete kasutamiseks ja kõrvaldamiseks.

(71) Lisaks sellele tuleks komisjonile anda volitused võtta vastu üksikasjalikumad eeskirjad loomsete kõrvalsaaduste ja neist saadud toodete kogumise ja transpordi kohta; loomseid kõrvalsaadusi käitlevate ettevõtete infrastruktuuri, seadmete ja hügieeninõuded; loomsete kõrvalsaaduste ja neist saadud toodete käitlemise tingimused ja tehnilised nõuded, sh sellise käitlemise valideerimiseks vajalikud tõendid; loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete turulelaskmise tingimused; ohutute hangete, ohutu töötlemise ja ohutu lõppkasutusega seotud tingimused; loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete impordi, transiidi ja ekspordi tingimused; ametliku kontrolli üksikasjalik rakenduskord, sh mikrobioloogiliste analüüsides võrdlusmeetodeid käsitlevad eeskirjad, samuti teatavate loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete ühest liikmesriigist teise lähetamise kontrollimise tingimused. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, muu hulgas täiendada seda uute vähem oluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

(72) Tõhususe eesmärgil tuleks kontrolliga regulatiivmenetluse tavatähtaegu lühendada meetmete vastuvõtmiseks, milles

täpsustatakse loomsete kõrvalsaaduste lähetamise tingimusi kitsendustega ettevõtetest ja tsoonidest. Kiireloomulisuse tõttu on vaja kohaldada teatavate toodete tootmisahela lõpp-punkti muutmise meetmete vastuvõtmiseks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikes 6 sätestatud kiirmenetlust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

I PEATÜKK

Ühissätted

1. jagu

Sisu, reguleerimisala ja mõisted

Artikkel 1

Sisu

Käesolevas määruses sätestatakse rahvatervise ja loomade tervise eeskirjad loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete kohta, et vältida ja minimeerida kõnealustest saadustest ja toodetest tulenevaid inimeste ja loomade terviseriske ning eelkõige selleks, et kaitsta toidu- ja söödaahela ohutust.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse

a) loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete suhtes, mida ühenduse õigusaktide alusel ei kasutata inimtoiduks, ning

⁽¹⁾ Määrus (EÜ) nr 811/2003 kalade liigisisese ringlussevõtu keelu ning loomsete kõrvalsaaduste matmise ja põletamise kohta (ELT L 117, 13.5.2003, lk 14); otsus 2003/322/EÜ teatavate raipetoiduliste lindude teatavate 1. kategooria materjalidega toitmise kohta (ELT L 117, 13.5.2003, lk 32); otsus 2003/324/EÜ karusloomade liigisisese ringlussevõtu keelu erandi kohta (ELT L 117, 13.5.2003, lk 37); määrus (EÜ) nr 92/2005 kõrvaldamis- ja kasutusviiside kohta (ELT L 19, 21.1.2005, lk 27); määrus (EÜ) nr 181/2006 muude orgaaniliste väetiste ja mullaparasitainete kui sõnnik kohta (ELT L 29, 2.2.2006, lk 31); määrus (EÜ) nr 1192/2006 tunnustatud ettevõtete nimekirja kohta (ELT L 215, 5.8.2006, lk 10); määrus (EÜ) nr 2007/2006 teatavate 3. kategooria materjalist saadud vahesaaduste importimise ja transiidi kohta (ELT L 379, 28.12.2006, lk 98).

⁽²⁾ ELT L 275, 25.8.2004, lk 17.

b) järgmiste toodete suhtes, mis on vastavalt ettevõtja otsusele, mida ei ole võimalik muuta, ette nähtud muuks otstarbeks kui inимtoiduks:

i) loomsed saadused, mis võivad ühenduse õigusaktide alusel olla ette nähtud inимtoiduks;

ii) loomsete saaduste tootmiseks mõeldud toorained.

2. Käesolevat määrust ei kohaldata järgmiste loomsete kõrvalsaaduste suhtes:

a) nende metsloomade (v.a ulukite) terved kehad või nende osad, kelle puhul ei ole inimestele või loomadele nakkava haiguse kahtlust või selle mõju, välja arvatud kaubanduslikel eesmärkidel lossitud veeloomad;

b) nende ulukite terved kehad või nende osad, keda vastavalt ja hipidamise headele tavadele pärast tapmist ei koguta, ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 853/2004 kohaldamist;

c) määruse (EÜ) nr 853/2004 artikli 1 lõike 3 punktis e osutatud ulukite loomsed kõrvalsaadused või nende liha;

d) tõuaretuseks ette nähtud munarakud, embrüod ja sperma;

e) toorpiim, ternespiim ja nendest saadud tooted, mis on saadud, ladustatud, kõrvaldatud või mida on kasutatud päritolupõllumajandusettevõttes;

f) karpide või koorikloomade kojad või koorikud, millelt on eemaldatud pehmed koed ja liha;

g) toidujäätmed, välja arvatud juhul, kui need on

i) pärit rahvusvahelistel liinidel sõitvatest transpordivahenditest;

ii) ette nähtud loomade söötmiseks;

iii) ette nähtud rõhu all steriliseerimiseks või artikli 15 lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud meetoditel töötlemiseks või töötlemiseks biogaasiks või kompostimiseks;

h) ilma et see piiraks ühenduse keskkonnaõigusaktide kohaldamist, merel kõrvaldatud materjal, mis on tekkinud püügitegevuse käigus määrustele (EÜ) nr 852/2004 ja (EÜ) nr 853/2004 vastavatel laevadel, välja arvatud materjal, mis on saadud inimesele nakkava haiguse tunnustega, sh parasiitidega kaladelt pardal siseelundeid eemaldades;

i) toores lemmikloomatoit, mis pärineb jaemüügipoodidest, kus tükeldamine ja ladustamine toimub üksnes selleks, et varustada tarbijat vahetult kohapeal;

j) kodus eratarbimiseks mõeldud toores lemmikloomatoit, mis on saadud loomadest, kes on tapetud päritolupõllumajandusettevõttes, ning

k) väljaheited ja uriin, v.a sõnnik ja mineraliseerumata guaano.

3. Käesoleva määrusega ei piirata ühenduse veterinaarõigusaktide kohaldamist, mille eesmärk on teatavate loomahaiguste tõrje ja likvideerimine.

Artikkel 3

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „loomsed kõrvalsaadused” – loomade terved kehad või nende osad, loomsed saadused või muud loomset päritolu saadused, mis ei ole ette nähtud inимtoiduks, sh munarakud, embrüod ja sperma;

2) „loomsetest kõrvalsaadustest saadud tooted” – tooted, mis on saadud loomsete kõrvalsaaduste ühe või mitme töötlemise või töötlustapi tulemusena;

3) „loomsed saadused” – loomsed tooted, nagu need on määratletud määruse (EÜ) nr 853/2004 I lisa punktis 8.1;

4) „rümp” – rümp, nagu see on määratletud määruse (EÜ) nr 853/2004 I lisa punktis 1.9;

5) „loom” – selgrootu või selgroogne loom;

6) „põllumajandusloom” –

a) loom, keda inimesed peavad, nuumavad või aretavad ning kasutavad toiduainete, villa, karusnaha, sulgede, toornahkade ja nahkade või muu loomset päritolu toote tootmiseks või muudel põllumajanduslikel eesmärkidel;

b) hobuslased;

7) „metsloom” – loom, keda inimesed ei pea;

8) „lemmikloom” – loom, kes kuulub liiki, mida inimene tavaliselt peab ja toidab – kuid ei tarbi inимtoiduks – muul otstarbel kui põllumajanduses kasutamiseks;

9) „veeloomad” – veeloomad, nagu on määratletud direktiivi 2006/88/EÜ artikli 3 lõike 1 punktis e;

10) „pädev asutus” – liikmesriigi keskasutus, mis on pädev tagama käesoleva määruse nõuetele vastavust, või muu asutus, millele kõnealune pädevus on delegeeritud; see määratlus hõlmab ka kolmanda riigi vastavat asutust, kui see on asjakohane;

11) „ettevõtja” – füüsiline või juriidiline isik, kes tegelikult kontrollib kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid, sh vedajad, kauplejad ja kasutajad;

- 12) „kasutaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab loomseid kõrvalsaadusi ja nendest saadud tooteid erisöötmise eesmärgil, teadusuuringuteks või muul erieesmärgil;
- 13) „ettevõtte” – koht, kus toimub loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete käitlemist hõlmav toiming, välja arvatud kalalaev;
- 14) „turulelaskmine” – iga toiming, mille eesmärk on müüa loomseid saadusi või nendest saadud tooteid ühenduses asuval kolmandale isikule või varustada sellist kolmandat isikut muul viisil tasu eest või tasuta või ladustada neid sellise kolmanda isiku varustamiseks;
- 15) „transiit” – vedu läbi ühenduse territooriumi ühelt kolmanda riigi territooriumilt teise kolmanda riigi territooriumile muul viisil kui mere- või õhuteed pidi;
- 16) „eksport” – vedu ühendusest kolmandasse riiki;
- 17) „transmissiivsed spongioossed entsefalopaatid (TSEde)” – kõik transmissiivsed spongioossed entsefalopaatid, nagu on määratletud määruse (EÜ) nr 999/2001 artikli 3 lõike 1 punktis a;
- 18) „määratletud riskiteguriga materjal” – määratletud riskiteguriga materjal, nagu on määratletud määruse (EÜ) nr 999/2001 artikli 3 lõike 1 punktis g;
- 19) „rõhu all steriliseerimine” – loomsete kõrvalsaaduste töötlemine pärast seda, kui peenestamise tulemusena ei ole osakesed suuremad kui 50 millimeetrit, vähemalt 20 minuti jooksul katkematult sisetemperatuuril üle 133 °C ja vähemalt 3baarise absoluutrõhu all;
- 20) „sõnnik” – kõik põllumajandusloomade (v.a tehistingimustes peetavad kalad) väljaheited ja/või uriin, koos allapanuga või ilma;
- 21) „tunnustatud prügil” – prügil, millele on välja antud luba kooskõlas direktiiviga 1999/31/EÜ;
- 22) „orgaanilised väetised” ja „mullaparandusained” – taimede toidumistingimuste ning mulla füüsikaliste ja keemiliste omaduste ja bioloogilise aktiivsuse säilitamiseks või parandamiseks koos või eraldi kasutatavad loomse päritoluga materjalid; need võivad sisaldada sõnnikut, mineraliseerumata guaanot, seedetrakti sisu, komposti ja lagundumissaadusi;
- 23) „kõrvalised piirkonnad” – piirkonnad, kus loomapopulatsioon on nii väike ja millest jäätmekäitlusettevõtteid jäävad nii kaugele, et loomsete kõrvalsaaduste kogumine ja transport oleks kohapealse kõrvaldamisega võrreldes lubamatult kulukas;
- 24) „toit” – toit, nagu on määratletud määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklis 2;
- 25) „sööt” – sööt, nagu on määratletud määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 3 lõikes 4;

26) „tsentrifuugimis- või separeerimisette” – materjal, mis tekib kõrvalsaadusena pärast toorpiima puhastamist ning lõssi ja koore eraldamist toorpiimast;

27) „jäätmepunktid” – jäätmed, nagu on määratletud direktiivi 2008/98/EÜ artikli 3 punktis 1.

2. jagu

Kohustused

Artikkel 4

Tootmisahela lähtepunkt ja kohustused

1. Niipea kui ettevõtjad loovad loomseid kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid, mis kuuluvad käesoleva määruse reguleerimisalasse, tuvastavad nad need ning tagavad, et neid käideldakse vastavalt käesolevale määrusele (lähtepunkt).

2. Ettevõtjad tagavad nende kontrolli all olevates ettevõtetes kogumise, transpordi, käitlemise, töötlemise, ladustamise, turulelaskmise, jaotamise, kasutamise ja kõrvaldamise igas etapis, et loomsed kõrvalsaadused ja nendest saadud tooted vastavad käesoleva määruse nõuetele, mis seonduvad nende tegevusega.

3. Liikmesriik jälgib ja kontrollib, et ettevõtjad täidaksid käesoleva määruse asjaomaseid nõudeid loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete kogu ahela ulatuses, nagu on osutatud lõikes 2. Sel eesmärgil tagavad nad ametlike kontrollide süsteemi toimimise kooskõlas asjaomaste ühenduse õigusaktidega.

4. Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil toimib piisav süsteem, millega tagatakse loomsete kõrvalsaaduste

a) kogumine, tuvastamine ja transportimine põhjendamatult viivitusega ning

b) käitlemine, kasutamine ja kõrvaldamine vastavalt käesolevale määrusele.

5. Liikmesriigid võivad täita lõikest 4 tulenevaid kohustusi koostöös teiste liikmesriikide või kolmandate riikidega.

Artikkel 5

Tootmisahela lõpp-punkt

1. Artiklis 33 osutatud loomsetest kõrvalsaadustest saadud tooted, mis on jõudnud tootmise etappi, mida reguleerivad nimetatud artiklis osutatud ühenduse õigusaktid, loetakse tootmisahela lõpp-punkti jõudnuks, pärast mida nende suhtes käesoleva määruse nõudeid enam ei kohaldata.

Kõnealused loomsetest kõrvalsaadustest saadud tooted võib seejärel lasta turule käesolevast määrusest tulenevate piiranguteta ning nende suhtes ei kohaldata enam ametlikku kontrolli vastavalt käesolevale määrusele.

Tootmisahela lõpp-punkti võib muuta

- a) artikli 33 punktides a–d osutatud toodete puhul, kui esineb loomade terviserisk;
- b) artikli 33 punktides e ja f osutatud toodete puhul, kui esineb inimeste või loomade terviserisk.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 6 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. Artiklites 35 ja 36 osutatud loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete puhul, mis ei kujuta endast enam märkimisväärset inimeste või loomade terviseriski, võib kindlaks määrata tootmisahela lõpp-punkti, pärast mida ei kohaldata nende suhtes enam käesoleva määruse nõudeid.

Kõnealused loomsetest kõrvalsaadustest saadud tooted võib seejärel lasta turule käesolevast määrusest tulenevate piiranguteta ning nende suhtes ei kohaldata enam ametlikku kontrolli vastavalt käesolevale määrusele.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 5 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. Kui esineb inimeste või loomade terviserisk, kohaldatakse käesoleva määruse artiklites 33 ja 36 osutatud loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete suhtes *mutatis mutandis* määruse (EÜ) nr 178/2002 artikleid 53 ja 54 erakorraliste meetmete kohta.

3. jagu

Veterinaarpiirangud

Artikkel 6

Üldised veterinaarpiirangud

1. Vastuvõtlikust liigist saadud loomseid kõrvalsaadusi ja nendest saadud tooteid ei lähetata ettevõtetest ja tsoonidest, millele kohaldatakse piiranguid

- a) vastavalt ühenduse veterinaarõigusaktidele või
- b) raske nakkushaiguse esinemise tõttu,
 - i) mis on loetletud direktiivi 92/119/EMÜ I lisas või
 - ii) mis on sätestatud vastavalt teisele lõigule.

Esimese lõigu punkti b alapunktis ii sätestatud meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. Lõiget 1 ei kohaldata, kui loomseid kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid lähetatakse tingimuste alusel, mis on mõeldud inimestele ja loomadele nakkavate haiguste leviku tõkestamiseks.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 5 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. jagu

Liigitamine

Artikkel 7

Loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete liigitamine

1. Loomsed kõrvalsaadused liigitatakse kategooriatesse vastavalt inimeste ja loomade terviseriski tasemele kooskõlas artiklites 8, 9 ja 10 sätestatud loeteludega.

2. Loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete suhtes kohaldatakse eeskirju, mis kehtivad vastava loomse kõrvalsaaduse, millest need on saadud, kategooria suhtes, kui käesolevas määruses või komisjoni vastuvõetavates käesoleva määruse rakendussätetes, milles võidakse sätestada tingimused, mille puhul loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete suhtes kõnealuseid eeskirju ei kohaldata, ei ole sätestatud teisiti.

3. Artikleid 8, 9 ja 10 võib muuta, et võtta arvesse teaduse arengut riskitaseme hindamisel, eeldusel et asjaomase teadusastutuse riskihinnangu põhjal saab teha kindlaks sellise teadusarengu toimumist. Siiski ei või ühtegi nendes artiklites loetletud loomset kõrvalsaadust kõnealustest loeteludest välja jätta, muuta saab vaid liigitusi või teha neisse täiendusi.

4. Lõigetes 2 ja 3 osutatud meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 8

1. kategooria materjal

1. kategooria materjal sisaldab järgmisi loomseid kõrvalsaadusi:

- a) järgmiste loomade terved kehad ja kõik kehaosad, sh toornahad ja nahad:
 - i) TSE kahtlusega loomad vastavalt määrusele (EÜ) nr 999/2001 või loomad, kellel on TSE esinemine ametlikult kinnitatud;
 - ii) TSE likvideerimise käigus hukatud loomad;
 - iii) loomad, mis ei ole põllumajandusloomad ega metsloomad, sealhulgas eelkõige lemmikloomad, loomaaialoomad ja tsirkusloomad;

- iv) katseloomad vastavalt direktiivi 86/609/EMÜ artikli 2 punktile d, ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1831/2003 artikli 3 lõike 2 kohaldamist;
 - v) inimestele või loomadele nakkavate haiguste kahtlusega metsloomad;
- b) järgmine materjal:
- i) määratletud riskiteguriga materjal;
 - ii) surnud loomade terved kehad või kehaosad, mis sisaldavad kõrvaldamise ajal määratletud riskiteguriga materjali;
- c) loomsed kõrvalsaadused loomadest, kelle suhtes on kasutatud ebaseaduslikku ravi vastavalt direktiivi 96/22/EÜ artikli 1 lõike 2 punktis d või direktiivi 96/23/EÜ artikli 2 punktis b esitatud määratlusele;
- d) loomsed kõrvalsaadused, mis sisaldavad direktiivi 96/23/EÜ I lisa rühma B punktis 3 loetletud muude ainete ja keskkonna saasteainete jääke, kui sellised jäägid ületavad ühenduse õigusaktides või nende puudumisel siseriiklikes õigusaktides sätestatud lubatud taset;
- e) loomsed kõrvalsaadused, mis on artikli 27 esimese lõigu punkti c kohaselt vastu võetud rakenduseeskirjadega nõutaval heitvee töötlemisel kogutud
- i) 1. kategooria materjali töötlevatest ettevõtetest või
 - ii) teistest ettevõtetest, kus kõrvaldatakse määratletud riskiteguriga materjali;
- f) rahvusvahelistel liinidel sõitvatest transpordivahenditest pärit toidujäätmed;
- g) 1. kategooria materjal, mis on segunenud 2. või 3. kategooria või mõlema kategooria materjaliga.
- ii) tapamajadest, v.a artikli 8 punktis e osutatud tapamajad;
 - c) loomsed kõrvalsaadused, mis sisaldavad lubatud ainete või saasteainete jääke üle direktiivi 96/23/EÜ artikli 15 lõikes 3 osutatud tasemetega;
 - d) loomsed saadused, mis on neis esinevate võõrkehade tõttu tunnistatud inimtoiduks kõlbmatuks;
 - e) loomsed saadused, mis ei kuulu 1. kategooria materjali alla ning mis on
 - i) kolmandast riigist imporditud või sisse toodud ega vasta ühendusse importimisel või ühenduses kasutuselevõtul kehtivatele veterinaarõigusaktide nõuetele, välja arvatud juhul, kui ühenduse õigusaktid lubavad teatud piirangute alusel nende importi või sissetoomist või nende tagasisaatmist kolmandasse riiki, või
 - ii) lähetatud teise liikmesriiki ega vasta ühenduse õigusaktide nõuetele või nõuetele, mis on ühenduse õigusaktidega heaks kiidetud, välja arvatud juhul, kui nad on saadetud tagasi päritoluliikmesriigi pädeva asutuse loal;
 - f) artiklis 8 või artiklis 10 osutatud loomade hulka mitte kuuluvad loomad või nende osad,
 - i) mis on surnud muul viisil kui inimtoiduks tapmise läbi, kaasa arvatud tauditõrje eesmärgil hukatud loomad;
 - ii) looted;
 - iii) munarakud, embrüod ja sperma, mis ei ole ette nähtud tõuaretuseks, ning
 - iv) koorumata jäänud linnud;
 - g) 2. ja 3. kategooria materjalide segu;
 - h) loomsed kõrvalsaadused, mis ei kuulu 1. või 3. kategooria materjali hulka.

Artikkel 9

2. kategooria materjal

2. kategooria materjal sisaldab järgmisi loomseid kõrvalsaadusi:

- a) sõnnik, mineraliseerumata guaano ja seedekulglu sisu;
- b) loomsed kõrvalsaadused, mis on artikli 27 esimese lõigu punkti c kohaselt vastu võetud rakenduseeskirjadega nõutaval heitvee töötlemisel kogutud
 - i) 2. kategooria materjali töötlevatest ettevõtetest või

Artikkel 10

3. kategooria materjal

3. kategooria materjal sisaldab järgmisi loomseid kõrvalsaadusi:

- a) tapetud loomade rümbad ja loomade osad ning tapetud ulukite kehad või kehaosad, mis on kõlblikud inimtoiduks vastavalt ühenduse õigusaktidele, kuid mida ei kavatseta ärilistel kaalutlustel kasutada inimtoiduks;

- b) rümbad ja järgmised osad, mis pärinevad tapamajas tapetud loomadelt, mis on tapmiseelse ülevaatusel põhjal tunnistatud inimtoiduks kõlblikuks, või kehad ja järgmised kehaosad ulukitelt, mis on vastavalt ühenduse õigusaktidele tapetud kasutamiseks inimtoiduks:
- i) selliste loomade rümbad või kehad ja kehaosad, mis on tunnistatud inimtoiduks kõlbmatuks vastavalt ühenduse õigusaktidele, kuid millel ei ilmne mingeid inimestele või loomadele nakkavate haiguste nähte;
 - ii) lindude pead;
 - iii) järgmiste loomade toornahad ja nahad, kaasa arvatud nahalõiked ja -jäägid, sarved ja jalad, kaasa arvatud randme- ja kämbaluud, põiad, põiapärad ja varbalülid:
 - loomad, kes ei kuulu TSE suhtes uurimist vajavate mäletsejaliste hulka, ning
 - mäletsejalised, kellel määruse (EÜ) nr 999/2001 artikli 6 lõike 1 kohaselt tehtud test on andnud negatiivse tulemuse;
 - iv) seaharjased;
 - v) suled;
- c) loomsed kõrvalsaadused lindudest ja jäneselistest, kes on tapetud põllumajandusettevõttes vastavalt määruse (EÜ) nr 853/2004 artikli 1 lõike 3 punktile d ja millel ei ole ilmnenud inimestele või loomadele nakkava haiguse nähte;
- d) selliste loomade veri, kellel ei ole ilmnenud mingeid vere kaudu inimestele või loomadele nakkavate haiguste nähte järgmistelt tapamajas tapetud loomadelt, kes on tapaeelsel ülevaatusel tunnistatud inimtoiduks kõlblikuks vastavalt ühenduse õigusaktidele:
- i) loomadelt, kes ei kuulu TSE suhtes uurimist vajavate mäletsejaliste hulka, ning
 - ii) mäletsejalistelt, kellel määruse (EÜ) nr 999/2001 artikli 6 lõike 1 kohaselt tehtud test on andnud negatiivse tulemuse;
- e) loomsed kõrvalsaadused, mis on tekkinud inimtoiduks ette nähtud toodete tootmisel, sealhulgas rasvatustatud kondid, kõrned ning tsentrifuugimis- või separeerimisettepiimatööstusest;
- f) loomsed saadused või loomseid saadusi sisaldav toit, mis ei ole enam ette nähtud inimtoiduks ärilistel kaalutlustel, tootmis- või pakendamise defektide või muude puuduste tõttu, mis ei põhjusta inimeste ja loomade terviseriske;
- g) loomset päritolu lemmikloomatoit või sööt või loomseid kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid sisaldav sööt, mis ei ole enam ette nähtud söötmiseks ärilistel kaalutlustel, tootmis- või pakendamise defektide või muude puuduste tõttu, mis ei põhjusta inimeste ja loomade terviseriske;
- h) veri, platsenta, vill, suled, karvad, sarved, kabja- ja sõralõikmed ning toorpiim elusloomadelt, kellel ei ole ilmnenud inimestele või loomadele nakkava haiguse nähte;
- i) veeloomad ja nende osad, välja arvatud mereimetajad, kellel ei ole ilmnenud inimestele või loomadele nakkava haiguse nähte;
- j) kõrvalsaadused veeloomadest, mis on saadud ettevõtetest, kus valmistatakse inimtoiduks ette nähtud tooteid;
- k) järgmine materjal loomadelt, kel ei ole ilmnenud sellise materjali kaudu inimestele või loomadele nakkavate haiguste nähte:
 - i) pehme koe ja lihaga karpide või koorikloomade koidad või koorikud;
 - ii) järgmine maismaaloomadelt pärinev materjal:
 - kõrvalsaadused haudejaamadest;
 - munad;
 - munade kõrvalsaadused, sh munakoored;
 - iii) ärilistel eesmärkidel tapetud ööpäevased tibud;
- l) selgrootud vee- ja maismaaloomad, kes ei kuulu inimestele või loomadele patogeensete liikide hulka;
- m) näriliste ja jäneseliste hulka kuuluvad loomad ja nende osad, välja arvatud 1. kategooria materjal vastavalt artikli 8 punkti a alapunktidele iii, iv ja v ning 2. kategooria materjal vastavalt artikli 9 punktidele a–g;
- n) toornahad ja nahad, kabjad, suled, vill, sarved, karvad ja karusnahk, mis on pärit surnud loomadelt (välja arvatud käesoleva artikli punktis b osutatud loomad), millel ei ilmnenud mingeid selle toote kaudu inimestele või loomadele nakkavate haiguste nähte;
- o) selliste tapamajas tapetud loomade rasvkude, kellel ei ole ilmnenud selle materjali kaudu inimestele või loomadele nakkavate haiguste nähte ja kes on tapaeelsel ülevaatusel tunnistatud inimtoiduks kõlblikuks vastavalt ühenduse õigusaktidele;
- p) toidujäätmed, välja arvatud artikli 8 punktis f osutatud toidujäätmed.

II PEATÜKK

Loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete kõrvaldamine ja kasutamine

1. jagu

Kasutuspiirangud

Artikkel 11

Kasutuspiirangud

1. Keelatud on järgmised loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete kasutusviisid:

- a) teatavat liiki maismaaloomade, välja arvatud karusloomade söötmine töödeldud loomse valguga, mis on saadud sama liigi loomade kehast või kehaosadest;
- b) põllumajandusloomade, välja arvatud karusloomade söötmine toidujäätmetega või söödamaterjaliga, mis sisaldab toidujäätmeid või on saadud toidujäätmetest;
- c) põllumajandusloomade söötmine (kas karjatamise või haljassööda etteniidmise teel) haljassöödaga, mis on kasvanud pinnal, mida on väetatud muude orgaaniliste väetiste või mullaparasititsiididega kui sõnnik, välja arvatud juhul, kui karjatamine või haljassööda etteniidmine toimub pärast 21 päeva pikkuse ooteaja lõppu, millega tagatakse inimeste ja loomade terviseriskide ohjamine, ning
- d) tehistingimustes peetavate kalade söötmine töödeldud loomse valguga, mis on saadud sama liiki tehistingimustes peetavate kalade kehast või kehaosadest.

2. Võib kehtestada järgmised meetmed:

- a) kontrollimised, mis tuleb läbi viia lõikes 1 osutatud keeldude kohaldamise tagamiseks, sh tuvastusmeetodid ja katsed, mida kasutatakse teatavalt liikidelt pärinevate materjalide olemasolu tuvastamiseks, ning piirmäärad lõike 1 punktides a ja d osutatud töödeldud loomsete valkude ebaolulise koguse kohta, mis on tingitud juhuslikust ja tehniliselt vältimatust saastest;
- b) tingimused karusloomade söötmiseks töödeldud loomse valguga, mis on saadud sama liigi loomade kehast või kehaosadest, ning
- c) tingimused põllumajandusloomade söötmiseks haljassöödaga, mis on kasvanud maal, mida on väetatud orgaaniliste väetiste või mullaparasititsiididega, eriti lõike 1 punktis c osutatud ooteaja muutmine.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. jagu

Kõrvaldamine ja kasutamine

Artikkel 12

1. kategooria materjali kõrvaldamine ja kasutamine

1. kategooria materjal:

- a) kõrvaldatakse jäätmetena põletamise teel
 - i) ilma eelneva töötluseta või
 - ii) pärast töötlemist (pädeva asutuse nõudmisel rõhu all steriliseerimisega) ja saadud materjali püsivat märgistamist;
- b) juhul kui 1. kategooria materjal on jääde, seda taaskasutatakse koospõletamise teel või see kõrvaldatakse
 - i) ilma eelneva töötluseta või
 - ii) pärast töötlemist (pädeva asutuse nõudmisel rõhu all steriliseerimisega) ja saadud materjali püsivat märgistamist;
- c) juhul kui 1. kategooria materjal ei ole artikli 8 punkti a alampunktides i ja ii osutatud materjal, töödeldakse seda rõhu all steriliseerimisega, saadusele tehakse püsiv märgistus ja ladesatakse tunnustatud prügilasse;
- d) juhul kui artikli 8 punktis f osutatud materjal on 1. kategooria materjal, kõrvaldatakse see tunnustatud prügilasse ladesamise teel;
- e) põletatakse kui kütus pärast eelnevat töötlemist või ilma eelneva töötlemiseta või
- f) kasutatakse artiklites 33, 34 ja 36 osutatud loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete valmistamiseks ja lastakse turule vastavalt kõnealustele artiklitele.

Artikkel 13

2. kategooria materjali kõrvaldamine ja kasutamine

2. kategooria materjal:

- a) kõrvaldatakse jäätmetena põletamise teel
 - i) ilma eelneva töötluseta või
 - ii) pärast töötlemist (pädeva asutuse nõudmisel rõhu all steriliseerimisega) ja saadud materjali püsivat märgistamist;

- b) juhul kui 2. kategooria materjal on jääde, seda taaskasutatakse koospõletamise teel või see kõrvaldatakse
- i) ilma eelneva töötluseta või
- ii) pärast töötlemist (pädeva asutuse nõudmisel rõhu all steriliseerimisega) ja saadud materjali püsivat märgistamist;
- c) ladestatakse tunnustatud prügilasse pärast töötlemist rõhu all steriliseerimisega ja saadud materjali püsivat märgistamist;
- d) kasutatakse orgaaniliste väetiste või mullaparandajate tootmiseks, mis lastakse turule vastavalt artiklile 32, vajaduse korral pärast töötlemist rõhu all steriliseerimisega, ja saadud materjali püsivat märgistamist;
- e) kompostitakse või töödeldakse biogaasiks
- i) pärast rõhu all steriliseerimist ja saadud materjali püsivat märgistamist või
- ii) kui tegemist on sõnniku, seedekulgl ja selle sisu, piima, piimasaaduste, ternespiima, munade või munadest saadud toodetega ning kui pädev asutus ei leia, et nendega kaasneb raske nakkushaiguse leviku risk, pärast eelnevat töötlemist või ilma eelneva töötlemiseta;
- f) kasutatakse maa väetamiseks ilma eelneva töötlemiseta, kui tegemist on sõnniku, seedekulgl ja sisu, piima, piimasaaduste või ternespiimaga ning kui pädev asutus ei leia, et nendega kaasneb raske nakkushaiguse leviku risk;
- g) kui tegemist on veeloomadest pärineva materjaliga, sileeritakse või kompostitakse see või töödeldakse biogaasiks;
- h) põletatakse kui kütus pärast eelnevat töötlemist või ilma eelneva töötlemiseta või
- i) kasutatakse artiklites 33, 34 ja 36 osutatud loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete valmistamiseks ja lastakse turule vastavalt kõnealustele artiklitele.
- d) töödeldakse, välja arvatud selline 3. kategooria materjal, mis on lagunenu või riknenud nii, et see põhjustab selle toote kaudu vastuvõetamatut inimeste ja loomade terviseriski, ning
- i) kasutatakse põllumajandusloomade, välja arvatud karusloomade sööda tootmiseks, ning lastakse turule kooskõlas artikliga 31, välja arvatud artikli 10 punktides n, o ja p osutatud materjal;
- ii) kasutatakse karusloomade sööda tootmiseks, mis lastakse turule vastavalt artiklile 36;
- iii) kasutatakse lemmikloomatoidu tootmiseks, mis lastakse turule vastavalt artiklile 35, või
- iv) kasutatakse orgaaniliste väetiste või mullaparandajate tootmiseks, mis lastakse turule vastavalt artiklile 32;
- e) kasutatakse toore lemmikloomatoidu tootmiseks, mis lastakse turule vastavalt artiklile 35;
- f) kompostitakse või töödeldakse biogaasiks;
- g) kui tegemist on veeloomadest pärineva materjaliga, sileeritakse või kompostitakse see või töödeldakse biogaasiks;
- h) kui tegemist on karpide või koorikloomade kodade või koorikutega, mis ei kuulu artikli 2 lõike 2 punktis f osutatud kodade ja koorikute hulka, ja munakoortega, kasutatakse neid pädeva asutuse määratud tingimustel, millega hoitakse ära inimeste ja loomade terviserisk;
- i) põletatakse kui kütus pärast eelnevat töötlemist või ilma eelneva töötlemiseta;
- j) kasutatakse artiklites 33, 34 ja 36 osutatud loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete valmistamiseks ja lastakse turule vastavalt kõnealustele artiklitele;
- k) kui tegemist on artikli 10 punktis p osutatud toidujäätmetega, töödeldakse rõhu all steriliseerimisega või artikli 15 lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud töötlemismeetoditega või kompostitakse või töödeldakse biogaasiks, või
- l) kasutatakse maa väetamiseks ilma eelneva töötlemiseta, kui tegemist on toorpiima, ternespiimaga või piimasaadustega, mille puhul pädev asutus ei leia, et nendega kaasneb nende toodete kaudu inimestele või loomadele nakkava haiguse risk.

Artikkel 14

3. kategooria materjali kõrvaldamine ja kasutamine

3. kategooria materjal:

- a) kõrvaldatakse jäätmetena põletamise teel eeltöötlemisega või ilma eeltöötlemiseta;
- b) juhul kui 3. kategooria materjal on jääde, seda taaskasutatakse koospõletamise teel või see kõrvaldatakse eeltöötlemisega või ilma eeltöötlemiseta;
- c) ladestatakse tunnustatud prügilasse pärast töötlemist;

Artikkel 15

Rakendusmeetmed

1. Võidakse kehtestada käesoleva jao rakendusmeetmed, mis käsitlevad
- a) inimesele nakkava haiguse tunnustega, sh parasiitidega kaladelt pardal siseelundeid eemaldades saadud materjali pardal käitlemise ja kõrvaldamise eritingimusi;

- b) muid loomsete kõrvalsaaduste töötlemismeetodeid, mis ei hõlma rõhu all steriliseerimist, eelkõige kõnealuste meetodite parameetreid, eelkõige aega, temperatuuri, rõhku ja osakeste suurust;
- c) parameetreid loomsete kõrvalsaaduste (sh toidujäätmed) töötlemiseks biogaasiks või kompostiks;
- d) loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete põletamise ja koospõletamise tingimusi;
- e) loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete kütteenähtena põletamise tingimusi;
- f) artikli 10 punktis c osutatud loomsete kõrvalsaaduste tootmise ja käitlemise tingimusi;
- g) veeloomadest pärineva materjali sileerimist;
- h) loomsete kõrvalsaaduste püsivat märgistust;
- i) teatavate loomsete kõrvalsaaduste, orgaaniliste väetiste ja mullaparandajate kasutamist väetisena;
- j) teatavate loomsete kõrvalsaaduste kasutamist põllumajandusloomade söödana ning
- k) artikli 14 punktis d osutatud teatava materjali vastuvõetamatut inimeste ja loomade terviseriski.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. Kuni eeskirjade vastuvõtmiseni vastavalt

- a) lõike 1 esimese lõigu punktidele c, f ja g, võivad liikmesriigid võtta vastu või jätta kehtima siseriiklikud eeskirjad
 - i) artikli 10 punktis c osutatud loomsete kõrvalsaaduste tootmise ja käitlemise kohta;
 - ii) artikli 10 punktis p osutatud loomsete kõrvalsaaduste töötlemise kohta ning
 - iii) veeloomadest pärineva materjali sileerimise kohta;
- b) lõike 1 esimese lõigu punktile a, võib seal osutatud loomsed kõrvalsaadused kõrvaldada meres, ilma et see piiraks ühenduse keskkonnaõigusaktide kohaldamist.

3. jagu

Erandid

Artikkel 16

Erandid

Erandina artiklitest 12, 13 ja 14 võib loomseid kõrvalsaadusi:

- a) kui tegemist on artikli 15 lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud loomsete kõrvalsaadustega, käidelda ja kõrvaldada vastavalt kõnealuses punktis sätestatud eritingimustele;
- b) kasutada teadustöös või muul eriotstarbel kooskõlas artikliga 17;
- c) kui tegemist on artiklis 18 osutatud loomsete kõrvalsaadustega, kasutada erisõotmise eesmärgil kooskõlas kõnealuse artikliga;
- d) kui tegemist on artiklis 19 osutatud loomsete kõrvalsaadustega, kõrvaldada jäätmetena kooskõlas kõnealuse artikliga;
- e) kõrvaldada jäätmetena või kasutada kooskõlas alternatiivsete meetoditega, mis on heaks kiidetud vastavalt artiklile 20, tuginedes parameetritele, mille hulka võivad kuuluda rõhu all steriliseerimine või teised käesoleva määruse või selle rakendusmeetmete nõuded;
- f) kui tegemist on 2. ja 3. kategooria materjaliga ja kui pädev asutus seda lubab, kasutada biodünaamiliste preparaatide valmistamiseks ja kasutamiseks vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 12 lõike 1 punktile c;
- g) kui tegemist on 3. kategooria materjaliga ja kui pädev asutus seda lubab, kasutada lemmikloomatoiduks;
- h) kui tegemist on loomsete kõrvalsaadustega, välja arvatud 1. kategooria materjaliga, mis saadakse elusloomadelt kirurgilisel sekkumisel või loomade sünnil põllumajandusettevõttes, ja kui pädev asutus seda lubab, kõrvaldada jäätmetena kõnealuses põllumajandusettevõttes.

Artikkel 17

Teadustöö ja muu eriotstarve

1. Pädev asutus võib erandina artiklitest 12, 13 ja 14 anda loa loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete kasutamiseks näitustel, kunstitegevuseks, diagnostikaks, haridus- või teadustöös tingimustel, millega tagatakse inimeste ja loomade terviseriskide ohjamine.

Sellised tingimused hõlmavad järgmist:

- a) keeld loomseid kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid edaspidi muul otstarbel kasutada ja

- b) kohustus loomsed kõrvalsaadused või nendest saadud tooted ohutult kõrvaldada või toimetada need tagasi lähtekohta, kui see on asjakohane.

2. Kui tekib inimeste ja loomade terviserisk, mis nõuab kogu ühenduse territooriumil meetmete kehtestamist, eelkõige uute arenevate riskide puhul, võidakse lõikes 1 osutatud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete impordi ja kasutamise kohta sätestada ühtlustatud tingimused. Sellised tingimused võivad sisaldada nõudeid ladustamise, pakendamise, tuvastamise, transpordi ja kõrvaldamise kohta.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 18

Eriotstarbeline söötmine

1. Pädev asutus võib erandina artiklitest 13 ja 14 tingimustel, millega tagatakse inimeste ja loomade terviseriskide ohjamine, anda loa 2. kategooria materjali kogumiseks ja kasutamiseks, tingimusel et see on pärit loomadelt, keda ei ole hukatud või kes ei ole surnud inimestele või loomadele nakkava haiguse või haiguskahtluse tõttu, ning 3. kategooria materjali söötmiseks

- a) loomaaialoomadele;
- b) tsirkusloomadele;
- c) roomajatele ja röövlindudele, v.a loomaaia- või tsirkusloomad;
- d) karusloomadele;
- e) metsloomadele;
- f) tunnustatud kasvanduste koertele või jahikoertele;
- g) varjupaikades olevatele koertele ja kassidele;
- h) tõukudele ja ussidele, mida kasutatakse kalasöödana.

2. Erandina artiklist 12 ja kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 võib pädev asutus anda loa

- a) kasutada artikli 8 punkti b alapunktis ii osutatud 1. kategooria materjali ja loomaaialoomadest saadud materjali loomaaialoomade söödana ja
- b) kasutada artikli 8 punkti b alapunktis ii osutatud 1. kategooria materjali ohustatud või kaitsealuste raipetoiduliste lindude ja teiste liikide toiduks nende looduslikus elupaigas, et edendada bioloogilist mitmekesisust.

3. Võidakse kehtestada käesoleva artikli rakendusmeetmed, mis käsitlevad järgmist:

- a) tingimused, mille alusel võib anda lõikes 1 osutatud kogumise ja kasutamise loa 2. ja 3. kategooria materjali liikumise, ladustamise ja kasutamise kohta söödana, kaasa arvatud uute arenevate riskide korral, ning
- b) tingimused, mille alusel, teatavatel juhtudel erandina artikli 21 lõikes 1 sätestatud kohustusest, võib anda loa käesoleva artikli lõikes 2 osutatud 1. kategooria materjali kasutamiseks söödana, sealhulgas
 - i) teatavate liikmesriikide ohustatud või kaitsealuste raipetoiduliste lindude liigid ja muud liigid, keda võib sellise materjaliga sööta;
 - ii) meetmed inimeste ja loomade terviseriskide ärahoidmiseks.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 19

Kogumine, transport ja kõrvaldamine

1. Pädev asutus võib erandina artiklitest 12, 13, 14 ja 21 anda loa

- a) surnud lemmikloomade ja hobuslaste matmiseks;
- b) kõrvalistes piirkondades artikli 8 punkti a alapunktis v ja punkti b alapunktis ii osutatud 1. kategooria materjali ning 2. ja 3. kategooria materjali kõrvaldamiseks kohapeal ametliku järelevalve all põletamise või matmise teel või muul viisil, millega hoitakse ära inimeste ja loomade terviseriskide levik;
- c) artikli 8 punkti b alapunktis ii osutatud 1. kategooria materjali ning 2. ja 3. kategooria materjali kõrvaldamiseks ametliku järelevalve all kohapeal põletamise või matmise teel või muul viisil, millega hoitakse ära inimeste ja loomade terviseriskide levik, piirkondades, millele praktiliselt puudub juurdepääs või kuhu tekib juurdepääs ainult eriolukorras geograafiliste või kliimatiliste olude tõttu või loodusõnnetuse korral, mille puhul tekiks risk materjali koguvate inimeste tervisele ja ohutusele, või kohtades, kuhu juurdepääs nõuaks ebaproportsionaalselt suuri pingutusi materjali kogumiseks;
- d) 2. ja 3. kategooria materjali kõrvaldamiseks muul viisil kui kohapeal põletamise või matmise teel ametliku järelevalve all, kui see materjal ei kujuta endast inimeste ja loomade terviseriski ja kui selle materjali kogus ei ületa nädalas määra, mis sätestatakse sõltuvalt toimingute laadist ja loomaliikidest, kelle kõrvalsaadusi käideldakse;

e) sellise materjali kõrvaldamiseks, mis ei kuulu artikli 8 punkti a alapunktis i osutatud 1. kategooria materjali hulka teatamiskohustusliku haiguspuhangu korral, kohapeal põletamise või matmise teel sellistel tingimustel, millega hoitakse ära inimeste ja loomade terviseriskide levik, kui vedu lähimasse loomsete kõrvalsaaduste töötlemise või kõrvaldamise tunnustatud ettevõttesse suurendaks terviseriske või kui ulatusliku episootilise taidipuhangu korral oleks selliste ettevõtete kõrvaldamisvõimsus ületatud, ning

f) mesilaste ja mesindustoodete kohapeal põletamise või matmise teel sellistel tingimustel, millega hoitakse ära inimeste ja loomade terviseriskide levik.

2. Konkreetse liigi loomapopulatsioon löike 1 punktis b osutatud kõrvalisel alal ei tohi ületada maksimaalset protsenti selle liigi loomapopulatsioonist asjaomases liikmesriigis.

3. Liikmesriigid teevad komisjonile kättesaadavaks järgmise teabe:

a) piirkonnad, mida nad liigitavad löike 1 punkti b kohaldamisel kõrvalisteks piirkondadeks, sellise liigitamise põhjuse ja ajakohastatud teabe liigituse muutmise kohta, ning

b) andmed löike 1 punktides c ja d sätestatud lubade kasutamise kohta 1. ja 2. kategooria materjali puhul.

4. Kehtestatakse käesoleva artikli rakendusmeetmed, mis käsitlevad järgmist:

a) tingimused, mis on ette nähtud inimeste ja loomade terviseriskide ohjamise tagamiseks kohapeal matmise ja põletamise puhul;

b) löikes 2 osutatud loomapopulatsiooni maksimaalne suurus protsentides;

c) loomsete kõrvalsaaduste kogus vastavalt löike 1 punktis d osutatud toimingute laadile ja loomaliikidele, kellest kõrvalsaadused pärinevad, ning

d) löike 1 punktis e osutatud haiguste loetelu.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. jagu

Alternatiivsed meetodid

Artikkel 20

Alternatiivsete meetodite heakskiitmine

1. Loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete kasutamise ja kõrvaldamise alternatiivsete meetodite heakskiitmise menetluse võib algatada kas komisjon või taotluse esitamiseiga liikmesriik või huvitatud isik, kes võib esindada mitut huvitatud isikut.

2. Huvitatud isikud saavad oma taotlused selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus nad soovivad alternatiivset meetodit kasutada.

Pädev asutus hindab kahe kuu jooksul pärast täieliku taotluse saamist, kas taotlus vastab lõikes 10 osutatud taotluse standardvormile.

3. Pädev asutus edastab liikmesriikide ja huvitatud isikute taotlused koos oma hindamisaruandega Euroopa Toiduohutusametile (EFSA) ja teavitab sellest komisjoni.

4. Kui komisjon algatab heakskiitmise menetluse, saadab ta hindamisaruande EFSA-le.

5. EFSA hindab kuue kuu jooksul pärast täieliku taotluse saamist, kas esitatud meetod tagab inimeste ja loomade terviseriskide

a) ohjamise viisil, mis hoiab ära selle leviku enne kõrvaldamist vastavalt käesolevale määrusele või selle rakendusmeetmetele, või

b) vähenemise vastava kategooria loomsete kõrvalsaaduste osas vähemalt samavõrra, kui artikli 15 lõike 1 esimese lõigu punktis b sätestatud meetodiga.

EFSA esitab saadud taotluse kohta arvamuse.

6. Põhjendatud juhtudel, kui EFSA küsib taotlejalt lisateavet, võib lõikes 5 osutatud tähtaega pikendada.

EFSA määrab pärast komisjoni või taotlejaga konsulteerimist kindlaks tähtaja, mille jooksul tuleb talle teavet esitada, ja teavitab komisjoni ning vajaduse korral taotlejat vajaliku lisaaja pikkusest.

7. Kui taotleja soovib oma algatusel esitada lisateavet, saadab ta selle otse EFSA-le.

Sellisel juhul lõikes 5 osutatud tähtaega ei pikendata.

8. EFSA edastab oma arvamuse komisjonile, taotlejale ja asjaomase liikmesriigi pädevale asutusele.

9. Kolme kuu jooksul pärast EFSA arvamuse saamist ja saadud arvamust arvesse võttes teatab komisjon taotlejale kavandatavast meetmest, mis võetakse vastu vastavalt lõikele 11.

10. Alternatiivsete meetodite taotluse standardvorm võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusele.

11. Pärast EFSA arvamuse kättesaamist võetakse vastu

a) meede, millega lubatakse kasutada loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete kõrvaldamiseks alternatiivseid meetodeid, või

b) meede, millega lükatakse alternatiivne meetod tagasi.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

II JAOTIS

ETTEVÕTJATE KOHUSTUSED

I PEATÜKK

Üldkohustused

1. jagu

Kogumine, transport ja jälgitavus

Artikkel 21

Kogumine ja kategooria tuvastamine ning transport

1. Ettevõtjad koguvad, tuvastavad ja transpordivad loomseid kõrvalsaadusi ilma põhjendamatu viivituse tingimustel, millega hoitakse ära inimeste ja loomade terviseriskid.

2. Ettevõtjad tagavad, et loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete transpordil on saadetisega kaasas saateleht või, juhul kui käesolev määrus või lõike 6 kohaselt vastu võetud meede seda nõuab, terviseohutuse tõend.

Erandina esimesest lõigust võib pädev asutus anda loa sõnniku transpordiks ilma saatelehe või terviseohutuse tõendita ühe ja sama põllumajandusettevõtte piires paikneva kahe koha vahel või samas liikmesriigis asuvate põllumajandusettevõtete ja sõnniku kasutajate vahel.

3. Loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete transpordil kaasas olev saateleht või terviseohutuse tõend sisaldab vähemalt teavet selliste toodete päritolu, sihtkoha ja arvu kohta, loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete kirjeldust ja märgistust, kui märgistus on kohustuslik vastavalt käesolevale määrusele.

Kui aga loomseid kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid transporditakse liikmesriigi territooriumi piires, võib asjaomase liikmesriigi pädev asutus anda loa esimeses lõigus osutatud teabe edastamiseks alternatiivse süsteemi kohaselt.

4. Ettevõtjad koguvad, transpordivad ja kõrvaldavad 3. kategooria toidujäätmeid vastavalt direktiivi 2008/98/EÜ artiklis 13 ette nähtud siseriiklikele meetmetele.

5. Vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele võetakse vastu

a) loomsete kõrvalsaaduste transpordil ette nähtud saatelehtede näidised ning

b) terviseohutuse tõendite näidised ja tingimused loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete saadetiste varustamiseks transpordil terviseohutuse tõenditega.

6. Võidakse kehtestada käesoleva artikli rakendusmeetmed, mis käsitlevad järgmist:

a) juhud, mil on nõutav terviseohutuse tõend seoses teatavatest loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodetest tuleneva inimete ja loomade terviseriski tasemega;

b) juhud, mil erandina lõike 2 esimesest lõigust ja seoses teatavatest loomsetest kõrvalsaadustest või nendest saadud toodetest tuleneva inimeste ja loomade terviseriski madala tasemega võib loomsetest kõrvalsaadustest saadud tooteid transportida ilma kõnealuses lõikes osutatud saatelehe või tõendita;

c) tuvastamise, kaasa arvatud märgistamise nõuded ja nõuded eri kategooriate loomsete kõrvalsaaduste eraldamise kohta transpordi ajal ning

d) tingimused loomsete kõrvalsaaduste kogumisel ja transpordil tekkivate inimeste ja loomade terviseriskide ärahoidmiseks, kaasa arvatud selliste toodete ohutu transpordi tingimused seoses mahutite, veokite ja pakkematerjaliga.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 22

Jälgitavus

1. Ettevõtjad, kes tegelevad loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete saatmise, transpordi või vastuvõtmisega, registreerivad saadetisi ja nende saatelehti või terviseohutuse tõendeid.

Esimest lõiku ei kohaldata siiski juhul, kui luba vedada loomseid kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid ilma saatelehtede või terviseohutuse tõenditeta on antud kooskõlas artikli 21 lõike 2 teise lõiguga või kooskõlas rakendusmeetmetega, mis on vastu võetud vastavalt artikli 21 lõike 6 punktile b).

2. Lõikes 1 osutatud ettevõtjatel on kasutusel süsteemid ja menetlused, et teha kindlaks

a) teised ettevõtjad, kellele nende loomseid kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid on tarnitud, ning

b) ettevõtjad, kellelt nemad on tarninud.

See teave tehakse pädevatele asutustele taotluse korral kättesaadavaks.

3. Käesoleva artikli rakendusmeetmed võib vastu võtta vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele, eelkõige seoses

a) teabega, mis tuleb pädevatele asutustele kättesaadavaks teha;

b) ajavahemikuga, mille jooksul kõnealust teavet tuleb säilitada.

2. jagu

Registreerimine ja tunnustamine

Artikkel 23

Ettevõtjate ja ettevõtete registreerimine

1. Registreerimise eesmärgil ettevõtjad

a) teavitavad enne tegevuse alustamist pädevat asutust kõikidest nende kontrollitavatest ettevõtetest, mis tegelevad mis tahes etapis loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete tootmise, transpordi, käitlemise, töötlemise, ladustamise, turulelaskmise, jaotamise, kasutamise või kõrvaldamisega;

b) annavad pädevale asutusele teavet järgmise kohta:

i) nende kontrolli all olevate loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete kategooria;

ii) nende toimingute laad, kus kasutatakse lähtena loomseid kõrvalsaaduseid või nendest saadud tooteid.

2. Ettevõtjad annavad pädevale asutusele ajakohast teavet kõigi lõike 1 punktis a osutatud nende kontrollitavate ettevõtete kohta, sealhulgas iga olulise muutuse kohta olemasoleva ettevõtte tegevuses, näiteks selle sulgemine.

3. Lõikes 1 osutatud registreerimise üksikasjalikud eeskirjad võidakse vastu võtta vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

4. Erandina lõikest 1 ei ole teavitamine registreerimise eesmärgil vajalik tegevuste puhul, millega seoses on loomseid kõrvalsaaduseid tootvad ettevõtted juba tunnustatud või registreeritud vastavalt määrusele (EÜ) nr 852/2004 või määrusele (EÜ) nr 853/2004; samuti tegevuste puhul, millega seoses on ettevõtted juba tunnustatud vastavalt käesoleva määruse artiklile 24.

Sama erand kehtib tegevustele, mis on seotud loomsete kõrvalsaaduste tootmisega ainult kohapeal ning mida teostatakse põllumajandusettevõtetes või muudes ruumides, kus loomi peetakse, kasvatatakse või nende eest hoolitsetakse.

Artikkel 24

Ettevõtete tunnustamine

1. Ettevõtjad tagavad, et nende kontrollitavad ettevõtted on pädeva asutuse poolt tunnustatud, kui need ettevõtted tegelevad ühe või mitme järgmise tegevusega:

a) loomsete kõrvalsaaduste töötlemine rõhu all steriliseerimisega, artikli 15 lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud töötlemismeetoditega või artiklis 20 heaks kiidetud alternatiivsete meetoditega;

b) loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete kõrvaldamine jäätmetena põletamise teel, välja arvatud ettevõtted, millele on antud tegevusluba kooskõlas direktiiviga 2000/76/EÜ;

c) loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete jäätmetena kõrvaldamine või taaskasutus koospõletusseadmetes, välja arvatud ettevõtted, millele on antud tegevusluba kooskõlas direktiiviga 2000/76/EÜ;

d) loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete kasutamine kütusena;

e) lemmikloomatoidu tootmine;

f) orgaaniliste väetiste ja mullaparanusainete tootmine;

g) loomsete kõrvalsaaduste ja/või nendest saadud toodete töötlemine biogaasiks või kompostiks;

h) loomsete kõrvalsaaduste käitlemine nende kogumise järel selliste toimingutega nagu sorteerimine, lõikamine, jahutamine, külmutamine, soolamine, toornahkade ja nahkade või määratletud riskiteguriga materjali eemaldamine;

i) loomsete kõrvalsaaduste ladustamine;

j) loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete ladustamine, mida kavatsetakse

i) ladestada prügilasse või kõrvaldada põletamise teel, või kõrvaldada või taaskasutada koospõletamise teel;

ii) põletada kütusena;

iii) kasutada söödana, välja arvatud ettevõtetes, mis on tunnustatud või registreeritud vastavalt määrusele (EÜ) nr 183/2005;

iv) kasutada orgaaniliste väetiste ja mullaparanusainetena, välja arvatud ladustamine vahetult kasutamise kohas.

2. Lõikes 1 osutatud tunnustuses täpsustatakse, kas ettevõtte on tunnustatud toimingute tegemiseks loomsete kõrvalsaaduste ja/või nendest saadud toodetega, mis

- a) kuuluvad artiklis 8, 9 või 10 osutatud teatavasse kategooriasse või
- b) kuuluvad rohkem kui ühte artiklis 8, 9 või 10 osutatud kategooriasse, märkides ära, kas selliseid toiminguid teostatakse
 - i) pidevalt range eraldamise tingimustes, millega välditakse inimeste ja loomade terviseriske, või
 - ii) ajutiselt tingimustes, millega hoitakse ära saastumine, et leevendada selliste toodetega tegelemiseks vajaliku võimsuse puudumist, mis tuleneb:
 - laiaulatuslikust episootilise haiguse puhangust või
 - muudest erakorralistest ja ettenägematutest asjaoludest.

Artikkel 25

Üldised hügieeninõuded

1. Ettevõtjad tagavad oma kontrollitavate ettevõtete osas, mis tegelevad artikli 24 lõike 1 punktides a ja h osutatud tegevustega, järgmise:

- a) need on ehitatud nii, et neid on võimalik tõhusalt puhastada ja desinfitseerida, ning kui see on asjakohane, on põrandad ehitatud nii, et see lihtsustab vedelike äravoolu;
- b) neis on juurdepääs asjakohastele isikliku hügieeni ruumidele, nagu tualettruumid, riietusruumid ja kraanikausid personali jaoks;
- c) neis on asjakohaselt korraldatud kaitse kahjurite, nagu näiteks putukate, näriliste ja lindude eest;
- d) neis hoitakse seadmeid ja varustust heas seisukorras ja mõõteriistu kalibreeritakse korrapäraste ajavahemike järel ning
- e) neis on asjakohaselt korraldatud mahutite ja veokite puhastamine ja desinfitseerimine, et hoida ära saastumiskõiki.

2. Kõik lõikes 1 osutatud ettevõtete töötajad kannavad sobivat puhast ja kui see on vajalik, siis kaitsvat riietust.

Kui see on konkreetse ettevõtte puhul asjakohane, siis

- a) „mustalt poolelt” töötavad isikud ei tohi minna „puhtale poolele”, vahetamata tööriistadeid ja jalanõusid või neid desinfitseerimata;

- b) seadmeid ja tööriistu ei tohi viia „mustalt poolelt” „puhtale poolele” neid eelnevalt puhastamata ja desinfitseerimata ning

- c) ettevõtja peab kehtestama töötajate liikumise korra, et kontrollida töötajate liikumist ühest piirkonnast teise, ning nägema ette jalanõude ja rataste desinfitseerimisvannide nõuetekohase kasutamise.

3. Ettevõtetes, mis tegelevad artikli 24 lõike 1 punktis a osutatud tegevustega,

- a) käideldakse loomseid kõrvalsaaduseid nii, et hoida ära saastumiskõiki;
- b) töödeldakse loomseid kõrvalsaaduseid võimalikult kiiresti. Pärast töötlemist käideldakse ja ladustatakse loomsetest kõrvalsaadustest saadud tooteid nii, et hoida ära saastumiskõiki;
- c) kui see on asjakohane, siis töödeldakse loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete kõiki osi töötlusprotsessi igas etapis kindlal temperatuuril kindla ajavahemiku jooksul ja hoitakse ära taassaastumiskõiki;
- d) ettevõtjad kontrollivad regulaarselt kohaldatavaid parameetreid (eelkõige temperatuuri, rõhku, aega, osakeste suurust), kui see on asjakohane, siis automaatseadmetega;
- e) kehtestatakse ja dokumenteeritakse ettevõtte kõikide osade jaoks puhastamise kord.

Artikkel 26

Loomsete kõrvalsaaduste käitlemine toiduainetööstuses

1. Loomsete kõrvalsaaduste käitlemine, töötlemine või ladustamine ettevõtetes, mis on tunnustatud või registreeritud vastavalt määruse (EÜ) nr 853/2004 artiklile 4 või määruse (EÜ) nr 852/2004 artiklile 6, toimub tingimustes, mis hoiavad ära rist-saastumise, ning kui see on asjakohane, siis ettevõtte selleks määratud osas.

2. Želatiini või kollageeni tootmise toorainet, mis ei ole ette nähtud inimtoiduks, võib ladustada, käidelda või töödelda ettevõtetes, mis on selleks spetsiaalselt tunnustatud vastavalt määruse (EÜ) nr 853/2004 III lisa XIV jao I peatüki punktile 5 ja XV jao I peatüki punktile 5, tingimusel et haigusrisi levik on ära hoitud sellise tooraine eraldamisega toorainest, millest toodetakse loomseid saadusi.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisega ei piirata ühenduse veterinaarõigusaktidega sätestatud täpsemate nõuete kohaldamist.

Artikkel 27

Rakendusmeetmed

Kehtestatakse käesoleva jao ja käesoleva peatüki 1. jao rakendusmeetmed, mis käsitlevad järgmist:

- a) ettevõtetes kohaldatavad nõuded infrastruktuurile ja seadmetele;

- b) loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete igasugusele käitlemisele kohaldatavad hügieeninõuded, sealhulgas meetmed, millega muudetakse hügieeninõudeid artikli 25 lõikes 1 osutatud ettevõtetele;
- c) loomsete kõrvalsaaduste ja neist saadud toodete käitlemise, töötlemise ja ladustamise tingimused ja tehnilised nõuded, samuti heitvee töötlemise tingimused;
- d) tõendid, mida ettevõtja peab esitama loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete käitlemise ja töötlemise valideerimiseks, et tõestada oma võimet hoida ära inimeste ja loomade terviseriske;
- e) artiklites 8, 9 või 10 osutatud enam kui ühe kategooria loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete samas ettevõttes käitlemise tingimused,
 - i) kui neid toiminguid tehakse eraldi;
 - ii) kui neid toiminguid tehakse teatud tingimustes ajutiselt;
- f) artiklis 26 osutatud ristsaastumise ärahoidmise tingimused, kui loomseid kõrvalsaadusi ladustatakse, käideldakse või töödeldakse ettevõtte selleks määratud osas;
- g) biogaasi- ja kompostimiseseadmete tööparameetrid;
- h) väikese ja suure võimsusega seadmetes põletamisele ja kaas-põletamisele kohaldatavad nõuded, nagu on osutatud artikli 24 lõike 1 punktides b ja c, ning
- i) loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete kütteenäna põletamisele kohaldatavad nõuded, nagu on viidatud artikli 24 lõike 1 punktis d.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. jagu

Enesekontroll ning ohuanalüüsi ja kriitiliste kontrollpunktide süsteem

Artikkel 28

Enesekontroll

Ettevõtjad seavad oma ettevõtetes sisse, rakendavad ja hoiavad toimivana enesekontrollikorda, et jälgida käesoleva määruse täitmist. Nad tagavad, et ettevõttest ei viida välja loomseid kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid, mille puhul kahtlustatakse või on tehtud kindlaks, et need ei vasta käesoleva määruse nõuetele, välja arvatud juhul, kui need saadused on ette nähtud kõrvaldamiseks.

Artikkel 29

Ohuanalüüsi ja kriitiliste kontrollpunktide süsteem

1. Ettevõtjad, kes tegelevad ühega järgmistest tegevustest, seavad sisse, rakendavad ja hoiavad toimivana ohuanalüüsi ja kriitiliste kontrollpunktide süsteemi (HACCP) põhimõtetele tugineva alalise kirjaliku korra järgmiseks:

- a) loomsete kõrvalsaaduste töötlemine;
- b) loomsete kõrvalsaaduste töötlemine biogaasiks ja kompostiks;
- c) rohkem kui ühe kategooria loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete käitlemine ja ladustamine samas ettevõttes;
- d) lemmikloomatoidu tootmine.

2. Lõikes 1 nimetatud ettevõtjad eelkõige

- a) teevad kindlaks ohud, mida tuleb vältida, mis tuleb kõrvaldada või vähendada vastuvõetavale tasemele;
- b) teevad kindlaks kriitilised kontrollpunktid etapis või etappides, kus kontroll on ohu vältimiseks, kõrvaldamiseks või vastuvõetava tasemeni vähendamiseks hädavajalik;
- c) kehtestavad kriitilistes kontrollpunktides kriitilised piirid, mis tähistavad kindlaks tehtud ohtude vältimise, kõrvaldamise ja vähendamise puhul vastuvõetava ja keelatu piiri;
- d) kehtestavad ja rakendavad kriitilistes kontrollpunktides tõhusa järelevalvekorra;
- e) näevad ette korrigeerivad meetmed juhuks, kui seire näitab, et kriitiline kontrollpunkt ei ole enam kontrolli all;
- f) kehtestavad menetluse, mis võimaldaks kontrollida punktides a–e osutatud meetmete tulemuslikkust. Kontrollimenetlust teostatakse regulaarselt;
- g) koostavad ettevõtte laadi ja suurusega vastavuses olevaid dokumente ja arhiive, mis näitaksid punktides a–f osutatud meetmete kohaldamise tulemuslikkust.

3. Kui mõnda toodet, protsessi või tootmis-, töötlemis-, ladustamis- või jaotamisetappi muudetakse, vaatavad ettevõtjad oma menetlused läbi ning vajaduse korral muudavad neid.

4. Käesoleva artikli rakendamist hõlbustavad meetmed võidakse vastu võtta vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud regulatiivkoomitee menetlusele.

Artikkel 30

Siseriiklikud hea tava juhendid

1. Vajaduse korral julgustavad pädevad asutused siseriiklike hea tava juhendite väljatöötamist, levitamist ja vabatahtlikku kasutamist, eriti artiklis 29 osutatud HACCP põhimõtete kohaldamiseks. Ettevõtjad võivad kasutada selliseid juhendeid vabatahtlikult.

2. Pädevad asutused hindavad siseriiklikke juhendeid, tagamaks, et

- a) nende väljatöötamisel on konsulteeritud huvigruppide esindajatega, kelle huve need võivad oluliselt mõjutada, ning ettevõtjate sektorid on neid levitanud ning
- b) nende sisu on asjaomaste sektorite jaoks teostatav.

II PEATÜKK

Turulelaskmine

1. jagu

Loomsed kõrvalsaadused ja nendest saadud tooted kasutamiseks põllumajandusloomade, välja arvatud karusloomade söödana

Artikkel 31

Turulelaskmine

1. Põllumajandusloomade, välja arvatud karusloomade söödana kasutamiseks ette nähtud loomseid kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid võib lasta turule üksnes siis, kui

- a) need kujutavad endast muud 3. kategooria materjali või on saadud muust 3. kategooria materjalist kui artikli 10 punktides n, o ja p osutatud materjal;
- b) need on vastavalt vajadusele kogutud või töödeldud kooskõlas rõhu all steriliseerimise nõuete või muude nõuetega, et ära hoida inimeste ja loomade terviseriske vastavalt meetmetele, mis on vastu võetud kooskõlas artikliga 15, ja meetmetega, mis on sätestatud kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2, ning
- c) need pärinevad asjaomase loomse kõrvalsaaduse või sellest saadud toote jaoks tunnustatud või registreeritud ettevõttest.

2. Võidakse kehtestada käesoleva artikli rakendusmeetmed, mis käsitlevad inimeste ja loomade tervisenõudeid lõikes 1 osutatud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete kogumiseks ja töötlemiseks.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. jagu

Orgaanilised väetised ja mullaparanadajad

Artikkel 32

Turulelaskmine ja kasutamine

1. Orgaanilisi väetisi ja mullaparanadajaid võib turule lasta ja kasutada, kui

- a) need on saadud 2. või 3. kategooria materjalist;
- b) need on toodetud kooskõlas rõhu all steriliseerimise tingimuste või muude tingimustega, et ära hoida inimeste ja loomade terviseriske vastavalt meetmetele, mis on vastu võetud kooskõlas artikliga 15, ja meetmetega, mis on sätestatud kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3;
- c) need on pärit (olenevalt olukorrast) tunnustatud või registreeritud ettevõttest ning
- d) tegemist on 2. kategooria materjalist saadud liha-kondijahu ning töödeldud loomsete valkudega, mida kavatsetakse kasutada orgaaniliste väetiste ja mullaparanajatena või nende koostises, neisse on segatud lisandeid, et välistada segu kasutamine söödana, ning need on märgistatud, kui lõike 3 kohaselt vastu võetud meetmed seda nõuavad.

Lisaks võib orgaaniliste väetiste või mullaparanajatena turule lasta seedimisjääke töötlemiseks biogaasiks või kompostiks.

Liikmesriigid võivad vastu võtta või jätta kehtima siseriiklikud eeskirjad, millega kehtestatakse lisatingimused või rangemad nõuded orgaaniliste väetiste ja mullaparanajate kasutamiseks, kui see on õigustatud inimeste ja loomade tervise kaitse seisukohalt.

2. Erandina lõike 1 punktist d ei nõuta lisandite segamist materjalidesse, mille kasutamine söödana on välistatud nende koostise või pakendamise tõttu.

3. Võidakse kehtestada käesoleva artikli rakendusmeetmed, mis käsitlevad

- a) inimeste ja loomade tervisenõudeid orgaaniliste väetiste ja mullaparanajate tootmisel ja kasutamisel;
- b) koostisosi või aineid orgaaniliste väetiste ja mullaparanajate märgistamisel;
- c) orgaanilistele väetistele ja mullaparanajatele lisatavaid koostisosi;
- d) täiendavaid tingimusi, näiteks märgistusviiside ja minimaalsete ainesisalduste kohta, et välistada orgaaniliste väetiste või mullaparanajate kasutamist söödana, ning

- e) juhtumeid, kus materjalide koostise või pakendamise tõttu ainete lisamise nõuded ei kehti.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. jagu

Loomsetest kõrvalsaadustest saadud tooted, mida reguleerivad muud ühenduse õigusaktid

Artikkel 33

Turulelaskmine

Ettevõtjad võivad lasta turule järgmisi loomsetest kõrvalsaadustest saadud tooteid:

- a) direktiivi 76/768/EMÜ artikli 1 lõikes 1 määratletud kosmeetikatooted;
- b) direktiivi 90/385/EMÜ artikli 1 lõike 2 punktis c määratletud aktiivsed siiratavad meditsiiniseadmed;
- c) direktiivi 93/42/EMÜ artikli 1 lõike 2 punktis a määratletud meditsiiniseadmed;
- d) direktiivi 98/79/EMÜ artikli 1 lõike 2 punktis b määratletud meditsiinilised *in vitro* diagnostikavahendid;
- e) direktiivi 2001/82/EÜ artikli 1 lõikes 2 määratletud veterinaarravimid;
- f) direktiivi 2001/83/EÜ artikli 1 lõikes 2 määratletud ravimid.

Artikkel 34

Tootmine

1. Artiklis 33 osutatud loomsetest kõrvalsaadustest saadud tooteid tootvatele ettevõtetele ette nähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete import, kogumine ja vedu ning kõnealuste loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete tootmine toimub kooskõlas ühenduse õigusaktidega, millele viidatakse kõnealuses artiklis.

Nendes ettevõtetes kasutamata jäänud materjal kõrvaldatakse kooskõlas kõnealuste õigusaktidega.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse siis, kui ühenduse õigusaktidega, millele viidatakse artiklis 33, ei ole ette nähtud tingimusi, et kooskõlas käesoleva määruse eesmärgiga ohjata inimeste ja loomade võimalikke terviseriske.

4. jagu

Muud loomsetest kõrvalsaadustest saadud tooted

Artikkel 35

Lemmikloomatoidu turulelaskmine

Ettevõtjad võivad lemmikloomatoitu turule lasta, kui

- a) need tooted on saadud
 - i) 3. kategooria materjalidest, välja arvatud artikli 10 punktides n, o ja p osutatud materjalid;
 - ii) artikli 8 punktis c osutatud 1. kategooria materjalist, vastavalt artikli 40 esimese lõigu punkti a kohaselt kehtestatud tingimustele, kui tegemist on imporditud lemmikloomatoidu või imporditud materjalidest toodetud lemmikloomatoiduga, või
 - iii) artikli 10 punktis a ja punkti b alapunktides i ja ii osutatud materjalist, kui tegemist on toore lemmikloomatoiduga, ning
- b) nad tagavad inimeste ja loomade terviseriskide ohjamise ohutu töötlemisega vastavalt artiklile 38, kui turvaliste hangetega vastavalt artiklile 37 ei saa tagada küllaldast ohjamist.

Artikkel 36

Muude loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete turulelaskmine

Ettevõtjad võivad lasta turule loomsetest kõrvalsaadustest saadud tooteid, millele ei ole osutatud artiklites 31, 32, 33 ja 35, kui

- a) need tooted
 - i) ei ole ette nähtud kasutamiseks põllumajandusloomade söötmiseks või mahalaotamiseks kohas, kus selliseid loomi karjatatakse, või
 - ii) on ette nähtud karusloomade söödaks ning
- b) inimeste ja loomade terviseriskide ohjamine on tagatud:
 - i) turvaliste hangetega vastavalt artiklile 37;
 - ii) ohutu töötlemisega vastavalt artiklile 38, kui turvalised hanked ei taga küllaldast ohjamist, või
 - iii) kontrollides, et tooteid kasutatakse ainult ohutul otstarbel kooskõlas artikliga 39, kui ohutu töötlemine ei taga küllaldast ohjamist.

Artikkel 37

Turvalised hanked

1. Hange on turvaline, kui kasutatakse materjali,
 - a) mis ei põhjusta vastuvõetamatuid inimeste või loomade terviseriske;
 - b) mis on kogutud ja kogumiskohast töötlevasse ettevõttesse transporditud viisil, mis välistab inimeste või loomade terviseriskid, või
 - c) mis on ühendusse imporditud ja esimesest sisenemiskohast töötlevasse ettevõttesse transporditud viisil, mis välistab inimeste või loomade terviseriskid.
2. Hange turvalisuse eesmärgil esitavad ettevõtjad lõike 1 nõuete kohased dokumendid, millele lisatakse vajaduse korral tõend lähtematerjalist inimeste ja loomade terviseriskide välistamiseks võetud bio-ohutusmeetmete kohta.

Dokumente säilitatakse esitamiseks nõudmisel pädevale asutusele.

Lõike 1 punktis c osutatud juhtudel on saadetisega kaasas terviseohutuse tõend vastavalt näidisele, mis on heaks kiidetud vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

Artikkel 38

Ohutu töötlemine

Ohutu töötlemine kujutab endast sellist kasutatava materjali töötlemist, millega viiakse kasutatud materjalist või töötlemisel tekkinud ainetest inimeste ja loomade terviseriskid vastuvõetavale tasemele.

Tuleb tagada, et loomsetest kõrvalsaadustest saadud toode ei põhjustaks vastuvõetamatuid inimeste ja loomade terviseriske, eelkõige lõpptoote kontrollimise teel.

Artikkel 39

Ohutu kasutusotstarve

Ohutu kasutusotstarbe mõiste hõlmab ka loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete kasutamist

- a) tingimustel, mis ei põhjusta vastuvõetamatuid inimeste või loomade terviseriske, või
- b) eriotstarbel, kui need tooted võivad tekitada inimeste ja loomade terviseriske, eeldusel et see on õigustatud ühenduse õigusaktides sätestatud eesmärkidel, eelkõige inimeste ja loomade tervise kaitseks.

Artikkel 40

Rakendusmeetmed

Võidakse kehtestada käesoleva jao rakendusmeetmed, mis käsitlevad

- a) artikli 8 punktis c osutatud 1. kategooria materjalist toodetud imporditud lemmikloomatoidu või imporditud materjalidest toodetud lemmikloomatoidu turulelaskmise tingimusi;
- b) tingimusi kasutatava materjali ohutuks kogumiseks ja vedamiseks viisil, mis välistab inimeste või loomade terviseriskid;
- c) artikli 37 lõike 2 esimeses lõigus osutatud dokumente;
- d) töötlemisprotsessi parameetreid vastavalt artikli 38 esimesele lõigule, eelkõige kasutatud materjali keemilise või füüsikalise töötlemise osas;
- e) lõppsaaduse kontrollimisnõudeid ning
- f) inimeste või loomade terviseriske tekitavate loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete ohutu kasutamise tingimusi.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

III PEATÜKK

Import, transiit ja eksport

Artikkel 41

Import ja transiit

1. Loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete import ühendusse ja transiit läbi ühenduse toimub kooskõlas
 - a) käesoleva määruse ja selle rakendusmeetmete asjaomaste nõuetega vastava loomse kõrvalsaaduse või sellest saadud toote kohta, mis on vähemalt niisama ranged kui need, mida kohaldatakse nende loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete tootmisel ja turustamisel ühenduses;
 - b) tingimustega, mis on tunnistatud vähemalt samaväärseks nende nõuetega, mida kohaldatakse loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tootmisel ja turustamisel vastavalt ühenduse õigusaktidele, või
 - c) artiklites 33, 35 ja 36 osutatud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete korral nimetatud artiklites sätestatud nõuetega.

Esimese lõigu punktis b osutatud meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. Erandina lõikest 1 toimub import ja transiit

- a) määratletud riskiteguriga materjali puhul üksnes kooskõlas määrusega (EÜ) nr 999/2001;
 - b) otsuses 2000/532/EÜ loetletud ohtlike jäätmetega segatud või saastunud loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete puhul vastavalt määruse (EÜ) nr 1013/2006 nõuetele;
 - c) 1. ja 2. kategooria materjalide ja nendest saadud toodete puhul, mis ei ole ette nähtud artiklites 33, 35 ja 36 osutatud loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete tootmiseks, ainult sel juhul, kui nende impordieeskirjad on heaks kiidetud vastavalt artikli 42 lõike 2 punktile a;
 - d) artikli 17 lõikes 1 osutatud eesmärgil valmistatavate loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete puhul vastavalt liikmesriigi meetmetele, millega tagatakse inimeste ja loomade terviseriskide ohjamine seni, kuni võetakse vastu artikli 17 lõikes 2 osutatud ühtlustatud tingimused.
3. Sätestatakse 3. kategooria materjalide ja nendest saadud toodete asjakohased nõuded, millele on osutatud lõike 1 esimese lõigu punktis a.

Kõnealustes nõuetes võib täpsustada, et

- a) saadetised peavad tulema kolmandast riigist või kolmanda riigi piirkonnast, mis on kantud loetelusse vastavalt lõikele 4;
- b) saadetised peavad tulema kolmanda riigi pädeva asutuse tunnustatud või registreeritud ettevõtetest, mille pädev asutus on sellel eesmärgil kandnud loetelusse, ning
- c) ühendusse sisenemisel piiripunktis, kus tehakse veterinaarkontroll, peab saadetisega olema kaasas dokumentatsioon, nagu saateleht või terviseohutuse tõend, ning kui see on asjakohane, siis deklaratsioon, mis vastab artikli 42 lõike 2 esimese lõigu punktis d sätestatud näidisele.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Kuni teise lõigu punktides a ja c osutatud nõudeid ei ole vastu võetud, sätestavad liikmesriigid need nõuded oma õigusaktides.

4. Loetelud kolmandatest riikidest või kolmandate riikide piirkondadest, kust on lubatud ühendusse importida või ühendusest läbi vedada loomseid kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid, koostatakse vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele, kusjuures eelkõige võetakse arvesse

- a) kolmanda riigi õigusakte;
- b) pädeva asutuse ja selle järelevalveteenistuste töökorraldust kolmandas riigis, nende teenistuste volitusi, nende suhtes kohaldatavat järelevalvet ning nende volitusi tõhusaks järelevalveks õigusaktide kohaldamise üle;
- c) ühendusse importimiseks ette nähtud loomse päritoluga toodete tootmise, valmistamise, käitlemise, ladustamise ja lähetamise suhtes kohaldatavaid tegelikke tervisenõudeid;
- d) kinnitusi, mille kolmas riik saab anda asjakohastele tervisenõuetele vastavuse kohta;
- e) kolmandast riigist pärit toote turustamise kogemust ja läbi viidud impordikontrollide tulemusi;
- f) ühenduse kontrollide tulemusi kolmandas riigis;
- g) kolmanda riigi eluskarja, muude koduloomade ja ulukite tervise seisundit, võttes eriti arvesse eksootilisi loomahaigusi ja riigi üldise tervise seisundi kõiki aspekte, mis võiksid tekitada ühenduses inimeste ja loomade terviseriski;
- h) korrapärasust ja kiirust, millega kolmas riik esitab teavet nakkuslike loomahaiguste esinemise kohta oma territooriumil, eriti Maaelumaatervishoiu Organisatsiooni vee- ja maismaaloomade tervise-eeskirjades loetletud haiguste kohta;
- i) kolmandas riigis kehtivaid määrusi nakkuslike loomahaiguste ärahoidmise ja tõrje kohta ning nende rakendamist, sealhulgas muudest kolmandatest riikidest importimise eeskirju.

Lõike 3 teise lõigu punktis b osutatud ettevõtete loetelu tuleb ajakohastada, edastada komisjonile ja liikmesriikidele ning teha üldisele kättesaadavaks.

Artikkel 42

Rakendusmeetmed

1. Artikli 41 rakendusmeetmed, millega võidakse välistada teatavates ettevõtetes valmistatud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete import ja transiit, et kaitsta inimeste ja loomade tervist, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

2. Kehtestatakse muud meetmed artikli 41 rakendamiseks, mis käsitlevad

- a) 1. ja 2. kategooria materjalide ja nendest saadud toodete impordi ja transiidi tingimusi;
- b) inimeste ja loomade tervise kaitseks 3. kategooria materjalide või nendest saadud toodete suhtes kohaldatavaid piiranguid, mida võib kehtestada viitamisega artikli 41 lõike 4 kohaselt koostatud või muul inimeste ja loomade tervise kaitse eesmärgil koostatud ühenduse loeteludele kolmandatest riikidest või kolmandate riikide piirkondadest;
- c) kolmandate riikide ettevõtetes loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete tootmise tingimusi; selliste tingimustega võib ette näha ka korra, kuidas asjaomased pädevad asutused kontrollivad ettevõtteid või vabastavad artikli 41 lõike 3 teise lõigu punktis b ette nähtud tunnustamisest või registreerimisest teatud tüüpi ettevõtteid, kus käideldakse loomseid kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid, ning
- d) näidiseid saadetistele kaasa antavate terviseohutuse tõendite, saatelehtede ja deklaratsioonide kohta, täpsustades tingimused, millele vastavalt saab kinnitada, et loomsed kõrvalsaadused või nendest saadud tooted on kogutud ja toodetud vastavalt käesoleva määruse nõuetele.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 43

Eksport

1. Prügilasse ladustamiseks või põletamiseks ette nähtud loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete eksport on keelatud.
2. Biogaasis või kompostimisjaamas kasutamiseks mõeldud loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete eksport kolmandatesse riikidesse, mis ei ole OECD liikmed, on keelatud.
3. 1. ja 2. kategooria materjale ning nendest saadud tooteid võib eksportida ainult muudel kui lõigetes 1 ja 2 osutatud eesmärkidel, tingimusel et on kehtestatud eeskirjad nende ekspordiks.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklit 12, mis käsitleb ühendusest eksporditavat toitu ja sööta, kohaldatakse *mutatis mutandis* 3. kategooria materjali või sellest saadud toodete suhtes kooskõlas käesoleva määrusega.

5. Erandina lõigetest 3 ja 4 toimub eksport

- a) määratletud riskiteguriga materjali puhul üksnes kooskõlas määrusega (EÜ) nr 999/2001;
- b) otsuses 2000/532/EÜ loetletud ohtlike jäätmetega segatud või saastunud loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete puhul vastavalt määruse (EÜ) nr 1013/2006 nõuetele.

III JAOTIS

AMETLIK KONTROLL JA LÖPPSÄTTED

I PEATÜKK

Ametlik kontroll

Artikkel 44

Tunnustamise menetlus

1. Pädev asutus tunnustab ettevõtet üksnes siis, kui kohapealne kontroll enne ettevõtte tegevuse algust on näidanud, et ta vastab asjakohastele artikli 27 kohaselt kehtestatud nõuetele.
2. Pädev asutus võib anda tingimusliku tunnustuse, kui kohapealse kontrolliga selgub, et ettevõtte täidab kõiki infrastruktuuri- ja seadmetele esitatud nõudeid, et tagada tegevuse vastavus käesolevale määrusele. Täieliku tunnustuse annab pädev asutus alles siis, kui kolme kuu jooksul pärast tingimusliku tunnustuse andmist tehtud teine kohapealne kontroll näitab, et ettevõtte vastab teistele lõikes 1 osutatud nõuetele. Kui ettevõtte on nõuete täitmisel teinud nähtavaid edusamme, kuid ei vasta veel kõikidele nõuetele, võib pädev asutus tingimuslikku tunnustust pikendada. Ajutine tunnustus ei tohi siiski kesta kokku üle kuue kuu.
3. Ettevõtjad tagavad, et ettevõtte töö lõpetatakse, kui pädev asutus tunnustuse tühistab või tingimusliku tunnustuse puhul seda ei pikenda või ei anna täielikku tunnustust.

Artikkel 45

Ametlik kontroll

1. Ilma et see piiraks artikli 5 kohaldamist, teeb pädev asutus korrapäraste ajavahemike järel kontrollle ja ülevaatusi käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvate loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete käitlemise üle.
2. Määruse (EÜ) nr 882/2004 artikleid 41 ja 42 kohaldatakse *mutatis mutandis* ametlikele kontrollidele, mis toimuvad käesoleva määruse täitmise kontrollimiseks.

3. Ametliku kontrolli tegemisel võib pädev asutus võtta arvesse kinnipidamist hea tava juhenditest.

4. Võidakse kehtestada üksikasjalik kord käesoleva artikli rakendamiseks, sealhulgas mikrobioloogiliste analüüside võrdlusmeetodeid käsitlevad eeskirjad.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 46

Toimingute peatamine, lõpetamine või keelustamine

1. Kui pädeva asutuse tehtud ametlikul kontrollil ilmneb, et üht või mitut käesoleva määruse nõuet ei ole täidetud, võtab pädev asutus asjakohased meetmed.

Pädev asutus, võttes arvesse puuduste olemust ja tõsidust ning võimalikke inimeste ja loomade terviseriske, eelkõige

- a) peatab ettevõttele käesoleva määruse kohaselt antud tunnustuse, kui
 - i) ettevõtte tunnustamise tingimused ei ole enam täidetud;
 - ii) ettevõtja eeldatavasti kõrvaldab puudused mõistliku aja jooksul ning
 - iii) võimalikud inimeste ja loomade terviseriskid ei nõua sekkumist vastavalt punktile b;
- b) tühistab ettevõttele käesoleva määruse kohaselt antud tunnustuse, kui
 - i) ettevõtte tunnustamise tingimused ei ole enam täidetud ning
 - ii) ettevõtja eeldatavasti ei kõrvalda puuduseid mõistliku aja jooksul
 - ettevõtte infrastruktuurist tingitud põhjustel;
 - ettevõtja või tema töötajate pädevusest tulenevatel põhjustel või
 - tõsiste inimeste või loomade terviseriskide tõttu, mis nõuavad ettevõtte töö suuremat ümberkorraldamist, enne kui ettevõtja võib esitada taotluse uue tunnustuse saamiseks;
- c) kehtestab ettevõttele konkreetsed tingimused olemasolevate puuduste kõrvaldamiseks.

2. Pädev asutus, võttes arvesse puuduste olemust ja tõsidust ning võimalikke inimeste ja loomade terviseriske, keelab vastavalt vajadusele kas ajutiselt või alaliselt artikli 23 lõigetes 1 ja 3 ning artikli 24 lõikes 1 osutatud ettevõtjate käesoleva määruse kohase tegevuse, kui ta on saanud teavet, et

- a) ühenduse õigusaktide nõudeid ei täideta ning
- b) sellisest tegevusest tulenevad inimeste või loomade võimalikud terviseriskid.

Artikkel 47

Loetelud

1. Iga liikmesriik koostab oma territooriumil asuvate, vastavalt käesolevale määrusele tunnustatud või registreeritud ettevõtete ja ettevõtjate loetelu.

Liikmesriik annab igale tunnustatud või registreeritud ettevõttele ja ettevõtjale ametliku numbril, millega tuvastatakse ettevõtte või ettevõtja ning tema tegevusala.

Vajaduse korral teatavad liikmesriigid ametliku numbril, mis on antud ettevõttele või ettevõtjale ühenduse muude õigusaktide alusel.

Liikmesriigid teevad oma tunnustatud või registreeritud ettevõtete või ettevõtjate loetelu teatavaks komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

Liikmesriigid ajakohastavad loetelusid tunnustatud või registreeritud ettevõtetest ja ettevõtjatest ning teevad need kättesaadavaks teistele liikmesriikidele ning avalikkusele.

2. Käesoleva artikli rakendusmeetmed võib kehtestada vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele, eelkõige seoses

- a) lõikes 1 osutatud loetelude vorminguga ning
- b) lõikes 1 osutatud loetelude kättesaadavaks tegemise viisiga.

Artikkel 48

Kontroll teistesse liikmesriikidesse lähetamise üle

1. Kui ettevõtja soovib teise liikmesriiki lähetada 1. ja 2. kategooria materjale või 1. ja 2. kategooria materjalist saadud lihakondijahu või loomset rasva, teavitab ta päritoluliikmesriigi pädevat asutust ja sihtkoha liikmesriigi pädevat asutust.

Sihtkoha liikmesriigi pädev asutus otsustab ettevõtja taotluse alusel kindlaksmääratud aja jooksul

- a) keelduda saadetise vastuvõtmisest või
- b) võtta saadetis tingimusteta vastu või

- c) võtta saadeti vastu järgmistel tingimustel:
- i) kui loomsetest kõrvalsaadustest saadud tooteid ei ole rõhu all steriliseeritud, tuleb neid nimetatud viisil töödelda või
 - ii) loomsed kõrvalsaadused või nendest saadud tooted peavad lähetamisel vastama kõigile nõuetele, mis on inimeste ja loomade tervise kaitse seisukohalt õigustatud, tagamaks, et loomseid kõrvalsaaduseid ja nendest saadud tooteid käideldakse kooskõlas käesoleva määrusega.

2. Lõikes 1 osutatud ettevõtjate taotluse vormid võidakse vastu võtta vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

3. Päritoluliikmesriigi pädev asutus teatab sihtkoha liikmesriigi pädevale asutusele kooskõlas otsusega 2004/292/EÜ süsteemi Traces kaudu igast sihtkoha liikmesriiki lähetatavast saadetisest, kui saadetises on

- a) lõikes 1 osutatud loomseid kõrvalsaaduseid või nendest saadud tooteid;

- b) 3. kategooria materjalist saadud loomseid valke.

Sihtkoha liikmesriigi pädev asutus, keda on teavitatud saadetisest, teatab päritoluliikmesriigi pädevale asutusele süsteemi Traces kaudu saadeti saabumisest sihtkohta.

4. Lõikes 1 osutatud 1. ja 2. kategooria materjalid, liha-kondijahu ja loomne rasv transporditakse otse sihtkoha ettevõttesse, mis on registreeritud või tunnustatud vastavalt artiklitele 23, 24 ja 44 või, sõnniku puhul, sihtkoha põllumajandusettevõttesse.

5. Kui loomseid kõrvalsaadusi või nendest saadud tooteid saadetakse teise liikmesriiki kolmanda riigi kaudu, pitseeritakse saadeti päritoluliikmesriigis ja sellele pannakse kaasa terviseohutuse tõend.

Pitseeritud saadeti taassisenevad ühendusse ainult piiripunkti kaudu vastavalt direktiivi 89/662/EMÜ artiklile 6.

6. Erandina lõigetest 1–5 saadetakse nendes lõigetes osutatud loomsed kõrvalsaadused või nendest saadud tooted, mis on segatud või saastunud jäätmetega, mis kuuluvad otsuses 2000/532/EÜ loetletud ohtlike jäätmete hulka, teise liikmesriiki ainult määruse (EÜ) nr 1013/2006 tingimuste alusel.

7. Võidakse kehtestada käesoleva artikli rakendusmeetmed, mis käsitlevad

- a) kindlaksmääratud ajavahemikku, mille jooksul pädev asutus peab tegema lõikes 1 osutatud otsuse;
- b) täiendavaid tingimusi lõikes 4 osutatud loomsete kõrvalsaaduste või nendest saadud toodete lähetamise kohta;

- c) vastavalt lõikele 5 saadetistele lisatavate terviseohutuse tõendite näidiseid ning

- d) tingimusi, mille kohaselt võib erandina käesoleva artikli lõigetest 1–5 näitustel, kunstitegevuseks, diagnostikaks, haridus- või uurimistööks kasutatavaid loomseid kõrvalsaadusi ja nendest saadud tooteid saata teise liikmesriiki.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

8. Käesoleva artikli rakendusmeetmetega võib kindlaks määrata tingimused, mille kohaselt võivad pädevad asutused erandina lõigetest 1–4 lubada

- a) sõnniku vedu ühe ja sama põllumajandusettevõtte piires või ühise piiriga põllumajandusettevõtete piires, mis asuvad ühise piiriga liikmesriikide piiriäärsel alal;

- b) muude loomsete kõrvalsaaduste vedu ettevõtete vahel, mis asuvad ühise piiriga liikmesriikide piiriäärsel alal, ning

- c) surnud lemmikloomade transporti põletamiseks ettevõttesse, mis asub ühise piiriga teise liikmesriigi piiriäärsel alal.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 49

Ühenduse kontrollid liikmesriikides

1. Komisjoni eksperdid võivad koostöös liikmesriikide pädevate asutustega teha kohapealseid kontrole, kui see on vajalik käesoleva määruse ühtseks kohaldamiseks.

Liikmesriik, kelle territooriumil kontroll toimub, tagab ekspertidele kogu vajaliku abi nende ülesannete täitmiseks.

Komisjon teatab pädevatele asutustele kontrollide tulemustest.

2. Käesoleva artikli rakendusmeetmed, eelkõige riigiasutuste koostöömenetluse osas, võib kehtestada vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

Artikkel 50

Määruse (EÜ) nr 882/2004 kohaldamine teatava kontrolli eesmärgil

1. Määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklit 46 kohaldatakse *mutatis mutandis* ühenduse kontrollidele kolmandates riikides, mis toimuvad käesoleva määruse täitmise kontrollimiseks.
2. Määruse (EÜ) nr 882/2004 artikli 50 lõike 1 punkti a kohaldatakse *mutatis mutandis* käesoleva määruse artikli 41 lõike 3 nõuete järkjärgulisel kehtestamisel.
3. Määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklit 52 kohaldatakse *mutatis mutandis* kolmandate riikide kontrollidele liikmesriikides, mis on seotud käesoleva määruse alusel toimuvate toimingutega.

II PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 51

Siseriiklikud õigusnormid

Liikmesriigid edastavad komisjonile selliste oma pädevusvaldkonnas vastu võetud siseriiklike õigusnormide teksti, mis käsitlevad otseselt käesoleva määruse nõuetekohast rakendamist.

Artikkel 52

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 58 lõike 1 alusel asutatud alaline toiduahela ja loomatervishoiu komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

5. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4, lõike 5 punkti b ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtaegadeks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõike 3 punkti c ning lõike 4 punktide b ja e tähenduses kehtestatakse vastavalt kaks kuud, üks kuu ja kaks kuud.

6. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1, 2, 4 ja 6 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 53

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad käesoleva määruse rikkumise eest kohaldatavate karistuste kohta ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad nendest sätetest komisjonile hiljemalt 4. juuniks 2011 ning teatavad viivitamatult ka kõikidest hilisematest asjaomastest muudatustest.

Artikkel 54

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 1774/2002 tunnistatakse kehtetuks alates 4. märtsist 2011.

Viiteid määrusele (EÜ) nr 1774/2002 käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 55

Üleminekumeede

Ettevõtted ja kasutajad, kes on tunnustatud või registreeritud vastavalt määrusele (EÜ) nr 1774/2002 enne 4. märtsi 2011, loetakse käesoleva määruse alusel vastavalt vajadusele tunnustatud või registreeritud ettevõteteaks või kasutajateks.

Artikkel 56

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 4. märtsist 2011.

Määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 21. oktoober 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
C. MALMSTRÖM

LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 1774/2002	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artiklid 1 ja 2
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikli 3 lõige 1	Artikli 4 lõiked 1 ja 2
Artikli 3 lõige 2	Artikli 41 lõike 3 neljas lõik
Artikli 3 lõige 3	Artikli 4 lõiked 3, 4 ja 5
Artikli 4 lõige 1	Artikkel 8
Artikli 4 lõige 2	Artiklid 12, 15 ja 16
Artikli 4 lõige 3	Artikli 24 punkti h alapunktid i ja j
Artikli 4 lõige 4	Artikli 41 lõike 2 punkt c, artikli 43 lõige 3 ja lõike 5 punkt a
Artikli 5 lõige 1	Artikkel 9
Artikli 5 lõige 2	Artiklid 13, 15 ja 16
Artikli 5 lõige 3	Artikli 24 punkti h alapunktid i ja j
Artikli 5 lõige 4	Artikli 41 lõike 2 punkt c ja artikli 43 lõige 3
Artikli 6 lõige 1	Artikkel 10
Artikli 6 lõige 2	Artiklid 14, 15 ja 16
Artikli 6 lõige 3	Artikli 24 punkti h alapunktid i ja j
Artikkel 7	Artikkel 21
Artikkel 8	Artikkel 48
Artikkel 9	Artikkel 22
Artiklid 10–15, 17 ja 18	Artiklid 23, 24, 27 ja 44
Artikkel 16	Artikkel 6
Artikkel 19	Artikkel 31
Artikli 20 lõige 1	Artiklid 35 ja 36
Artikli 20 lõige 2	Artikkel 32
Artikli 20 lõige 3	Artikkel 36
Artikkel 21	—
Artikkel 22	Artikkel 11
Artikkel 23	Artiklid 17 ja 18
Artikkel 24	Artikkel 19
Artikkel 25	Artiklid 28 ja 29
Artikkel 26	Artiklid 45, 46 ja 47
Artikkel 27	Artikkel 49
Artikkel 28	Artikli 35 punkti a alapunkt ii ja artikli 41 punkt l
Artikkel 29	Artiklid 41 ja 42
Artikkel 30	Artikli 41 lõike 1 punkt b
Artikkel 31	Artikli 50 lõige 1
Artikkel 32	—
Artikkel 33	Artikkel 52
Artikkel 34	—
Artikkel 35	Artikkel 15 lõige 2 ja artikkel 51
Artikkel 36	—
Artikkel 37	Artikkel 54
Artikkel 38	Artikkel 56

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1070/2009,**21. oktoober 2009,****millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 549/2004, (EÜ) nr 550/2004, (EÜ) nr 551/2004 ja (EÜ) nr 552/2004, et parandada Euroopa lennundussüsteemi toimivust ja jätkusuutlikkust****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 80 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühise transpordipoliitika rakendamine nõuab tõhusat lennutranspordisüsteemi, mis võimaldaks lennutransporditeenuseid osutada ohutult, korrapäraselt ja jätkusuutlikult, optimeerides läbilaskevõimet ja hõlbustades seega kaupade, isikute ja teenuste vaba liikumist.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt ühtset Euroopa taevast käsitlevate õigusaktide esimese paketi, nimelt 10. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 549/2004 (millega sätestatakse raamistik ühtse Euroopa taeva loomiseks (raammäärus)), ⁽⁴⁾ 10. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 550/2004 (aeronavigatsiooniteenuste osutamise kohta ühtses Euroopa taevas (teenuse osutamise määrus)), ⁽⁵⁾ 10. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 551/2004 (õhuruumi korraldamise ja kasutamise kohta ühtses Euroopa taevas (õhuruumi määrus)) ⁽⁶⁾ ja 10. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 552/2004 (Euroopa lennuliikluse juhtimisvõrgu koostalitlusvõime kohta (koostalitlusvõime määrus)) ⁽⁷⁾ vastuvõtmisega kehtestati kindel õiguslik alus sujuvale, koostalitlusvõimelisele ja ohutule lennuliikluse korraldamise süsteemile.
- (3) Vastuseks lennundusettevõtete, liikmesriikide ja muude sidusrühmade tungivale nõudmisele lihtsustada Euroopa

lennunduse õiguslikku raamistikku ja parandada selle tõhusust, moodustati novembris 2006 kõrgetasemeline Euroopa lennunduse tulevase õigusliku raamistiku töörühm („kõrgetasemeline töörühm“). Nimetatud kõrgetasemeline töörühm, mis koosneb enamiku sidusrühmade esindajatest, esitas juulis 2007 aruande, mis sisaldas mitmeid soovitusi Euroopa lennundussüsteemi toimivuse ja juhtimise parandamiseks. Kõrgetasemeline töörühm soovitas pöörata keskkonnale sama palju tähelepanu kui lennundussüsteemi ohutusele ja tõhususele ning rõhutas, et lennundussektor ja seadusandjad peaksid tegema koostööd tagamaks, et lennuliikluse korraldamises panustataks võimalikult palju jätkusuutlikkuse saavutamisele.

- (4) Nõukogu kutsus 7. aprilli 2008. aasta kohtumisel komisjoni üles töötama vastavalt kõrgetasemelise töörühma soovitudele välja üldine süsteemne lähenemine, mis oleks kooskõlas „väravast väravani“ käsitleusega, et tugevdada ohutust, parandada lennuliikluse korraldamist ning suurendada kulutõhusust.
- (5) Et viia lõpule ühtse Euroopa taeva loomine, on vaja ühenduse tasandil vastu võtta täiendavad meetmed eelkõige selleks, et parandada Euroopa lennundussüsteemi toimivust sellistes võtmevaldkondades nagu keskkond, läbilaskevõime ning kulutõhusus, arvestades kõigi nende puhul esmatähtsaid ohutuseesmärke. Ühtset Euroopa taevast käsitlevaid õigusakte on ühtlasi vaja kohandada tehnika arenguga.
- (6) Nõukogu 27. veebruari 2007. aasta määruses (EÜ) nr 219/2007 (ühisettevõtte loomise kohta Euroopa lennuliikluse uue põlvkonna juhtimissüsteemi (SESAR) väljaarendamiseks) ⁽⁸⁾ kutsutakse üles töötama välja ja rakendama Euroopa lennuliikluse korraldamise üldkava. Lennuliikluse korraldamise üldkava rakendamine nõuab regulatiivseid meetmeid, et toetada uute kontseptsioonide ja tehnoloogiate väljatöötamist, juurutamist ja rahastamist. Selle tulemusena peaks tekkima täielikult ühtlustatud ja koostalitlusvõimelistest osadest koosnev süsteem, mis tagab lennutranspordi tõhusa toimimise Euroopas. Ühtse Euroopa taeva rakendamise ajakavas tuleks arvestada tähtsust, mis on ette nähtud SESAR programmi kui ühtse Euroopa taeva ühe osa väljaarendamise ja kasutuselevõtmise etappideks. Mõlemat protsessi tuleks tihedalt kooskõlastada.

⁽¹⁾ ELT C 182, 4.8.2009, lk 50.⁽²⁾ ELT C 120, 28.5.2009, lk 52.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 25. märtsi 2009. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 7. septembri 2009. aasta otsus.⁽⁴⁾ ELT L 96, 31.3.2004, lk 1.⁽⁵⁾ ELT L 96, 31.3.2004, lk 10.⁽⁶⁾ ELT L 96, 31.3.2004, lk 20.⁽⁷⁾ ELT L 96, 31.3.2004, lk 26.⁽⁸⁾ ELT L 64, 2.3.2007, lk 1.

- (7) Ühisprojektid, mille eesmärk on õhuruumi kasutajate ja/või aeronavigatsiooniteenuste osutajate abistamine, et parandada ühist aeronavigatsiooni infrastruktuuri, aeronavigatsiooniteenuste osutamist ja õhuruumi kasutamist, eelkõige need ühisprojektid, mida võib olla vaja lennuliikluse korraldamise üldkava rakendamiseks, ei tohi kahjustada varasemaid projekte, mille läbiviimise on otsustanud üks või mitu liikmesriiki samadel eesmärkidel. Sätted ühisprojektide kasutuse rahastamise kohta ei tohiks mõjutada seda, kuidas neid ühisprojekte koostatakse. Komisjon võib teha ettepaneku, et sellist rahastamist nagu üleeuroopalise võrgu või Euroopa Investeeringuspanga rahastamist võib kasutada mitmeaastases finantsraamistikus ühisprojektide toetamiseks, eelkõige programmi SESAR kasutuselevõtu kiirendamiseks. Ilma et see piiraks kõnealuse rahastamise kättesaadavust, peaksid liikmesriigid olema vabad otsustama, kuidas kasutada heitkogustega kauplemise süsteemi raames lennundussektori lubade enampakkumisest saadud tulused, ning kaaluma sellega seoses, kas osa neist tuludest kasutada selleks, et rahastada ühisprojekte funktsionaalsete õhuruumiosade tasandil.
- (8) Ühisprojektide kasutamisel tuleks hoolt kanda selle eest, muu hulgas kõikehõlmavat ja läbipaistvat aruandlust rakendades, et õhuruumi kasutajad ei peaks tasusid kaks korda tasuma. Ühisprojekte tuleks kasutada kõigi sidusrühmade kasu ja nende võrdset kohtlemist silmas pidades.
- (9) Et tagada kõikjal Euroopas järjekindel ja tõhus järelevalve teenuste osutamise üle, peaks riiklikele järelevalveasutustele kindlustama piisava iseseisvuse ja piisavalt vahendeid. See iseseisvus ei tohiks takistada neil asutustel täita oma ülesandeid haldusorganite raamistiku osana.
- (10) Riiklikel järelevalveasutustel on võtmeroll ühtse Euroopa taeva rakendamisel ning komisjon peaks seepärast hõlbustada nendevahelist koostööd, et võimaldada parimate tavade vahetamist ja töötada välja ühine lähenemisviis, sealhulgas tihedama koostöö kaudu piirkondlikul tasandil. See koostöö peaks olema regulaarne.
- (11) Tööturu osapooled peaksid olema paremini informeeritud ja nendega tuleks nõu pidada kõikide märkimisväärse sotsiaalse mõjuga meetmete üle. Ühenduse tasandil tuleks nõu pidada ka komisjoni otsuse 98/500/EÜ⁽¹⁾ alusel moodustatud valdkonna dialoogikomiteega.
- (12) Lennuliikluse korraldamise ja aeronavigatsiooniteenuste tulemuslikkuse parandamiseks on vaja kehtestada raamistik, mille piires määratletakse, rakendatakse ja jõustatakse
- siduvad tulemuslikkuse eesmärgid võtmetähtsusega valdkondades kooskõlas Rahvusvahelise Tsiviillennundusorganisatsiooni (ICAO) poliitikaga. Nimetatud raamistiku vältimatult vajalik funktsioon peaks olema lennuliikluse korraldamise ja aeronavigatsiooniteenuste tegevusnäitajate esitamise, analüüsi, hindamise ja levitamise asjakohane mehhanism koos asjakohase stimuleerimiskavaga eesmärkide saavutamise soodustamiseks.
- (13) Riiklikud järelevalveasutused peaksid olema paindlikud, et riiklike või piirkondlike kavade koostamisel arvestada konkreetseid riiklike või piirkondlike tingimusi. Riiklike kavade heakskiitmisel või vastuvõtmisel peaks liikmesriikidel olema õigus teha asjakohaseid muudatusi.
- (14) Aeronavigatsiooniteenustele tasude kehtestamisel peaksid komisjon ja liikmesriigid püüdma kasutada ühist prognoosi. Teatud paindlikkust tuleks lubada neil juhtudel, kui lennuliiklus erineb oluliselt prognoosidest, eriti asjakohaste mehhanismide kasutamisel ettenägematuteks olukordadeks.
- (15) Liikmesriikide poolt riigi või funktsionaalse õhuruumiosa tasandil kindlaks määratud kulude puhul, mis on ette nähtud jaotada õhuruumi kasutajate vahel, tuleks arvestada tulemuslikkuse eesmärgi.
- (16) Piiriüleste teenuste osutamise suhtes peaksid liikmesriigid tagama, et lennuliiklusteenuste osutaja määramist ei keelaks ükski riiklik õigussüsteem põhjendusega, et see on asutatud mõnes muus liikmesriigis või selle omanikud on muu liikmesriigi kodanikud.
- (17) Riiklikud järelevalveasutused peaksid kõrge ohutustaseme tagamiseks võtma asjakohaseid meetmeid, kaasa arvatud võimalus väljastada iga aeronavigatsiooniteenuse tüübi jaoks eraldi sertifikaat, järgides samas kulutõhususe ja kooskõlastatuse vajadust ning vältides dubleerimist.
- (18) Funktsionaalsed õhuruumiosad on aeronavigatsiooniteenuste osutajate vahelise koostöö edendamisel otsustava tähtsusega, et parandada tulemuslikkust ja luua sünergia. Liikmesriigid peaksid looma funktsionaalsed õhuruumiosad mõistliku aja jooksul. Sel eesmärgil ja funktsionaalsete õhuruumiosade liidese optimeerimiseks ühtses Euroopa taevas peaksid asjaomased liikmesriigid tegema omavahel koostööd ja vajaduse korral ka koostööd kolmandate riikidega.
- (19) Kui liikmesriigid kehtestavad funktsionaalse õhuruumiosa, on teistel liikmesriikidel, komisjonil ja huvitatud isikutel võimalus esitada oma tähelepanekud eesmärgiga hõlbustada arvamuste vahetust. Kõnealused tähelepanekud oleksid üksnes nõuandva iseloomuga asjaomase liikmesriigi/asjaomaste liikmesriikide jaoks.

⁽¹⁾ Komisjoni 20. mai 1998. aasta otsus 98/500/EÜ valdkonna dialoogikomiteede loomise kohta tööturu osapoolte dialoogi edendamiseks Euroopa tasandil (EÜT L 225, 12.8.1998, lk 27).

- (20) Kui on raskusi läbirääkimistel funktsionaalsete õhuruumiosade loomise üle, võib komisjon määrata funktsionaalsete õhuruumiosade süsteemi koordinaatori („koordinaator”). Koordinaatori ülesanne on seega aidata neist raskustest üle saada, sekkumata seejuures asjaomase liikmesriigi/asjaomaste liikmesriikide ning vajaduse korral samas funktsionaalses õhuruumiosas osalevate kolmandate riikide suveräänsetesse õigustesse. Koordinaatori tegevusest tulenevad kulud ei peaks mõjutama liikmesriikide riigieelarvet.
- (21) Eurocontroli tulemuslikkuse hindamise komisjoni ja kõrgetasemelise töörühma lõpparuanded kinnitavad, et marsruutide võrku ja õhuruumi struktuuri ei saa välja arendada isolatsioonis, sest iga liikmesriik on Euroopa lennuliikluse juhtimisvõrgu (EATMN) lahutamatu osa nii ühenduse sees kui ka sellest väljaspool. Seepärast tuleks üldise lennuliikluse jaoks luua üha enam integreeritav õhuruum.
- (22) Et luua funktsionaalsed õhuruumiosad ja koostada tulemuslikkuse kava, peaks komisjon määrama kindlaks ja arvestama ühtse Euroopa lennuinfopiirkonna (SEFIR) loomiseks ühenduse jaoks vajalikke tingimusi, mida ICAOs olevad liikmesriigid peavad nõudma vastavalt selle organisatsiooni kehtestatud menetlustele ja kooskõlas liikmesriikide õiguste, kohustuste ja vastutusega Chicagos 7. detsembril 1944. aastal alla kirjutatud rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni („Chicago konventsioon”) kohaselt. Hõlmates liikmesriikide vastutusalasse kuuluvat õhuruumi, peaks SEFIR hõlbustama ühist planeerimist ja integreeritud tegevusi, et ületada piirkondlikke kitsaskohti. Selline SEFIR peaks olema vajalikul määral paindlik, et vastata niisugustele eriomastele vajadustele nagu liiklustihedus ja nõutav keerukuse tase.
- (23) Seoses ühenduse õhuruumile juurdepääsu ja seal vabalt liikumisega puutuvad õhuruumi kasutajad kokku erinevate tingimustega. See tuleneb asjaolust, et ühenduses ei ole ühtlustatud lennureegleid, eelkõige ei ole õhuruumi liigitus ühtne. Seepärast peaks komisjon need reeglid ICAO standardite alusel ühtlustama.
- (24) EATMNi tuleks kavandada ja rakendada kogu lennutranspordivõrgu ohutuse, keskkonnasäästlikkuse, läbilaskevõime parandamise ja suurema kulutõhususe saavutamist silmas pidades. Nagu on rõhutatud Eurocontroli tulemuslikkuse hindamise komisjoni 31. oktoobri 2008. aasta aruandes „Hinnang funktsionaalsete õhuruumiosade algatustele ja nende panusele toimivuse parandamisse”, saaks seda kõige paremini tagada lennutranspordivõrgu koordineeritud juhtimisega ühenduse tasandil.
- (25) Kooskõlas määrusele (EÜ) nr 549/2004 lisatud avaldusega ühtse Euroopa taevaga seotud sõjaliste küsimuste kohta peaksid tsiviil- ja sõjandusvaldkonna koostöö ja kooskõlastamine etendama olulist rolli ühtse Euroopa taeva rakendamisel, et liikuda õhuruumi parema ja paindlikuma kasutamise suunas ühtse Euroopa taeva tulemuslikkuse eesmärkide saavutamiseks, võttes nõuetekohaselt arvesse sõjaliste missioonide tulemuslikkust.
- (26) On oluline saavutada ühine ühtlustatud õhuruumi struktuur marsruutide osas, lähtuda praegu ja edaspidi õhuruumi korraldamisel ühistest põhimõtetest, tagada lennuliikluse korraldamise üldkava järkjärguline elluviimine, optimeerida nappide vahendite kasutamist ebavajalike varustamiskulude vältimiseks ning planeerida ja korraldada õhuruumi vastavalt ühtlustatud eeskirjadele. Selleks peaks komisjon vastutama vajalike eeskirjade ja õiguslikult siduvate rakendusotsuste vastuvõtmise eest.
- (27) Võrgu halduse ja ülesehituse funktsioonide loetelu tuleks täiendada, et vajaduse korral lisada lennuliikluse korraldamise üldkavas määratletud tulevase võrgufunktsioone. Seejuures peaks komisjon võimalikult palju kasutama Eurocontroli teadmisi.
- (28) Kõrgetasemeline töörühm on soovitanud välja töötada uued või olemasoleval põhinevad täiustatud funktsioonid ning suurendada Eurocontroli rolli nii, et ühendus oleks ainus seadusandja, järgides samas põhimõtet, et reguleerimine ja teenuste osutamine on eraldatud. Sellest tulenevalt peaks komisjon usaldama reformitud Eurocontrolile, kelle puhul on kehtestatud uus halduskord, erinevate ülesannete täitmise, millega ei kaasne üldiste siduvate meetmete vastuvõtmine ega poliitilise hinnangu andmine. Eurocontrol peaks täitma neid ülesandeid erapooletult ja kulutõhusalt, kaasates täielikult õhuruumi kasutajad ja aeronavigatsiooniteenuste osutajad.
- (29) Lennuliikluse voogude juhtimise tõhususe tagamiseks tuleks kehtestada sobivad meetmed, et aidata olemasolevatel tegevusüksustel, sealhulgas Eurocontroli lennuliikluse voogude juhtimise kesksel üksusel tagada tõhus lennutegevus. Lisaks rõhutatakse Euroopa lennujaamade läbilaskevõimet, tõhusust ja ohutuse tegevuskava käsitlevas komisjoni teatistes vajadust tagada lennujaama lennuplaanide ja teenindusaegade vaheline süstemaatiline vastavus. Lisaks võiks ühenduse lennujaamade läbilaskevõime seire keskus aidata liikmesriikidele objektiivse teabe andmisel, selleks et viia lennujaamade läbilaskevõime vastavusse lennuliikluse korraldamise võimega, ilma et see piiraks nende pädevust koorealuses valdkonnas.

- (30) Kaasaegse, täieliku, kvaliteetse ja õigeaegse aeronavigatsioonialase teabe edastamisel on märkimisväärne mõju ohutusele ja ühenduse õhuruumile juurdepääsemise ja seal vabalt liikumise hõlbustamisele. Võttes arvesse lennuliikluse korraldamise üldkava, peaks ühendus koostöös Eurocontroliga alkatama selle sektori kaasajastamise ning tagama, et kasutajatel on võimalik kõnealust teavet saada ühe avaliku kanali kaudu, mis edastab kaasaegseid, kasutajasõbralikke, kontrollitud ja integreeritud andmeid.
- (31) Meteoroloogilise teabe elektroonilise portaali osas peaks komisjon arvesse võtma erinevaid teabeallikaid, sh vajaduse korral ka määratud teenuseosutajaid.
- (32) Liigse halduskoormuse ja kattuvate kontrollimenetluste vältimiseks peaks käesoleva määruse kohaldamisel aktsepteerima sertifikaate, mis on antud välja vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta määrusele (EÜ) nr 216/2008 (mis käsitleb tsiviillennunduse valdkonna ühiseeskirju ja millega luuakse Euroopa Lennundusohutusamet), ⁽¹⁾ kui need kehtivad komponentide või süsteemide suhtes.
- (33) Määruse (EÜ) nr 216/2008 kohaselt välja antud sertifikaadiga, mida kasutatakse, et näidata alternatiivset vastavust määruse (EÜ) nr 552/2004 oluliste nõuetega, peaks kaasnema tehniline dokumentatsioon, nagu seda nõutakse Euroopa Lennundusohutusameti („amet“) sertifitseerimise puhul.
- (34) Teatavaid määruse (EÜ) nr 552/2004 nõudeid ei peaks kohaldama enne 20. oktoobrit 2005 kasutusele võetud süsteemidele. Riiklikel järelevalveasutustel ja aeronavigatsiooniteenuste osutajatel peaks riiklikul tasandil olema vabadus otsustada, milliseid menetlusi ja dokumente on vaja, et näidata enne 20. oktoobrit 2005 kasutuses olnud lennuliikluse korraldamise süsteemide vastavust määruse (EÜ) nr 552/2004 oluliste nõuetega. Pärast käesoleva määruse vastuvõtmist vastu võetud rakenduseeskirjad või ühenduse nõuded peaksid seda korda arvesse võtma ja see ei tohiks kaasa tuua dokumentaalsete tõendite tagasiulatuvat nõudmist.
- (35) Kõrgetasemeline töörühm soovitas oma lõpparuandes komisjonile, et SESAR programmis tuleks eraldi käsitleda koostalitlusvõime menetluste, süsteemide ja teabevahetuse kindlaksmääramist Euroopa piires ja ülejäänud maailmaga. See peaks sisaldama ka asjakohaste standardite välja-töötamist ja uute rakenduseeskirjade või ühenduse nõuete määratlemist ühtse Euroopa taeva kontekstis.
- (36) Rakendusmeetmete, sh Eurocontrol poolt sätestatud nõuete vastuvõtmisel peaks komisjon tagama, et meetmed hõlmaksid kõiki vajalikke algsete standardite parandusi, ja võtma täiel määral arvesse vajadust vältida topeltreguleerimist.
- (37) Üheaegne tegelemine lennuliikluse ohutusstandardite laiendamise ning lennuliikluse korraldamise ja aeronavigatsiooniteenuste üldise toimivuse parandamise eesmärkidega Euroopa üldlennuliikluse osas nõuab arvestamist inimteguriga. Seetõttu peaksid liikmesriigid kaaluma nn õiglase kultuuri põhimõtete kasutusele võtmist.
- (38) Arvestades ettepanekut laiendada ameti volitusi, nii et need hõlmaksid ka lennuliikluse korraldamise ohutust, tuleks tagada kooskõla määruste (EÜ) nr 549/2004, (EÜ) nr 550/2004, (EÜ) nr 551/2004, (EÜ) nr 552/2004 ning (EÜ) nr 216/2008 vahel.
- (39) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽²⁾. Kõnealused meetmed tuleks vastu võtta sobiva ajavahemiku jooksul, et pidada kinni käesolevas määruses ning määrustes (EÜ) nr 549/2004, (EÜ) nr 550/2004, (EÜ) nr 551/2004, (EÜ) nr 552/2004 ja (EÜ) nr 216/2008 sätestatud tähtpäevadest.
- (40) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus ajakohastada meetmeid seoses tehnika või tegevuse arenguga, samuti sätestada põhikriteeriumid ja -menetlused teatavate võrgujuhtimise funktsioonide täitmiseks. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta määruste (EÜ) nr 549/2004, (EÜ) nr 550/2004, (EÜ) nr 551/2004 ja (EÜ) nr 552/2004 vähemolulisi sätteid, täiendades neid uute vähemoluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (41) Kui tungiva kiireloomulisuse tõttu ei ole võimalik kinni pida kontrolliga regulatiivmenetluse tähtaegadest, peaks komisjonil olema võimalik kasutada otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikes 6 sätestatud kiirmenetlust.
- (42) Córdoba 18. septembril 2006. aastal Gibraltarit käsitleva dialoogi foorumi esimesel ministrite kohtumisel kokku lepitud Gibraltar lennujaama käsitlev ministrite deklaratsioon (edaspidi „ministrite deklaratsioon“) asendab Londonis 2. detsembril 1987. aastal esitatud ühisdeklaratsiooni lennujaama kohta ning ministrite deklaratsiooni täiel määral järgimist loetakse 1987. aasta deklaratsiooni täiel määral järgimiseks.

⁽¹⁾ ELT L 79, 19.3.2008, lk 1.⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

(43) Käesolevat määrust kohaldatakse täies mahus Gibraltari lennujaamale seoses ministrite deklaratsiooniga ning tulevalt sellest deklaratsioonist. Ilma et see piiraks ministrite deklaratsiooni kohaldamist, peab meetme kohaldamine Gibraltari lennujaama suhtes ning kõik selle rakendamisega seotud meetmed olema täielikult kooskõlas kõnealuse deklaratsiooni ja selles sisalduva korraga.

(44) Määrusi (EÜ) nr 549/2004, (EÜ) nr 550/2004, (EÜ) nr 551/2004 ja (EÜ) nr 552/2004 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 549/2004 muudetakse järgmiselt:

1. Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Eesmärk ja kohaldamisala

1. Ühtset Euroopa taevast käsitleva algatuse eesmärk on edasi arendada olemasolevaid lennuliikluse ohutusstandardeid, aidata kaasa lennutranspordi süsteemi jätkusuutlikule arengule ja parandada üldlennuliikluse lennuliikluse korraldamise (ATM) ja aeronavigatsiooniteenuste (ANS) üldist toimivust Euroopas eesmärgiga rahuldada kõikide õhuruumi kasutajate nõudmised. Ühtne Euroopa taevast koosneb sidusast üleeuroopalisest marsruutide, marsruutide haldamise ja lennuliikluse korraldamise süsteemide võrgustikust, mis põhineb õhuruumi kasutajate huvides üksnes turvalisusel, tõhususel ja tehnilistel kaalutlustel. Selle eesmärgi saavutamiseks kehtestatakse käesoleva määrusega ühtne õiguslik raamistik ühtse Euroopa taeva loomiseks.

2. Käesoleva määruse ja artiklis 3 osutatud meetmete kohaldamine ei piira liikmesriikide suveräänsust nende õhuruumi suhtes ega liikmesriikide nõudeid, mis käsitlevad avalikku korda ja julgeolekut ning kaitseküsimusi, nagu on sätestatud artiklis 13. Käesolev määrus ja artiklis 3 osutatud meetmed ei hõlma sõjalisi operatsioone ega õppusi.

3. Käesoleva määruse ja artiklis 3 osutatud meetmete kohaldamine ei piira liikmesriikide õigusi ega kohustusi, mis tulenevad 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviilennunduse konventsioonist (edaspidi „Chicago konventsioon”). Seoses sellega on käesoleva määruse täiendav eesmärk selle kohaldamisalas kuuluvates valdkondades liikmesriikide abistamine Chicago konventsioonist tulenevate kohustuste täitmisel, luues aluse selle sätete ühetaoliseks tõlgendamiseks ja ühtseks rakendamiseks ning tagades selle sätete nõuetekohase arvessevõtmise käesolevas määruses ning selle rakendamiseks koostatud eeskirjades.

4. Käesoleva määruse kohaldamisest Gibraltari lennujaama suhtes ei järeldu, et see kahjustaks Hispaania Kuningriigi ja Ühendkuningriigi õiguslikke positsioone nende vaidluses selle territooriumi suveräänsuse üle, kus lennujaam paikneb.”

2. Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 8 asendatakse järgmisega:

„8. „õhuruumi kasutajad” – üldiseks lennuliikluseks kasutatavate õhusõidukite käitajad;”

b) punkt 10 asendatakse järgmisega:

„10. „lennuliikluse korraldamine” – kõik õhus ja maa peal tehtavad toimingud (lennuliiklusteenused, õhuruumi korraldamine ja lennuliikluse voogude juhtimine), mis on nõutavad õhusõiduki ohutu ja tõhusa liikumise tagamiseks kõikides lennuetappides;”

c) lisatakse järgmine punkt:

„13a. „lennuliikluse korraldamise üldkava” – kava, mis on heaks kiidetud nõukogu otsusega 2009/320/EÜ (*) kooskõlas nõukogu 27. veebruar 2007. aasta määruse (EÜ) nr 219/2007 (ühisetevõtte loomise kohta Euroopa lennuliikluse uue põlvkonna juhtimissüsteemi (SESAR) väljaarendamiseks) (**) artikli 1 lõikega 2;

(*) ELT L 95, 9.4.2009, lk 41.

(**) ELT L 64, 2.3.2007, lk 1.”;

d) punkt 15 asendatakse järgmisega:

„15. „sertifikaat” — riikliku järelevalveasutuse väljastatud mis tahes kujul dokument, mis vastab siseriiklikule õigusele ning millega kinnitatakse, et aeronavigatsiooniteenuse osutaja vastab selle teenuse osutamiseks vajalikele nõuetele;”

e) punkt 21 jäetakse välja;

f) punkt 22 asendatakse järgmisega:

„22. „õhuruumi paindlik kasutamine” – Euroopa Tsiiviilennunduskonverentsi (ECAC) piirkonnas kohaldatav õhuruumi korraldamise kontseptsioon, nagu see on määratletud Eurocontrol avaldatud käsiraamatus „Airspace Management Handbook for the application of the Concept of the Flexible Use of Airspace;”

g) lisatakse järgmised punktid:

„23a. „lennuinfoteenus” – lendude ohutuse ja tõhususe tagamiseks vajalike nõuannete ja teabe andmiseks osutatav teenus;

23b. „häireteenused” – teenused, mille eesmärgiks on teatada asjaomastele organisatsioonidele lennukitest, mis vajavad otsimis- ja päästeabi, ning vajaduse korral abistada neid organisatsioone;”

h) punkt 25 asendatakse järgmisega:

„25. „funktsionaalne õhuruumiosa” – operatiivsetel vajadustel põhinev õhuruumiosa, mis luuakse riigipiire arvestamata ja milles aeronavigatsiooniteenused ja nendega seotud funktsioonid on tulemustel põhinevad ja optimeeritud, et igas funktsionaalses õhuruumiosas toimuks tõhustatud koostöö aeronavigatsiooniteenuste osutajate vahel või vajaduse korral kasutatakse integreeritud teenuste osutajat;”

i) punkt 37 jäetakse välja;

j) lisatakse järgmine punkt:

„41. „piiriülesed teenused” – igasugune olukord, kui ühes liikmesriigis pakub aeronavigatsiooniteenuseid teenuseosutaja, kes on sertifitseeritud teises liikmesriigis.”

3. Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Riiklikud järelevalveasutused

1. Liikmesriigid nimetavad või loovad kas üksi või ühiselt asutuse või asutused oma riikliku järelevalveasutusena, et see võtaks enese kanda käesoleva määruse ning artiklis 3 osutatud meetmete alusel sellisele asutusele määratud ülesannete täitmise.

2. Riiklikud järelevalveasutused ei sõltu aeronavigatsiooniteenuste osutajatest. Selline sõltumatus saavutatakse, kui vähemalt tegutsemistasandil hoitakse riiklikud järelevalveasutused ja selliste teenuste osutajad lahus.

3. Riiklikud järelevalveasutused kasutavad oma volitusi erapooletult, sõltumatult ja läbipaistvalt. See saavutatakse asjakohaste juhtimis- ja kontrollimehhanismide kohaldamisega, sealhulgas liikmesriigi haldusasutuste siseselt. Siiski ei takista see riiklikel järelevalveasutustel täitmast oma ülesandeid riiklike tsiviillennundusasutuste või ükskõik millise teise avaliku asutuse töökorra raames.

4. Liikmesriigid tagavad, et riiklikel järelevalveasutustel on olemas vajalikud vahendid ja võimalused, et täita tõhusalt ja õigeaegselt ülesandeid, mis on neile määratud käesoleva määrusega.

5. Liikmesriigid teatavad komisjonile riiklike järelevalveasutuste nimed ja aadressid ja nende muudatused ning lõigete 2, 3 ja 4 järgmise tagamiseks võetavad meetmed.”

4. Artikli 5 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ning artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

5. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1, 2, 4 ja 6 ning artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.”

5. Artiklid 6 kuni 11 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

Lennundussektori nõuandekomitee

Ilma et see piiraks komitee ja Eurocontroli rolli, loob komisjon „lennundussektori nõuandekomitee”, kuhu kuuluvad aeronavigatsiooniteenuse osutajad, õhuruumi kasutajate ühendused, lennujaamad, lennujaamade käitajad, lennukitööstus ning lennunduspersonali esindavad organisatsioonid. Selle organi ülesanne on üksnes anda komisjonile nõu ühtses Euroopa taeva rakendamise küsimustes.

Artikkel 7

Suhted Euroopa kolmandate riikidega

Ühenduse ja selle liikmesriikide eesmärk on laiendada ühtset Euroopa taevast Euroopa Liitu mittekuuluvatesse riikidesse ning seda laienemist toetada. Selleks püüavad nad kas piirnevate kolmandate riikidega sõlmivate kokkulepete või funktsionaalsete õhuruumiosade kokkulepete raames laiendada käesoleva määruse ning artiklis 3 osutatud meetmete kohaldamist kolmandatele riikidele.

Artikkel 8

Rakenduseeskirjad

1. Komisjon võib rakenduseeskirjade väljatöötamiseks anda Eurocontrolile või vajaduse korral mõnele muule organile volitused, määrares ära täidetavad ülesanded ja selleks ettenähtud ajakava ning võttes arvesse käesolevas määruses sätestatud asjaomaseid tähtpäevi. Komisjon tegutseb vastavalt artikli 5 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusele.

2. Kui komisjon kavatseb anda lõike 1 kohaseid volitusi, püüab ta võimalikult hästi kasutada olemasolevaid menetlusi kõikide huvitatud poolte kaasamiseks ja nendega konsulteerimiseks, kui need menetlused on kooskõlas komisjoni läbipaistvuse ja konsulteerimismenetluste tavade ja ega ole vastuolus komisjoni institutsiooniliste kohustustega.

Artikkel 9

Karistused

Karistused, mis liikmesriigid kehtestavad käesoleva määruse ja artiklis 3 osutatud meetmete rikkumise eest eelkõige õhuruumi kasutajatele ja teenuste osutajatele, on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 10

Sidusrühmadega konsulteerimine

1. Liikmesriigid, tegutsedes siseriikliku õiguse kohaselt, kehtestavad konsulteerimismehhanismid, et asjakohaselt kaasata sidusrühmad, sealhulgas lennunduspersonalid esindavad organisatsioonid, ühtse Euroopa taeva rakendamisse.

2. Komisjon kehtestab konsulteerimismehhanismi ühenduse tasandil. Konsulteerimisse kaasatakse otsuse 98/500/EÜ kohaselt moodustatud konkreetse valdkonna dialoogikomitee.

3. Konsultatsioonid sidusrühmadega hõlmavad eelkõige uute kontseptsioonide ja tehnoloogiate arendamist ja kasutuselevõttu EATMNis.

Sellised sidusrühmad võivad olla:

- aeronavigatsiooniteenuste osutajad,
- lennujaamade käitajad,
- asjaomased õhuruumi kasutajad või asjaomased rühmad, kes esindavad õhuruumi kasutajaid,
- sõjaväevõimud,
- lennukitööstus ja
- personali esindavad organisatsioonid.

Artikkel 11

Tulemuslikkuse kava

1. Selleks et parandada aeronavigatsiooniteenuste tulemuslikkust ja võrgufunktsioone ühtses Euroopa taevas, koostatakse aeronavigatsiooniteenuste ja võrgufunktsioonide jaoks tulemuslikkuse kava. See sisaldab järgmist:

- a) kogu ühendust hõlmavad tulemuslikkuse eesmärgid keskkondade, valdkondade, nagu ohutus, keskkond, läbilaskevõime ja kulutasuvus, suhtes;

- b) riiklikud kavad või kavad funktsionaalsete õhuruumiosade kohta, sealhulgas tulemuslikkuse eesmärgid, tagades kooskõla kogu ühendust hõlmavate tulemuslikkuse eesmärkidega; ja

- c) aeronavigatsiooniteenuste ja võrgufunktsioonide tulemuslikkuse perioodiline ülevaatamine, järelevalve ja võrdlusuuringud.

2. Komisjon võib vastavalt artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele määrata Eurocontroli või mõne muu sõltumatu ja pädeva organi tegutsema tulemuslikkuse kontrolli organina. Tulemuslikkuse kontrolli organi roll on abistada komisjoni kooskõlas riiklike järelevalveasutustega ja abistada nõudmisel riiklike järelevalveasutusi lõikes 1 osutatud tulemuslikkuse kava rakendamisel. Komisjon tagab, et tulemuslikkuse kontrolli organ tegutseb talle komisjoni poolt usaldatud ülesannete täitmisel sõltumatult.

3. a) Komisjon võtab pärast seda, kui ta on võtnud arvesse riiklike järelevalveasutuste asjaomast panust riiklikul tasandil või funktsionaalsete õhuruumiosade tasandil, vastu kogu ühendust hõlmavad lennuliikluse juhtimisvõrgu tulemuslikkuse eesmärgid vastavalt artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

- b) Lõike 1 punktis b osutatud riiklikud või funktsionaalsete õhuruumiosade kavad koostavad riiklikud järelevalveasutused ja need võtab vastu liikmesriik. Kõnealused kavad sisaldavad siduvaid riiklike eesmäärke või eesmärgi funktsionaalsete õhuruumiosade tasandil ja liikmesriigi poolt vastu võetud asjakohast stimuleerimiskava. Kavade koostamisel konsulteeritakse aeronavigatsiooniteenuste osutajate, õhuruumikasutajate esindajate ja vajaduse korral lennujaamade käitajate ja lennujaamade koordinaatoritega.

- c) Komisjon hindab riiklike või funktsionaalsete õhuruumiosade eesmärkide kooskõla kogu ühendust hõlmavate tulemuslikkuse eesmärkidega, kasutades lõike 6 punktis d osutatud hindamiskriteeriumeid.

Juhul kui komisjon tuvastab, et üks või mitu riiklikku või funktsionaalsete õhuruumiosade eesmärkide kogumit ei vasta hindamiskriteeriumidele, võib ta otsustada vastavalt artikli 5 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusele anda asjaomasele riiklikule järelevalveasutusele soovitusi esitada korrigeeritud tulemuslikkuse eesmärgid. Asjaomane liikmesriik võtab vastu korrigeeritud tulemuslikkuse eesmärgid ja vajalikud meetmed, millest teavitatakse õigeaegselt komisjoni.

Juhul kui komisjon leiab, et korrigeeritud tulemuslikkuse eesmärgid ja asjakohased meetmed ei ole piisavad, võib ta otsustada vastavalt artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele, et asjaomased liikmesriigid võtavad parandusmeetmeid.

Teise võimalusena võib komisjon piisavate toetavate tõenditega otsustada kogu ühendust hõlmavad tulemuslikkuse eesmärgid vastavalt artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele läbi vaadata.

- d) Tulemuslikkuse kava võrdlusperiood hõlmab minimaalselt kolme aastat ja maksimaalselt viit aastat. Juhul kui riiklike või funktsionaalsete õhuruumiosade eesmärgid ei saavutata, võivad liikmesriigid ja/või riiklikud järelevalveasutused kõnealusel ajavahemikul kohaldada enda määratletud asjakohaseid meetmeid. Esimene võrdlusperiood hõlmab lõikes 6 osutatud rakenduseeskirjade vastuvõtmisele järgnevat esimest kolme aastat.
- e) Komisjon viib läbi tulemuslikkuse eesmärkide saavutamise korrapäraseid hindamisi ja esitab tulemusd ühtse taeva komiteele.

4. Lõikes 1 viidatud tulemuslikkuse kava osas kehtivad järgmised menetlused:

- a) kõikidelt asjaomastelt pooltelt, sealhulgas aeronavigatsiooniteenuste osutajatelt, õhuruumi kasutajatelt, lennujaamade käitajatelt, lennujaamade koordinaatoritelt, riiklikelt järelevalveasutustelt, liikmesriikidelt ja Eurocontrolilt aeronavigatsiooniteenuste ja võrgufunktsioonide tulemuslikkust käsitlevate asjakohaste andmete kogumine, kontroll, analüüs, hindamine ja levitamine;
- b) asjakohaste võtmetähtsusega tegevusvaldkondade valik ICAO dokumendi nr 9854 „Global Air Traffic Management Operational Concept” põhjal, mis on kooskõlas lennuliikluse korraldamise üldkava tulemuslikkuse raamistikus määratletud valdkondadega, sealhulgas turvalisuse, keskkonna, läbilaskevõime ja kulutõhususe valdkonnad, mida vajaduse korral kohandatakse, et võtta arvesse ühtse Euroopa taeva konkreetseid vajadusi ja nende valdkondade asjakohaseid eesmärgid ning piiratud arvu võtmetähtsusega tegevusnäitajate määratlust tulemuslikkuse mõõtmiseks;
- c) kogu ühendust hõlmavate tulemuslikkuse eesmärkide püstitamine, mille määratlemisel võetakse arvesse riiklikul või funktsionaalsete õhuruumi osade tasandil kindlaks tehtud panust;
- d) riiklike või funktsionaalsete õhuruumiosade tulemuslikkuse eesmärkide hindamine riikliku või funktsionaalse õhuruumiosa kava alusel;

- e) riiklike või funktsionaalsete õhuruumiosade tulemuslikkuse kavade järelevalve, sealhulgas asjakohased mehhanismid ettenägematuteks olukordadeks.

Komisjon võib käesolevas lõikes osutatud menetluste loetelu täiendada. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 5 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

5. Tulemuslikkuse kava loomisel võetakse arvesse asjaolu, et marsruuditeenused, terminaliteenused ja võrgufunktsioonid on erinevad ning neid tuleks vastavalt käsitleda, vajaduse korral ka tulemuslikkuse mõõtmise eesmärgil.

6. Tulemuslikkuse kava üksikasjaliku toimimise nimel võtab komisjon hiljemalt 4. detsembril 2011 ja sobiva ajavahemiku jooksul, pidades silmas käesolevas määruses sätestatud tähtaegadest kinnipidamist, vastu rakenduseeskirjad vastavalt artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele. Need rakenduseeskirjad hõlmavad järgmist:

- a) lõikes 4 viidatud menetluste sisu ja ajakava;
- b) tulemuslikkuse eesmärkide saavutamise hindamise võrdlusperioodi ja intervale ning uute eesmärkide püstitamist;
- c) riiklike järelevalveasutuste koostatavate riiklike või funktsionaalsete õhuruumiosade tulemuslikkuse kavade loomise kriteeriume, mis hõlmavad riiklike või funktsionaalsete õhuruumiosade tulemuslikkuse eesmärgid ning stimuleerimiskava. Tulemuslikkuse kavad:
- i) põhinevad aeronavigatsiooniteenuste osutajate äriplaanidel;
- ii) käsitlevad riikliku või funktsionaalse õhuruumiosa kulubaasi kõiki kulukomponente;
- iii) sisaldavad siduvaid tulemuslikkuse eesmärgid, mis on kooskõlas kogu ühendust hõlmavate tulemuslikkuse eesmärkidega;
- d) kriteeriumeid, mille alusel hinnatakse, kas riiklikud või funktsionaalsete õhuruumiosade eesmärgid on kooskõlas kogu ühendust hõlmavate tulemuslikkuse eesmärkidega kõnealusel võrdlusperioodil ja millega toetatakse mehhanisme ettenägematuteks olukordadeks;
- e) üldpõhimõtteid, mille alusel liikmesriigid sätestavad stimuleerimiskava;
- f) põhimõtteid tulemuslikkuse kava toimimisega kohane mise jaoks vajaliku üleminekumehhanismi kohaldamiseks kuni 12 kuu jooksul pärast rakenduseeskirjade vastuvõtmist.”

6. Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjon hindab korrapäraselt käesoleva määruse ja artiklis 3 osutatud meetmete rakendamist ning esitab selle kohta aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule esimest korda hiljemalt 4. juunil 2011 ning seejärel iga artikli 11 lõike 3 punktis d osutatud võrdlusperioodi lõpus. Selleks võib komisjon põhjendatud juhtudel lisaks nende poolt käesoleva artikli lõike 1 kohaselt esitatavates aruannetes sisalduvale teabele nõuda liikmesriikidelt lisateavet.”;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Aruanded sisaldavad käesoleva määruse alusel võetud meetmete abil saavutatud tulemuste hinnangut, sealhulgas asjakohast teavet kõnealuse sektori arengu kohta, eelkõige seoses majanduslike, sotsiaalsete, keskkonnavalaste, tööhõivealaste ja tehnoloogiliste aspektidega, samuti hinnangut teenuste kvaliteedi kohta, võttes arvesse algseid eesmärgi ja tulevasi vajadusi.”

7. Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 13a

Euroopa Lennundusohutusamet

Käesoleva määruse ning määruste (EÜ) nr 550/2004, (EÜ) nr 551/2004, (EÜ) nr 552/2004 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta määruse (EÜ) nr 216/2008 (mis käsitleb tsiviilennunduse valdkonna ühiseeskirju ja millega luuakse Euroopa Lennundusohutusamet) (*) rakendamisel kooskõlastavad liikmesriigid ja komisjon oma käesoleva määruse kohaselt sätestatud rollide kohast tegevust vastavalt Euroopa Lennundusohutusametiga, et tagada kõigi ohutusega seotud aspektide nõuetekohane käsitlemine.

(*) ELT L 79, 19.3.2008, lk 1.”

Artikkel 2

Määrust (EÜ) nr 550/2004 muudetakse järgmiselt:

1. Artiklid 2 kuni 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 2

Siseriiklike järelevalveasutuste ülesanded

1. Raammääruse artiklis 4 osutatud siseriiklikud järelevalveasutused tagavad asjakohase järelevalve käesoleva määruse

rakendamise ja eelkõige nende aeronavigatsiooniteenuse osutajate ohutu ja tõhusa tegutsemise üle, kes osutavad teenuseid seoses selle liikmesriigi vastutada oleva õhuruumiga, kes asjakohase asutuse määras või asutas.

2. Selleks korraldab iga siseriiklik järelevalveasutus nõuetekohaseid kontrolle ja ülevaatusi, et kontrollida vastavust käesoleva määruse nõuetele, sh aeronavigatsiooniteenuste osutamise personalinõuetele. Asjaomane aeronavigatsiooniteenuse osutaja hõlbustab sellise töö läbiviimist.

3. Funktsionaalsete õhuruumiosade puhul, mis ulatuvad üle rohkem kui ühe riigi vastutada oleva õhuruumi, sõlmivad liikmesriigid omavahel käesoleva artikliga ette nähtud järelevalveks kokkuleppe nende aeronavigatsiooniteenuste osutajate osas, kes osutavad nende õhuruumiosadega seotud teenuseid.

4. Riiklikud järelevalveasutused teevad tihedat koostööd, et tagada piisav järelevalve nende aeronavigatsiooniteenuse osutajate üle, kellel on ühelt liikmesriigilt saadud kehtiv sertifikaat, kuid kes samuti osutavad teise liikmesriigi vastutusalasse kuuluva õhuruumiga seotud teenuseid. Selline koostöö sisaldab menetlust selliste juhtudega tegelemiseks, mille puhul artiklis 6 sätestatud kohaldatavatest ühistest nõuetest või II lisas sätestatud tingimustest ei ole kinni peetud.

5. Aeronavigatsiooniteenuste piiriülese osutamise puhul sisaldab see kord kokkulepet lõigetes 1 ja 2 sätestatud järelevalveüksannete ja järelevalve tulemuste vastastikuse tunnustamise kohta. Selline vastastikune tunnustamine kehtib ka siis, kui riiklike järelevalveasutuste vaheline tunnustamise kord on kehtestatud teenuseosutajate sertifitseerimisprotsessi suhtes.

6. Kui siseriiklik õigus seda võimaldab, võivad riiklikud järelevalveasutused piirkondliku koostöö huvides samuti sõlmida kokkuleppeid järelevalvekohustuste jagamise kohta.

*Artikkel 3***Kvalifitseeritud üksused**

1. Riiklikud järelevalveasutused võivad otsustada delegeerida artikli 2 lõikes 2 osutatud kontrollide ja ülevaatuste tegemise tervenisti või osaliselt kvalifitseeritud üksustele, kes täidavad I lisas sätestatud nõudeid.

2. Riikliku järelevalveasutuse antud volitus kehtib ühenduses kolm aastat, kusjuures seda võib pikendada. Riiklikud järelevalveasutused võivad anda kõikidele ühenduses asuvaltele kvalifitseeritud üksustele juhiseid selliste kontrollide ja ülevaatuste tegemiseks.

Artikkel 4

Ohutusnõuded

Komisjon võtab vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele vastu rakenduseeskirjad, milles sisalduvad Eurocontroli ohutusnõuete (ESARRid) asjakohased sätted ning nende nõuete käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvad hilisemad muudatused, vajaduse korral nõuetekohaste kohandustega.”

2. Artikkel 5 jäetakse välja.

3. Artikli 7 lõiked 6 ja 7 asendatakse järgmisega:

„6. Ilma et see piiraks artiklite 8 ja 9 kohaldamist, annab sertifikaatide väljaandmine aeronavigatsiooniteenuste osutajatele võimaluse osutada oma teenuseid liikmesriikidele, muudele aeronavigatsiooniteenuste osutajatele, õhuruumi kasutajatele ja lennujaamadele ühenduses.

7. Riiklikud järelevalveasutused kontrollivad, kas ühiseid nõudeid ja sertifikaatidega seotud tingimusi täidetakse. Sellise seire üksikasjad märgitakse liikmesriikide poolt raammääruse artikli 12 lõike 1 kohaselt esitatavatesse aastaaruannetesse. Kui riiklik järelevalveasutus leiab, et sertifikaadi omanik ei täida enam selliseid nõudeid või tingimusi, võtab ta asjakohased meetmed, tagades samas teenuste järjepidevuse, tingimusel, et ohutus on tagatud. Selliste meetmete hulka võib kuuluda sertifikaadi tühistamine.”

4. Artikkel 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 8

Aeronavigatsiooniteenuse osutajate määramine

1. Liikmesriigid tagavad, et nende vastutusalasse kuuluva õhuruumi igas konkreetses osas osutab lennuliiklusteenuseid ainult üks teenuseosutaja. Selleks määravad liikmesriigid lennuliiklusteenuste osutaja, kellel on ühenduses kehtiv sertifikaat.

2. Piiriüleste teenuste osutamise puhul tagavad liikmesriigid, et nende siseriiklik õigussüsteem ei takistaks käesoleva artikli ja artikli 10 lõike 3 järgimist, nõudes, et lennuliiklusteenuste osutajad, kes osutavad teenuseid selle liikmesriigi vastutusalasse kuuluvas õhuruumis, peavad:

- a) olema otseselt või enamusosaluse kaudu selle liikmesriigi või selle kodanike omanduses,
- b) omama peamist tegevuskohta või registrijärgset asukohta selle liikmesriigi territooriumil, või

c) kasutama ainult selles liikmesriigis asuvaid rajatisi.

3. Liikmesriigid määratlevad määratud lennuliiklusteenuste osutajate õigused ja kohustused. Kohustused võivad sisaldada tingimusi, mis käsitlevad sellise asjakohase teabe õigel ajal esitamist, mis võimaldab teha kindlaks kõik õhusõidukite liikumised nende vastutusalasse kuuluvas õhuruumis.

4. Liikmesriikidel on lennuliiklusteenuste osutaja valimisel diskretsiooniõigus, tingimusel et teenuseosutaja vastab artiklites 6 ja 7 osutatud nõuetele ja tingimustele.

5. Artikli 9a kohaselt kehtestatud funktsionaalsete õhuruumiosade puhul, mis ulatuvad üle rohkem kui ühe liikmesriigi vastutusalasse kuuluva õhuruumi, määravad asjaomased liikmesriigid ühiselt käesoleva artikli lõike 1 kohaselt ühe või mitu lennuliiklusteenuste osutajat vähemalt üks kuu enne selle õhuruumiosa kasutuselevõttu.

6. Liikmesriigid teavitavad komisjoni ja teisi liikmesriike viivitamata käesoleva artikli alusel võetud otsusest, mis käsitlevad lennuliiklusteenuse osutajate määramist nende vastutusalasse kuuluva õhuruumi konkreetse osa jaoks.”

5. Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 9a

Funktsionaalsed õhuruumiosad

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada funktsionaalsete õhuruumiosade rakendamine, hiljemalt 4. detsembril 2012, eesmärgiga saavutada ühtse Euroopa taevalennuliikluse juhtimisvõrgu vajalik läbilaskevõime ja tõhusus ning säilitada kõrge ohutustase ja aidata kaasa lennutranspordisüsteemi üldisele tulemuslikkusele ning vähendada keskkonnamõju. Selle nõude täitmise tagamiseks teevad liikmesriigid, eriti kõrvuti asetsevad funktsionaalsed õhuruumiosad kehtestavad liikmesriigid, üksteisega suurimal võimalikul määral koostööd. Vajaduse korral võib koostöö hõlmata funktsionaalsetes õhuruumiosades osalevaid kolmandaid riike.

2. Funktsionaalsed õhuruumiosad peavad eelkõige:

- a) olema tagatud riskianalüüsiga;
- b) võimaldama õhuruumi optimaalset kasutamist, võttes arvesse lennuliikluse voogusid;
- c) tagama kooskõla Euroopa lennuteede võrguga, mis on loodud kooskõlas õhuruumi määruse artikliga 6;

- d) olema tasuvusanalüüsi alusel põhjendatud üldise lisandväärtusega, kaasa arvatud tehniliste ja inimressursside optimaalne kasutamine;
- e) tagama sujuva ja paindliku lennujuhtimise alase vastutuse üleandmise lennuliiklusteenistuste vahel;
- f) tagama erinevate õhuruumi konfiguratsioonide vahelise ühilduvuse, optimeerides muu hulgas praegused lennuinfo piirkonnad;
- g) vastama tingimustele, mis tulenevad piirkondlikest kokkulepetest ICAO raames;
- h) olema kooskõlas käesoleva määruse jõustumise ajal kehtivate piirkondlike kokkulepetega, eelkõige nendega, mis hõlmavad Euroopa kolmandaid riike; ning
- i) aitama saavutada kooskõla kogu ühendust hõlmavate tulemuslikkuse eesmärkidega.

3. Funktsionaalne õhuruumiosa kehtestatakse üksnes kõikide selliste liikmesriikide ja vajaduse korral kolmandate riikide vastastikusel kokkuleppel, kelle vastutusalasse kuulub mis tahes funktsionaalsesse õhuruumiosasse kuuluv õhuruumiosa. Enne komisjoni teavitamist funktsionaalse õhuruumiosa kehtestamisest esitavad asjaomased liikmesriigid komisjonile, teistele liikmesriikidele ja huvitatud isikutele vastava teabe ja annavad neile võimaluse esitada oma tähelepanekud.

4. Kui funktsionaalne õhuruumiosa on seotud õhuruumi-ga, mis kuulub kas osaliselt või täielikult kahe või enama liikmesriigi vastutusalasse, sisaldab kokkulepe, millega funktsionaalne õhuruumiosa kehtestatakse, vajalikke sätteid selle kohta, kuidas õhuruumiosa muuta ja kuidas liikmesriik saab õhuruumiosast loobuda, kaasa arvatud üleminekukord.

5. Kui kahe või enama liikmesriigi vahel tekivad nende vastutusalasse kuuluva piiriülese funktsionaalse õhuruumiosaga seotud probleemid, võivad asjaomased liikmesriigid ühiselt esitada asja ühtse taeva komiteele arvamuse saamiseks. Arvamus adresseeritakse asjaomastele liikmesriikidele. Ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist, võtavad liikmesriigid seda arvamust lahenduse leidmisel arvesse.

6. Kui liikmesriigid on edastanud komisjonile lõigetes 3 ja 4 osutatud kokkulepped ja deklaratsioonid, hindab komisjon iga funktsionaalse õhuruumiosa puhul, kas see täidab lõikes 2 sätestatud nõuded, ning esitab hindamise tulemused ühtse taeva komiteele arutamiseks. Kui komisjon leiab, et üks või mitu funktsionaalset õhuruumiosa ei täida nõudeid, astub ta asjaomaste liikmesriikidega dialoogi, et jõuda konsensusele olukorra lahendamiseks vajalike meetmete osas.

7. Ilma et see piiraks lõike 6 kohaldamist, edastatakse lõigetes 3 ja 4 osutatud kokkulepped ja deklaratsioonid komisjonile *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamiseks. Avaldamise korral täpsustatakse asjaomase otsuse jõustumise kuupäev.

8. Funktsionaalsete õhuruumiosade kehtestamise ja muutmise suunised koostatakse hiljemalt 4. detsembril 2010. vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusele.

9. Komisjon võtab hiljemalt 4. detsembril 2011 ja vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele vastu üksikasjalikud rakenduseeskirjad, mis puudutavad asjaomase liikmesriigi poolt enne funktsionaalse õhuruumiosa loomist ja muutmist esitatavat teavet vastavalt käesoleva artikli lõikele 3.

Artikkel 9b

Funktsionaalsete õhuruumiosade süsteemi koordinaator

1. Komisjon võib määrata füüsilise isiku funktsionaalsete õhuruumiosade süsteemi koordinaatoriks („koordinaator“), et hõlbustada funktsionaalsete õhuruumiosade kehtestamist. Komisjon tegutseb vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

2. Piiramata artikli 9a lõike 5 kohaldamist, aitab koordinaator asjaomaste liikmesriikide ja vajaduse korral samas funktsionaalses õhuruumiosas osalevate kolmandate riikide taotlusel läbirääkimisprotsessis raskustest üle saada, et kiirendada funktsionaalsete õhuruumiosade kehtestamist. Koordinaator tegutseb kõikide asjaomaste liikmesriikide ja vajaduse korral samas funktsionaalses õhuruumiosas osalevate kolmandate riikide volitusel.

3. Koordinaator tegutseb erapooletult eelkõige liikmesriikide, kolmandate riikide, komisjoni ja sidusrühmade suhtes.

4. Koordinaator ei avalda oma ülesannete täitmise käigus saadud teavet, v.a juhul kui liikmesriik/liikmesriigid ja vajadusel asjaomased kolmandad riigid on selleks loa andnud.

5. Koordinaator annab pärast ametisse määramist iga kolme kuu järel aru komisjonile, ühtse taeva komiteele ja Euroopa Parlamendile. Aruanne sisaldab läbirääkimiste ja nende tulemuste kokkuvõtet.

6. Koordinaatori volitused lõpevad pärast viimase funktsionaalse õhuruumiosa kokkuleppe allkirjastamist, kuid mitte hiljem kui 4. detsembril 2012.”

6. Artikkel 11 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

Suhted sõjaväevõimudega

Liikmesriigid võtavad ühise transpordipoliitika raames vajalikud meetmed tagamaks, et pädevad tsiviil- ja sõjaväevõimud sõlmivad seoses konkreetsete õhuruumiosade haldamisega kirjalikud lepingud või samaväärsed õiguslikud kokkulepped või uuendavad neid.”

7. Artikli 12 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Teenuste rühma osutamisel määratlevad ja avalikustavad aeronavigatsiooniteenuste osutajad aeronavigatsiooniteenustest tulenevad kulud ja tulud, jaotatuna vastavalt artiklis 14 osutatud aeronavigatsiooniteenuste maksustamiskavale, ning peavad vajadusel konsolideeritud arvestust muude, aeronavigatsiooniteenustega mitteseotud teenuste kohta, nagu neilt võidakse nõuda juhul, kui kõnealuseid teenuseid osutaksid erinevad ettevõtjad.”

8. Artikkel 14 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 14

Üldosa

Kooskõlas artiklite 15 ja 16 nõuetega aitab aeronavigatsiooniteenuste maksustamiskava saavutada suuremat läbipaistvust õhuruumi kasutajatele maksude kehtestamisel ja nende sissenõudmisel ning aitab saavutada aeronavigatsiooniteenuste osutamise kulutõhusust ja lendude efektiivsust, säilitades samal ajal optimaalse ohutustaseme. See kava on kooskõlas 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni artikliga 15 ja Eurocontrol marsruuditasude süsteemiga.”

9. Artikkel 15 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 15

Põhimõtted

1. Maksustamiskava põhineb aeronavigatsiooniteenuste kuludel, mis tekivad teenuseosutajatel õhuruumi kasutajate nimel toimides. Need kulud jaotatakse kavaga kasutajate kategooriate vahel.

2. Maksude kulubaasi kehtestamisel kohaldatakse järgmisi põhimõtteid:

- a) õhuruumi kasutajate vahel jaotatavad kulud on aeronavigatsiooniteenuste osutamise kindlaksmääratud kulud, kaasa arvatud kapitaliinvesteeringute ja varade amortisatsiooni asjakohased intressisummad, samuti hooldus-, tegevus-, juhtimis- ja halduskulud. Kindlaksmääratud kulud on kulud, mille määravad kindlaks liikmesriigid riigi

või funktsionaalsete õhuruumiosade tasandil kas raammääruse artiklis 11 osutatud võrdlusperioodi iga kalendriaasta võrdlusperioodi alguses või võrdlusperioodi jooksul pärast asjakohaseid kohandusi, kasutades raammääruse artiklis 11 sätestatud mehhanisme ettenägematuteks olukordadeks;

- b) selles kontekstis arvesse võetavad kulud on ICAO Euroopa piirkonna piirkondliku aeronavigatsioonialase kava (ICAO Regional Air Navigation Plan) kohaselt rajatiste ja teenuste võimaldamise ja rakendamise määratud kulud. Siia võivad kuuluda ka riiklike järelevalveasutuste ja/või kvalifitseeritud üksuste kantud kulud, samuti kulud, mida asjaomane liikmesriik ja teenusepakkuja kannab seoses aeronavigatsiooniteenuste osutamisega. Selliste kulude hulka ei kuulu liikmesriikide poolt raammääruse artikli 9 kohaselt määratud karistused ega liikmesriikide poolt raammääruse artikli 11 kohaselt määratud mis tahes parandusmeetmed;
 - c) seoses funktsionaalsete õhuruumiosadega ja osana nende vastavatest raamlepingutest teevad liikmesriigid asjakohaseid jõupingutusi, et jõuda kokkuleppele maksupoliitika ühiste põhimõtete osas;
 - d) erinevate aeronavigatsiooniteenuste kulud peavad olema eristatud, nagu on ette nähtud artikli 12 lõikes 3;
 - e) marsruuditeenuste ja terminaliteenuste vaheline ristsubsideerimine ei ole lubatud. Kulud, mis puudutavad nii terminaliteenuseid kui ka marsruudil osutatavaid teenuseid, jaotatakse marsruudil osutatavate teenuste ja terminaliteenuste vahel proportsionaalselt, kasutades selleks läbipaistvat meetodikat. Ristsubsideerimine on lubatud erinevate aeronavigatsiooniteenuste vahel nende kahe kategooria raames ainult objektiivselt põhjendatud juhtudel, tingimusel et see on selgelt määratletud;
 - f) tagatakse maksude kulubaasi läbipaistvus. Võetakse vastu rakenduseeskirjad, mida teenuseosutajad kasutavad teabe andmisel, et võimaldada läbi vaadata teenuseosutajate eeldatavaid ja tegelikke kulusid ja tulusid. Siseriiklikud järelevalveasutused, teenuseosutajad, õhuruumi kasutajad, komisjon ja Eurocontrol vahetavad korrapäraselt teavet.
3. Lõike 2 kohaselt maksude kehtestamisel järgivad liikmesriigid järgmisi põhimõtteid:
- a) aeronavigatsiooniteenuste kättesaadavuse eest nõutavad maksud kehtestatakse kedagi diskrimineerimata. Erinevate õhuruumi kasutajate maksustamisel sama teenuse kasutamise eest, ei eristata kasutajaid kodakondsuse ega kategooria alusel;

- b) teatavad kasutajad, eelkõige kergõhusõidukid ja riigi õhusõidukid, võidakse maksust vabastada, tingimusel et sellise vabastamisega kaasnevad kulud ei jää teiste kasutajate kanda;
- c) maksud kehtestatakse kalendriaasta kaupa kindlaksmääratud kulude alusel, või neid võib kehtestada liikmesriikide sätestatud tingimustel ühikumäära või tulu maksimaalse taseme kindlaksmääramiseks igaks aastaks ajavahemiku jooksul, mis ei ületa viit aastat;
- d) aeronavigatsiooniteenused võivad teenida piisavalt tulusid, et saada mõistlikku aktivatulu, et aidata kaasa kapitali vajalikule suurendamisele;
- e) maksud kajastavad õhuruumi kasutajatele kättesaadavatele aeronavigatsiooniteenustele ja -vahenditele tehtud kulutusi, võttes arvesse erinevate asjaomaste õhusõidukitüüpide suhtelist tootlikkust;
- f) maksudega soodustatakse aeronavigatsiooniteenuste ohutut, tulemuslikku, tõhusat ja jätkusuutlikku osutamist, et saavutada ohutuse ja kulutõhususe kõrge tase ja ning tulemuslikkuse eesmärgid ja nendega soodustatakse teenuste integreeritud osutamist, vähendades samaaegselt lennunduse keskkonnamõju. Sel eesmärgil ja seoses riiklike või funktsionaalse õhuruumiosa tulemuslikkuse kavade ja võivad riiklikud järelevalveasutused kehtestada mehhanisme, sealhulgas rahalised soodustused ja takistused, et julgustada aeronavigatsiooniteenuste osutajaid ja/või õhuruumi kasutajaid toetama aeronavigatsiooniteenuste osutamise parandamist, näiteks läbilaskevõime suurendamine, hilinevõime vähendamine ja jätkusuutlik areng, säilitades samal ajal optimaalse ohutustaseme.
4. Komisjon võtab vastu käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.”

10. Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 15a

Ühisprojektid

1. Ühisprojektid võivad kaasa aidata lennuliikluse korraldamise üldplaani edukale rakendamisele. Sellised projektid toetavad käesoleva määruse eesmarke parandada Euroopa lennundussüsteemi toimivust sellistes peamistes valdkondades nagu läbilaskevõime, lendude ja kulude tõhusus ning keskkonnasäästlikkus, arvestades kõigi nende puhul esma-tähtsaid ohutuseesmarke.
2. Komisjon võib vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele töötada välja suunised, mis käsitlevad viise, kuidas sellised projektid võivad toetada lennuliikluse korraldamise üldplaani rakendamist.

Niisugused suunised ei piira selliste projektide kasutuselevõtu mehhanisme seoses funktsionaalsete õhuruumiosadega, nagu on selles kokku leppinud nimetatud õhuruumiosade osapooled.

3. Komisjon võib samuti otsustada vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele luua ühisprojekte võrguga seonduvate funktsioonide jaoks, mis on eriti olulised lennuliikluse korraldamise ja aeronavigatsiooniteenuste üldise toimivuse parandamiseks. Sellised ühisprojektid võivad tunnustada ühenduse toetuse kõlblikuks mitmeaastase finantsraamistiku raames. Sel eesmärgil ja ilma et see piiraks liikmesriikide pädevust otsustada nende rahaliste vahendite kasutamise üle, viib komisjon läbi sõltumatu tasuvusanalüüsi ning konsulteerib asjakohaselt liikmesriikide ja asjaomaste sidusrühmadega vastavalt raammääruse artiklile 10, uurides põhjalikult kõiki sobivaid vahendeid ühisprojektide kasutuselevõtu rahastamiseks. Ühisprojektide kasutuselevõtu abikõlblikud kulud kaetakse kooskõlas läbipaistvuse ja mittediskrimineerimise põhimõtetega.”

11. Artiklid 16 kuni 18 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 16

Vastavuse kontroll

1. Komisjon näeb koostöös liikmesriikidega ette, et artiklites 14 ja 15 osutatud põhimõtetele ja eeskirjadele vastavust kontrollitakse pidevalt. Komisjon püüab kehtestada vajalikud mehhanismid Eurocontrol'i teadmiste kasutamiseks ja jagab kontrolli tulemusi liikmesriikide, Eurocontrol'i ja õhuruumi kasutajate esindajatega.

2. Komisjon korraldab ühe või enama liikmesriigi taotluse, kes leiavad, et artiklites 14 ja 15 osutatud põhimõtteid ja eeskirju ei ole nõuetekohaselt kohaldatud, või omal algatusel uurimise põhimõtete ja/või eeskirjade mis tahes mittejärgmise või kohaldamata jätmise kohta. Komisjon jagab uurimise tulemusi liikmesriikide, Eurocontrol'i ja õhuruumi kasutajate esindajatega, ilma et see piiraks artikli 18 lõike 1 kohaldamist. Kahe kuu jooksul alates taotluse saamisest ja pärast asjaomase liikmesriigi ärakuulamist ning ühtse taeva komiteega konsulteerimist vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusele teeb komisjon otsuse käesoleva määruse artiklite 14 ja 15 kohaldamise kohta ja selle kohta, kas asjaomast tegevust võib jätkata.

3. Komisjon edastab oma otsuse liikmesriikidele ning teavitab sellest teenuseosutajaid, kui see on õiguspäraselt asjakohane. Iga liikmesriik võib komisjoni otsuse ühe kuu jooksul nõukogule saata. Nõukogu võib kvalifitseeritud hääletamusega teha ühe kuu jooksul teistsuguse otsuse.

Artikkel 17

Lisade läbivaatamine

Meetmed, mille eesmärk on muuta lisade vähemolulisi sätteid, et võtta arvesse tehnika ja toimimisega seotud arenguid, võetakse vastu vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Komisjon võib tungiva kiireloomulisuse tõttu kohaldada raammääruse artikli 5 lõikes 5 osutatud kiirmenetlust.

Artikkel 18

Konfidentsiaalsus

1. Riiklikud järelevalveasutused, kes tegutsevad oma siseriiklike õigusaktide kohaselt, ega komisjon ei avalda konfidentsiaalse sisuga teavet, eelkõige teavet aeronavigatsiooniteenuse osutajate, nende ärisuhete ja nende kulukomponentide kohta.

2. Lõige 1 ei piira riiklike järelevalveasutuste või komisjoni õigust avaldada teavet siis, kui see on oluline nende ametikohustuste täitmiseks; sellisel juhul peab teabe avaldamine olema proportsionaalne ja võtma arvesse aeronavigatsiooniteenuste osutajate, õhuruumi kasutajate, lennujaamade ja muude asjaomaste sidusrühmade õigustatud huve kaitsta oma ärisaladusi.

3. Artiklis 14 osutatud maksustamiskava alusel antud teave ja andmed avalikustatakse.”

12. Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 18a

Läbivaatamine

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 4. detsembril 2012 uuringu, milles hinnatakse side, navigatsiooni, järelevalve ja aeronavigatsioonialaste teabeteenuste osutamisele turul valitsevate põhimõtete kohaldamise õiguslikku, turvaalast, tööstuslikku, majanduslikku ja sotsiaalset mõju võrreldes olemasolevate või alternatiivsete organisatsiooniliste põhimõtetega ning võttes arvesse arenguid funktsionaalsete õhuruumiosade ja kättesaadava tehnoloogia osas.”

13. I lisa muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„NÕUDED KVALIFITSEERITUD ÜKSUSTELE”;

b) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Kvalifitseeritud üksuste suhtes kehtivad järgmised nõuded:”.

Artikkel 3

Määrust (EÜ) nr 551/2004 muudetakse järgmiselt:

1. Artikkel 2 jäetakse välja.

2. Artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Euroopa ülemine lennuinfoiirkond (EUIR)

1. Ühendus ja liikmesriigid taotlevad Euroopa ülemise lennuinfoiirkonna (EUIR) kehtestamist ja selle tunnustamist ICAO poolt. Selleks annab komisjon ühenduse pädevusse kuuluvate küsimuste puhul vajaduse korral nõukogule soovitusel asutamislepingu artikli 300 kohaselt hiljemalt 4. detsembril 2011.

2. EUIR kavandatakse nii, et see hõlmab artikli 1 lõike 3 kohaselt liikmesriikide vastutusalasse kuuluvat õhuruumi, ning see võib hõlmata ka Euroopa kolmandate riikide õhuruumi.

3. EUIRi kehtestamine ei piira liikmesriikide kohustust määrata nende vastutusalasse kuuluva õhuruumi jaoks lennuliiklusteenuse osutajaid vastavalt teenuse osutamise määruse artikli 8 lõikele 1.

4. Liikmesriigid säilitavad oma vastutuse ICAO ees ülemise lennuinfoiirkondade geograafilistes piirides ja selliste lennuinfoiirkondade geograafilistes piirides, mille ICAO on käesoleva määruse jõustumiskuupäeval nende hoolde usaldanud.”

3. Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 3a

Aeronavigatsioonialane elektrooniline teave

1. Ilma et see piiraks aeronavigatsioonialase teabe avaldamist liikmesriikide poolt, tagab komisjon kooskõlas sellise avaldamisega ning koostöös Eurocontroliga kvaliteetse aeronavigatsioonialase teabe kättesaadavuse, mis esitatakse harmoneeritud kujul ja mis vastab kõikide asjaomaste kasutajate nõuetele andmete kvaliteedi ja õigeaegsuse suhtes.

2. Lõike 1 kohaldamiseks komisjon:

a) tagab kogu ühendust hõlmava aeronavigatsioonialase teabe infrastruktuuri väljatöötamise elektroonilise integreeritud portaali kujul, millele on huvitatud sidusrühmadel piiramatul juurdepääsul. See infrastruktuur integreerib juurdepääsud vajalikele andmetele, sealhulgas aeronavigatsioonialane teave, lennuliiklusteeninduste büroo (ARO) teave, meteoroloogiline teave ja lennuliikluse voogude juhtimist käsitlev teave;

- b) toetab tihedas koostöös Eurocontroli ja ICAOga kõige laiemas mõttes aeronavigatsioonialase teabe avaldamise kaasajastamist ja ühtlustamist.

3. Komisjon võtab vastu käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.”

4. Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Lennureeglid ja õhuruumi liigitus

Komisjon võtab vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele vastu üksikasjalikud rakenduseeskirjad, et:

- a) võtta vastu asjakohased lennureeglid, mis põhinevad ICAO standarditel ja soovituslikel tavadel;
- b) ühtlustada ICAO õhuruumi liigituse kohaldamist asjakohase kohandusega, et tagada ohutute ja tõhusate lennuliiklusteenuste üleminekuteta osutamine ühtses Euroopa taevas.”

5. Artikkel 5 jäetakse välja.

6. Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

Võrgu haldus ja ülesehitus

1. Lennuliikluse korraldamise võrgu funktsioonid võimaldavad õhuruumi optimaalselt kasutada ja tagavad, et õhuruumi kasutajad saavad lennata eelistatud marsruutidel, võimaldades samal ajal maksimaalset juurdepääsu õhuruumile ja aeronavigatsiooniteenustele. Nende võrgufunktsioonide eesmärk on toetada algatusi nii riigi kui ka funktsionaalsete õhuruumiosade tasandil ning neid funktsioone täidetakse viisil, mis järgib reguleerivate ja operatiivsete ülesannete eraldamist.

2. Selleks et saavutada lõikes 1 osutatud eesmärgid ning piiramata liikmesriikide vastutust seoses riiklike marsruutide ja õhuruumi struktuuriga, tagab komisjon järgmiste ülesannete täitmise:

- a) marsruutide võrgu kavandamine;
- b) piiratud ressursside koordineerimine üldise lennuliikluse kasutatavates lennusagedusalades, eriti raadiosagedustel ning radari transpondri koodide koordineerimine ja jaotamine.

Esimeses lõigus loetletud funktsioonidega ei kaasne üldiste siduvate meetmete vastuvõtmine ega poliitilise hinnangu andmine. Nende puhul võetakse arvesse ettepanekuid, mis on välja töötatud riigi tasandil ja funktsionaalsete õhuruumiosade tasandil. Funktsioone täidetakse kooskõlastatult sõjaväevõimudega vastavalt kokkulepitud korrale, mis näeb ette õhuruumi paindliku kasutamise.

Komisjon võib pärast konsulteerimist ühtse taeva komiteega ja kooskõlas lõikes 4 osutatud rakenduseeskirjadega usaldada Eurocontrolile või mõnele teisele erapooletule ja pädevale organile ülesanded, mis on vajalikud esimeses lõigus loetletud funktsioonide täitmiseks. Neid ülesandeid täidetakse erapooletult ja kulutõhusalt liikmesriikide ja sidusrühmade nimel. Ülesannetega tegeletakse asjakohaselt, hoides lahus teenuste osutamise ja regulatsiooni vastutusvaldkonnad ning võttes arvesse kogu lennuliikluse korraldamise võrgu vajadusi ja kaasates täielikult õhuruumi kasutajad ja aeronavigatsiooniteenuste osutajad.

3. Komisjon võib lõikes 2 toodud funktsioonide loetelu täiendada pärast majandusharu sidusrühmadega nõuetekohast konsulteerimist. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Üksikasjalikud eeskirjad rakendamaks meetmeid, millele on osutatud käesolevas artiklis, välja arvatud meetmed, millele on osutatud lõigetes 6 kuni 9, võetakse vastu vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele. Nende rakenduseeskirjadega käsitletakse eelkõige:

- a) protsesside ja menetluste kooskõlastamist ja ühtlustamist, et parandada aeronavigatsioonilise sageduse haldamise tõhusust, sealhulgas põhimõtete ja kriteeriumide väljatöötamist;
- b) põhifunktsiooni kooskõlastada Euroopa üldiseks lennuliikluseks eraldatud sagedusalade vajaduste varast tuvasdamist ja lahendamist, et toetada Euroopa lennundusvõrgu ülesehitust ja toimimist;
- c) täiendavaid võrgufunktsioone, nagu need on määratletud lennuliikluse korraldamise üldkavas;
- d) lõikes 2 osutatud ülesannete täitmiseks liikmesriikide, aeronavigatsiooniteenuste osutajate ja võrgu haldamise funktsiooni vahel koostöö korras otsuste tegemise üksikasjalik kord;
- e) konsulteerimiskorda asjaomaste sidusrühmadega otsustamisprotsessis nii riigi kui ka Euroopa tasandil; ja

- f) Rahvusvahelise Telekommunikatsiooniliidu poolt üldiseks lennuliikluseks eraldatud raadiospektris ülesannete ja vastutuse jagamist võrgu haldamise funktsiooni ja riikliku sageduse haldajate vahel, tagades, et riikliku sageduse haldamise funktsioonid täidaksid jätkuvalt neid sagedusülesandeid, mis ei mõjuta võrku. Nende juhtumite puhul, mis mõjutavad võrku, teevad riikliku sageduse haldajad koostööd nendega, kes vastutavad võrgu haldamise funktsiooni eest, et optimeerida sageduste kasutust.

5. Lõikes 2 osutamata õhuruumi planeerimise aspekte käsitletakse riiklikul tasandil või funktsionaalsete õhuruumiosade tasandil. Selles kavandamisprotsessis võetakse arvesse lennuliikluse vajadusi ja keerukust, riiklikke või funktsionaalsete õhuruumiosade tulemuslikkuse kavu ning see hõlmab täielikku konsulteerimist asjaomaste õhuruumi kasutajatega või asjaomaste rühmadega, kes esindavad õhuruumi kasutajaid ja vajaduse korral sõjaväevõime.

6. Liikmesriigid usaldavad Eurocontrolile või mõnele muule erapooletule ja pädevale organile vastavalt asjakohasele järelevalvekorrale lennuliikluse voogude juhtimise.

7. Lennuliikluse voogude juhtimise, sealhulgas vajaliku järelevalvekorra rakenduseeskirjad töötatakse välja vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusele ning võetakse vastu vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele, et optimeerida olemasolevat läbilaskevõimet õhuruumi kasutusel ning parandada lennuliikluse voogude juhtimisprotsesse. Nende eeskirjade aluseks on läbipaistvus ja tõhusus ning nendega tagatakse, et läbilaskevõimet nähakse ette paindlikult ja õigeaegselt ning kooskõlas ICAO Euroopa piirkonda käsitleva piirkondliku aeronavigatsioonialase kava soovitustega.

8. Lennuliikluse voogude juhtimise rakenduseeskirjad toetavad operatiivseid otsuseid, mida teevad aeronavigatsiooni-teenuse osutajad, lennujaamade käitajad ja õhuruumi kasutajad, ning rakenduseeskirjad hõlmavad järgmisi valdkondi:

- a) lennu kavandamine;
- b) olemasoleva õhuruumi läbilaskevõime kasutamine lennu kõikides etappides, sealhulgas teenindusaegade eraldamine; ja
- c) lennuteede kasutamine üldises lennuliikluses, sealhulgas
 - lennuteede ja liikluse suuniste ühtse avaldamise korraldamine;
 - võimalused üldise lennuliikluse ülekoormatud piirkondadest kõrvalejuhtimiseks; ja

- eesõiguseeskirjad õhuruumile juurdepääsu kohta üldise lennuliikluse puhul, eelkõige ülekoormatud ja kriisiperioodidel.

9. Rakenduseeskirjade väljatöötamisel ja vastuvõtmisel võtab komisjon vajaduse korral ja ohutust kahjustamata arvesse kooskõla lennuplaanide ja lennujaamade teenindusaegade vahel ning vajalikku koordineerimist naaberpiirkondadega.”

7. Artikkel 9 jäetakse välja.

Artikkel 4

Määrust (EÜ) nr 552/2004 muudetakse järgmiselt:

1. Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 6a

Alternatiivne vastavustõendamine

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta määruse (EÜ) nr 216/2008 (mis käsitleb tsiviillennunduse valdkonna ühiseeskirju ja millega luuakse Euroopa Lennundusohutusamet) (*) kohaselt välja antud sertifikaati, kui see kehtib komponentide või süsteemide suhtes, käsitatakse käesoleva määruse artiklite 5 ja 6 kohaldamisel kui EÜ deklaratsiooni vastavuse või kasutuskõlblikkuse kohta või kui EÜ vastavustõendamise deklaratsiooni, kui selles on näidatud vastavus käesoleva määruse ja asjakohaste koostalitlusvõimet käsitlevate rakenduseeskirjade oluliste nõuetega.

(*) ELT L 79, 19.3.2008, lk 1.”

2. Artikkel 9 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9

Lisade läbivaatamine

Meetmed, mille eesmärk on muuta lisade vähemolulisi sätteid, et võtta arvesse tehnika ja toimimisega seotud arenguid, võetakse vastu vastavalt raammääruse artikli 5 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.”

3. Artiklisse 10 lisatakse järgmine lõige:

„2a. Käesoleva artikli lõike 2 kohaldamiseks võivad liikmesriigid tunnistada EATMNi süsteemid ja koostisosad põhinõuetele vastavaks ning vabastada need artiklite 5 ja 6 sätete nõuetest.”

4. II lisa muudetakse järgmiselt:

a) A osas asendatakse punkti 2 esimene lõik järgmisega:

„EATMN, selle süsteemid ja koostisosad toetavad kooskõlastatult uusi kokkulepitud ja valideeritud tegevuskontseptsioone, mis parandavad aeronavigatsiooni-teenuste kvaliteeti, jätkusuutlikkust ja tõhusust, eelkõige ohutust ja läbilaskevõimet.”;

b) B osa muudetakse järgmiselt:

i) punkti 3.1.2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Lennuandmete töötlemise süsteemid peavad võimaldama arenenud, kokkulepitud ja valideeritud tegevuskontseptsioonide järkjärgulist rakendamist kõikides lennuetappides, eelkõige nii, nagu on ette nähtud lennuliikluse korraldamise üldkavas.”;

ii) punkt 3.2.2 asendatakse järgmisega:

„3.2.2. Uute tegevuskontseptsioonide toetamine

Seireandmete töötlemise süsteemid peavad võimaldama seireandmete uute allikate

järkjärgulise kättesaadavuse viisil, mis parandaks teenuste üldist kvaliteeti, eelkõige nii, nagu on ette nähtud lennuliikluse korraldamise üldkavas.”;

iii) punkt 4.2 asendatakse järgmisega:

„4.2. Uute tegevuskontseptsioonide toetamine

Sidesüsteemid peavad toetama arenenud, kokkulepitud ja valideeritud tegevuskontseptsioonide rakendamist kõikides lennuetappides, eelkõige nii, nagu on ette nähtud lennuliikluse korraldamise üldkavas.”

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määruse (EÜ) nr 551/2004 artikli 6 lõikeid 2 ja 6, mida on muudetud käesoleva määrusega, kohaldatakse alates nende asjakohastes rakenduseeskirjades määratud kuupäevast, kuid mitte hiljem kui alates 4. detsembrist 2012.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 21. oktoober 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
C. MALMSTRÖM

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1071/2009,

21. oktoober 2009,

millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 71 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa andmekaitseinspektori arvamust ⁽²⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Autoveo siseturu väljakujundamine õiglastel konkurentsi-tingimustel nõuab ühiseeskirjade ühtset kohaldamist kaupade autoveo-ettevõtja ja sõitjate autoveo-ettevõtja tegevusalale („autoveo-ettevõtja tegevusala”) lubamisel. Selliste ühiseeskirjade eesmärk on tõsta autoveo-ettevõtjate kutsekvalifikatsiooni, ratsionaliseerida turgu ning parandada autoveo-ettevõtjate, nende klientide ja majanduse kui terviku huve silmas pidades teenuste kvaliteeti ja liiklusohutust. Ühiseeskirjade abil soodustatakse samuti autoveo-ettevõtjate asutamisevabaduse õiguse tõhusat kasutamist.
- (2) Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiviga 96/26/EÜ (siseriiklike ja rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja ja reisijate ^(*) autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise, nende diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise ning kõnealuste ettevõtjate asutamisevabaduse õiguse soodustamise kohta) ⁽⁴⁾ on kehtestatud miinimumtingimused autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise ning selleks nõutavate

dokumentide vastastikuse tunnustamise kohta. Kogemused, mõjuhinnang ning erinevad uuringud näitavad siiski, et liikmesriigid kohaldavad kõnealust direktiivi ebaühtlaselt. Selline ebaühtlus põhjustab mitmeid negatiivseid tagajärgi, eelkõige konkurentsimoonutusi, turu vähest läbipaistvust, ebavõrdset kontrollitaset ja ohtu, et ettevõtjad värbavad madala kutsekvalifikatsiooniga töötajaid, kes eiravad liiklusohutus- ja sotsiaaleeskirju või ei järgi neid täielikult ning see võib sektori mainet kahjustada.

- (3) Lisaks on kõnealused tagajärjed kahjulikud, kuna need võivad häirida autoveo siseturu nõuetekohast toimimist, kuna rahvusvaheline kaubaveoturg ja teatavad kabotaažveod on avatud kõikidele ühenduse ettevõtjatele. Ainus kõnealustele ettevõtjatele esitatud tingimus on nõue, et neil oleks ühenduse tegevusluba, mille võib saada, kui autoveo-ettevõtja täidab tegevusalale lubamise tingimused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 1072/2009 (rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta), ⁽⁵⁾ ning vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 1073/2009 (rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta) ⁽⁶⁾.
- (4) Seetõttu tuleks ajakohastada kehtivaid autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise eeskirju, et tagada nende ühtlasem ja tõhusam kohaldamine. Kuna kõnealuste eeskirjade täitmine on ühenduse turule juurdepääsu põhitähtsuse ning kuna autoveo-ettevõtja turule juurdepääsu valdkonnas on kohaldatavateks ühenduse õigusaktideks määrused, on autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise reguleerimiseks kõige asjakohasem õigusakt määrus.
- (5) Liikmesriikidel tuleks lubada kohandada autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimusi asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 osutatud äärepoolseimates piirkondades nende eriliste iseärasuste ja piirangute tõttu. Ühenduse tegevusluba ei peaks siiski saama sellistes piirkondades asutatud ettevõtjad, kes vastavad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimustele ainult sellise kohandamise alusel. Autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste

⁽¹⁾ ELT C 151, 17.6.2008, lk 16.

⁽²⁾ ELT C 14, 19.1.2008, lk 1.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 21. mai 2008. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata), nõukogu 9. jaanuari 2009. aasta ühine seisukoht (ELT C 62 E, 17.3.2009, lk 1), Euroopa Parlamendi 23. aprilli 2009. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 24. septembri 2009. aasta otsus.

^(*) Termin on muutunud, uus termin on „sõitja”.

⁽⁴⁾ EÜT L 124, 23.5.1996, lk 1.

⁽⁵⁾ Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 72.

⁽⁶⁾ Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 88.

- kohandamine ei tohiks takistada ettevõtjaid, kes vastavad kõikidele käesolevas määruses sätestatud üldtingimustele ning kellel oleks lubatud tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal, teostada vedusid äärepoolseimates piirkondades.
- (6) Õiglase konkurentsi eesmärgil tuleks autoveo-ettevõtja tegevusala ühiseeskirju kohaldada võimalikult suures ulatuses kõikide ettevõtjate suhtes. Käesoleva määruse reguleerimisala ei peaks siiski hõlmama ettevõtjaid, kes teostavad transporditurule väga vähest mõju avaldavaid vedusid.
- (7) Asukohaliikmesriigi ülesanne on jälgida, et ettevõtja täidaks käesoleva määrusega kehtestatud tingimusi järjepidevalt, ning vajadusel peaksid kõnealuse liikmesriigi pädevad asutused saama peatada või tühistada loa, mis võimaldab asjaomasel ettevõtjal turul tegutseda. Autoveo-ettevõtja tegevusala lubamise tingimuste nõuetekohaseks täitmiseks ja usaldusväärseks kontrolliks peab ettevõtja stabiilselt ja tõhusalt toimima.
- (8) Seega peaksid pädevad asutused määratlema selgelt ja nimetama nõutava hea maine ja ametialase pädevusega füüsilised isikud. Need isikud („veokorraldajad“) peaksid olema mõne liikmesriigi elanikud ning autoveo-ettevõtja veotegevust tegelikult ja pidevalt juhtima. Seetõttu on asjakohane täpsustada, millistel tingimustel käsitatakse ühte isikut ettevõtja veotegevuse tegeliku ja pideva juhtijana.
- (9) Veokorraldaja hea maine tähendab seda, et teda ei ole süüdi mõistetud rasketes kuritegudes ja talle ei ole määratud karistusi, eelkõige autoveo valdkonda käsitlevate ühenduse eeskirjade raske rikkumise eest. Kui veokorraldaja või autoveo-ettevõtja on ühes või enamas liikmesriigis süüdi mõistetud ühenduse eeskirjade kõige raskemates rikkumistes või kui talle on selliste rikkumiste eest karistus määratud, siis peaks see viima hea maine kaotamiseni eeldusel, et pädev asutus on tuvastanud, et enne lõpliku otsuse langetamist viidi läbi nõuetekohane ja dokumenteeritud uurimismenetlus, mille käigus järgiti olulisi menetlusõigusi ning asjakohast edasikaebõigust.
- (10) Autoveo-ettevõtja peab olema minimaalse finantssuutlikkusega, mis tagab tema tegevuse nõuetekohase käivitamise ja haldamise. Finantssuutlikkuse tõestamine pangatagatise või kutsealase vastutuskindlustusega võib olla ettevõtjate jaoks lihtsaim ja kulutõhusaim meetod.
- (11) Kutsevalifikatsiooni kõrge tase peaks tõstma autoveosektori sotsiaal-majanduslikku tõhusust. Veokorraldaja kohale kandideerijatel peaksid seetõttu olema kõrgetasemelised kutsealased teadmised. Eksamitingimuste paremaks ühtlustamiseks ning kõrgetasemelise koolituse edendamiseks tuleks ette näha, et liikmesriigid võivad akrediteerida eksamija koolituskeskusi vastavalt nende poolt kindlaks määratud tingimustele. Veokorraldajatel peaksid olema vajalikud teadmised nii riikliku kui rahvusvahelise veotegevuse juhtimiseks. Loetelu teemadest, mida tuleb ametialase pädevuse tunnistuse saamiseks tunda, ning eksamite korraldamise meetodid peaksid muutuma vastavalt tehnika arengule ja seetõttu tuleks neid ajakohastada. Liikmesriikidel peaks olema võimalik vabastada eksamitest isikud, kes tõendavad oma varasemat pidevat töökogemust veotegevuse juhtimisega valdkonnas.
- (12) Õiglaseks konkurentsiks ja täielikult eeskirjadele vastavaks autoveoks on vaja liikmesriikide ühte tasemega järelevalvet. Ettevõtjate järelevalve eest vastutavatel riiklikel asutustel ning nende väljastatavate lubade kehtivusel on selles oluline osa ning seetõttu tuleks tagada, et riiklikud asutused võtavad vajaduse korral asjakohased meetmed, eriti kõige tõsisematel juhtudel, lubade peatamiseks või tühistamiseks, või kuulutavad korduvalt hooletult käitunud või kuritahtliku veokorraldaja sobimatuks. Eelnevalt tuleb meetme võtmist proportsionaalsuse põhimõtet arvestades asjakohaselt kaaluda. Ettevõtjat tuleks igal juhul eelnevalt teavitada ning enne kõnealuste karistuste kehtestamist peaks tal olema olukorra parandamiseks mõistlik tähtaeg.
- (13) Paremini organiseeritud halduskoostöö liikmesriikide vahel tõhustaks mitmes liikmesriigis tegutsevate ettevõtjate järelevalvet ning vähendaks halduskulusid tulevikus. Ettevõtjate elektroonilised registrid, mis on ühendatud ühenduse tasandil kooskõlas isikuandmete kaitsmist käsitlevate ühenduse eeskirjadega, lihtsustavad kõnealust koostööd ja vähendavad kontrolliga seotud kulusid nii ettevõtjate kui asutuste jaoks. Riiklikud elektroonilised registrid on juba olemas mitmetes liikmesriikides. Samuti on loodud infrastruktuur eesmärgiga edendada liikmesriikide vahel registre vastastikust ühendamist. Elektrooniliste registrite süstemaatilisem kasutuselevõtt võib seega aidata oluliselt vähendada kontrolliga seotud halduskulusid ning seda tõhustada.
- (14) Teatavad rikkumisi ja karistusi käsitlevad andmed riiklikes elektroonilistes registrites on isikuandmed. Liikmesriigid peaksid seetõttu võtma vajalikud meetmed, et tagada vastavus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta),⁽¹⁾ eelkõige seoses järelevalvega selle üle,

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

kuidas ametiasutused isikuandmeid töötlevad, ning samuti seoses andmesubjektide õigusega saada teavet, andmetega tutvuda ja vastuväiteid esitada. Käesoleva määruse kohaselt on selliseid andmeid vajalik säilitada vähemalt kahe aasta jooksul, et nõuetele mittevastavad ettevõtjad ei saaks tegevust alustada mõnes muus liikmesriigis.

- (15) Eesmärgiga parandada läbipaistvust ja võimaldada autoveo-ettevõtja kliendil kontrollida, kas nimetatud ettevõtjal on nõuetekohane luba, tuleks teatavad riikliku elektroonilise registri andmed teha avalikkusele kättesaadavaks, tingimusel et järgitakse asjakohaseid andmekaitsetsätteid.
- (16) Riiklike elektrooniliste registrite järk-järguline ühendamine on oluline, et võimaldada kiiret ja tõhusat teabevahetust liikmesriikide vahel ning tagada, et autoveo-ettevõtjad ei üritaks ega võtaks riski sooritada raskeid rikkumisi asukohaliikmesriigist erinevas liikmesriigis. Registrite ühendamiseks tuleb ühiselt kindlaks määrata kõnealuste andmete vahetamise vorming ning tehniline kord.
- (17) Liikmesriikide vaheliseks tõhusaks teabevahetuseks tuleks kindlaks määrata riiklikud kontaktpunktid ja teatav ühtne kord, milles tuleks täpsustada vähemalt teabe esitamise tähtaeg ja teabe laad.
- (18) Asutamisvabaduse lihtsustamiseks tuleks asukohaliikmesriigis autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks tunnustada hea maine piisava tõendina asjakohaseid dokumente, mille on välja andnud selle liikmesriigi, kus veokorraldaja asus, pädev asutus, tingimusel et asjaomaseid isikuid ei ole teistes liikmesriikides autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks sobimatuks kuulutatud.
- (19) Ametialase pädevuse piisava tõendina peaks asukohaliikmesriik asutamisvabaduse lihtsustamiseks tunnustama vastavalt käesolevale määrusele välja antud ühtset tunnustuse vormi.
- (20) Ühenduse tasandil tuleks käesoleva määruse kohaldamist täpselt jälgida. See eeldab riiklike registrite põhjal koostatud korrapäraste aruannete edastamist komisjonile autoveosektori ettevõtjate hea maine, finantssuutlikkuse ja ametialase pädevuse kohta.
- (21) Liikmesriigid peaksid ette nägema karistused, mida kohaldatakse käesoleva määruse rikkumise korral. Need karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

- (22) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise eeskirjade ajakohastamist, eesmärgiga tagada nende eeskirjade ühtne ja tegelik kohaldamine liikmesriikides, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetme ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (23) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ (millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused) ⁽¹⁾.
- (24) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus koostada loetelu selliste rikkumiste kategooriatest, liikidest ja raskusastmest, mille tõttu kaotab autoveo-ettevõtja hea maine, kohandada tehnika arenguga käesoleva määruse I, II ja III lisa, milles käsitletakse teadmisi, mida liikmesriigid võtavad arvesse ametialase pädevuse ametlikul tunnustamisel, ja ametialase pädevuse tunnustuse vormi, ning koostada loetelu rikkumistest, mis lisaks käesoleva määruse IV lisa sätestatud toovad kaasa hea maine kaotamise. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendada seda uute vähemoluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

- (25) Direktiiv 96/26/EÜ tuleks kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega reguleeritakse autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamist ja sellel tegevusalal tegutsemist.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse kõikide ühenduses asuvate ettevõtjate suhtes, kes tegutsevad autoveo-ettevõtja tegevusalal. Samuti kohaldatakse seda ettevõtjate suhtes, kes kavatsevad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsema asuda. Viitamine autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevatele ettevõtjatele hõlmab vajaduse korral viitamist sellel tegevusalal tegutseda kavatsevatele ettevõtjatele.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

3. Asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 osutatud piirkondade puhul võivad asjakohased liikmesriigid kohandada autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimusi, kui kogu tegevuse nendes piirkondades sooritavad ettevõtjad, kelle asukoht on kõnealustes piirkondades.

4. Erandina lõikest 2 ja kui siseriiklikes õigusaktides ei ole sätestatud teisiti, ei kohaldata käesolevat määrust:

- a) kaupade autoveo tegevusalal tegutsevate ettevõtjate suhtes, kes kasutavad ainult mootorsõidukeid või autoronge, mille lubatud täismass ei ületa 3,5 tonni. Liikmesriigid võivad siiski nimetatud piirmäära vähendada kõigi või teatavate autoveoliikide puhul;
- b) ettevõtjate suhtes, kes osutavad sõitjate autoveo teenuseid ainult mitteärilisel eesmärgil või kelle põhitegevus ei ole sõitjate autovedu;
- c) autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevate ettevõtjate suhtes, kes kasutavad ainult mootorsõidukeid, mille suurim lubatud kiirus ei ületa 40 km/h.

5. Liikmesriigid võivad vabastada käesoleva määruse kõigi või mõnede sätete kohaldamisest üksnes need autoveo-ettevõtjad, kes tegelevad ainult siseriiklike vedudega, mille mõju transporditurule on tähtsusetu järgmiste asjaolude tõttu:

- a) veetava kauba laad või
- b) läbitava vahemaa lühidus.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1. „kaupade autoveo-ettevõtja tegevusala” – kõigi selliste ettevõtjate tegevus, kes veavad kaupu rendi või tasu eest mootorsõidukiga või autorongiga;
- 2. „sõitjate autoveo-ettevõtja tegevusala” – kõigi selliste ettevõtjate tegevus, kes osutavad sõitjateveo teenuseid üldiste või teatavate kasutajakategooriate vedamiseks sõitja või veokorraldaja makstud tasu eest mootorsõidukitega, mis on ehitatud, varustatud ja ette nähtud rohkem kui üheksa inimese veoks, k.a juht;
- 3. „autoveo-ettevõtja tegevusala” – sõitjate autoveo-ettevõtja või kaupade autoveo-ettevõtja tegevus;
- 4. „ettevõtja” – füüsiline isik, tulunduslik või mittetulunduslik juriidiline isik, tulunduslik või mittetulunduslik ühendus või iseseisva õigusvõimeta isikute rühm või mis tahes õigusvõimeline või mõnest teisest õigusvõimelisest asutusest sõltuv

asutus, kes tegeleb sõitjate veoga, või mis tahes füüsiline või juriidiline isik, kes tegeleb kaupade veoga ärilisel eesmärgil;

- 5. „veokorraldaja” – ettevõtja poolt tööle võetud füüsiline isik, või juhul, kui ettevõtja on füüsiline isik, siis nimetatud isik või, kui see on ette nähtud, tema poolt lepinguga määratud mõni muu füüsiline isik, kes juhib tegelikult ja pidevalt kõnealuse ettevõtja veotegevust;
- 6. „autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba” – haldusotsus, millega lubatakse käesolevas määruses sätestatud tingimustele vastaval ettevõtjal tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal;
- 7. „pädev asutus” – teatava liikmesriigi riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil pädev asutus, kes autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise loa andmise eesmärgil kontrollib, kas ettevõtja vastab käesolevas määruses sätestatud tingimustele, ning kellel on volitus anda, peatada või tühistada autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba;
- 8. „asukohaliikmesriik” – liikmesriik, milles on ettevõtja asukoht, olenemata sellest, kas selle veokorraldaja pärineb mõnest muust riigist.

Artikkel 3

Nõuded autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks

- 1. Autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevad ettevõtjad:
 - a) toimivad liikmesriigis stabiilselt ja tõhusalt;
 - b) on hea mainega;
 - c) on asjakohase finantssuutlikkusega ja
 - d) on nõutava ametialase pädevusega.
- 2. Liikmesriigid võivad otsustada kehtestada proportsionaalseid ja mittediskrimineerivaid lisanõudeid, millele ettevõtjad peavad vastama, et autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutseda.

Artikkel 4

Veokorraldaja

- 1. Autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsev ettevõtja nimetab vähemalt ühe füüsilise isiku, veokorraldaja, kes vastab artikli 3 lõike 1 punktides b ja d sätestatud nõuetele ning järgmistele tingimustele:
 - a) ta juhib tegelikult ja pidevalt ettevõtja veotegevust;

- b) ta on ettevõtjaga tegelikult seotud, nt on selle töötaja, direktor, omanik või aktsionär, või juhib seda, või kui ettevõtja on füüsiline isik, on nimetatud isik, ning

- c) tema elukoht on ühenduses.

2. Kui ettevõtja ei vasta artikli 3 lõike 1 punktis d sätestatud ametialase pädevuse tingimustele, võib pädev asutus lubada tal tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal, kui käesoleva artikli lõike 1 kohaselt veokorraldajat ametisse nimetatud ei ole, järgmistel tingimustel:

- a) ettevõtja nimetab ametisse ühenduses elava füüsilise isiku, kes vastab artikli 3 lõike 1 punktides b ja d sätestatud tingimustele ning kellele on lepinguga antud pädevus täita veokorraldaja ülesandeid ettevõtja nimel;
- b) ettevõtjat ja punktis a osutatud isikut siduvas lepingus on täpsustatud ülesanded, mida asjaomane isik peab tõhusalt ja püsivalt täitma ning märgitud tema vastutus veokorraldajana. Täpsustatavad ülesanded hõlmavad sõidukite korrashoiu ja hoolduse korraldust, veolepingute ja -dokumentide kontrollimist, raamatupidamise põhiarvestust, juhtide tööle määramist ja sõidukite kasutussevõtmist ning ohutusmenetluste kontrollimist;
- c) punktis a osutatud isik võib veokorraldajana tegutsedes juhtida kuni nelja erineva ettevõtja vedusid, mida teostavad ühtekokku maksimaalselt 50 sõidukit. Liikmesriigid võivad otsustada vähendada nende ettevõtjate arvu ja/või nende sõidukite koguarvu, kelle või mille vedusid nimetatud isik juhib, ning
- d) punktis a osutatud isik sooritab täpsustatud ülesandeid üksnes ettevõtja huvides ning sõltumatult mis tahes ettevõtja(te)st, kelle heaks tema ettevõtja vedusid teostab.

3. Liikmesriik võib otsustada, et lõike 1 kohaselt ametisse nimetatud veokorraldajat ei või ühtlasi lõike 2 kohaselt ametisse nimetada, või võib ta ametisse nimetada üksnes väiksema arvu ettevõtjate või sõidukite osas, kui on osutatud lõike 2 punktis c.

4. Ettevõtja teatab pädevale asutusele ametisse nimetatud veokorraldaja(te)st.

II PEATÜKK

ARTIKLIS 3 SÄTESTATUD NÕUETE TÄITMISEKS VAJALIKUD TINGIMUSED

Artikkel 5

Asutamisnõuet käsitlevad tingimused

Artikli 3 lõike 1 punktis a sätestatud nõuete täitmiseks peab ettevõtja asjaomases liikmesriigis:

- a) omama selles liikmesriigis asukohta koos ruumidega, kus on hoiul tema põhilised äridokumendid, eelkõige kõik raamatupidamisdokumendid, personalijuhtimisega seotud dokumendid, sõiduaja ja puhkeaja kohta andmeid sisaldavad dokumendid ning kõik muud dokumendid, millele pädev asutus peab juurde pääsema, et kontrollida käesoleva määrusega ettenähtud tingimuste täitmist. Liikmesriigid võivad nõuda, et nende territooriumil asuvatel ettevõtjatel peavad ka muud dokumendid olema igal ajal nende ruumides kättesaadavad;
- b) pärast loa saamist peab tema käsutuses olema üks või mitu sõidukit, mis on immatrikuleeritud või kooskõlas vastava liikmesriigi õigusaktidega muul viisil ringlusse suunatud ning mis kuuluvad täielikult temale või on tema käsutuses näiteks järelmaksu- või rendi- või liisinglepingu alusel;
- c) juhtima tegelikult ja pidevalt oma tegevust seoses punktis b nimetatud sõidukitega vajalike haldusvahendite abil ning selles liikmesriigis paiknevas asjakohase tehnilise varustuse ja ruumidega tegevuskeskuses.

Artikkel 6

Hea maine nõuet käsitlevad tingimused

1. Liikmesriigid määratlevad vastavalt käesoleva artikli lõikele 2 tingimused, millele ettevõtja ja veokorraldaja peavad vastama käesoleva määruse artikli 3 lõike 1 punktis b sätestatud hea maine nõude täitmiseks.

Kui liikmesriik otsustab, kas ettevõtja vastab nimetatud tingimustele, võtab ta arvesse ettevõtja, tema veokorraldajate ja muude liikmesriigi poolt määratud asjakohaste isikute tegevust. Käesolevas artiklis viitamine süüdimõistmistele, karistustele või rikkumistele hõlmab ettevõtja enda, tema veokorraldajate ja liikmesriigi poolt määratud asjakohaste isikute süüdimõistmisi, karistusi ja rikkumisi.

Esimeses lõigus osutatud tingimused sisaldavad vähemalt järgmist:

- a) puudub tõsine põhjus, mis seaks kahtluse alla veokorraldaja või autoveo-ettevõtja hea maine, nt kui nimetatud isikud on süüdi mõistetud või neile on karistusi määratud kehtivate riiklike eeskirjade raske rikkumise eest järgmistes valdkondades:
 - i) äriõigus;
 - ii) pankrotiõigus;
 - iii) kõnealusel ametialal kohaldatavad palga- ja töötingimused;
 - iv) liiklus;
 - v) ametialane vastutus;
 - vi) inim- või narkokaubandus; ning
- b) veokorraldajat või autoveo-ettevõtjat ei ole ühes või enamas liikmesriigis süüdi mõistetud ja talle ei ole määratud karistusi selliste ühenduse eeskirjade raskete rikkumiste eest, mis puudutavad eelkõige:
 - i) juhtide juhtimis- ja puhkeaga, tööaega ja sõidumeerikute paigaldamist ning kasutamist,
 - ii) rahvusvahelises liikluses kasutatavate kommertsveokite suurimat kaalu ja suurimaid mõõtmeid,
 - iii) juhtide alus- ja jätkuõpet,
 - iv) kommertsveokite tehnoseisundit, sealhulgas mootorsõidukite kohustuslikku tehnoulevaatust,
 - v) juurdepääsu kaupade autoveo rahvusvahelisele turule või vastavalt olukorrale juurdepääsu sõitjate autoveo turule,
 - vi) ohtlike kaupade autoveo ohutust,
 - vii) kiiruspiirikute paigaldamist teatavat liiki sõidukitesse ja nende kasutamist,
 - viii) juhilube,
 - ix) tegevusalale lubamist,
 - x) loomade vedu.

2. Lõike 1 kolmanda lõigu punkti b kohaldamisel:

- a) kui veokorraldaja või autoveo-ettevõtja on ühes või enamas liikmesriigis süüdi mõistetud raskes kuriteos või talle on määratud karistus IV lisas esitatud ühenduse eeskirjade kõige raskemate rikkumiste eest, viib selle ettevõtja asukohaliikmesriigi

pädev asutus asjakohaselt ja õigeaegselt läbi nõuetekohase haldusmenetluse, mis vajaduse korral hõlmab asjaomase ettevõtja valduste kontrollimist.

Menetlusega määratakse kindlaks, kas konkreetsete asjaolude tõttu kujutaks hea maine kaotamine endast antud juhul eba-proportsionaalset meetet. Igat sellist järeldust tuleb nõuetekohaselt põhjendada ja õigustada.

Kui pädev asutus leiab, et hea maine kaotamine kujutaks endast eba-proportsionaalset meetet, võib ta otsustada, et hea maine on puutumata. Sellisel juhul kantakse põhjused riiklikku registrisse. Selliste otsuste arv näidatakse artikli 26 lõikes 1 osutatud aruandes.

Kui pädev asutus leiab, et hea maine kaotamine ei kujuta endast eba-proportsionaalset meetet, viib süüdimõistmine või karistus hea maine kaotamiseni;

- b) koostab komisjon loetelu selliste ühenduse eeskirjade raskete rikkumiste kategooriatest, liikidest ja raskusastmetest, mis lisaks IV lisas esitatud rikkumistele võivad viia hea maine kaotamiseni. Liikmesriigid võtavad nimetatud rikkumisi käsitlevat teavet, sealhulgas teistelt liikmesriikidelt saadud teavet arvesse artikli 12 lõike 1 kohaste kontrollidega seotud prioriteetide seadmisel.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, täiendades määrust seoses nimetatud loeteluga, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Sellel eesmärgil komisjon:

- i) kehtestab kõige sagedamini esinevate rikkumiste kategooriad ja liigid;
- ii) määratleb rikkumiste raskusastme vastavalt nende potentsiaalile põhjustada surma või raskeid vigastusi ja
- iii) määrab kindlaks rikkumiste sageduse, mille korral loetakse neid raskemateks rikkumisteks, võttes arvesse veokorraldaja juhitud veotegevuses kasutatavate juhtide arvu.

3. Artikli 3 lõike 1 punktis b sätestatud nõue on täitmata niikaua, kuni võetakse parandusmeetmeid või muid samaväärse toimega meetmeid vastavalt asjakohastele siseriiklikele sätetele.

Artikkel 7

Finantssuutlikkust käsitlevad tingimused

1. Artikli 3 lõike 1 punktis c sätestatud nõudele vastamiseks suudab ettevõtja eelarveaasta jooksul pidevalt täita oma finantskohustusi. Sel eesmärgil tõendab ettevõtja audiitori või nõuetekohaselt akrediteeritud isiku poolt kinnitatud raamatupidamise aastaaruannetega, et tema käsutuses on igal aastal omakapitali vähemalt 9 000 euro väärtuses ainult ühe kasutatava sõiduki kohta ning iga kasutatava lisasõiduki kohta vähemalt 5 000 euro väärtuses.

Käesoleva määruse kohaldamisel määratakse igal aastal euro väärtus nende liikmesriikide vääringutes, kes ei osale majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis. Kasutatakse oktoobri esimesel tööpäeval kehtivaid *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud kursse. Neid kursse hakatakse kohaldama alates järgneva kalendriaasta 1. jaanuarist.

Esimeses lõigus osutatud raamatupidamisrubriike käsitatakse vastavalt neljandale nõukogu 25. juuli 1978. aasta direktiivile 78/660/EMÜ, mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid ⁽¹⁾.

2. Erandina lõikest 1 võib pädev asutus nõustuda või nõuda, et ettevõtja tõendaks oma finantssuutlikkust sellise tõendiga nagu pangatagatis või kindlustus, sealhulgas kutsealane vastutuskindlustus ühelt või mitmelt pangalt või finantsasutustelt, sealhulgas kindlustusasutustelt, kes annavad lõike 1 esimeses lõigus kindlaks määratud summade kohta ettevõtjale solidaarse tagatise.

3. Lõikes 1 osutatud raamatupidamise aastaaruanded või lõikes 2 osutatud tagatis, mida kontrollitakse, peavad kuuluma selle liikmesriigi territooriumil asutatud majandusüksusele, kus on luba taotletud, ja mitte mõnes muus liikmesriigis asutatud majandusüksusele.

Artikkel 8

Ametialase pädevuse nõuet käsitlevad tingimused

1. Artikli 3 lõike 1 punktis d sätestatud nõude täitmiseks on asjaomasel isikul või asjaomastel isikutel I lisa I osaga ette nähtud ainevaldkondades ettenähtud tase. Selliseid teadmisi tõendatakse kohustusliku kirjaliku eksamiga, millele võib liikmesriigi otsuse korral lisanduda suuline eksam. Eksamid korraldatakse vastavalt I lisa II osale. Sel eesmärgil võivad liikmesriigid kehtestada enne eksameid läbitava väljaõppe nõude.

2. Asjaomased isikud teevad eksami liikmesriigis, kus asub nende alaline elukoht, või selles liikmesriigis, kus nad töötavad.

Alaline elukoht tähendab kohta, kus isik tavaliselt elab iga kalendriaasta jooksul vähemalt 185 päeva seoses isiklike sidemetega, millest ilmneb nimetatud isiku märkimisväärne seos tema elukohaga.

Kui isiku tööalased ja isiklikud sidemed on eri kohtades ja ta elab seetõttu järgemööda kahes või enamas liikmesriigis asuvates eri kohtades, loetakse tema alaliseks elukohaks tema isiklike sidemetega seotud kohta, kui ta sinna korrapäraselt tagasi pöördub. Viimast tingimust ei seata, kui isik elab liikmesriigis selleks, et täita kindlaks määratud kestusega ülesannet. Koolis või ülikoolis õppimine ei tähenda alalise elukoha muutust.

3. Ainult teatava liikmesriigi poolt määratletud kriteeriumide kohaselt selleks otstarbeks nõuetekohaselt volitatud asutused ja organid võivad korraldada lõikes 1 osutatud kirjalikke ja suulisi eksameid ja anda nende kohta tunnistusi. Liikmesriigid kontrollivad regulaarselt, et nende poolt volitatud asutused ja organid korraldaksid eksameid tingimustel, mis on kooskõlas I lisaga.

4. Liikmesriigid võivad nõuetekohaselt volitada enda poolt määratletud kriteeriumide põhjal asutusi pakkuma kandidaatidele eksamiks valmistumiseks kõrgkvaliteetset koolitust ning veokorraldajatele jätkuõpet oma teadmiste ajakohastamiseks, kui nad peaksid seda soovima. Sellised liikmesriigid kontrollivad regulaarselt, et kõnealused asutused täidavad igal ajal kriteeriume, mille põhjal neile volitused anti.

5. Liikmesriigid võivad toetada jätkuõpet I lisas loetletud ainevaldkondades iga kümne aasta järel, tagamaks et veokorraldajad on kursis oma valdkonnas toimunud arengutega.

6. Liikmesriigid võivad nõuda, et isikud, kellel on ametialase pädevuse tunnistus, kuid kes ei ole viimase viie aasta jooksul juhtinud kaupade või sõitjate autoveo-ettevõtja tegevust, peavad läbima täiendõppe, et ajakohastada oma teadmisi seoses I lisa I osas osutatud õigusaktide viimaste arengutega.

7. Isikuid, kes omavad teatavaid samas liikmesriigis välja antud kõrg- või tehnilise hariduse kvalifikatsioonitunnistusi, mille liikmesriigid sel eesmärgil konkreetselt kindlaks määravad ning mis eeldavad teadmisi kõigis I lisas loetletud valdkondades, võivad liikmesriigid vabastada eksamitest valdkondades, mida nimetatud kvalifikatsioonid hõlmavad. Vabastust kohaldatakse üksnes I lisa I osa nende punktide suhtes, mille puhul kvalifikatsioonid hõlmavad kõiki iga punkti pealkirja all loetletud valdkondi.

Liikmesriik võib vabastada teatavatest eksami osadest isikud, kellel on ametialase pädevuse tunnistused, mis kehtivad antud liikmesriigi siseriiklike vedude puhul.

⁽¹⁾ EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11.

8. Ametialase pädevuse tõendina tuleb esitada lõikes 3 osutatud asutuse või organi väljaantud tunnistus. Tunnistust ei saa teisele isikule loovutada. Kõnealune tunnistus koostatakse vastavalt II ja III lisa esitatud turvamärgistele ja ametialase pädevuse tunnistuse vormile ning sellel on tunnistuse väljastanud volitatud asutuse või organi pitser.

9. Komisjon kohandab I, II ja III lisa tehnika arenguga. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

10. Komisjon julgustab ja hõlbustab koolituse, eksami ja volitamise alaste kogemuste ja teabe vahetust liikmesriikide vahel, sealhulgas mis tahes sellise asutuse kaudu, mille ta võib määrata.

Artikkel 9

Eksamitest vabastamine

Liikmesriik võib vabastada artikli 8 lõikes 1 osutatud eksamist isikud, kes suudavad tõendada, et nad on enne 4. detsembrist 2009 eelneva 10 aasta jooksul ühes või mitmes liikmesriigis pidevalt juhtinud kaupade või sõitjate autoveo-ettevõtja tegevust.

III PEATÜKK

TEGEVUSLUBA JA JÄRELEVALVE

Artikkel 10

Pädevad asutused

1. Käesoleva määruse nõuetekohaseks rakendamiseks määrab iga liikmesriik ühe või mitu pädevat asutust. Kõnealustel pädevatel asutustel on volitus:

- a) vaadata läbi ettevõtjate esitatud taotlused;
- b) anda autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks luba ning see peatada või tühistada;
- c) kuulutada teatav füüsiline isik sobimatuks ettevõtja veotegevuse juhtimiseks veokorraldajana;
- d) teostada nõutavaid kontrolle, et teha kindlaks, kas ettevõtja vastab artikliga 3 sätestatud nõuetele.

2. Pädevad asutused avaldavad kõik käesoleva määruse kohaselt nõutavad tingimused, kõik muud riiklikud sätted, huvitatud kandidaatide poolt järgitava korra ja vastavad selgitused.

Artikkel 11

Taotluste läbivaatamine ja registreerimine

1. Ettevõtjal, kes vastab artiklis 3 sätestatud nõuetele, lubatakse taotluse esitamise korral tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal. Pädev asutus teeb kindlaks, et taotluse esitanud ettevõtja vastab kõnealuses artiklis sätestatud nõuetele.

2. Pädev asutus kannab artiklis 16 osutatud riiklikku elektroonilisse registrisse artikli 16 lõike 2 esimese lõigu punktides a–d osutatud andmed tema poolt tegevusloa saanud ettevõtjate kohta.

3. Pädev asutus vaatab loataotluse läbi võimalikult lühikese tähtaja jooksul, mis ei või olla pikem kui 3 kuud alates kuupäevast, mil pädev asutus on kätte saanud kõik taotluse hindamiseks vajalikud dokumendid. Pädev asutus võib nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel seda tähtaega ühe kuu võrra pikendada.

4. Kuni 31. detsembrini 2012 kontrollib pädev asutus kahtluse korral ettevõtja hea maine hindamiseks, kas ametisse nimetatud veokorraldajat või veokorraldajaid ei ole taotluse esitamise ajal artikli 14 kohaselt kuulutatud ühes liikmesriikidest sobimatuks juhtima ettevõtja veotegevust.

Alates 1. jaanuarist 2013 kontrollib pädev asutus ettevõtja hea maine hindamiseks artikli 16 lõike 2 esimese lõigu punktis f osutatud teabele tuginedes, kasutades turvalist otsejuurdepääsu riikliku registri asjaomase osa andmetele või esitades vastava taotluse, kas ametisse nimetatud veokorraldaja või veokorraldajad ei ole taotluse esitamise ajal artikli 14 kohaselt kuulutatud ühes liikmesriikidest sobimatuks juhtima ettevõtja veotegevust.

Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid seoses käesolevas lõikes osutatud tähtaegade edasilükkamisega maksimaalselt kolmeks aastaks, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

5. Ettevõtjad, kellel on autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba, teatavad selle väljastanud pädevale asutusele lõikes 2 osutatud andmete muudatustest 28 päeva või sellise lühema ajavahemiku jooksul, mille asukohaliikmesriik võib kindlaks määrata.

Artikkel 12

Kontroll

1. Pädevad asutused jälgivad, et nende poolt autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsema lubatud ettevõtjad vastavad pidevalt artiklis 3 sätestatud nõuetele. Sel eesmärgil kontrollivad pädevad asutused ettevõtjaid, kelle puhul on olemas suurem risk. Liikmesriigid hõlmavad riskiastme hindamise süsteemiga, mille liikmesriigid on kehtestanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiivi 2006/22/EÜ (mis käsitleb nõukogu määruste

(EMÜ) nr 3820/85 ja (EMÜ) nr 3821/85 rakendamise miinimumtingimusi seoses autovedudega seotud sotsiaalõigusnormidega) ⁽¹⁾ artikli 9 kohaselt, kõik käesoleva määruse artiklis 6 määratletud rikkumised.

2. Kuni 31. detsembrini 2014 kontrollivad liikmesriigid vähemalt iga viie aasta tagant, kas kõnealused ettevõtjad vastavad artiklis 3 sätestatud nõuetele.

Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid seoses esimeses lõigus osutatud kuupäeva edasilükkamisega, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. Kui komisjon seda nõuetekohaselt põhjendatud juhul ette näeb, kontrollib liikmesriik erikontrolli abil, kas ettevõtja täidab jätkuvalt autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise tingimusi. Liikmesriik teavitab seejärel komisjoni selliste kontrollide tulemustest ning võetud meetmetest, juhul kui liikmesriik täheldab, et ettevõtja ei vasta enam käesolevas määruses sätestatud nõuetele.

Artikkel 13

Loa peatamise ja tühistamise kord

1. Kui pädev asutus tuvastab ohu, et ettevõtja ei vasta enam artiklis 3 sätestatud nõuetele, teavitab ta sellest ettevõtjat. Kui pädev asutus tuvastab, et üks või mitu nõuet ei ole enam täidetud, võib ta anda ettevõtjale oma olukorra parandamiseks ühe järgmistest tähtaegadest:

- a) hea maine või ametialase pädevuse nõudele mittevastava veokorraldaja asendaja töölevõtmine ei tohi kesta üle kuue kuu, veokorraldaja surma või töövõimetuse korral on seda tähtaega võimalik kolme kuu võrra pikendada;
- b) tähtaeg ei või ületada kuut kuud, kui ettevõtja peab oma olukorra parandamiseks näitama, et ta toimib stabiilselt ja tõhusalt;
- c) juhul kui finantssuutlikkuse nõue ei ole täidetud, ei tohi tähtaeg ületada kuut kuud, et näidata, et finantssuutlikkuse nõuet täidetakse jälle pidevalt.

2. Pädev asutus võib enne igasuguse parandusmeetme võtmist nõuda ettevõtjalt, kelle luba oli peatatud või tühistatud, et ettevõtja veokorraldajad sooritaksid artikli 8 lõikes 1 osutatud eksamid.

3. Kui pädev asutus täheldab, et ettevõtja ei vasta enam ühele või mitmele artiklis 3 sätestatud nõudele, peatab või tühistab ta autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks antud loa hiljemalt käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tähtaegade möödudes.

⁽¹⁾ ELT L 102, 11.4.2006, lk 35.

Artikkel 14

Veokorraldaja sobimatuks kuulutamine

1. Kui veokorraldaja kaotab artikli 6 kohaselt oma hea maine, kuulutab pädev asutus veokorraldaja sobimatuks juhtima ettevõtja veotegevust.

2. Juhul kui ja senini, kuni ühtegi parandusmeetet vastavalt asjakohastele siseriiklikele sätetele ei võeta, ei kehti sobimatuks kuulutatud veokorraldaja ametialase pädevuse tunnistus, millele on osutatud artikli 8 lõikes 8, mitte üheski liikmesriigis.

Artikkel 15

Pädevate asutuste otsused ja edasikaebamine

1. Liikmesriikide pädevad asutused põhjendavad käesoleva määruse põhjal tehtud negatiivseid otsuseid, mis hõlmavad taotluse tagasilükkamist, olemasoleva loa peatamist või tühistamist või veokorraldaja tunnistamist tegevusalale sobimatuks.

Otsuste tegemisel võetakse arvesse ettevõtja või veokorraldajate poolt teistes liikmesriikides sooritatud rikkumiste kohta olemasolevat teavet, mis võib kahjustada ettevõtja head mainet, ning iga-sugust muud pädevale asutusele kättesaadavat teavet. Otsustes täpsustatakse loa tühistamise või tegevusalale sobimatuks tunnistamise korral võetavaid parandusmeetmeid.

2. Liikmesriigid tagavad, et ettevõtjatel ja asjaomastel isikutel oleks lõikes 1 osutatud otsuste suhtes võimalus edasi kaevata vähemalt ühele sõltumatule ja erapoolele organile või kohtule.

IV PEATÜKK

HALDUSKOOSTÖÖ JA SELLE LIHTSUSTAMINE

Artikkel 16

Riiklikud elektroonilised registrid

1. Käesoleva määruse ja eelkõige selle artiklite 11 kuni 14 ja 26 rakendamiseks peab iga liikmesriik riiklikku elektroonilist registrit autoveo-ettevõtjate kohta, kellele tema määratud pädev asutus on andnud loa tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal. Registri andmeid töödeldakse selleks määratud ametiasutuse kontrolli all. Riiklikku elektroonilisse registrisse kantud asjakohastele andmetele on juurdepääs kõikidel vastava liikmesriigi pädevatel asutustel.

Komisjon võtab hiljemalt 31. detsembriks 2009 vastu otsuse riiklikku elektroonilisse registrisse alates selle loomise kuupäevast kantavate andmete miinimumnõuete kohta, et hõlbustada registre omavahelist ühendamist tulevikus. Komisjon võib soovitada lisada lõikes 2 osutatud andmetele ka sõiduki registritunnused.

2. Riiklikud elektroonilised registrid sisaldavad vähemalt järgmisi andmeid:

- a) ettevõtja nimi ja õiguslik vorm;
- b) asukoha aadress;
- c) hea maine ja ametialase pädevuse tingimustele vastavate veokorraldajate nimed ning vajaduse korral seadusliku esindaja nimi;
- d) loa liik, loaga hõlmatud sõidukite arv ja vajaduse korral ühenduse tegevusloa seerianumber ja vastavate kinnitatud koopia-
te numbrid;
- e) artikli 6 lõike 1 punktis b osutatud selliste raskete rikkumiste arv ja liik, millele on järgnenud süüdimõistev kohtuotsus või mille tõttu on määratud karistus kahe viimase aasta jooksul;
- f) ettevõtja veotegevuse juhtimiseks sobimatuks kuulutatud isikute nimed seniks, kuni nende hea maine ei ole taastatud vastavalt artikli 6 lõikele 3, ning kohaldatavad parandusmeetmed.

Seoses punktiga e võivad liikmesriigid kuni 31. detsembrini 2015 lisada riiklikusse elektroonilisse registrisse üksnes IV lisas esitatud kõige raskemad rikkumised.

Liikmesriigid võivad hoida esimese lõigu punktides e ja f osutatud andmeid eraldi registrites. Sellisel juhul on kõikidel kõnealuse liikmesriigi pädevatel asutustel asjakohastele andmetele otsene juurdepääs või need tehakse neile kättesaadavaks vastava taotluse korral. Soovitav teave esitatakse kolmekümne tööpäeva jooksul pärast vastava taotluse kättesaamist. Esimese lõigu punktides a kuni d osutatud andmetele tagatakse avalikkuse juurdepääs kooskõlas isikuandmete kaitse valdkonnas kohaldatavate sätetega.

Muudele kui pädevatele asutustele tagatakse juurdepääs esimese lõigu punktides e ja f osutatud andmetele ainult siis, kui neile on antud volitus teostada järelevalvet ja kehtestada karistusi autoveosektoris ning kui nende ametnikud on vannutatud või neile kehtib saladuse hoidmise ametlik kohustus.

3. Andmed ettevõtja kohta, kelle luba on peatatud või tühistatud, jäävad riiklikku elektroonilisse registrisse kaheks aastaks pärast loa peatamise või tühistamise lõppu ning seejärel andmed viivitamata kõrvaldatakse.

Andmed autoveo-ettevõtja ametialale sobimatuks kuulutatud isiku kohta jäävad riiklikusse elektroonilisse registrisse seniks, kuni selle isiku hea maine ei ole taastatud vastavalt artikli 6 lõikele 3. Pärast selliseid parandusmeetmeid või muid samaväärse toimega meetmeid kõrvaldatakse andmed registrist viivitamata.

Esimeses ja teises lõigus osutatud andmetes täpsustatakse loa tühistamise või peatamise või tegevusalale sobimatuks tunnistamise põhjuseid ning vajadusel nende meetmete kestust.

4. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et kõik andmed, eelkõige lõike 2 esimese lõigu punktides e ja f osutatud andmed, oleksid riiklikus elektroonilises registris ajakohastatud ja täpsed.

5. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 2 kohaldamist, võtavad liikmesriigid kõik vajalikud meetmed, et riiklikud elektroonilised registrid oleksid omavahel ühendatud ja artiklis 18 osutatud riiklike kontaktpunktide kaudu ühenduse tasandil juurdepääsetavad. Juurdepääs riiklike kontaktpunktide kaudu ja omavaheline ühendatus tuleb tagada hiljemalt 31. detsembriks 2012 nii, et ükskõik mis liikmesriigi pädeval asutusel on võimalus kasutada kõikide liikmesriikide riiklikke elektroonilisi registreid.

6. Komisjon võtab vastavalt artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusele ning esimest korda enne 31. detsembrist 2010 vastu lõike 5 rakendamise seotud ühiseeskirjad, mis käsitlevad nt vahetatavate andmete vormingut, teiste liikmesriikide elektrooniliste registrite elektroonilise kasutamise tehnilist korda ja nende registrite koostalitlusvõime edendamist teiste asjakohaste andmebaasidega. Nimetatud ühiseeskirjades määratakse kindlaks, milline asutus vastutab andmetele juurdepääsu, nende edasise kasutamise ja pärast juurdepääsu toimuva andmete ajakohastamise eest ning kehtestatakse selleks eeskirjad andmete logisse salvestamise ja järelevalve kohta.

7. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid seoses lõigetes 1 ja 5 osutatud tähtaegade edasilükkamisega, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 17

Isikuandmete kaitse

Direktiivi 95/46/EÜ kohaldamisel tagavad liikmesriigid eelkõige, et:

- a) igat isikut teavitatakse temaga seotud andmete registreerimisest või kavatsusest edastada need kolmandatele isikutele. Teave hõlmab andmete töötlemise eest vastutava asutuse nime, töödeldud andmete liiki ja töötlemise põhjuseid;
- b) igal isikul oleks õigus juurdepääsuks temaga seotud andmetele nende andmete töötlemise eest vastutava ametiasutuse juures. See õigus on tagatud piiranguteta, mõistliku aja tagant ja ilma liigsete viivituste ja kulutusteta taotleja jaoks;
- c) igal isikul oleks õigus nõuda, et temaga seotud puudulikud või ebatäpsed andmed parandataks, kustutataks või blokeeritaks;

- d) igal isikul oleks õigus esitada mõjuvatel õiguslikel ja veenvatel põhjustel vastuväiteid temaga seotud andmete töötlemisele. Põhjendatud vastuseisu korral ei tohi neid andmeid enam töödelda;
- e) ettevõtjad vastavad võimaluse korral asjakohastele isikuandmete kaitse sätetele.

Artikkel 18

Liikmesriikide vaheline halduskoostöö

1. Liikmesriigid määravad riikliku kontaktpunkti, mis vastutab teabe vahetamise eest teiste liikmesriikidega seoses käesoleva määruse kohaldamisega. Liikmesriigid edastavad komisjonile nende riikliku kontaktpunkti nime ja aadressi hiljemalt 4. detsembril 2011. Komisjon koostab kõikidest kontaktpunktidest nimekirja ja edastab selle liikmesriikidele.

2. Käesoleva määruse kohaselt teavet vahetavad liikmesriigid kasutavad selleks vastavalt lõikele 1 määratud riiklikke kontaktpunkte.

3. Artikli 6 lõikes 2 osutatud rikkumiste või veokorraldaja või maliku sobimatuks kuulutamise kohta teavet vahetavad liikmesriigid teevad seda vastavalt määruse (EÜ) nr 1072/2009 artikli 13 lõikele 1 või vajaduse korral vastavalt määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 23 lõikele 1. Liikmesriigid, kes saavad teiselt liikmesriigilt teate sellise raske rikkumise kohta, millele on järgnenud süüdimõistev kohtuotsus või mille tõttu on määratud karistus, kannavad teatatud rikkumise oma riiklikusse elektroonilisse registrisse.

V PEATÜKK

TÕENDITE JA MUUDE DOKUMENTIDE VASTASTIKUNE TUNNUSTAMINE

Artikkel 19

Head mainet käsitlevad tõendid ja muud dokumendid

1. Ilma et see piiraks artikli 11 lõike 4 kohaldamist, käsitleb asukohaliikmesriik autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamisel hea maine piisava tõendina väljavõtet karistusregistrist või selle puudumisel samaväärset dokumenti, mille on välja andnud veokorraldaja või muu asjakohase isiku eelneva elukohaliikmesriigi pädev kohtu- või haldusasutus.

2. Kui vastuvõttev liikmesriik kehtestab oma kodanike suhtes teatavad nõuded seoses hea mainega ja kui kõnealuste nõuete täitmist ei ole võimalik tõendada lõikes 1 osutatud dokumendi abil, peab nimetatud riik käsitlema piisava kinnitusest teiste liikmesriikide kodanike puhul tõendit, mille on välja andnud veokorraldaja või muu asjakohase isiku eelneva(te) elukohaliikmesriigi (-riikide) pädev kohtu- või haldusasutus, ning milles kinnitatakse, et kõnealused nõuded on täidetud. Tõendites on kajastatud täpne teave, mida asukohaliikmesriik peab arvesse võtma.

3. Juhul kui liikmesriik või liikmesriigid, kus veokorraldaja või muu asjakohane isik eelnevalt asus, ei väljasta lõikes 1 osutatud dokumenti või lõikes 2 osutatud tõendit, võib selle dokumendi või tõendi asendada vande all antud tõotusega või selle puudumisel ausõnalise avaldusega, mille veokorraldaja või muu asjakohane isik annab veokorraldaja või muu asjakohase isiku eelneva elukohaliikmesriigi kohtuorgani või haldusasutuse või vajaduse korral notari ees. Selline organ või notar annab välja tunnistuse, mis tõendab vande all antud tõotuse või ausõnalise avalduse autentsust.

4. Lõikes 1 osutatud dokumenti ega lõikes 2 osutatud tõendit ei võeta vastu, kui need esitatakse pärast kolme kuu möödumist alates väljaandmiskuupäevast. See tingimus kehtib ka lõike 3 kohaselt antud tõotuse ja avalduse suhtes.

Artikkel 20

Finantssuutlikkuse tõendid

Kui liikmesriik kehtestab lisaks artiklis 7 esitatud tingimustele oma kodanike suhtes teatavad finantssuutlikkuse tingimused, peab see liikmesriik teiste liikmesriikide kodanike suhtes piisavaks tõendit, mille veokorraldaja või muu asjakohase isiku eelneva(te) elukohaliikmesriigi (-riikide) pädevad asutused on välja andnud, ning milles kinnitatakse, et kõnealused nõuded on täidetud. Tõendites on kajastatud täpne teave, mida asukohaliikmesriik peab arvesse võtma.

Artikkel 21

Ametialase pädevuse tunnistused

1. Liikmesriigid tunnustavad ametialase pädevuse piisava tõendina III lisas esitatud vormile vastavaid tunnistusi, mille on välja andnud selleks nõuetekohaselt volitatud pädevad asutused või organid.

2. Enne 4. detsembrist 2011 kehtinud sätete kohaselt enne nimetatud kuupäeva välja antud ametialase pädevuse tunnistusi käsitletakse samaväärsena III lisas esitatud näidisvormiga ja neid tunnustatakse ametialase pädevuse tõendina kõikides liikmesriikides. Liikmesriigid võivad nõuda, et üksnes riigisisel vedudel kehtivate ametialase pädevuse tunnistuste omanikud sooritaksid täielikult või osaliselt artikli 8 lõikes 1 osutatud eksamid.

VI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 22

Karistused

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad kõnealustest meetmetest komisjonile hiljemalt 4. detsembril 2011 ning nende hilisematest muudatustest nii ruttu kui võimalik. Liikmesriigid tagavad, et kõiki selliseid meetmeid kohaldatakse ettevõtjate suhtes ilma neid kodakondsuse või asukoha alusel diskrimineerimata.

2. Lõikes 1 osutatud karistused hõlmavad eelkõige veoettevõtja tegevusalal tegutsemise loa peatamist, loa tühistamist ja kahtlusaluse veokorraldaja tegevusalale sobimatuks tunnistamist.

Artikkel 23

Üleminekusätted

Ettevõtjad, kellel on autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba enne 4. detsembrist 2009, viivad end käesoleva määruse sätetega vastavusse hiljemalt 4. detsembriks 2011.

Artikkel 24

Vastastikune abistamine

Liikmesriikide pädevad asutused teevad tihedat koostööd ning osutavad üksteisele vastastikust abi käesoleva määruse kohaldamiseks. Nad vahetavad teavet rasketes rikkumistes süüdimõistmistest ning määratud karistuste kohta või muude konkreetsete üksikasjade kohta, millel võivad olla tagajärjed autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemisele ning nad teevad seda kooskõlas isikuandmete kaitse valdkonnas kohaldatavate sätetega.

Artikkel 25

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab nõukogu 20. detsembri 1985. aasta määruse (EMÜ) nr 3821/85 (autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta) ⁽¹⁾ artikli 18 lõike 1 alusel loodud komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 26

Aruanded

1. Liikmesriigid koostavad iga kahe aasta järel pädevate asutuste tegevusaruande ja edastavad selle komisjonile. See aruanne sisaldab:

- a) sektori ülevaadet hea maine, finantsolukorra ja ametialase pädevuse osas;
- b) välja antud lubade arvu liikide ja aastate kaupa, peatatud või tühistatud lubade arvu, tegevusalale sobimatuks tunnistamiste arvu ning kõnealuste otsuste põhjuseid;
- c) igal aastal välja antud ametialase pädevuse tunnistuste arvu;
- d) põhilist statistikat riiklike elektrooniliste registrite ja nende kasutamise kohta pädevate asutuste poolt ning
- e) ülevaadet teiste liikmesriikidega vahetatud teabe kohta vastavalt artikli 18 lõikele 2, mis hõlmab eelkõige teise liikmesriigi poolt teatatud rikkumiste arvu aasta kohta ja saadud vastuseid, ning vastavalt artikli 18 lõikele 3 tehtud päringute ja saadud vastuste arvu aasta kohta.

2. Komisjon esitab lõikes 1 osutatud aruannete põhjal iga kahe aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise kohta. Aruanne peab eelkõige sisaldama hinnangut liikmesriikidevahelise teabevahetuse kulgemise kohta ning ülevaadet riiklike registrite toimimisest ja neis sisalduvatest andmetest. Aruanne avaldatakse samal ajal kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 561/2006 (mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist) ⁽²⁾ artiklis 17 osutatud aruanne.

⁽¹⁾ EÜT L 370, 31.12.1985, lk 8.

⁽²⁾ ELT L 102, 11.4.2006, lk 1.

Artikkel 27

Pädevate asutuste loetelu

Iga liikmesriik edastab komisjonile hiljemalt 4. detsembril 2011 loetelu pädevatest asutustest, kelle liikmesriik on määranud autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise lubamiseks, ning loetelu volitatud asutustest ja organitest, kes vastutavad artikli 8 lõikes 1 osutatud eksamite korraldamise ja tunnistuste väljastamise eest. Komisjon avaldab kogu ühenduse kõnealuste pädevate asutuste ja organite konsolideeritud loetelu *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 28

Riiklikest meetmetest teavitamine

Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva määrusega reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud õigus- ja haldusnormide teksti 30 päeva jooksul pärast nende vastuvõtmist ning esmakordselt hiljemalt 4. detsembril 2011.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 21. oktoober 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Artikkel 29

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 96/26/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 30

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 4. detsembrist 2011.

Nõukogu nimel
eesistuja
C. MALMSTRÖM

I LISA

I. ARTIKLIS 8 OSUTATUD AINEVALDKONDADE LOETELU

Liikmesriigid peavad ametialase pädevuse tunnustamisel vastavalt kaupade autoveo ja sõitjate autoveo puhul arvesse võtma vähemalt käesolevas loetelus osutatud ainevaldkondi. Kaupade autoveo-ettevõtja või sõitjate autoveo-ettevõtja tegevusloa taotlejatel peab olema kõnealustes ainevaldkondades veoettevõtja tegevuse juhtimiseks vajalik teadmiste tase ja praktiline sobivus.

Allpool esitatud minimaalne teadmiste tase ei või olla madalam otsuse 85/368/EMÜ ⁽¹⁾ lisas sätestatud koolitustasemetes struktuuri 3. tasemest, nimelt teadmiste tasemest, mis on saavutatud kohustusliku hariduse käigus saadud väljaõppega, millele lisandub kutseõpe ja täiendav tehniline väljaõpe või keskastme tehniline väljaõpe.

A. Tsiviilõigus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

1. olema tuttav autovedude puhul kasutatavate põhiliste lepinguliikidega ning nendest tulenevate õiguste ja kohustustega;
2. suutma pidada läbirääkimisi õiguslikult kehtiva veolepingu üle, eelkõige veotingimuste osas;

seoses kaupade autoveoga

3. olema suuteline hindama oma kliendi nõuet, mis käsitleb hüvitist kauba kaotsimineku või rikkumise eest veo ajal või kohaletoimetamise hilinemise eest, ning aru saada sellise nõude mõjust lepingulistele kohustustele;
4. olema tuttav rahvusvahelisest kaupade autoveolepingu konventsioonist (CMR) tulenevate eeskirjade ja kohustustega;

seoses sõitjate autoveoga

5. olema suuteline hindama oma kliendi nõuet, mis käsitleb hüvitist sõitjatele veo ajal toimunud avariist põhjustatud vigastuste või nende pagasi rikkumise eest või hüvitist hilinemise eest, ning aru saada sellise nõude mõjust lepingulistele kohustustele.

B. Äriõigus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

1. olema tuttav vedudes osalemise tingimuste ja formaalsustega, autoveo-ettevõtjatele pandud üldkohustustega (registreerimine, arvepidamine jne) ning pankroti tagajärgedega;
2. omama asjakohaseid teadmisi äriühingute eri liikide ning nende loomist ja tegutsemist reguleerivate eeskirjade kohta.

C. Sotsiaalõigus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja olema eelkõige tuttav järgmisega:

1. autovedudega seotud sotsiaalinstiitutsioonide (ametiühingud, töönoukogud, usaldusisikud, tööinspektorid jne) ülesannete ja tegevusega;
2. tööandjate sotsiaalkindlustusalaste kohustustega;

⁽¹⁾ Nõukogu 16. juuli 1985. aasta otsus 85/368/EMÜ Euroopa Ühenduse liikmesriikide kutsekvalifikatsioonide võrreldavuse kohta (EÜT L 199, 31.7.1985, lk 56).

3. autoveo-ettevõtjate palgatud töötajate eri kategooriate töölepinguid reguleerivate eeskirjadega (lepingu vorm, osapoolte kohustused, töötingimused ja -aeg, tasuline puhkus, töötasu, lepingu rikkumine jne);
4. sõiduaja, puhke- ja tööaja valdkonnas kohaldatavate eeskirjadega, eelkõige määruse (EMÜ) nr 3821/85, määruse (EÜ) nr 561/2006, direktiivi 2002/15/EÜ ⁽¹⁾ ja direktiivi 2006/22/EÜ sätetega ning kõnealuste määruste kohaldamise praktiliste meetmetega, ning
5. juhtide alus- ja jätkuõppe valdkonnas kohaldatavate eeskirjadega, eelkõige direktiivist 2003/59/EÜ ⁽²⁾ tulenevate eeskirjadega.

D. Maksuõigus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja olema eelkõige tuttav järgmisi valdkondi reguleerivate eeskirjadega:

1. veoteenuste käibemaks;
2. mootorsõidukimaks;
3. kaupade autoveos kasutatavate teatavate sõidukite maksud ning tee- ja infrastruktuuri kasutamise maksud;
4. tulumaks.

E. Ettevõtja äri- ja finantsjuhtimine

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

1. olema tuttav tšekide, vekslite, võlakirjade, krediitkaartide ja muude makseviiside kasutamisega seotud seaduste ja tavadega;
2. olema tuttav mitmesugust liiki krediidiga (pangalaen, dokumentaalakrediit, hoiuste tagamine, hüpoteegid, liising, rentimine, faktooring jne) ning nendest tulenevate maksude ja kohustustega;
3. tundma bilanssi ning oskama seda koostada ja tõlgendada;
4. suutma lugeda ja tõlgendada kasumiaruannet;
5. oskama hinnata ettevõtja tasuvust ja finantsseisundit eelkõige finantsnäitajate alusel;
6. olema võimeline koostama eelarvet;
7. olema tuttav ettevõtja kuluelementidega (püsi- ja muutuvkulud, käibekapital, amortisatsioon jne) ning suutma arvestada kulusid sõiduki, kilomeetri, reisi või tonni kohta;
8. suutma koostada kõiki ettevõtja töötajaid hõlmavat organisatsioonilise struktuuri skeemi ja tööplaane;
9. olema tuttav turundus-, reklaami- ja suhtekorralduspõhimõtetega, sh veoteenuste müügi edendamisega, ning kliendiregistrite koostamisega jms;
10. olema tuttav autovedudega seotud eri kindlustusliikidega (vastutuskindlustus, õnnetusjuhtumi-/elukindlustus, kahjukindlustus ja pagasikindlustus) ning nendest tulenevate tagatiste ja kohustustega;
11. olema tuttav elektroonilise andmeedastuse kohaldamisega autovedude alal;

seoses kaupade autoveoga

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/15/EÜ autovedude alase liikuva tegevusega hõivatud isikute töötaja korralduse kohta (EÜT L 80, 23.3.2002, lk 35).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2003. aasta direktiiv 2003/59/EÜ reisijate- või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteeõidukite juhtide alus- ja jätkuõppe kohta (ELT L 226, 10.9.2003, lk 4).

12. oskama kohaldada kaupade autovee teenuste hindamiseeskirju ning tundma Incotermi tarneklauslite tähendust ja mõju;
13. olema tuttav veonduse lisateenuste eri kategooriatega ning nende osatähtsuse, funktsioonide ja vajaduse korral staatusega;

seoses sõitjate autoveoga
14. oskama kohaldada sõitjate autoveo avalik-õiguslikus ja erasektoris tariife ja hindu reguleerivaid eeskirju;
15. oskama kohaldada sõitjate autovee teenuste hindamiseeskirju.

F. Turulepääs

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja olema eelkõige tuttav järgmisega:

1. rendi või tasu eest toimuvat autovedu, tööstussõidukite rentimist ja alltöövõttu, eelkõige tegevusala ametlikku korraldust, tegevusalale lubamist, ühendusesiseste ja -väliste autovedude tegevuslube ning kontrolli ja karistusi käsitlevate eeskirjadega;
2. autoveo-ettevõtja asutamiseeskirjadega;
3. mitmesuguste autovee teenuste osutamiseks vajalike dokumentidega ja suutma kehtestada kontrollimenetlust tagamaks, et iga vedu, eelkõige sõidukit, juhti, kaupu ja pagasit käsitlevaid dokumente hoitakse nii sõidukis kui ka ettevõtja ruumides;

seoses kaupade autoveoga

4. kaupade autovee teenuste turu korraldusega, eelkõige lasti käsitlemise ja logistikaeeskirjadega;
5. piiriformaalsustega, T-dokumentide ja TIR-märkmike osatähtsuse ja kohaldamisalaga ning nende kasutamisest tulenevate kohustuste ja vastutusega;

seoses sõitjate autoveoga

6. sõitjate autoveo turu korralduse eeskirjadega;
7. sõitjate autoveo teenuste kehtestamise eeskirjadega ja veokavade koostamisega.

G. Tehnilised standardid ja tegutsemise tehnilised aspektid

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

1. olema tuttav liikmesriikide sõidukite kaalu ja mõõtmeid reguleerivate eeskirjadega ning korraga, mida tuleb järgida ebaharilike lastide puhul, kui on tegemist erandiga eeskirjadest;
2. olema suuteline valima sõidukeid ja nende komponente (šassiid, mootor, käiguvahetussüsteem, pidurisüsteem jne) vastavalt ettevõtja vajadustele;
3. olema tuttav formaalsustega, mis on seotud kõnealuste sõidukite tüübikinnituse, registreerimise ja tehnoloogivaatusega;
4. saama aru, missuguseid meetmeid on vaja võtta, et vähendada müra ja võidelda mootorsõidukite heitgaasidest tingitud õhusaaste vastu;
5. olema suuteline koostama sõidukite ja nende seadmete perioodilise hoolduse kavu;

seoses kaupade autoveoga

6. olema tuttav veoste käitlemis- ja laadimiseadmete eri liikidega (järelhaagised, konteinerid, alused jne) ning võimaline kehtestama kaupade peale- ja mahalaadimise korda ning välja andma sellekohaseid juhiseid (lasti jagamine, virnastamine, paigutamine, kiiludega kinnitamine jne);
7. olema tuttav mitmesuguste kombineeritud veo meetodite, näiteks haagistega ühendvedude ja ro-ro -tüüpi vedudega;
8. olema suuteline rakendama korda, mis on ette nähtud ohtlike kaupade ja jäätmete veoeeskirjadest, eelkõige direktiivist 2008/68/EÜ ⁽¹⁾ ja määrusest (EÜ) nr 1013/2006 ⁽²⁾ tulenevate eeskirjade täitmiseks;
9. olema suuteline rakendama korda, mis on ette nähtud kergesti riknevate toiduainete veoeeskirjade, eelkõige kiiresti riknevate toiduainete rahvusvahelise veo ning selleks kasutatavate eriveokite alasest kokkuleppest (ATP) tulenevate eeskirjade täitmiseks;
10. olema suuteline rakendama elusloomade veoeeskirjade täitmiseks ettenähtud korda.

H. Liiklusohutus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

1. teadma, missugust kvalifikatsiooni nõutakse juhtidelt (juhiluba, arstitõendid, kõlblikkustunnistused jne);
 2. olema suuteline võtma vajalikke meetmeid tagamaks, et juhid järgivad eri liikmesriikides kehtivaid liikluseeskirju, keelde ja piiranguid (kiirusepiirangud, sõidu eesõigused, seisu- ja parkimispiirangud, tulede kasutamine, liiklusmärgid jne);
 3. olema suuteline koostama juhtidele juhiseid, kuidas kontrollida sõidukite, seadmete ja lasti seisundiga seotud ohutusnõuete täitmist ning võtta ennetusabinõusid;
 4. olema suuteline kehtestama õnnetusjuhtumi korral järgitavat korda ja rakendama asjakohaseid menetlusi, et vältida õnnetusjuhtumite või raskete liiklussüütegude kordumist;
 5. oskama rakendada korda kauba turvaliseks kinnitamiseks ja teadma vastavaid tehnikaid;
- seoses sõitjate autoveoga
6. omama algteadmisi liikmesriikide teedevõrgu kohta.

II. EKSAMI KORRALDAMINE

1. Liikmesriigid korraldavad kohustusliku kirjaliku eksami, millele lisaks võidakse korraldada suuline eksam, et teha kindlaks, kas autoveo-ettevõtja tegevusloa taotlejal on piisav teadmiste tase I osas loetletud ainevaldkondades, eelkõige oskus kasutada kõnealuste valdkondadega seotud vahendeid ja tehnikat ning täita vastavaid juhtimis- ja koordineerimisülesandeid.
 - a) Kohustuslik kirjalik eksam koosneb kahest testist:
 - i) kirjalikud küsimused kas valikvastustega küsimuste (igal küsimusel on neli võimalikku vastust), otseseid vastuseid nõudvate küsimuste või nimetatud kahe süsteemi kombinatsiooni vormis,
 - ii) kirjalikud ülesanded/juhtumi lahendamine.Kummagi testi miinimumkestus on kaks tundi;
 - b) Kui korraldatakse suuline eksam, võivad liikmesriigid seada tingimuseks, et osaleja on edukalt sooritanud kirjaliku eksami.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta direktiiv 2008/68/EÜ ohtlike kaupade siseveo kohta (ELT L 260, 30.9.2008, lk 13).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT L 190, 12.7.2006, lk 1).

2. Kui liikmesriigid korraldavad ka suulise eksami, peavad nad ette nägema, et kõigi kolme testi puhul tuleb saada kogupunktidest vähemalt 25 % ja maksimaalselt 40 %.

Kui liikmesriigid korraldavad ainult suulise eksami, peavad nad ette nägema, et kõigi testide puhul tuleb saada kogupunktidest vähemalt 40 % ja maksimaalselt 60 %.

3. Taotlejad peavad saama kõigi testide eest keskmiselt vähemalt 60 % kogupunktidest, saades üksiktesti eest vähemalt 50 % võimalikust punktide arvust. Liikmesriik võib vähendada kõnealust piirmäära 50 %-lt 40 %-ni ainult ühe testi puhul.

*II LISA***Ametialase pädevuse tunnistuse turvamärgised**

Tunnistusel peab olema vähemalt kaks järgmist turvamärgist:

- hologramm;
 - UV-valguses nähtavad kiud paberis;
 - vähemalt üks mikrotrükk rida (nähtav üksnes suurendusklaasiga, ei ole fotokoopiamasinaga paljundatud);
 - puudutades tuntavad märgid, sümbolid või mustrid;
 - topeltnumeratsioon: seerianumber ja väljaandmisnumber;
 - turvamärgistega taustatrükk, millel on peentest joontest giljošmuster ja iiristrükk.
-

III LISA

Ametialase pädevuse tunnistuse näidis

EUROOPA ÜHENDUS

(Tugev beež värviline paber – A4 formaadiga tselluloospaber 100 g/m² või rohkem)

(Tekst on tunnistust väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes) või ühes ametlikest keeltest)

Asjaomase liikmesriigi eraldustähis ⁽¹⁾Volitatud asutuse või organi nimetus ⁽²⁾KAUPADE/SÕITJATE AUTOVEO AMETIALASE PÄDEVUSE TUNNISTUS ⁽³⁾

Nr

Käesolevaga kinnitab,

et ⁽⁴⁾

sündinud (sünniaeg) (sünnikoht)

on sooritanud edukalt eksamid (aasta:, õppeperiood:), ⁽⁵⁾ mis on korraldatud kaupade/sõitjate ⁽³⁾ autoveo ametialase pädevuse tunnistuse saamiseks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1071/2009 (millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta) ⁽⁶⁾.

Käesolev tunnistus on piisav tõend ametialase pädevuse kohta, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1071/2009 artiklis 21.

Välja antud (koht) (kuupäev) ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Liikmesriikide eraldustähised on järgmised: B – Belgia, BG – Bulgaaria, CZ – Tšehhi Vabariik, DK – Taani, D – Saksamaa, EST – Eesti, GR – Kreeka, E – Hispaania, F – Prantsusmaa, IRL – Iirimaa, I – Itaalia, CY – Küpros, LV – Läti, LT – Leedu, L – Luksemburg, H – Ungari, M – Malta, NL – Madalmaad, A – Austria, PL – Poola, P – Portugal, RO – Rumeenia, SLO – Sloveenia, SK – Slovakkia, FIN – Soome, S – Rootsi, UK – Ühendkuningriik.

⁽²⁾ Asutus või organ, mille Euroopa Ühenduse liikmesriik on eelnevalt määranud tunnistuse väljaandmiseks.

⁽³⁾ Mittevajalik maha tõmmata.

⁽⁴⁾ Perekonnanimi ja eesnimed; sünnikoht ja -aeg.

⁽⁵⁾ Eksami täpne nimetus.

⁽⁶⁾ ELT L 300, 14.11.2009, lk 51.

⁽⁷⁾ Tunnistuse väljastanud volitatud asutuse või organi tempel ja allkiri.

IV LISA

Artikli 6 lõike 2 punktis a osutatud kõige raskemad rikkumised

1. a) 6-päevase või 14-päevase maksimaalse sõiduaja ületamine 25 % võrra või rohkem;
b) maksimaalse igapäevase sõiduaja ületamine igapäevase tööperioodi jooksul 50 % võrra või rohkem, ilma vähemalt 4,5-tunnist puhkepausi või katkematut vaheaega võtmata.
2. Tahhograafi ja/või kiiruspiiriku puudumine või sellise pettust võimaldava seadme kasutamine, millega on võimalik muuta sõidumeeriku ja/või kiiruspiiriku andmeid, või salvestuslehtede või tahhograafilt ja/või juhikaardilt allalaetavate andmete võltsimine.
3. Sõitmine tehnoülevaatuse tõendita, kui selline dokument on nõutav ühenduse õiguse alusel, ja/või sõitmine väga tõsise puudusega muu hulgas pidurisüsteemis, roolihoovastikus, ratastes/rehvides, vedrustuses või šassiis, mis kujutab sellist vahetut ohtu liiklusohutusele, mis viib otsuseni sõiduk kasutuselt kõrvaldada.
4. Selliste ohtlike kaupade vedu, mille vedamine on keelatud, või ohtlike kaupade vedu keelatud või heakskiitmata kaitsemahutites või selliseid kaupu sõidukis ohtlike kaupadena tuvastamata ning seega inimelusid või keskkonda sellisel määral ohustades, et see viib otsuseni sõiduk kasutuselt kõrvaldada.
5. Sõitjate või kaupade vedu ilma kehtivat juhiluba omamata või ettevõtja poolt, kellel ei ole kehtivat ühenduse tegevusluba.
6. Juhi poolt juhikaardi kasutamine, mis on võltsitud, mis ei ole tema oma või mis on saadud valeandmete ja/või võltsitud dokumentide alusel.
7. Kaupade vedu, mille käigus sõidukite puhul, mille lubatud täiskaal on üle 12 tonni, ületatakse maksimaalset lubatud täismassi 20 % võrra või rohkem, ja sõidukite puhul, mille lubatud täiskaal on kuni 12 tonni, ületatakse seda 25 % võrra või rohkem.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1072/2009,**21. oktoober 2009,****rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta****(uuesti sõnastatud)****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut ja eriti selle artiklit 71,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 26. märtsi 1992. aasta määrusesse (EMÜ) nr 881/92 (turulepääsu kohta sellise ühenduses toimuva kaupade (*) autoveo puhul, mille algus- või lõpp-punkt asub liikmesriigi territooriumil või mis läbib ühe või mitme liikmesriigi territooriumi), ⁽³⁾ nõukogu 25. oktoobri 1993. aasta määrusesse (EMÜ) nr 3118/93 (millega kehtestatakse tingimused, mille kohaselt mitteresidendist vedajad võivad osutada liikmesriigis riigisisese autoveo teenuseid) ⁽⁴⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/94/EÜ (ühiste eeskirjade kehtestamise kohta kaupade autoveo teatavate liikide jaoks) ⁽⁵⁾ tuleb teha mitmeid olulisi muudatusi. Selguse ja lihtsuse huvides tuleks need õigusaktid uuesti sõnastada ja koondada üheks määruseks.

(2) Ühise transpordipoliitika kehtestamine toob muu hulgas kaasa ühenduse territooriumil toimuva veoste autoveo turule pääsemise suhtes kohaldatavate ühiste eeskirjade kehtestamise, samuti nende tingimuste sätestamise, mille alusel mitteresidendist vedajad võivad liikmesriigis veoteenuseid osutada. Need eeskirjad peavad olema kehtestatud viisil, mis aitaks kaasa autoveo siseturu sujuvale toimimisele.

(3) Selleks et tagada rahvusvaheliste autovedude ühtne raamistik kogu ühenduses, tuleks käesolevat määrust kohaldada kõigi ühenduse territooriumil toimuvate rahvusvaheliste vedude suhtes. Liikmesriigist kolmandasse riiki toimuvad vedod on suures osas jätkuvalt hõlmatud liikmesriikide ja asjaomaste kolmandate riikide vaheliste kahepoolsete lepingutega. Seepärast ei tuleks käesolevat määrust kohaldada veo selle osa suhtes, mis tehakse selle liikmesriigi territooriumil, kus toimub peale- või mahalaadimine, kuni vajalikku lepingut ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel ei ole veel sõlmitud. Seda tuleks siiski kohaldada transiidi käigus läbitava liikmesriigi territooriumil kulgeva reisi osa suhtes.

(4) Ühise transpordipoliitika kehtestamine eeldab, et kõrvaldatakse kõik veoteenuseid osutavale isikule kehtestatud piirangud, mis põhinevad tema kodakondsusel või asjaolul, et ta on asutatud mõnes muus liikmesriigis kui selles, kus teenuseid kavatsetakse osutada.

(5) Selleks, et seda tõrgeteta ja paindlikult saavutada, tuleks ette näha ajutine kabotaažikord, kuni autoveoturu ühtlustamine ei ole veel lõpule viidud.

(6) Euroopa ühtse turu järkjärguline väljakujundamine peaks tooma kaasa liikmesriikide siseriiklikele turgudele juurdepääsu piirangute kaotamise. Siiski tuleks arvesse võtta kontrollide tõhusust ja töölevõtutingimuste arengut asjaomasel kutsealal ning eeskirjade ühtlustamist, muu hulgas jõustamise ja maanteekasutusmaksude ning sotsiaal- ja ohutusealase õigusloome valdkonnas. Komisjon peaks hoolikalt jälgima turuolukorda ja eespool nimetatud ühtlustamist ning tegema vajaduse korral ettepaneku siseriiklike autoveoturgude täiendavaks avamiseks, sealhulgas kabotaažvedudele.

(7) Direktiivi 2006/94/EÜ kohaselt on teatavad veoliigid vabastatud ühenduse ja muudest loasüsteemidest. Käesoleva määrusega ettenähtud turukorralduse raames tuleks teatavate veoliikide eripära tõttu säilitada nende jaoks ühenduse tegevusloast ja mis tahes muust veoloast vabastamise süsteem.

⁽¹⁾ ELT C 204, 9.8.2008, lk 31.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 21. mai 2008. aasta aramus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata), nõukogu 9. jaanuari 2009. aasta ühine seisukoht (ELT C 62 E, 17.3.2009, lk 46), Euroopa Parlamendi 23. aprilli 2009. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 24. septembri 2009. aasta otsus.

^(*) Termin on muutunud, uus termin on „veos“.

⁽³⁾ EÜT L 95, 9.4.1992, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 279, 12.11.1993, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 374, 27.12.2006, lk 5.

- (8) Direktiivi 2006/94/EÜ kohaselt on veosevedu, mida teostatakse mootorsõidukitega, mille suurim lubatud täismass on 3,5–6 tonni, vabastatud ühenduse tegevusloa omamise nõudest. Veoseveo alaseid ühenduse eeskirju kohaldatakse aga üldjuhul sõidukite suhtes, mille suurim lubatud täismass on suurem kui 3,5 tonni. Seega tuleks käesoleva määruse sätteid ühtlustada autoveoalaste ühenduse eeskirjade üldise reguleerimisalaga ning nendega tuleks ette näha erandid üksnes alla 3,5 tonnise suurima lubatud täismassiga sõidukite puhul.
- (9) Veoste rahvusvahelise autoveo tingimuseks tuleks seada kvootideta ühenduse tegevusloa omamine. Vedajatelt tuleks nõuda, et iga nende sõiduki pardal hoitaks ühenduse tegevusloa kinnitatud ärakirja, et hõlbustada ja tõhustada kontrollimist, mida viivad läbi järelevalveasutused, eelkõige need, mis asuvad väljaspool vedaja asukohaliikmesriiki. Seepärast on vaja sätestada ühenduse tegevusloa ja kinnitatud ärakirjade vormi ning muid aspekte hõlmav üksikasjalik kirjeldus.
- (10) Teel toimuvaid kontrolle tuleks läbi viia otseselt või kaudselt diskrimineerimata autoveo-ettevõtja kodakondsuse või autoveo-ettevõtja asukohaliikmesriigi või sõiduki registrierimisriigi alusel.
- (11) Tuleks määrata ühenduse tegevuslubade väljaandmist ja kehtetuks tunnistamist reguleerivad tingimused ja veoliigid, mille suhtes neid kohaldatakse, nende kehtivusajad ja kasutamise üksikasjalikud eeskirjad.
- (12) Samuti tuleks kehtestada juhitunnistus, et võimaldada liikmesriikidel tõhusalt kontrollida, kas teatava veo eest vastutav vedaja on kolmandast riigist pärit juhiga sõlminud seadusliku töölepingu või ta on tema käsutuses.
- (13) Riigisiseste veoteenuste osutamise õiguse teatavas liikmesriigis peaksid kooskõlas käesoleva määrusega saama ajutiselt vedajad, kellel on käesoleva määrusega ettenähtud ühenduse tegevusluba, või vedajad, kellel on luba osutada ajutiselt teatavat liiki rahvusvahelisi veoteenuseid, omamata kõnealuses liikmesriigis registrijärgset või muud asukohata. Kui selliseid kabotaažvedusid tehakse, tuleks nende suhtes kohaldada ühenduse õigusakte, nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrust (EÜ) nr 561/2006 (mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist) ⁽¹⁾ ja vastuvõtvast liikmesriigis kindlaksmääratud valdkondades kehtivaid siseriiklikke õigusakte.
- (14) Tuleks vastu võtta sätted veoteenuste turu tõsiste häirete korral meetmete võtmiseks. Sel eesmärgil on vajalik kehtestada sobiv otsustusmenetlus ning näha ette nõutavate statistiliste andmete kogumine.
- (15) Ilma et see piiraks asutamisõigust käsitlevate asutamislepingu sätete kohaldamist, koosnevad kabotaažveod teenuste osutamisest vedajate poolt liikmesriikides, mis ei ole nende asutamiskohaks, ning see ei tohiks olla keelatud seni, kuni selliseid vedusid ei teostata vastuvõtvast liikmesriigis alaliselt ega pidevalt. Abistamaks sellest nõudest kinnipidamist, tuleks selgemalt määratleda kabotaažvedude sagedus ning nende tegemiseks lubatud ajavahemik. Varem lubati selliseid riigisiseseid veoteenuseid osutada ajutiselt. Praktikas ei ole lubatud teenuste määratlemine olnud lihtne. Seepärast on vaja selgeid ja paremini jõustata- vaid eeskirju.
- (16) Käesoleva määrusega ei piirata sätteid, mis käsitlevad kaupade rahvusvahelist autovedu kombineeritud veo ühe etapina, nagu on sätestatud nõukogu 7. detsembri 1992. aasta direktiivis 92/106/EMÜ (millega kehtestatakse ühiseeskirjad kaupade teatavate kombineeritud vedude kohta liikmesriikide vahel) ⁽²⁾. Vastuvõtvast liikmesriigis toimuvad siseriiklikud autoveod, mis ei ole osa kombineeritud veost, nagu see on sätestatud direktiivis 92/106/EMÜ, kuuluvad kabotaažvedude määratluse alla ja nende suhtes tuleks vastavalt kohaldada käesoleva määruse nõudeid.
- (17) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) ⁽³⁾ sätteid kohaldatakse kabotaažvedusid tegevate veoettevõtjate suhtes.
- (18) Kabotaažvedude tõhusaks kontrollimiseks peaks vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutustel olema ligipääs vähemalt saatekirja ja sõidumeerikute andmetele kooskõlas nõukogu 20. detsembri 1985. aasta määrusega (EMÜ) nr 3821/85 (autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta) ⁽⁴⁾.
- (19) Liikmesriigid peaksid osutama üksteisele käesoleva määruse nõuetekohaseks kohaldamiseks vastastikust abi.

⁽¹⁾ ELT L 102, 11.4.2006, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 368, 17.12.1992, lk 38.

⁽³⁾ EÜT L 18, 21.1.1997, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 370, 31.12.1985, lk 8.

- (20) Haldusformaalsuste hulka tuleks vähendada nii palju kui võimalik, ilma et loobutaks kontrollimisest ja karistustest, mille abil tagatakse käesoleva määruse nõuetekohane kohaldamine ja tõhus jõustamine. Selleks tuleks ühenduse tegevusloa kehtetuks tunnistamist käsitlevaid kehtivaid eeskirju täpsustada ja rangemaks muuta. Kehtivaid eeskirju tuleks kohandada, et võimaldada tõhusaid karistusi ka vastuvõtvast liikmesriigis toime pandud raskete rikkumiste korral. Karistused ei tohiks olla diskrimineerivad ja need peaksid olema rikkumise raskusastmega proportsionaalsed. Tuleks ette näha kaebuse esitamise võimalus.
- (21) Liikmesriigid peaksid kandma oma riiklikku elektroonilise vedajate registrisse kõik rasked rikkumised, mille on toime pannud nende vedajad ning millega on kaasnenud karistus.
- (22) Selleks et tugevdada ja hõlbustada teabevahetust riiklike asutuste vahel, peaksid liikmesriigid asjakohast teavet vahetama riiklike kontaktpunktide kaudu, mis luuakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1071/2009 (millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta) ⁽¹⁾ alusel.
- (23) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽²⁾.
- (24) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus kohandada käesoleva määruse I, II ja III lisa tehnika arenguga. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (25) Liikmesriigid peaksid võtma käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed eelkõige tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste osas.
- (26) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt tagada rahvusvaheliste autovedude ühtne raamistik kogu ühenduses, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning käesoleva määruse ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse ühenduse territooriumil rendi või tasu eest tehtavate veoste rahvusvaheliste autovedude suhtes.
2. Juhul kui vedu tehakse liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, kohaldatakse käesolevat määrust transiidi käigus läbitava liikmesriigi territooriumil kulgeva reisi osa suhtes. Seda ei kohaldata reisi selle osa suhtes, mis tehakse selle liikmesriigi territooriumil, kus toimub peale- või mahalaadimine, kuni ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel ei ole sõlmitud vajalikku kokkulepet.
3. Kuni lõikes 2 osutatud kokkulepete sõlmimiseni ei mõjuta käesolev määrus:
 - a) liikmesriigist kolmandasse riiki ja vastupidi tehtavaid vedusid käsitlevaid sätteid, mis sisalduvad liikmesriikide ja kõnealuste kolmandate riikide vahel sõlmitud kahepoolsetes kokkulepetes;
 - b) liikmesriigist kolmandasse riiki ja vastupidi tehtavaid vedusid käsitlevaid sätteid, mis sisalduvad liikmesriikide vahel sõlmitud kahepoolsetes kokkulepetes ja mis kahepoolsete lubade või liberaliseerimise korra alusel lubavad liikmesriigis peale ja maha laadida sellistel vedajatel, kes ei ole asutatud kõnealuses liikmesriigis.
4. Käesolevat määrust kohaldatakse mitteresidendist vedaja teostatava ajutise riigisisese veoste autoveo suhtes, nagu on ette nähtud III peatükiga.
5. Järgmist liiki vedude ja selliste vedudega seotud tühisõitude puhul ei ole vaja ühenduse tegevusloa ning need on vabastatud kõigist veoloa nõuetest:
 - a) postivedu universaalteenusena;
 - b) kahjustatud või rikkis sõidukite vedu;
 - c) veosevedu mootorsõidukitega, mille suurim lubatud täismass koos haagisega ei ületa 3,5 tonni;
 - d) veosevedu mootorsõidukitega, kui järgmised tingimused on täidetud:
 - i) veetav veos on ettevõtja omand või vara, mille ettevõtja on müünud, ostnud, rendile andnud või rendile võtnud, tootnud, kaevandanud, töödelnud või remontinud;

⁽¹⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 51.

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- ii) reisi eesmärk on veose vedamine ettevõttesse või ettevõtetest või veose ettevõttesisene või -väline ümberpaigutamine ettevõtja oma tarbeks;
- iii) sellise veo puhul kasutatavaid mootorsõidukeid juhivad ettevõtja poolt töölevõetud töötajad või lepingulise kohustuse alusel ettevõtte käsutusse antud töötajad;
- iv) veost vedavad sõidukid kuuluvad ettevõtjale või ettevõtja on need järelmaksuga ostnud või rentinud, kusjuures rentimise korral vastavad sõidukid tingimustele, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. jaanuari 2006. aasta direktiiviga 2006/1/EÜ (ilma juhita renditud sõidukite kasutamise kohta kaupade autoveol), ⁽¹⁾ ning
- v) selline veosevedu on ettevõtjale ainult lisategevusala;
- e) meditsiinitoodete, -aparaatide, -seadmete ja muude arstiaibiks vajalike veoste vedu hädaolukorras, eelkõige looduskatastroofide korral.

Esimese lõigu punkti d alapunkti iv ei kohaldata asendussõiduki kasutamise suhtes juhul, kui harilikult kasutatav sõiduk on lühiajaliselt rikkis.

6. Lõike 5 sätteid ei mõjuta tingimusi, mille kohaselt liikmesriik annab oma kodanikele loa tegelemiseks kõnealuses lõikes osutatud tegevusaladega.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „sõiduk” – liikmesriigis registreeritud mootorsõiduk või ühendatud autorong, millest vähemalt mootorsõiduk on liikmesriigis registreeritud, ja mida kasutatakse eranditult veoste veoks;
2. „rahvusvaheline vedu” –
 - a) koormaga vedu sõidukiga, mille lähte- ja sihtkoht on kahes erinevas liikmesriigis ja mis läbib ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumi või mitte;
 - b) liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi toimuv koormaga vedu sõidukiga, mis läbib ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumi või mitte;
 - c) kolmandate riikide vahel toimuv koormaga vedu sõidukiga, mis läbib ühe või mitme liikmesriigi territooriumi, või

⁽¹⁾ ELT L 33, 4.2.2006, lk 82.

- d) punktides a, b ja c osutatud veoga seotud tühisõit;

3. „vastuvõttev liikmesriik” – liikmesriik, kus vedaja tegutseb, kuid mis ei ole vedaja asukohaliikmesriik;

4. „mitteresidendist vedaja” – vedaja, kes tegutseb vastuvõtvas liikmesriigis;

5. „juht” – isik, kes juhib sõidukit kasvõi lühikese aja jooksul või kes viibib sõidukis, et ta oleks vajaduse korral osana oma töökohtustest juhtimiseks kättesaadav;

6. „kabotaažveod” – rendi või tasu eest tehtavad riigisisised veod, mida teostatakse vastuvõtvas liikmesriigis ajutiselt kooskõlas käesoleva määrusega;

7. „ühenduse autoveoalaste õigusaktide raske rikkumine” – rikkumine, mis võib viia hea maine kadumiseni vastavalt määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 6 lõigetele 1 ja 2 ja/või ühenduse tegevusloa kehtivuse peatamiseni kindlaksmääratud ajaks või alaliselt.

II PEATÜKK

RAHVUSVAHELINE VEDU

Artikkel 3

Üldpõhimõte

Rahvusvaheline vedu toimub ühenduse tegevusloa alusel ning kui juht on kolmanda riigi kodanik, peab tal olema ka juhitunnistus.

Artikkel 4

Ühenduse tegevusluba

1. Ühenduse tegevusloa annab liikmesriik kooskõlas käesoleva määrusega välja igale vedajale, kes tegeleb veoste autoveoga rendi või tasu eest ja:

- a) kes on asutatud kõnealuses liikmesriigis kooskõlas ühenduse ja nimetatud liikmesriigi siseriiklike õigusaktidega ning
- b) kellel on kooskõlas ühenduse ja kõnealuse liikmesriigi vedaja tegevusalale lubamist käsitlevate õigusaktidega õigus korraldada asukohaliikmesriigis veoste rahvusvahelist autoveodu.

2. Ühenduse tegevusloa annab välja asukohaliikmesriigi pädev asutus kuni kümneks aastaks ja seda saab uuendada.

Enne käesoleva määruse kohaldamise kuupäeva välja antud ühenduse tegevusload ja kinnitatud ärakirjad kehtivad kuni nende kehtivusaja lõpuni.

Komisjon kohandab ühenduse litsentsi kehtivusaega tehnika arenguga, eelkõige määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikliga 16 sätestatud riiklike elektrooniliste vedajate registritega. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 15 lõikes 2 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

3. Asukohaliikmesriik annab omanikule ühenduse tegevusloa originaali, mille säilitab vedaja, ja nii mitu kinnitatud ära kirja, kui on ühenduse tegevusloa omaniku valduses olevaid sõidukeid, mis kuuluvad täielikult temale või on tema käsutuses näiteks järeelmaksu-, rendi- või liisingulepingu alusel.

4. Ühenduse tegevusloa ja kinnitatud ära kirjad vastavad II lisas ettenähtud näidisele, kõnealuses lisas sätestatakse ka tegevusloa kasutamist reguleerivad tingimused. Need sisaldavad vähemalt kahte I lisas loetletud turvaelementi.

Komisjon kohandab I ja II lisa tehnika arenguga. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 15 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

5. Ühenduse tegevusloal ja selle kinnitatud ära kirjadel peab olema väljaandva asutuse pitser, samuti allkiri ja seerianumber. Ühenduse tegevusloa ja kinnitatud ära kirjade seerianumbrid kantakse riiklikku elektroonilisse vedajate registrisse osana vedajat hõlmavast teabest.

6. Ühenduse tegevusloa antakse välja vedaja nimele ning seda ei või kolmandale isikule üle anda. Ühenduse tegevusloa kinnitatud ära kirja hoitakse igas vedaja sõidukis ja see esitatakse volitatud kontrollametniku nõudmisel.

Ühendatud autorongi puhul kuulub kinnitatud ära kiri mootorsõiduki juurde. See kehtib ühendatud autorongi suhtes ka juhul, kui haagis või poolhaagis ei ole registreeritud või tegevusloa omaniku nimel liiklusesse lubatud või kui see on registreeritud või lubatud liiklusesse mõnes muus riigis.

Artikkel 5

Juhitunnistus

1. Liikmesriik annab vastavalt käesolevale määrusele juhitunnistuse igale vedajale, kes:

- a) omab ühenduse tegevusloa ning
- b) kasutab ka selles liikmesriigis seaduslikult töölepingu alusel töötavat juhti, kes ei ole liikmesriigi kodanik ega pikaajaline elanik nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/109/EÜ (pikaajalistest elanikest kolmandate riikide

kodanike staatuse kohta) ⁽¹⁾ tähenduses, või kasutab seaduslikult juhti, kes ei ole liikmesriigi kodanik ega pikaajaline elanik kõnealuse direktiivi tähenduses ning on antud nimetatud vedaja käsutusse kooskõlas tööhõive- ja kutseõppetingimustega, mis on liikmesriigis ette nähtud:

- i) õigus- ja haldusnormidega, ning vajaduse korral;
- ii) kollektiivlepingutega vastavalt selles liikmesriigis kohaldatavatele eeskirjadele.

2. Vedaja asukohaliikmesriigi pädev asutus annab juhitunnistuse ühenduse tegevusloa omaniku taotluse põhjal igale juhile, kes ei ole liikmesriigi kodanik ega pikaajaline elanik direktiivi 2003/109/EÜ tähenduses ning kellega vedaja on seaduslikult sõlminud töölepingu, või igale seaduslikult vedaja käsutusse antud juhile, kes ei ole liikmesriigi kodanik ega pikaajaline elanik nimetatud direktiivi tähenduses. Iga juhitunnistus tõendab, et selles nimetatud juht töötab vastavalt lõikes 1 sätestatud tingimustele.

3. Juhitunnistus vastab näidisele, mis on esitatud III lisas. Tunnistus sisaldab vähemalt kaht I lisas loetletud turvaelementi.

4. Komisjon kohandab III lisa tehnika arenguga. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 15 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

5. Juhitunnistusel peab olema väljaandva asutuse pitser, samuti allkiri ja seerianumber. Juhitunnistuse seerianumber võidakse kanda riiklikku elektroonilisse vedajate registrisse osana seda vedajat hõlmavast teabest, kes annab selle juhitunnistuses nimetatud juhi kasutusse.

6. Juhitunnistus kuulub vedajale, kes annab selle juhitunnistuses nimetatud juhi kasutusse, kui see juht juhib kõnealusele vedajale antud ühenduse tegevusloa kasutatavat sõidukit. Juhitunnistuse kinnitatud ära kirja, mille on välja andnud vedaja asukohaliikmesriigi pädev asutus, hoitakse vedaja tööruumides. Juhitunnistus esitatakse volitatud kontrollametniku nõudmisel.

7. Juhitunnistus antakse tähtjaks, mille määrab väljaandev liikmesriik, maksimaalselt viieks aastaks. Enne käesoleva määruse kohaldamise kuupäeva välja antud juhitunnistused kehtivad kuni nende kehtivusaja lõpuni.

⁽¹⁾ ELT L 16, 23.1.2004, lk 44.

Juhitunnistus kehtib ainult seni, kuni selle väljaandmise tingimused on täidetud. Liikmesriigid võtavad kohased meetmed tagamaks, et kui neid tingimusi enam ei täideta, tagastab vedaja tunnistuse viivitamata väljaandnud asutusele.

Artikkel 6

Tingimuste kontrollimine

1. Kui on esitatud ühenduse tegevusloa saamise taotlus, või artikli 4 lõike 2 kohane ühenduse tegevusloa uuendamise taotlus, kontrollivad asukohaliikmesriigi pädevad asutused, kas vedaja vastab (endiselt) artikli 4 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

2. Asukohaliikmesriigi pädev asutus jälgib korrapäraselt igaaastaste kontrollimistega, mis hõlmavad vähemalt 20 % selles liikmesriigis antud kehtivatest juhitunnistustest, kas artikli 5 lõikes 1 nimetatud juhitunnistuse andmise tingimused on jätkuvalt täidetud.

Artikkel 7

Ühenduse tegevusloa ja juhitunnistuse väljaandmisest keeldumine ja nende kehtetuks tunnistamine

1. Kui artikli 4 lõikes 1 sätestatud või artikli 5 lõikes 1 osutatud tingimusi ei täideta, lükkab asukohaliikmesriigi pädev asutus ühenduse tegevusloa või juhitunnistuse andmise või uuendamise taotluse tagasi põhjendatud otsusega.

2. Pädev asutus tunnistab ühenduse tegevusloa või juhitunnistuse kehtetuks, kui selle omanik:

- a) ei täida enam artikli 4 lõikes 1 sätestatud või artikli 5 lõikes 1 osutatud tingimusi või
- b) on esitanud ühenduse tegevusloa või juhitunnistuse saamise taotluses ebaõiget teavet.

III PEATÜKK

KABOTAAŽVEOD

Artikkel 8

Üldpõhimõte

1. Rendi või tasu eest veoste vedajal, kellel on ühenduse tegevusloa ja kelle juhul, kui ta on kolmanda riigi kodanik, on juhitunnistus, on käesolevas peatükis sätestatud tingimustel õigus teha kabotaažvedusid.

2. Kui saabuva rahvusvahelise veoga veetud veosed on kohale toimetatud, lubatakse lõikes 1 osutatud vedajal pärast teisest liikmesriigist või kolmandast riigist vastuvõtvasse liikmesriiki toimuvat rahvusvahelist vedu teha ühe ja sama sõidukiga või ühendatud

autorongi puhul sama sõiduki mootorsõidukiga kuni kolm kabotaažvedu. Kabotaažveo raames toimuv viimane koorma mahalaadimine enne vastuvõtvast liikmesriigist lahkumist leiab aset seitsme päeva jooksul alates saabuva rahvusvahelise veo raames toimunud viimasest mahalaadimisest vastuvõtvast liikmesriigis.

Vedajad võivad esimeses lõigus osutatud tähtaja jooksul teha mõned või kõik esimese lõigu kohaselt lubatud kabotaažveod kõigis liikmesriikides, tingimusel et need piirduvad ühe kabotaažveoga liikmesriigi kohta kolme päeva jooksul pärast sõiduki tühjana saabumist kõnealuse liikmesriigi territooriumile.

3. Riigisisese autoveo teenuseid, mida vastuvõtvast liikmesriigis osutab mitteresidendist vedaja, käsitatakse käesoleva määrusega kooskõlas olevatena üksnes juhul, kui vedaja esitab selged tõendid saabuva rahvusvahelise veo kohta ja iga järgneva kabotaažveo kohta, mille ta on seal teinud.

Esimeses lõigus osutatud tõendusmaterjal koosneb iga üksiku veo puhul järgmistest üksikasjadest:

- a) saatja nimi, aadress ja allkiri;
- b) vedaja nimi, aadress ja allkiri;
- c) saaja nimi ja aadress, samuti tema allkiri ja kohaletoimetamise kuupäev pärast seda, kui veosed on kohale toimetatud;
- d) veoste ülevõtmise koht ja kuupäev ning kättetoimetamiskoht;
- e) veoste olemuse tavakirjeldus ning nende pakkimisviis ja ohtlike veoste puhul nende üldtunnustatud kirjeldus, samuti pakside arv ning nende peal olevad erimärgid ja -numbrid;
- f) veoste brutomass või muul viisil väljendatud hulk;
- g) mootorsõiduki ja haagise numbrimärgid.

4. Käesolevas artiklis sätestatud tingimuste täitmise tõendamiseks ei nõuta lisadokumente.

5. Vedajal, kellele on asukohaliikmesriigi õigusaktide kohaselt antud õigus osutada selles liikmesriigis rendi või tasu eest artikli 1 lõike 5 punktides a, b ja c täpsustatud autoveoteenuseid, on käesolevas peatükis ette nähtud tingimustel lubatud teha sama liiki kabotaažvedu või kabotaažvedu samasse kategooriasse kuuluvate sõidukitega.

6. Luba teha artikli 1 lõike 5 punktides d ja e nimetatud veo- liikide raames kabotaažvedu on piiranguteta.

Artikkel 9

Kabotaažvedude suhtes kohaldatavad eeskirjad

1. Kui ühenduse õigusaktides ei ole sätestatud teisiti, peavad kabotaažvedod olema kooskõlas vastuvõtvast liikmesriigis kehtivate õigus- ja haldusnormidega, mis käsitlevad järgmisi valdkondi:

- a) veolepingut reguleerivad tingimused;
- b) maanteeõidukite mass ja mõõtmed;
- c) teatavate veoseliikide, eelkõige ohtlike veoste, kiirestiriknevate toiduainete ja elusloomade veo kohta kehtivad nõuded;
- d) sõiduaeg ja puhkeperioodid;
- e) veoteenuste käibemaks.

Vajaduse korral võivad esimese lõigu punktis b osutatud mass ja mõõtmed olla vedaja asukohaliikmesriigis kohaldatavatest suuremad, kuid mitte mingil juhul ei tohi need ületada vastuvõtva liikmesriigi kehtestatud piiranguid riigisiseste vedude osas või tehnilisi omadusi, millele on viidatud nõukogu 25. juuli 1996. aasta direktiivi 96/53/EÜ (millega kehtestatakse teatavatele ühenduses liikuvatele maanteeõidukitele siseriiklikus ja rahvusvahelises liikluses lubatud maksimaalmõõtmed ning rahvusvahelises liikluses lubatud täismass) ⁽¹⁾ artikli 6 lõikes 1 nimetatud tõendites.

2. Selleks et vältida mis tahes diskrimineerimist kodakondsuse või registrijärgse asukoha alusel, tuleb lõikes 1 osutatud õigus- ja haldusnorme kohaldada mitteresidentidest vedajate suhtes samadel tingimustel kui need, mis vastuvõttest liikmesriik esitab oma kodanikele.

Artikkel 10

Kaitsesätted

1. Tõsiste häirete korral veonduse siseturul teatavas geograafilises piirkonnas, mis tulenevad kabotaažvedudest või on kabotaažvedude tõttu süvenenud, võivad liikmesriigid kaitsemeetmete vastuvõtmiseks pöörduda kõnealuse küsimusega komisjoni poole, edastades talle vajaliku teabe ja teatades kõikidest meetmetest, mida nad kavatsevad võtta residentidest vedajate suhtes.

2. Lõike 1 kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

— „tõsised häired veonduse siseturul teatavas geograafilises piirkonnas” – kõnealusele turule eriomaste probleemide ilmnemine, mis väljendub selles, et pakkumine ületab nõudmist tõsisel määral ning tõenäoliselt jätkuvalt, ohustades finantsstabiilsust ja paljude vedajate püsijäämist,

⁽¹⁾ EÜT L 235, 17.9.1996, lk 59.

— „geograafiline piirkond” – piirkond, mis moodustab kogu liikmesriigi territooriumi või osa sellest või ulatub kogu teise liikmesriigi territooriumile või osale sellest.

3. Komisjon tutvub olukorraga, eelkõige asjakohaste andmete põhjal, ja pärast konsulteerimist artikli 15 lõikes 1 osutatud komiteega otsustab ühe kuu jooksul alates liikmesriigi taotluse vastuvõtmisest, kas kaitsemeetmed on vajalikud või mitte, ning kui need on vajalikud, võtab need vastu.

Nende meetmete hulka võib kuuluda asjaomase piirkonna ajutine väljajätmine käesoleva määruse reguleerimisalast.

Käesoleva artikli kohaselt vastu võetud meetmed kehtivad tähtaja jooksul, mis on kuni kuus kuud ning mida võib üks kord samaks kehtivusajaks uuendada.

Komisjon teatab liikmesriikidele ja nõukogule viivitamata kõikidest käesoleva lõike kohaselt võetud meetmetest.

4. Kui komisjon otsustab vastu võtta kaitsemeetmed ühe või mitme liikmesriigi suhtes, peavad asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused võtma samasuguses ulatuses meetmeid residentidest vedajate suhtes ning teavitama sellest komisjoni. Kõnealuseid meetmeid kohaldatakse hiljemalt alates samast kuupäevast, kui komisjoni vastuvõetud kaitsemeetmeid.

5. Iga liikmesriik võib komisjoni lõike 3 kohaselt tehtud otsuse osas pöörduda nõukogu poole 30 päeva jooksul alates selle teatavakstelemisest. 30 päeva jooksul pärast pöördumist, või kui pöördumise on esitanud mitu liikmesriiki, siis pärast esimest pöördumist, võib nõukogu kvalifitseeritud hääleteenamusega teha teistsuguse otsuse.

Nõukogu otsuse suhtes kohaldatakse lõike 3 kolmandas lõigus sätestatud kehtivusaega. Asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused peavad võtma samasuguses ulatuses meetmeid residentidest vedajate suhtes ja teavitama sellest komisjoni. Kui nõukogu ei võta vastu otsust esimeses lõigus sätestatud tähtaja jooksul, on komisjoni otsus lõplik.

6. Kui komisjoni arvates on lõikes 3 osutatud meetmeid vaja uuendada, teeb ta ettepaneku nõukogule, kes teeb otsuse kvalifitseeritud hääleteenamusega.

IV PEATÜKK

VASTASTIKUNE ABI JA KARISTUSED

Artikkel 11

Vastastikune abi

Liikmesriigid abistavad üksteist käesoleva määruse kohaldamise ja järelevalve tagamisel. Nad vahetavad teavet vastavalt määruse (EÜ) nr 1071/2009 artiklile 18 loodud riiklike kontaktpunktide kaudu.

Artikkel 12

Asukohaliikmesriigi karistused rikkumiste korral

1. Mis tahes liikmesriigis toime pandud või tuvastatud autoveoalaste ühenduse õigusaktide raske rikkumise korral võtab rikkumised toime pannud vedaja asukohaliikmesriigi pädev asutus vajalikud meetmed, mille hulka võib kuuluda hoiatus, kui see on siseriiklikus õiguses ette nähtud, et menetleda asja, mille tulemusena võib muu hulgas määrata järgmised halduskaristused:

- a) ühenduse tegevusloa kõigi või osade kinnitatud ära kirjade ajutine või alaline kehtetuks tunnistamine;
- b) ühenduse tegevusloa ajutine või alaline kehtetuks tunnistamine.

Need karistused võib määrata pärast lõpliku otsuse langetamist rikkumiste kohta ning pidades silmas ühenduse tegevusloa omamiku toime pandud rikkumise raskust ja selle tegevusloa kinnitatu ära kirjade arvu, mida ta valdab rahvusvaheliseks veoks.

2. Juhitunnistuste igasuguse väärkasutamisega seotud raske rikkumise korral võib rikkumised toime pannud vedaja asukohaliikmesriigi pädev asutus kehtestada kohaseid karistusi, näiteks:

- a) juhitud tunnistuste andmise peatamine,
- b) juhitud tunnistuste kehtetuks tunnistamine,
- c) juhitud tunnistuste andmise seadmine sõltuvusse täiendavatest tingimustest väärkasutuse vältimiseks,
- d) ühenduse tegevusloa kõigi või osade kinnitatud ära kirjade ajutine või alaline kehtetuks tunnistamine,
- e) ühenduse tegevusloa ajutine või lõplik kehtetuks tunnistamine.

Need karistused võib määrata pärast lõpliku otsuse langetamist rikkumiste kohta ning võttes arvesse ühenduse tegevusloa omamiku toime pandud rikkumise raskust.

3. Asukohaliikmesriigi pädev asutus edastab selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus rikkumine tuvastati, võimalikult kiiresti ja hiljemalt kuue nädala jooksul pärast rikkumise suhtes lõpliku otsuse langetamist teabe selle kohta, kas ja millised lõigete 1 ja 2 ettenähtud karistused määrati.

Kui selliseid karistusi ei määrata, esitab asukohaliikmesriigi pädev asutus põhjenduse.

4. Pädev asutus võtab arvesse selles liikmesriigis, kus rikkumised tuvastati, määratud karistusi ja tagab, et vedajale määratud karistused tervikuna oleksid proportsionaalsed vastavate rikkumistega.

5. Samuti võib vedaja asukohaliikmesriigi pädev asutus vastavalt oma õigusele algatada vedaja suhtes menetluse siseriiklikus kohtus. Kõnealune pädev asutus teatab vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele sellekohasest otsustest.

6. Liikmesriigid tagavad, et vedajad võivad nende suhtes vastavalt käesolevale artiklile määratud halduskaristuse vaidlustada.

Artikkel 13

Vastuvõtva liikmesriigi karistused rikkumiste korral

1. Kui liikmesriigi pädev asutus on teadlik käesoleva määruse või autoveoalaste ühenduse õigusaktide raskest rikkumisest, mis on omistatav mitteresidendist vedajale, edastab liikmesriik, kelle territooriumil rikkumine tuvastati, vedaja asukohaliikmesriigi pädevale asutusele võimalikult kiiresti ning hiljemalt kuue nädala jooksul pärast rikkumise suhtes lõpliku otsuse langetamist järgmise teabe:

- a) rikkumise kirjeldus ning selle toimepaneku kuupäev ja aeg;
- b) rikkumise kategooria, liik ja selle raskusaste ning
- c) määratud ja täideviidud karistused.

Vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus võib nõuda vedaja asukohaliikmesriigi pädevalt asutusest halduskaristuste kehtestamist kooskõlas artikliga 12.

2. Ilma et see piiraks kriminaalvastutusele võtmist, on vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel õigus kehtestada karistusi mitteresidendist vedaja suhtes, kes on kabotaažveo jooksul rikkunud nende territooriumil käesolevat määrust või autoveoalaseid siseriiklikke või ühenduse õigusakte. Karistusi kohaldatakse diskrimineerimata. Karistuste hulka võib muu hulgas kuuluda hoiatus või raske rikkumise korral kabotaažveo ajutine keelamine selle vastuvõtva liikmesriigi territooriumil, kus eeskirju on rikutud.

3. Liikmesriigid tagavad, et vedajad võivad nende suhtes vastavalt käesolevale artiklile määratud halduskaristuse vaidlustada.

Artikkel 14

Sissekanne riiklikku elektroonilisse registrisse

Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil asutatud vedaja autoveoalaste ühenduse õigusaktide raske rikkumine, mille eest on mis tahes liikmesriik karistuse määranud, samuti ühenduse tegevusloa või selle kinnitatud ärakiri ajutine või alaline kehtetuks tunnistamine kantakse riiklikku elektroonilisse vedajate registrisse. Registri sissekanded, mis hõlmavad ühenduse tegevusloa ajutist või alalist kehtetuks tunnistamist, jäävad andmebaasi kaheks aastaks alates kehtetuks tunnistamise perioodi lõpust ajutise kehtetuks tunnistamise puhul ning alates kehtetuks tunnistamise kuupäevast alalise kehtetuks tunnistamise puhul.

V PEATÜKK

RAKENDAMINE

Artikkel 15

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab vastavalt määruse (EMÜ) nr 3821/85 artikli 18 lõikele 1 asutatud komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ning artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 16

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad kõnealustest meetmetest komisjonile hiljemalt 4. detsembriks 2011 ning nende hilisematest muudatustest nii ruttu kui võimalik.

Liikmesriigid tagavad meetmete kohaldamise diskrimineerimata vedaja kodakondsuse või registreeritud asukoha põhjal.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 21. oktoober 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Artikkel 17

Aruandlus

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile iga kahe aasta tagant nende vedajate arvu, kes on eelneva aasta 31. detsembri seisuga ühenduse tegevuslubade omanikud, ja kinnitatud ärakirjade arvu, mis vastab kõnealusel kuupäeval veonduses kasutatavate sõidukite arvule.
2. Liikmesriigid teatavad komisjonile ka eelmisel kalendriaastal välja antud juhitunnistuste arvu ning sama aasta 31. detsembril kehtivate juhitunnistuste arvu.
3. Komisjon koostab 2013. aasta lõpuks aruande ühenduse autoveoturu kohta. Kõnealune aruanne sisaldab turuolukorra analüüsi, sealhulgas hinnangut kontrollide tõhususele, ja analüüsi töötajate arengu kohta kutsealal ning ka hinnangut sellele, kas eeskirjade ühtlustamine, muu hulgas jõustamise ja maanteekasutusmaksude ning sotsiaal- ja ohutusealase regulatsiooni valdkonnas, on edenenud sellisel määral, et võiks kavandada riigisiseste autoveoturgude edasist avamist, sealhulgas kabotaaži osas.

VI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 18

Kehtetuks tunnistamine

Määrused (EMÜ) nr 881/92 ja (EMÜ) nr 3118/93 ning direktiiv 2006/94/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele ja direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt IV lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 19

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 4. detsembrist 2011, välja arvatud artiklid 8 ja 9, mida kohaldatakse alates 14. mai 2010.

Nõukogu nimel
eesistuja
C. MALMSTRÖM

*I LISA***Ühenduse tegevusloa ja juhitunnistuse turvaelemendid**

- Ühenduse tegevusloal ja juhitunnistusel peab olema vähemalt kaks järgmist turvaelementi:
 - hologramm;
 - spetsiaalsed paberi kiud, mis muutuvad nähtavaks UV-valguses;
 - vähemalt üks mikrokirjas rida (trükk, mis on nähtav ainult suurendusklaasiga ja mida ei saa paljundusmasinaga paljundada);
 - puudutades tuntavad tähed, sümbolid või mustrid;
 - kahekordne numeratsioon: ühenduse tegevusloa, selle kinnitatud ärakiri või juhitunnistuse seerianumber ning iga dokumendi väljastamise number;
 - peente giljošmustrite ja vikerkaaretrükiga taustaturvamärk.
-

II LISA

Ühenduse tegevusloa näidis

EUROOPA ÜHENDUS

a)

(Pantone helesinist värvi tselluloospaber, suurusega DIN A4 (100 g/m² või rohkem))

(Tegevusloa esimene lehekülg)

(Tekst koostatakse tegevusluba väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles või ühes selle ametlikest keeltest)

Tegevusluba väljaandva liikmesriigi eraldustähis ⁽¹⁾
--

Pädeva asutuse nimi

TEGEVUSLUBA nr

või

KINNITATUD ÄRAKIRI nr

veoste rahvusvaheliseks autoveoks rendi või tasu eest

Käesolev tegevusluba annab õiguse ⁽²⁾

.....

tegelda ühenduse territooriumil tehtavate vedude või vedude osade puhul rendi või tasu eest veoste rahvusvahelise autoveoga mis tahes marsruudil, nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1072/2009 (rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta) ja vastavalt käesoleva tegevusloa üldsätetele.

Erimärkused:	
.....	
Käesolev tegevusluba kehtib alates	kuni
Välja antud (koht)	(kuupäev)
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Liikmesriikide eraldustähised on järgmised: (B) Belgia, (BG) Bulgaaria, (CZ) Tšehhi Vabariik, (DK) Taani, (D) Saksamaa, (EST) Eesti, (IRL) Iirimaa, (GR) Kreeka, (E) Hispaania, (F) Prantsusmaa, (I) Itaalia, (CY) Küpros, (LV) Läti, (LT) Leedu, (L) Luksemburg, (H) Ungari, (MT) Malta, (NL) Madalmaad, (A) Austria, (PL) Poola, (P) Portugal, (RO) Rumeenia, (SLO) Sloveenia, (SK) Slovakkia, (FIN) Soome, (S) Rootsi, (UK) Ühendkuningriik.

⁽²⁾ Vedaja nimi või ärinimi ja täielik aadress.

⁽³⁾ Loa välja andnud pädeva asutuse allkiri ja tempel.

b)

(Tegevusloa teine lehekülg)

(Tekst koostatakse tegevusluba väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles või ühes selle ametlikest keeltest)

ÜLDSÄTTED

Käesolev tegevusluba on välja antud vastavalt määrusele (EÜ) nr 1072/2009.

Tegevusluba annab omanikule õiguse tegelda ühenduse territooriumil tehtavate vedude või vedude osade puhul rendi või tasu eest veoste rahvusvahelise autoveoga mis tahes marsruudil ja vajaduse korral vastavalt käesoleva loa tingimustele:

- kui reisi lähte- ja sihtkoht on kahes erinevas liikmesriigis, olenemata sellest, kas vedu toimub ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumi kaudu;
- liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, olenemata sellest, kas vedu toimub ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumi kaudu;
- kolmandate riikide vahel, kui vedu toimub ühe või mitme liikmesriigi territooriumi kaudu,

ja sellise veoga seotud tühisõit.

Juhul kui vedu toimub liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, kehtib käesolev tegevusluba veo selle osa suhtes, mis tehakse ühenduses. See kehtib selle liikmesriigi territooriumil, kus toimub peale- või mahalaadimine, üksnes pärast seda, kui ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel on sõlmitud vajalik kokkulepe kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1072/2009.

Tegevusluba on isiklik ja omanik ei või seda üle anda.

Tegevusloa välja andnud liikmesriigi pädev asutus võib selle kehtetuks tunnistada, eelkõige juhul, kui selle omanik:

- ei ole täitnud kõiki tegevusloa kasutamise tingimusi,
- esitas tegevusloa andmiseks või uuendamiseks vajalike andmete hulgas ebaõiget teavet.

Vedaja säilitab tegevusloa originaali.

Tegevusloa kinnitatud ärakirja hoitakse sõidukis ⁽¹⁾. Ühendatud autorongi puhul peab tegevusluba kuuluma mootorsõiduki juurde. Tegevusluba kehtib ühendatud autorongi suhtes ka juhul, kui haagis või poolhaagis ei ole registreeritud või tegevusloa omaniku nimel liiklusesse lubatud või kui see on registreeritud või lubatud liiklusesse mõnes muus riigis.

Kontrollima volitatud kontrollametniku nõudmisel tuleb tegevusluba talle esitada.

Tegevusloa omanik peab iga liikmesriigi territooriumil järgima selles riigis kehtivaid õigusnorme, eelkõige neid, mis käsitlevad veondust ja liiklust.

⁽¹⁾ „Sõiduk” on liikmesriigis registreeritud mootorsõiduk või ühendatud autorong, millest vähemalt mootorsõiduk on liikmesriigis registreeritud, ja mida kasutatakse eranditult veoste veoks.

III LISA

Juhitunnistuse näidis
EUROOPA ÜHENDUS

a)

(Pantone roosa paber – suurus DIN A4; tselluloospaber (100 g/m² või rohkem)

(Juhitunnistuse esimene leht)

(Tekst koostatakse juhitunnistust väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles või ühes selle ametlikest keeltest)

Juhitunnistust väljaandva liikmesriigi eraldustähis ⁽¹⁾	Pädeva asutuse nimi
---	---------------------

JUHITUNNISTUS NR

veoste autoveoks rendi või tasu eest ühenduse tegevusloa alusel

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1072/2009 rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta)

Käesolev juhitunnistus tõendab, et dokumentide alusel, mille on esitanud:

.....
⁽²⁾

On järgmine juht:

Nimi ja eesnimi	
Sünniaeg ja -koht	Rahvus
Isikut tõendava dokumendi liik ja number	
Väljaandmise aeg	Väljaandmise koht
Juhiloa number	
Väljaandmise aeg	Väljaandmise koht
Sotsiaalkindlustuse number	

On tööle võetud vastavalt õigus- ja haldusnormidele ning vajaduse korral kollektiivlepingutele kooskõlas selles liikmesriigis kohaldatavate eeskirjadega, mis käsitlevad selles liikmesriigis autoveodudega tegelevate juhtide tööhõivet ja kutseõpet:

.....⁽³⁾

Erimärkused

.....

Käesolev juhitunnistus kehtib alates	kuni
Välja antud (koht)	(kuupäev)
..... ⁽⁴⁾	

⁽¹⁾ Liikmesriikide eraldustähised on järgmised: (B) Belgia, (BG) Bulgaaria, (CZ) Tšehhi Vabariik, (DK) Taani, (D) Saksamaa, (EST) Eesti, (IRL) Iirimaa, (GR) Kreeka, (E) Hispaania, (F) Prantsusmaa, (I) Itaalia, (CY) Küpros, (LV) Läti, (LT) Leedu, (L) Luksemburg, (H) Ungari, (MT) Malta, (NL) Madalmaad, (A) Austria, (PL) Poola, (P) Portugal, (RO) Rumeenia, (SLO) Sloveenia, (SK) Slovakkia, (FIN) Soome, (S) Rootsi, (UK) Ühendkuningriik.

⁽²⁾ Vedaja nimi või ärinimi ja täielik aadress.

⁽³⁾ Vedaja asukohaliikmesriik.

⁽⁴⁾ Loa välja andnud pädeva asutuse või organi allkiri ja tempel.

b)

(Juhitunnistuse teine lehekülj)

(Tekst koostatakse juhitunnistust väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles või ühes selle ametlikest keeltest)

ÜLDSÄTTED

Käesolev juhitunnistus on välja antud vastavalt määrusele (EÜ) nr 1072/2009.

See tõendab, et selles osutatud juht on tööle võetud vastavalt õigus- ja haldusnormidele ning vajaduse korral kollektiivlepingutele kooskõlas juhitunnistusel nimetatud liikmesriigis kohaldatavate eeskirjadega, mis käsitlevad asjaomases liikmesriigis autovedudega tegelevate juhtide tööhõivet ja kutseõpet.

Juhitunnistus kuulub vedajale, kes annab selle juhitunnistuses nimetatud juhi kasutusse, kui see juht juhib kõnealusele vedajale antud ühenduse tegevusluba kasutavat sõidukit ⁽¹⁾. Juhitunnistus ei ole üleantav. Juhitunnistus kehtib üksnes seni, kuni tingimusi, mille alusel see välja anti, jätkuvalt täidetakse ning vedaja peab selle viivitamata tagastama selle väljaandnud asutusele, kui kõnealuseid tingimusi enam ei täideta.

Juhitunnistuse välja andnud liikmesriigi pädev asutus võib selle kehtetuks tunnistada, eelkõige juhul, kui selle omanik:

- ei ole täitnud kõiki juhitunnistuse kasutamise tingimusi;
- esitas juhitunnistuse väljaandmiseks või uuendamiseks vajalike andmete hulgas ebaõiget teavet;

Juhitunnistuse kinnitatud ärakiri peab olema vedaja valduses.

Juhitunnistuse originaal peab olema sõidukis ning juht peab selle volitatud kontrollametniku nõudmisel talle esitama.

⁽¹⁾ „Sõiduk” on liikmesriigis registreeritud mootorsõiduk või ühendatud autorong, millest vähemalt mootorsõiduk on liikmesriigis registreeritud, ja mida kasutatakse eranditult veoste veoks.

IV LISA

Vastavustabel

Määrus (EMÜ) nr 881/92	Määrus (EMÜ) nr 3118/93	Direktiiv 2006/94/EÜ	Käesolev määrus
Artikli 1 lõige 1			Artikli 1 lõige 1
Artikli 1 lõige 2			Artikli 1 lõige 2
Artikli 1 lõige 3			Artikli 1 lõige 3
II lisa		Artikli 1 lõiked 1 ja 2, I lisa; artikkel 2	Artikli 1 lõige 5
		Artikkel 2	Artikli 1 lõige 6
Artikkel 2			Artikkel 2
Artikli 3 lõige 1			Artikkel 3
Artikli 3 lõige 2			Artikli 4 lõige 1
Artikli 3 lõige 3			Artikli 5 lõige 1
Artikkel 4			
Artikli 5 lõige 1			Artikli 4 lõige 2
Artikli 5 lõige 2			Artikli 4 lõige 3
Artikli 5 lõige 3			Artikli 4 lõige 4
			Artikli 4 lõige 5
Artikli 5 lõige 4, I lisa			Artikli 4 lõige 6
Artikli 5 lõige 5			Artikli 4 lõige 2
Artikli 6 lõige 1			Artikli 5 lõige 2
Artikli 6 lõige 2			Artikli 5 lõige 2
Artikli 6 lõige 3			Artikli 5 lõige 3
Artikli 6 lõige 4			Artikli 5 lõige 6
Artikli 6 lõige 5			Artikli 5 lõige 7
Artikkel 7			Artikkel 6
Artikli 8 lõige 1			Artikli 7 lõige 1
Artikli 8 lõige 2			Artikli 7 lõige 2
Artikli 8 lõige 3			Artikli 12 lõige 1
Artikli 8 lõige 4			Artikli 12 lõige 2
Artikli 9 lõiked 1 ja 2			Artikli 12 lõige 6
	Artikli 1 lõige 1		Artikli 8 lõige 1
	Artikli 1 lõige 2		Artikli 8 lõige 5
	Artikli 1 lõiked 3 ja 4		Artikli 8 lõige 6
	Artikkel 2		
	Artikkel 3		
	Artikkel 4		
	Artikkel 5		
	Artikli 6 lõige 1		Artikli 9 lõige 1
	Artikli 6 lõige 2		
	Artikli 6 lõige 3		Artikli 9 lõige 2
	Artikli 6 lõige 4		
	Artikkel 7		Artikkel 10

Määrus (EMÜ) nr 881/92	Määrus (EMÜ) nr 3118/93	Direktiiv 2006/94/EÜ	Käesolev määrus
Artikkel 10			Artikli 17 lõige 1
Artikli 11 lõige 1	Artikli 8 lõige 1		Artikkel 11
Artikli 11 lõige 2			Artikli 13 lõige 1
Artikli 11 lõige 3			Artikli 12 lõige 4
Artikkel 11a			
	Artikli 8 lõiked 2 ja 3		Artikli 13 lõige 2
	Artikli 8 lõike 4 esimene ja kolmas lõik		
	Artikli 8 lõike 4 teine lõik		Artikli 12 lõige 4
	Artikli 8 lõike 4 neljas ja viies lõik		Artikli 12 lõige 5
	Artikkel 9		Artikli 13 lõige 3
Artikkel 12			Artikkel 18
Artikkel 13			
Artikkel 14	Artikkel 10		
	Artikkel 11		
Artikkel 15	Artikkel 12	Artikkel 4	Artikkel 19
		Artikkel 3	
		Artikkel 5	
		II ja III lisa	
I lisa			II lisa
III lisa			III lisa
	I lisa		
	II lisa		
	III lisa		
	IV lisa		

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1073/2009**21. oktoober 2009,****rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006****(uuesti sõnastatud)****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut ja eriti selle artiklit 71,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 16. märtsi 1992. aasta määrusesse (EMÜ) nr 684/92 (bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo ühiseeskirjade kohta) ⁽³⁾ ja nõukogu 11. detsembri 1997. aasta määrusesse (EÜ) nr 12/98 (millega kehtestatakse tingimused, mille kohaselt mitteresidendist vedajad võivad osutada liikmesriigis riigisisese reisijate ^(*) autoveo teenuseid) ⁽⁴⁾ tuleb teha mitmeid olulisi muudatusi. Selguse ja lihtsuse huvides tuleks kõnealused määrused uuesti sõnastada ja koondada üheks määruseks.

(2) Ühise transpordipoliitika loomine hõlmab muu hulgas ka bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo suhtes kohaldatavate ühiseeskirjade kehtestamist nagu ka tingimuste kehtestamist, mille kohaselt võivad mitteresidendist vedajad osutada riigisiseseid veoteenuseid.

(3) Selleks et tagada bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo ühtne raamistik kogu ühenduses, tuleks käesolevat määrust kohaldada kõigi ühenduse territooriumil tehtavate rahvusvaheliste vedude suhtes. Liikmesriigist kolmandasse riiki tehtavad veod on suures osas jätkuvalt hõlmatud liikmesriikide ja asjaomaste kolmandate riikide vaheliste kahepoolsete lepingutega. Seepärast ei tuleks käesolevat määrust kohaldada reisi selle osa suhtes, mis tehakse selle liikmesriigi territooriumil, kus sõitjad peale võetakse või maha pannakse, kuni vajalikku lepingut ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel ei ole veel sõlmitud. Seda tuleks siiski kohaldada transiidi käigus läbitava liikmesriigi territooriumil kulgeva reisi osa suhtes.

(4) Teenuste osutamise vabadus on ühise transpordipoliitika üldpõhimõte ja eeldab seda, et kõigi liikmesriikide vedajatele oleks tagatud juurdepääs rahvusvahelistele veondusturgudele, ilma diskrimineerimiseta kodakondsuse või asukoha alusel.

(5) Bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo tingimuseks peaks olema ühenduse tegevusloa olemasolu. Vedajatelt tuleks nõuda, et igas nende sõidukis hoitaks ühenduse tegevusloa tõestatud koopiat, et hõlbustada ja tõhustada kontrollimist, mida viivad läbi õiguskaitseorganid, eelkõige need, mis asuvad väljaspool vedaja asukohaliikmesriiki. Tuleks kindlaks määrata ühenduse tegevusloa väljaandmise ja kehtetuks tunnistamise tingimused, selle kehtivusaeg ning üksikasjalikud kasutamiseeskirjad. Samuti on vaja sätestada ühenduse tegevusloa ja tõestatud koopiade vormi ning muude omaduste üksikasjalikud kirjeldused.

(6) Liikluskontrolli läbiviimisel ei tohiks toimuda otsest ega kaudset diskrimineerimist autoveo-ettevõtja kodakondsuse, autoveo-ettevõtja asukohaliikmesriigi ega sõiduki registrijärgse liikmesriigi alusel.

(7) Turunõuete rahuldamiseks tuleks eriotstarbeliste liinivedude ja teatavate juhuvedude jaoks ette näha teatavaid tingimusi arvesse võttev paindlik kord.

(8) Kuigi tuleks säilitada lubade kord liinivedude jaoks, tuleks teatavaid eeskirju muuta eelkõige lubade andmise korra osas.

⁽¹⁾ ELT C 10, 15.1.2008, lk 44.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 5. juuni 2008. aasta aramus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata), nõukogu 9. jaanuari 2009. aasta ühine seisukoht (ELT C 62 E, 17.3.2009, lk 25), Euroopa Parlamendi 23. aprilli 2009. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 24. septembri 2009. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 74, 20.3.1992, lk 1.

^(*) Termin on muutunud, uus termin on „sõitja”.

⁽⁴⁾ EÜT L 4, 8.1.1998, lk 10.

- (9) Seepärast tuleks liinivedusid hõlmav luba anda välja pärast lubade andmise menetluse läbimist, välja arvatud juhul, kui taotleja puhul esinevad selgelt määratletud põhjendused sellest keeldumiseks. Asjaomase turuga seotud keeldumise põhjendused peaksid seisnema kas selles, et taotletav teenus mõjutaks suuresti teise samasuguse teenuse elujõulisust, mida osutatakse ühe või enama avaliku teenindamise lepingu alusel asjaomastes piirkondades, või selles, et teenuse peamine eesmärk ei ole vedada sõitjaid kahe erinevas liikmesriigis asuva peatuse vahel.
- (10) Mitteresidendist vedajad peaksid saama osutada riigisiseid sõitjateveo teenuseid, kuid tuleks pidada silmas iga veo eripära. Kui selliseid kabotaažvedusid tehakse, tuleks nende suhtes kohaldada ühenduse õigusakte, nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrust (EÜ) nr 561/2006 (mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist) ⁽¹⁾ ja vastuvõttavas liikmesriigis kindlaks määratud valdkondades kehtivaid siseriiklikke õigusakte.
- (11) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetuste kohta seoses teenuste osutamisega) ⁽²⁾ sätteid kohaldatakse kabotaažvedusid tegevate veoettevõtjate suhtes.
- (12) Liinivedude puhul tuleks mitteresidendist vedajatele võimaldada juurdepääs teatavatel tingimustel, eelkõige kooskõlas vastuvõttavas liikmesriigis kehtivate õigusaktidega, ainult selliste liinivedude korral, mis moodustavad rahvusvaheliste liinivedude ühe osa, välja arvatud linna- ja linnalähiliinid.
- (13) Liikmesriigid peaksid osutama käesoleva määruse kohaseks kohaldamiseks üksteisele vastastikust abi.
- (14) Haldusformaalsuste hulka tuleks vähendada nii palju kui võimalik, ilma et loobutaks kontrollimisest ja karistustest, mille abil tagatakse käesoleva määruse nõuetekohane kohaldamine ja tõhus jõustamine. Seepärast tuleks ühenduse tegevusloa kehtetuks tunnistamist käsitlevaid kehtivaid eeskirju selgitada ja parandada. Kehtivaid eeskirju tuleks kohandada, et muus liikmesriigis kui asukohaliikmesriigis toimunud raskete rikkumiste korral võimaldada ka tõhusaid karistusi. Karistused ei tohiks olla diskrimineerivad ja need peaksid olema rikkumise raskusastmega proportsionaalsed. Tuleb ette näha kaebuse esitamise võimalus.
- (15) Liikmesriigid peaksid kandma oma riiklikku autoveoettevõtjate elektroonilisse registrisse kõik rasked rikkumised, mille on toime pannud vedajad ning millega on kaasnenud karistus.
- (16) Selleks et tugevdada ja hõlbustada riiklike asutuste vahelist teabevahetust, peaksid liikmesriigid vahetama teavet riiklike kontaktpunktide kaudu, mis luuakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1071/2009 (millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta) ⁽³⁾ alusel.
- (17) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽⁴⁾.
- (18) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus määrata kindlaks teatavate käesoleva määruse kohaldamiseks vajalike dokumentide vorm ning kohandada käesoleva määruse I ja II liisa tehnika arenguga. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, lisades uusi vähem olulisi sätteid, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (19) Liikmesriigid peaksid võtma käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed eelkõige tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste osas.
- (20) Turismi ja keskkonnasõbralike transpordivahendite kasutamise edendamiseks tuleks muuta määrust (EÜ) nr 561/2006, et juhid, kes osutavad üksikut rahvusvahelist sõitjate juhuveo teenust, võiksid lükata oma iganädalase puhkeaja edasi kuni 12 järjestikuseks 24-tunniseks ajavahemikuks, juhul kui nad tegelevad sõitjate veoga, mis tavaliselt ei hõlma pidevat ja pikka sõiduaega. Selline võimalus puhkeaja edasilükkamiseks peaks olema lubatud ainult väga rangetel tingimustel, millega säilitatakse liiklusohtus ja võetakse arvesse juhtide töötingimusi, muu hulgas kohustust võtta iganädalane puhkeaeg vahetult enne ja pärast kõnealust teenust. Komisjon peaks jälgima hoolikalt selle erandi kasutamist. Kui erandi kasutamist õigustav tegelik olukord muutub oluliselt ja erand toob kaasa liiklusohtuse halvenemise, peaks komisjon võtma asjakohased meetmed.

⁽¹⁾ ELT L 102, 11.4.2006, lk 1.⁽²⁾ EÜT L 18, 21.1.1997, lk 1.⁽³⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 51.⁽⁴⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- (21) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo ühtse raamistiku tagamist kogu ühenduses, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning käesoleva määruse ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse ühenduse territooriumil bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo suhtes, mida teevad liikmesriigis selle õigusaktide kohaselt asutatud vedajad rendi või tasu eest või oma kulul, kasutades kõnealuses liikmesriigis registreeritud sõidukeid, mis sobivad oma ehituse ja seadmete poolest rohkem kui üheksa inimese (juht sealhulgas) vedamiseks ja on selleks ette nähtud, samuti nende sõidukite tühisõitude suhtes, mis on seotud selliste vedudega.

Sõiduki vahetus või veo katkestamine selleks, et kasutada ülejäänud reisiks muud transpordivahendit, ei mõjuta käesoleva määruse kohaldamist.

2. Kui sõitjatevedu toimub liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, kohaldatakse käesolevat määrust transiidi käigus läbitava liikmesriigi territooriumil kulgeva reisi osa suhtes. Seda ei kohaldata reisi selle osa suhtes, mis toimub selle liikmesriigi territooriumil, kus sõitjad peale võetakse või maha pannakse, kuni vajalikku lepingut ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel ei ole veel sõlmitud.

3. Kuni lõikes 2 osutatud lepingute sõlmimiseni ei piira käesolev määrus liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi toimuva veo kohta kehtivaid sätteid, mis sisalduvad liikmesriikide ja kõnealuste kolmandate riikide vahelistes kahepoolsetes lepingutes.

4. Käesolevat määrust kohaldatakse rendi või tasu eest ajutiselt osutatava riigisisese sõitjateveo teenuse suhtes, mida pakub mitteresidentidest vedaja vastavalt V peatükile.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „rahvusvaheline vedu“:

- a) sõidukiga tehtud vedu, mille lähte- ja sihtkoht on kahe eri liikmesriigis, olenemata sellest, kas toimub transiit läbi ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi;
- b) sõidukiga tehtud vedu, mille lähte- ja sihtkoht on samas liikmesriigis, ning sõitjaid võetakse peale või pannakse maha teises liikmesriigis või kolmandas riigis;
- c) sõidukiga tehtud vedu liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, olenemata sellest, kas toimub transiit läbi ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi;
- d) sõidukiga tehtud vedu kolmandate riikide vahel, läbides transiidi käigus ühe või mitme liikmesriigi territooriumi;

2. „liinivedu” – sõitjate vedu kindlate vaheaegade järel kindlaks määratud marsruudil, kusjuures sõitjad võetakse peale ja pannakse maha varem kindlaks määratud peatustes;

3. „eriotstarbeline liinivedu” – mis tahes vedaja korraldatav teatavate sõitjaterühmade liinivedu, millest muud sõitjad on välja arvatud;

4. „juhuvedu” – vedu, mis liinivedude, sealhulgas eriotstarbeliste liinivedude mõiste alla ei kuulu ja mille põhiline eripära on see, et veetakse kliendi või vedaja enda algatusel kokku pandud sõitjaterühmi;

5. „oma kulul toimuvad veod” – veod, mida teevad füüsilised või juriidilised isikud mittekaubanduslikel ja mittetulunduslikel eesmärkidel, kus:

— veod on sellele füüsilisele või juriidilisele isikule ainult kõrvaltegevus,

— kasutatavad sõidukid kuuluvad nimetatud füüsilisele või juriidilisele isikule või ta on need omandanud järeelmaksuga või neid kasutatakse pikaajalise liisingulepingu alusel ja neid juhivad füüsilise või juriidilise isiku töötaja või kõnealune füüsiline isik või tema poolt tööle võetud isik või ettevõtja poolt töövõetud või lepingulise kohustuse alusel ettevõtte käsutusse antud töötajad;

6. „vastuvõttev liikmesriik” – liikmesriik, kus vedaja teostab veo, kuid mis ei ole vedaja asukohaliikmesriik;
7. „kabotaažveod” – kas
 - rendi või tasu eest tehtavad riigisisised sõitjateveod, mida vedaja teostab vastuvõtvast liikmesriigis ajutiselt, või
 - sõitjate pealevõtmine ja mahapanemine samas liikmesriigis rahvusvahelise liiniveo ajal kooskõlas käesoleva määruse sätetega, tingimusel et see ei ole kõnealuse veo põhieesmärk;
8. „autoveolaste ühenduse õigusaktide raske rikkumine” – rikkumised, mis võivad viia hea maine kaotamiseni vastavalt määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 6 lõigetele 1 ja 2 ja/või ühenduse tegevusloa ajutise või alalise kehtetuks tunnistamiseni.

Artikkel 3

Teenuste osutamise vabadus

1. Artiklis 1 osutatud rendi või tasu eest tegutsevad vedajad võivad käesoleva määruse kohaselt pakkuda bussiga tehtavaid liinivedusid, sealhulgas eriotstarbelisi liinivedusid või juhuvedusid, ilma diskrimineerimiseta kodakondsuse või registreeritud asukoha alusel, kui:
 - a) neil on asukohaliikmesriigi luba tegeleda bussivedudega kas liinivedude, sealhulgas eriotstarbeliste liinivedude või juhuvedude vormis vastavalt siseriiklikes õigusaktides sätestatud turulepääsu tingimustele;
 - b) nad vastavad ühenduse eeskirjade kohaselt kehtestatud siseriikliku või rahvusvahelise sõitjate autoveo-ettevõtjate tegevusalale lubamise tingimustele; ja
 - c) nad täidavad juhtidele ja sõidukitele kehtestatud standardite osas juriidilisi nõudeid, mis on sätestatud eelkõige nõukogu 10. veebruari 1992. aasta direktiivis 92/6/EMÜ (teatavate kategooriate mootorsõidukite kiiruspiirikute paigaldamise ja kasutamise kohta ühenduses), ⁽¹⁾ nõukogu 25. juuli 1996. aasta direktiivis 96/53/EÜ (millega kehtestatakse teatavatele ühenduses liikuvatele maanteeõidukitele siseriiklikus ja rahvusvahelises liikluses lubatud maksimaalmõõtmed ning rahvusvahelises liikluses lubatud täissmass) ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2003. aasta direktiivis 2003/59/EÜ (reisijate ^(*) - või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteeõidukite juhtide alus- ja jätkuõppe kohta) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EÜT L 57, 2.3.1992, lk 27.

⁽²⁾ EÜT L 235, 17.9.1996, lk 59.

^(*) Termin on muutunud, uus termin on „sõitja”.

⁽³⁾ ELT L 226, 10.9.2003, lk 4.

2. Artiklis 1 osutatud oma kulul toimuvate vedude tegijad võivad pakkuda vastavalt artikli 5 lõikele 5 veoteenuseid, ilma diskrimineerimiseta kodakondsuse või registreeritud asukoha alusel, kui:

- a) neil on asukohaliikmesriigi luba tegeleda bussivedudega vastavalt siseriiklikes õigusaktides sätestatud turulepääsu tingimustele;
- b) nad täidavad juhtidele ja sõidukitele kehtestatud standardite osas juriidilisi nõudeid, mis on eelkõige sätestatud direktiivides 92/6/EMÜ, 96/53/EÜ ning 2003/59/EÜ.

II PEATÜKK

ÜHENDUSE TEGEVUSLUBA JA TURULEPÄÄS

Artikkel 4

Ühenduse tegevusluba

1. Bussiga rahvusvahelist sõitjatevedu teostatakse vastavalt ühenduse tegevusloale, mille on välja andnud vedaja asukohaliikmesriigi pädevad asutused.

2. Asukohaliikmesriigi pädevad asutused annavad loa valdajale ühenduse tegevusloa originaali, mida säilitab vedaja, ja sellise arvu tõestatud koopiasid, mis vastab ühenduse tegevusloa valdaja käsutuse olevate rahvusvaheliseks sõitjateveoks kasutatavate sõidukite arvule olenemata sellest, kas veokid kuuluvad täielikult vedajale või on tema valduses muudel alustel, eelkõige osamaksetega tasumise lepingu, rendilepingu või liisinglepingu alusel.

Ühenduse tegevusluba ja selle tõestatud koopia vastavad II lisas esitatud näidisele. Need sisaldavad vähemalt kahte I lisas loetletud turvaelementi.

Komisjon kohandab I ja II lisa tehnika arenguga. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Ühenduse tegevusloal ja selle tõestatud koopial peab olema väljandva asutuse pitser, samuti allkiri ja seerianumber. Ühenduse tegevusloa ja selle tõestatud koopia seerianumbrid kantakse määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikliga 16 ette nähtud riiklikku elektroonilisse autoveo-ettevõtjate registrisse osana vedajat hõlmavast teabest.

3. Ühenduse tegevusluba antakse vedaja nimele ja seda ei saa edasi anda. Ühenduse tegevusloa tõestatud koopia peab olema alati igas vedaja sõidukis ja see tuleb esitada volitatud kontrolliametniku nõudmisel.

4. Ühenduse tegevusluba antakse välja kuni kümneks aastaks ja seda võib pikendada.

Enne käesoleva määruse kohaldamise kuupäeva välja antud ühenduse tegevusloa ja nende tõestatud koopiaid kehtivad kuni nende kehtivusaja lõpuni.

5. Registrijärgse liikmesriigi pädevad asutused kontrollivad ühenduse tegevusloa taotluse esitamisel või käesoleva artikli lõike 4 kohasel ühenduse tegevusloa pikendamisel, kas vedaja vastab artikli 3 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

6. Kui artikli 3 lõikes 1 osutatud tingimused ei ole täidetud, keelduvad registrijärgse asukohaliikmesriigi pädevad asutused ühenduse tegevusluba välja andmast või tegevusloa kehtivust pikendama või tunnistavad ühenduse tegevusloa kehtetuks põhjendatud otsusega.

7. Liikmesriigid tagavad ühenduse tegevusloa taotleja või valdaja õiguse kaevata edasi registrijärgse asukohaliikmesriigi otsus tegevusloa andmisest või pikendamisest keeldumise kohta.

8. Liikmesriigid võivad otsustada, et ühenduse tegevusluba kehtib ka riigisiseste vedude korral.

Artikkel 5

Turulepääs

1. Liinivedusid võivad kasutada kõik ja vajaduse korral võib sellega kaasneda kohustuslik ettetellimine.

Nimetatud teenuste osutamiseks on nõutav III peatüki sätetele vastav luba.

Liinivedudeks liikmesriigist kolmandasse riiki ja vastupidi on nõutav luba vastavalt kahepoolsele lepingule liikmesriigi ja kolmanda riigi vahel ning vajaduse korral transiitliikmesriigi vahel, kuni ei ole sõlmitud vajalikku lepingut ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel.

Liiniveo olemust ei mõjuta asjaolu, et selle tingimusi võib muuta.

Liinivedude puhul toimuvate paralleelvedude või ajutiste vedude korraldamisel, mis pakuvad teenust samale tarbijaskonnale kui liiniveod, kohaldatakse teatavate peatuste vahelejätmise ja täiendavates peatustes peatumise suhtes samu eeskirju kui olemasolevate liinivedude puhul.

2. Eriotstarbeliste liinivedude alla kuuluvad:

- a) töötajate vedu kodust tööle ja tagasi;
- b) õpilaste ja üliõpilaste vedu õppeasutusse ja tagasi.

Regulaarse eriveo olemust ei mõjuta asjaolu, et seda võib muuta vastavalt selle kasutajate vajadustele.

Eriotstarbelisteks liinivedudeks ei ole vastavalt III peatükile luba vaja, kui korraldaja ja vedaja on sõlminud nende vedude kohta lepingu.

3. Juhuvadeks ei ole vastavalt III peatükile luba vaja.

Paralleel- või ajutisteks vedudeks, mis on võrreldavad olemasolevate liinivedudega ja millega teenindatakse sama tarbijaskonda, on vaja III peatükis sätestatud korra kohast luba.

Juhuveod jäävad ikkagi juhuvadeks, hoolimata sellest, et need toimuvad kindlate vaheaegade järel.

Juhuvadeks võib pakkuda vedajate rühm, kes tegutseb sama töövõtja nimel ja kelle puhul sõitjad võivad ümber istuda ja jätkata reisi sama kontserni mõne muu vedajaga mõne liikmesriigi territooriumil.

Komisjon kehtestab korra, mis hõlmab selliste vedajate nimede ning teel olevate ümberistumiskohtade teatamist asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Ka seoses lõike 2 kolmandas lõigus ja lõike 3 esimeses lõigus osutatud veotoimingutega toimuvateks tühisõitudeks ei ole luba vaja.

5. Oma kulul toimuvate autovedude suhtes kehtib vabastus igasugustest loasüsteemidest ja nende puhul kasutatakse sertifikaatide süsteemi.

Sertifikaate annab välja selle liikmesriigi pädev asutus, kus sõiduk on registreeritud, ja need kehtivad kogu reisi ajal, kaasa arvatud transiidi korral.

Komisjon kehtestab sertifikaatide vormi. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

III PEATÜKK

LIINIVEOD, MILLEKS ON VAJA LUBA

Artikkel 6

Loa olemus

1. Load antakse välja vedaja nimele. Vedaja ei või luba edasi anda kolmandatele isikutele. Väljumiskoha liikmesriigi pädeva asutuse (edaspidi „lubade andmisega tegelev asutus”) nõusolekul võib loa saanud vedaja siiski teha vedusid alltöövõtja vahendusel. Sellisel juhul märgitakse loale alltöövõtja nimi ja tema roll allhankijana. Alltöövõtja peab vastama artikli 3 lõikes 1 kehtestatud tingimustele. Käesoleva lõike kohaldamisel tähendab „väljumiskoht” „üht teenindavatest terminalidest”.

Kui ettevõtjad on liinivedude tegemiseks ühinenud, antakse luba välja kõigi ettevõtjate nimele ning sellele märgitakse kõigi ettevõtjate nimed. Luba antakse ettevõtjale, kes juhib vedude tegemist, ning teistele ettevõtjatele antakse koopiaid.

2. Loa kehtivusaeg on kuni viis aastat. Taotleja soovil või nende liikmesriikide pädevate asutuste vastastikusel nõusolekul, kelle territooriumil sõitjad peale võetakse või maha pannakse, võib loa kehtivusaeg olla lühem.

3. Loale märgitakse järgmised andmed:

- a) veoliik;
- b) veomarsruut, eelkõige väljumiskoht ja sihtkoht;
- c) loa kehtivusaeg;
- d) peatused ja sõiduplaan.

4. Komisjon kehtestab lubade vormi. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

5. Luba annab selle valdaja(te)le õiguse teha liinivedusid kõigi liikmesriikide territooriumidel, mida veomarsruut läbib.

6. Liiniveo ettevõtja võib ajutiste ja erandlike asjaoludega toimetulemiseks kasutada lisasõidukeid. Selliseid lisasõidukeid võib kasutada ainult samadel tingimustel, mis on sätestatud lõikes 3 osutatud loas.

Sellisel juhul tagab vedaja, et sõidukis on olemas järgmised dokumendid:

- a) liiniloa koopia;

b) liiniveo ettevõtja ja lisasõidukid taganud ettevõtja vahelise lepingu koopia või samaväärne dokument;

c) liiniveo ettevõtjale antud ühenduse tegevusloa tõestatud koopia, mis tagab veoks lisasõidukid.

Artikkel 7

Loataotluste esitamine

1. Taotlus liiniveo loa saamiseks esitatakse lubade andmisega tegelevale asutusele.

2. Komisjon kehtestab taotluste vormi. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. Luba taotleavad isikud esitavad täiendavad andmed, kui nad peavad seda vajalikuks või kui lubade andmisega tegelev asutus seda nõuab, eelkõige sõiduplaani, mis võimaldab jälgida, kas järgitakse ühenduse õigusakte puhke- ja sõiduaja kohta.

Artikkel 8

Loa väljaandmise kord

1. Load antakse välja kõigi nende liikmesriikide asutuste nõusolekul, kelle territooriumil sõitjad peale võetakse või maha pannakse. Lubade andmisega tegelev asutus edastab sellistele asutustele (ja nende liikmesriikide pädevatele asutustele, kelle territoorium läbitakse sõitjaid peale võtmata ja maha panemata) taotluse koopia koos muude asjaomaste dokumentide koopiatega ja hinnangu selle kohta.

2. Nende liikmesriikide pädevad asutused, kelle nõusolekut on küsitud, teatavad lubade andmisega tegelevale asutusele oma otsuse avalduse kohta kahe kuu jooksul. Nimetatud tähtaega arvestatakse kuupäevast, mil saabus avaldus nõusoleku saamiseks ja mis on kirjas vastuvõtuteatisel. Kui liikmesriigi pädevalt asutuselt, kelle nõusolekut on küsitud, saadakse negatiivne otsus, sisaldab see piisavaid põhjendusi. Kui lubade andmisega tegelev asutus ei ole vastust saanud kahe kuu jooksul, eeldatakse, et asutused, kellele konsulteeriti, on andnud oma nõusoleku ja lubade andmisega tegelev asutus võib loa anda.

Nende liikmesriikide asutused, kelle territoorium läbitakse sõitjaid peale võtmata ja maha panemata, teatavad lubade andmisega tegelevale asutusele oma märkused esimeses lõigus osutatud tähtaaja jooksul.

3. Lubade andmisega tegelev asutus teeb otsuse avalduse kohta nelja kuu jooksul pärast kuupäeva, mil vedaja taotluse esitas.

4. Luba ei anta:

- a) kui taotluse esitaja ei suuda otseselt tema käsutuses olevate vahenditega pakkuda vedu, mille kohta taotlus esitati;
- b) kui taotleja ei ole järginud autoveoalaseid siseriiklikke või rahvusvahelisi õigusakte, eelkõige rahvusvahelise sõitjateveo lubade tingimusi ja nõudeid, või on pannud toime ühenduse autoveoalaste õigusaktide raskeid rikkumisi, eelkõige seoses sõidukite suhtes kohaldatavate ning juhtide sõidu- ja puhkeaja eeskirju;
- c) kui loa kehtivuse pikendamise taotluse korral ei ole täidetud loa saamise tingimused;
- d) kui liikmesriik otsustab üksikasjaliku analüüsi põhjal, et asjaomane vedu mõjutaks oluliselt samalaadsete teenuste, mis on hõlmatud ühe või mitme avaliku teenindamise lepinguga kooskõlas ühenduse kehtivate õigusaktidega, elujõulisust asjaomas piirkonnas. Selline liikmesriik kehtestab mittedis-krimineerival alusel kriteeriumid, et määrata kindlaks, kas osutatav teenus mõjutaks oluliselt eespool nimetatud sama-laadse teenuse elujõulisust, ning komisjoni taotlusel edastab talle need;
- e) liikmesriik otsustab üksikasjaliku analüüsi põhjal, et teenuse põhieesmärk ei ole vedada sõitjaid erinevates liikmesriikides asuvate peatuste vahel.

Kui olemasolev rahvusvaheline bussiveoteenus mõjutab erandlikel põhjustel, mida ei olnud loa andmise ajal võimalik ette näha, oluliselt samalaadsete teenuste, mis on hõlmatud ühe või mitme avaliku teenindamise lepinguga kooskõlas ühenduse õigusaktidega, elujõulisust asjaomas piirkonnas, võib liikmesriik komisjoni nõusolekul peatada või tunnistada kehtetuks rahvusvahelise bussiveoteenuse loa, teatades sellest vedajale kuus kuud ette.

Pelgalt asjaolu, et vedaja pakub madalamaid hindu kui teised autovedudega tegelevad ettevõtjad, või asjaolu, et asjaomasel marsruudil tegutsevad juba teised autoveo-ettevõtjad, ei ole piisav põhjendus taotluse tagasilükkamiseks.

5. Lubade andmisega tegelev asutus ja kõigi asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused, kes on kaasatud lõikes 1 osutatud kokkuleppe saavutamisse, võivad taotluse tagasi lükata ainult põhjustel, mis on ette nähtud käesoleva määrusega.

6. Lubade andmisega tegelev asutus annab pärast käesoleva artikli lõigetes 1 kuni 5 sätestatud korra täitmist loa välja või lükab taotluse ametlikult tagasi.

Loa andmisest keeldumise otsuses tuleb märkida keeldumise põhjused. Liikmesriigid tagavad, et autoveo-ettevõtjatele antakse loa andmisest keeldumise korral võimalus esitada oma seisukohad.

Lubade andmisega tegelev asutus teatab kõigile lõikes 1 osutatud asutustele oma otsuse ja saadab neile kõikide lubade koopiad.

7. Kui lõikes 1 osutatud kokkuleppe saavutamise kord ei võimalda lubade andmisega tegeleva asutusele taotluse üle otsustada, võib küsimuse edastada komisjonile kahe kuu jooksul pärast kuupäeva, mil üks või mitu liikmesriiki, kellega peeti nõu vastavalt lõikele 1, eitavast otsusest teada andis.

8. Komisjon teeb pärast asjaomaste liikmesriikidega konsulteerimist nelja kuu jooksul pärast seda, kui ta on saanud lubade andmisega tegeleva asutuse teatise, otsuse, mis jõustub kolmekümne päeva jooksul pärast asjaomastele liikmesriikidele teatamist.

9. Komisjoni otsust kohaldatakse, kuni asjaomased liikmesriigid jõuavad omavahel kokkuleppele.

Artikkel 9

Loa kehtivuse pikendamine ja selle muutmine

Artiklit 8 kohaldatakse mutatis mutandis loa kehtivuse pikendamise taotluste ja loas käsitletava veoteenuse pakkumise tingimuste muutmise taotluste suhtes.

Kui tegutsemistingimusi muudetakse vaid väga vähe, eelkõige intervale, piletihindu ja sõiduplaane, peab lubade andmisega tegelev asutus esitama teistele asjaomastele liikmesriikidele ainult muutmist hõlmava teabe.

Asjaomased liikmesriigid võivad kokku leppida selles, et teenuse osutamise tingimuste muutmise üle otsustab lubade andmisega tegelev asutus ainuisikuliselt.

Artikkel 10

Loa aegumine

1. Ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1370/2007 (mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel) ⁽¹⁾ sätete kohaldamist, aegub liinivedudeks antud luba kehtivusaja lõppedes või kolm kuud pärast seda, kui lubade andmisega tegelev asutus on saanud loa valdajalt teate kavatsuse kohta lõpetada veoteenuse pakkumine. Sellises teates tuleb esitada nõuetekohased põhjused.

2. Kui vajadus veoteenuse järele on kadunud, on lõikega 1 ette nähtud etteteatamistähtaeg üks kuu.

3. Lubade andmisega tegelev asutus teatab loa aegumisest teiste asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele.

⁽¹⁾ ELT L 315, 3.12.2007, lk 1.

4. Loa valdaja teatab asjaomase veoteenuse kasutajatele teenuse kaotamisest kuu aega ette, kasutades selleks otstarbekaid teabevahendeid.

Artikkel 11

Vedajate kohustused

1. Kui tegemist ei ole vääramatu jõuga, võtavad liinivedude ettevõtjad kuni loa kehtivusaja lõpuni kõik meetmed, et tagada katkematud, regulaarsed ja piisava mahuga veoteenused, mis vastavad ka muudele tingimustele, mille pädev asutus on kehtestanud kooskõlas artikli 6 lõikega 3.

2. Vedajad esitavad veoteenuse marsruudi, bussipeatused, sõiduplaani, piletihinna ja veotingimused selliselt, et oleks tagatud selle teabe hõlbus kättesaadavus kõigile kasutajatele.

3. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1370/2007 kohaldamist, on asjaomastel liikmesriikidel võimalik vastastikusel kokkuleppel ja loa valdaja nõusolekul muuta liinivedude tegemise tingimusi.

IV PEATÜKK

JUHUVEOD JA MUUD VEOD, MILLEKS EI OLE LUBA VAJA

Artikkel 12

Kontrolldokumendid

1. Juhuvედused tehakse sõidulehe alusel, välja arvatud artikli 5 lõike 3 teises lõigus osutatud veod.

2. Juhuvედused tegev vedaja täidab sõidulehe enne iga reisi.

3. Sõiduleht sisaldab vähemalt järgmisi andmeid:

- a) veoteenuse liik;
- b) peamine reisi marsruut;
- c) asjaomane vedaja/asjaomased vedajad.

4. Sõidulehtede raamatuid väljastavad selle liikmesriigi pädevad asutused, kus on vedaja registreeritud asukoht, või nende pädevate asutuste määratud organid.

5. Komisjon kehtestab sõidulehe vormi ja sõidulehtede raamatu vormi ning nende kasutamise korra. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

6. Artikli 5 lõike 2 kolmandas lõigus osutatud eriotstarbeliste liinivedude puhul käsitatakse lepingut või selle tõestatud koopiat kontrolldokumendina.

Artikkel 13

Kohalikud ekskursioonid

Rahvusvahelise juhuveo raames võib vedaja teha juhuvedusid (kohalikke ekskursioone) ka liikmesriigis, kus ei ole tema registreeritud asukoht.

Sellised veoteenused on mõeldud mitteresidentidest sõitjatele, keda sama vedaja on varem vedanud ühe esimeses lõigus osutatud rahvusvahelise veoteenuse raames, ja nende veoteenuste osutamiseks kasutatakse sama sõidukit või sama vedaja või vedajate kontserni mõnda teist sõidukit.

V PEATÜKK

KABOTAAŽ

Artikkel 14

Üldpõhimõte

Kõik rendi või tasu eest vedajad, kes osutavad riigisisese sõitjate autoveo teenuseid ja kellel on ühenduse tegevusluba, võivad vastavalt käesoleva peatükiga kehtestatud tingimustele ning sõltumata nende rahvusest või registrisse kantud asukohast teostada artikli 15 kohaseid kabotaažvedusid.

Artikkel 15

Lubatud kabotaažveod

Kabotaažveod on lubatud järgmistel juhtudel:

- a) regulaarsed eriveod, kui korraldaja ja vedaja vahel on sõlmitud leping;
- b) juhuveod;
- c) liiniveod, kui vedaja, kes ei ole vastuvõtva liikmesriigi resident, teeb neid käesoleva määrusega ettenähtud rahvusvahelise liiniveo käigus, välja arvatud veoteenused, mis vastavad linnakeskuse või linnastu, samuti kõnealuse keskuse või linnastu ja seda ümbritsevate piirkondade vahelise transpordi vajadustele. Kabotaažvedusid ei teostata eraldi kõnealusest rahvusvahelisest veost.

Artikkel 16

Kabotaažvedude suhtes kohaldatavad eeskirjad

1. Kui ühenduse õigusaktides ei ole sätestatud teisiti, toimuvad kabotaažveod kooskõlas vastuvõtvas liikmesriigis kehtivate õigus- ja haldusnormidega, mis käsitlevad järgmisi valdkondi:

- a) veolepingut reguleerivad tingimused;
- b) maantee sõidukite mass ja mõõtmed;

- c) teatavate sõitjaterühmade, näiteks kooliõpilaste, laste ja liikumispuudega isikute veo suhtes kehtivad nõuded;
- d) sõiduaeg ja puhkeperioodid;
- e) veoteenuste käibemaks.

Vajaduse korral võivad esimese lõigu punktis b osutatud mass ja mõõtmed olla vedaja asukohaliikmesriigis kohaldatavatest suuremad, kuid mitte mingil juhul ei tohi need ületada vastuvõtva liikmesriigi kehtestatud piiranguid riigisiseste vedude osas või tehnilisi omadusi, millele on viidatud direktiivi 96/53/EÜ artikli 6 lõikes 1 osutatud tõendites.

2. Kui ühenduse õigusaktides ei ole sätestatud teisiti, toimuvad artikli 15 punktiga c ette nähtud veoteenuste hulka kuuluvad kabotaažveod kooskõlas vastuvõtvas liikmesriigis kehtivate õigus- ja haldusnormidega, mis käsitlevad lube, pakkumismenetlusi, teenindatavaid liine, teenuste osutamise regulaarsust, järjepidevust ja sagedust ning marsruute.

3. Kabotaaživedudel kasutatavate sõidukite konstruktsiooni ja varustuse tehnilised standardid peavad ühtima rahvusvahelisse veondusse lubatud sõidukitele kehtestatud standarditega.

4. Lõigetes 1 ja 2 osutatud siseriiklikke õigus- ja haldusnorme kohaldatakse mitteresidendist vedajate suhtes samadel tingimustel kui vastuvõtvas liikmesriigis asutatud vedajate suhtes, et takistada diskrimineerimist rahvuse või registrisse kantud asukoha alusel.

Artikkel 17

Kabotaažvedudeks vajalikud kontrolldokumendid

1. Juhuveedude vormis toimuvat kabotaaži tehakse artiklis 12 osutatud sõidulehe alusel, mis on sõidukis ja mis esitatakse kontrollima volitatud ametniku nõudmisel.
2. Sõidulehele lisatakse järgmine teave:
 - a) veoteenuse väljumis- ja sihtkoht;
 - b) veoteenuse algus- ja lõppkuupäev.
3. Artikli 12 kohaselt antakse sõidulehed välja raamatuna, mille on tõestanud registrijärgse liikmesriigi pädev asutus või ametkond.
4. Eriotstarbeliste liinivedude korral on kontrolldokumendiks vedaja ja veo korraldaja vahel sõlmitud leping või selle tõestatud koopia.

Sõidulehed täidetakse igakuuliste aruannete vormis.

5. Kasutatud sõidulehed tagastatakse registrijärgse liikmesriigi pädevale asutusele või organile kõnealuse asutuse või organi sätestatud korras.

VI PEATÜKK

KONTROLLIMINE JA KARISTUSED

Artikkel 18

Sõidupiletid

1. Liiniveoteenuseid (välja arvatud eriotstarbelisi liinivedusid) osutavad vedajad peavad väljastama kas isikliku või kollektiivse sõidupileti, millele on märgitud järgmised andmed:
 - a) väljumis- ja sihtkoht ning vajaduse korral ka tagasisõit,
 - b) pileti kehtivusaeg,
 - c) veoteenuse hind.
2. Lõikes 1 osutatud sõidupilet tuleb esitada volitatud kontrolliametniku nõudmisel.

Artikkel 19

Kontroll teel ja ettevõtjate juures

1. Luba või kontrolldokument peab olema sõidukis ja see esitatakse kontrollima volitatud ametniku nõudmisel.
2. Bussidega rahvusvahelist sõitjatevedu osutavad ettevõtjad võimaldavad teha kõiki kontrollimisi, mille eesmärk on tagada veoteenuste nõuetekohane pakkumine, eelkõige seoses sõidu- ja puhkeaegadega. Käesoleva määruse rakendamise raames on volitatud kontrolliametnikel lubatud teha järgmist:
 - a) kontrollida vedaja tegevusega seotud raamatupidamis- ja muid dokumente;
 - b) teha ettevõtja ruumides ära kirju ja väljavõtteid raamatupidamis- ja muudest dokumentidest;
 - c) pääseda ligi kõigile vedaja ruumidele, tegutsemiskohtadele ja sõidukitele;
 - d) nõuda raamatupidamisdokumentides, muudes dokumentides või andmebaasides sisalduva teabe esitamist.

Artikkel 20

Vastastikune abistamine

Liikmesriigid abistavad üksteist käesoleva määruse kohaldamise ja järelevalve tagamisel. Nad vahetavad teavet määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 18 alusel loodud riiklike kontaktpunktide kaudu.

Artikkel 21

Ühenduse tegevuslubade ja lubade kehtetuks tunnistamine

1. Vedaja registrijärgse asukohaliikmesriigi pädevad asutused tunnistavad tegevusloa kehtetuks, kui selle valdaja:

- a) ei vasta enam artikli 3 lõikes 1 sätestatud tingimustele või
- b) on esitanud tegelikkusele mittevastavaid andmeid, mida oli vaja ühenduse tegevusloa väljaandmiseks.

2. Lubade andmisega tegelev asutus tunnistab loa kehtetuks, kui selle valdaja ei vasta enam tingimustele, mille alusel anti välja käesoleva määruse kohane luba, eelkõige kui seda taotleb liikmesriik, kus vedaja on registreeritud. Nimetatud asutus teavitab viivitamata asjaomase liikmesriigi pädevaid asutusi.

Artikkel 22

Asukohaliikmesriigi karistused rikkumiste korral

1. Mis tahes liikmesriigis toime pandud või tuvastatud autoveoalaste ühenduse õigusaktide raske rikkumise korral, eelkõige sõidukite ja juhtide sõidu- ja puhkeaja eeskirjade rikkumise või artikli 5 lõike 1 viiendas lõigus osutatud paralleelvedude või ajutiste vedude loata pakkimise korral võtavad rikkumise toime pannud vedaja registrijärgse asukohaliikmesriigi pädevad asutused asjakohased meetmed, mis võivad hõlmata hoiatust, kui see on siseriiklikus õiguses ette nähtud. Sellega võib muu hulgas kaasneda järgmiste halduskaristuste kohaldamine:

- a) ühenduse tegevusloa kõigi või osade tõestatud koopiade ajutine või alaline kehtetuks tunnistamine;
- b) ühenduse tegevusloa ajutine või alaline kehtetuks tunnistamine.

Karistused võib määrata pärast lõpliku otsuse langetamist rikkumise kohta vastavalt ühenduse tegevusloa valdaja toimepandud rikkumise raskusastmele ja tegevusloa valdajale rahvusvaheliste veoteenuste jaoks antud kõnealuse tegevusloa tõestatud koopiade koguarvule.

2. Asukohaliikmesriigi pädevad asutused edastavad selle liikmesriigi pädevatele asutustele, kus rikkumised tuvastati, võimalikult kiiresti ning hiljemalt kuue nädala jooksul pärast rikkumise suhtes lõpliku otsuse langetamist teabe selle kohta, kas ja millised lõikega 1 ette nähtud karistused määrati.

Kui selliseid karistusi ei määrata, esitab asukohaliikmesriigi pädev asutus põhjendused.

3. Pädevad asutused tagavad, et asjaomase vedaja suhtes määratavad karistused tervikuna on proportsionaalses vastavuses rikkumistega, mille põhjal kõnealused karistused määrati, ning võtavad arvesse kõiki selles liikmesriigis sama rikkumise eest määratud karistusi, kus rikkumine tuvastati.

4. Käesoleva artikli kohaldamist ei piira võimalus, et vedaja asukohaliikmesriigi pädev asutus võib algatada menetluse siseriiklikus kohtus. Kui menetlus on algatatud, teatab kõnealune pädev asutus sellest selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus rikkumised toime pandi.

5. Liikmesriigid tagavad vedajatele nende suhtes vastavalt käesolevale artiklile kohaldatud halduskaristuste edasikaebamise õiguse.

Artikkel 23

Vastuvõtva liikmesriigi karistused rikkumiste korral

1. Kui liikmesriigi pädevad asutused on teadlikud käesoleva määruse või autoveoalaste ühenduse õigusaktide raskest rikkumisest, mille paneb toime mõni mitteresidentist vedaja, edastab see liikmesriik, kelle territooriumil rikkumine tuvastati, vedaja asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele võimalikult kiiresti, kuid hiljemalt kuue nädala jooksul pärast rikkumise suhtes lõpliku otsuse langetamist järgmise teabe:

- a) rikkumise kirjeldus ja kuupäev ning aeg, mil see toime pandi;
- b) rikkumise kategooria, liik ja selle raskusaste ja
- c) määratud ja täideviidud karistused.

Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad taotleda vedaja asukohaliikmesriigi pädevatelt asutustelt, et viimased määraksid artikli 22 kohased halduskaristused.

2. Ilma et see piiraks kriminaalvastutusele võtmist, võib vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus määrata karistusi mitteresidentist vedajate suhtes, kes on kabotaažveo korral rikkunud tema territooriumil käesolevat määrust või ühenduse või siseriiklikke autoveoalaseid õigusakte. Kõnealuseid karistusi kohaldatakse diskrimineerimata ja nende hulka võib muu hulgas kuuluda hoiatus või raskete rikkumiste korral kabotaažvedude ajutine keelamine selle vastuvõtva liikmesriigi territooriumil, kus eeskirju on rikutud.

3. Liikmesriigid tagavad vedajatele nende suhtes vastavalt käesolevale artiklile kohaldatud halduskaristuste peale edasikaebamise õiguse.

Artikkel 24

Sissekanne riiklikku elektroonilisse registrisse

Liikmesriigid tagavad, et autoveoalaste ühenduse õigusaktide raske rikkumine, mille panevad toime vedajad asukohaga nende territooriumil ning mille puhul mõni liikmesriik on kohaldanud karistusi, ning samuti ühenduse tegevusloa või selle tõestatud koopia ajutine või alaline kehtetuks tunnistamine, kantakse riiklikku elektroonilisse autoveo-ettevõtjate registrisse. Sellised registri sissekanded, mis hõlmavad ühenduse tegevusloa ajutist või alalist kehtetuks tunnistamist, jäävad andmebaasi vähemalt kaheks aastaks alates tegevusloa kehtivuse peatamise lõppemisest ajutise kehtetuks tunnistamise korral või alates tegevusloa kehtetuks tunnistamise kuupäevast alalise kehtetuks tunnistamise korral.

VII PEATÜKK

RAKENDAMINE

Artikkel 25

Liikmesriikidevahelised kokkulepped

1. Liikmesriigid võivad sõlmida kahe- ja mitmepoolseid kokkuleppeid käesoleva määrusega hõlmatud teenuste täiendava liberaliseerimise kohta, eelkõige seoses loasüsteemiga ning kontrolldokumentide lihtsustamise või kaotamisega, eeskätt piiriäärsetel aladel.
2. Liikmesriigid teatavad komisjonile lõike 1 alusel sõlmitud kokkulepetest.

Artikkel 26

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab vastavalt nõukogu 20. detsembri 1985. aasta määruse (EMÜ) nr 3821/85 (autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta) ⁽¹⁾ artikli 18 lõikele 1 asutatud komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja lõike 5 punkti b ning artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 27

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad kõnealustest meetmetest komisjonile hiljemalt 4. detsembril 2011 ning nende hilisematest muudatustest nii ruttu kui võimalik.

⁽¹⁾ EÜT L 370, 31.12.1985, lk 8.

Liikmesriigid tagavad meetmete kohaldamise diskrimineerimata vedaja kodakondsuse või registreeritud asukoha alusel.

Artikkel 28

Aruandlus

1. Liikmesriigid edastavad iga kahe aasta tagant komisjonile eelmise aasta jooksul liinivedude jaoks välja antud lubade arvu ning kõnealuse aruandlusperioodi lõpus kehtivate liiniveolubade kogu arvu. Teave esitatakse iga liinivedude sihtriigi kohta eraldi. Liikmesriigid esitavad komisjonile ka andmed kabotaaži kohta eriotstarbeliste liinivedude ja juhuvedude vormis, mida aruandlusperioodil teostasid residendid vedajad.

2. Iga kahe aasta tagant saadab vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus komisjonile statistika lubade arvu kohta, mis on välja antud artikli 15 punkti c nimetatud liinivedudena osutatava kabotaaži kohta.

3. Komisjon kehtestab lõikes 2 osutatud statistiliste andmete esitamiseks kasutatava tabeli vormi. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt iga aasta 31. jaanuaril, mitmel vedajal oli eelmise aasta 31. detsembri seisuga ühenduse tegevusluba ja milline oli nimetatud kuupäeval kasutusel olnud sõidukite arvule vastav tõestatud koopiade arv.

Artikkel 29

Määruse (EÜ) nr 561/2006 muutmine

Määruse (EÜ) nr 561/2006 artiklile 8 lisatakse järgmine lõige:

„6a. Erandina lõikest 6 võib Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruses (EÜ) nr 1073/2009 (rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta) ^(*) määratletud üksikut rahvusvahelist sõitjate juhuvedu tegev juht lükata iganädalase puhkeaja edasi kuni 12 järjestikuseks 24-tunniseks ajavahemikuks alates eelmisest regulaarset iganädalasest puhkeajast, tingimusel et:

- a) teenus kestab vähemalt 24 järjestikust tundi liikmesriigis või kolmandas riigis, mille suhtes käesolevat määrust kohaldatakse ja mis ei ole riik, kus vedu algas;
- b) pärast erandi kasutamist võtab bussijuht:
 - i) kaks regulaarset iganädalast puhkeajaga või

- ii) ühe regulaarse iganädalase puhkeaja ja ühe vähendatud iganädalase vähemalt 24-tunnise puhkeaja. Seejuures kompenseeritakse vähendatud puhkeaeg samaväärse katkestamata puhkeajaga, mis tuleb võtta enne erandi-perioodile järgneva kolmanda nädala lõppu;
- c) alates 1. jaanuarist 2014, kui sõiduk on varustatud sõidumee-rikuga vastavalt määruse (EMÜ) nr 3821/85 IB lisale ja
- d) alates 1. jaanuarist 2014, kui sõidukil on vedudel, mis toimu-vad ajavahemikus 22.00 kuni 6.00, mitu juhti, või lühenda-takse artiklis 7 osutatud sõiduaega 3 tunnile.

Komisjon jälgib hoolikalt selle erandi kasutamist, et tagada liik-lusohutuse säilitamine väga rangetel tingimustel, ja kontrollib sel-leks eelkõige, et summaarne sõiduaeg erandiga kaetud perioodil ei oleks liiga pikk. Hiljemalt 4. detsembril 2012 koostab komisjon aruande, milles hinnatakse erandi tagajärgi liiklusohutuse ja sot-siaalsete aspektide seisukohast. Komisjon teeb vajaduse korral et-tepaneku käesoleva määruse muutmiseks selles osas.

(*) ELT L 300, 14.11.2009, lk 88.”

VIII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 30

Kehtetuks tunnistamine

Määrused (EMÜ) nr 684/92 ja (EÜ) nr 12/98 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt III lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 31

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle aval-damist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 4. detsembrist 2011, välja arvatud artik-kel 29, mida kohaldatakse alates 4. juunist 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 21. oktoober 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
C. MALMSTRÖM

*I LISA***Ühenduse tegevusloa turvaelemendid**

Ühenduse tegevusloal peab olema vähemalt kaks järgmist turvaelementi:

- hologramm;
- spetsiaalsed paberikiud, mis muutuvad nähtavaks UV-valguses;
- vähemalt üks mikrokirjas rida (trükk, mis on nähtav ainult suurendusklaasiga ja mida ei saa paljundusmasinaga paljundada);
- puudutades tuntavad tähed, sümbolid või mustrid;
- kahekordne numeratsioon: seerianumber ja väljastamise number;
- peente giljošmustrite ja vikerkaaretrükiga taustaturvamärk.

II LISA

Ühenduse tegevusloa näidis

EUROOPA ÜHENDUS

a)

(Värv: Pantone helesinine tselluloospaber, suurusega DIN A4, (100 g/m² või rohkem))

(Tegevusloa esimene leht)

(Tekst tegevusluba välja andva liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes))

Tegevusluba välja andva liikmesriigi
eraldustähis ⁽¹⁾

Pädeva asutuse või organi nimi

TEGEVUSLUBA nr ...

(või)

TÕESTATUD KOOPIA nr ...

rendi või tasu eest bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo jaoks

Käesoleva tegevusloa valdajal ⁽²⁾

.....

on luba teha ühenduse territooriumil rendi või tasu eest bussidega toimuvat rahvusvahelist sõitjatevedu vastavalt tingimustele, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruses (EÜ) nr 1073/2009 (rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta), ja kooskõlas käesoleva tegevusloa üldsätetega.

Märkused:	
.....	
Käesolev tegevusluba kehtib alates	kuni
Välja antud (koht)	(kuupäev)
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ The distinguishing signs of the Member States are: (B) Belgium, (BG) Bulgaria, (CZ) Czech Republic, (DK) Denmark, (D) Germany, (EST) Estonia, (IRL) Ireland, (GR) Greece, (E) Spain, (F) France, (I) Italy, (CY) Cyprus, (LV) Latvia, (LT) Lithuania, (L) Luxembourg, (H) Hungary, (MT) Malta, (NL) Netherlands, (A) Austria, (PL) Poland, (P) Portugal, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Finland, (S) Sweden, (UK) United Kingdom.

⁽²⁾ Full name or business name and full address of the carrier.

⁽³⁾ Signature and seal of the competent authority or body issuing the licence.

b)

(Tegevusloa teine leht)

(Tekst tegevusluba välja andva liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes) või ühes ametlikest keeltest)

ÜLDSÄTTED

1. Käesolev tegevusluba antakse välja vastavalt määrusele (EÜ) nr 1073/2009.
2. Tegevusloa annavad välja pädevad asutused liikmesriigis, kus on registreeritud asukoht sellel rendi või tasu eest veo-teenuseid pakkuval vedajal:
 - a) kellel on asukohaliikmesriigi luba tegeleda bussivedudega kas liinivedude, sealhulgas eriotstarbeliste liinivedude või juhuvedude vormis;
 - b) kes vastavad ühenduse eeskirjade kohaselt kehtestatud siseriikliku või rahvusvahelise sõitjate veoettevõtjate tegevusalale lubamise tingimustele;
 - c) kes täidavad juhtidele ja sõidukitele kehtestatud standarditega seotud juriidilisi nõudeid.
3. Käesolev tegevusluba lubab teha rendi või tasu eest bussidega toimuvat rahvusvahelist sõitjatevedu kõigil ühenduse territooriumil toimuvatel reisiühendustel:
 - a) kui väljumiskoht ja sihtkoht on eri liikmesriikides, olenemata sellest, kas toimub transiit läbi ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi;
 - b) kui väljumiskoht ja sihtkoht on samas liikmesriigis, kuid sõitjate pealevõtt ja mahapanek toimub teises liikmesriigis või kolmandas riigis;
 - c) liikmesriigist kolmandasse riiki ja vastupidi, olenemata sellest, kas toimub transiit läbi ühe või mitme liikmesriigi või kolmanda riigi;
 - d) kolmandate riikide vahel, läbides transiidi käigus ühe või mitme liikmesriigi territooriumi,ja tühivedusid seoses määruses (EÜ) nr 1073/2009 sätestatud tingimustele vastavate vedudega.

Kui tegemist on veoga liikmesriigist kolmandasse riiki või vastupidi, kohaldatakse määrust (EÜ) nr 1073/2009 transiidi käigus läbitava liikmesriigi territooriumil kulgeva reisi osa suhtes. Seda ei kohaldata reisi selle osa suhtes, mis toimub selle liikmesriigi territooriumil, kus sõitjad peale võetakse või maha pannakse, kuni vajalik leping ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel ei ole veel sõlmitud.
4. Käesolev tegevusluba on isiklik ja seda ei saa edasi anda.
5. Väljastanud liikmesriigi pädev asutus võib käesoleva tegevusloa kehtetuks tunnistada eelkõige juhul, kui vedaja:
 - a) ei vasta enam määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 3 lõikes 1 sätestatud tingimustele;
 - b) on esitanud tegelikkusele mittevastavaid andmeid, mida oli vaja tegevusloa väljaandmiseks või kehtivuse pikendamiseks;
 - c) on toime pannud mis tahes liikmesriigis autoveoalaste ühenduse õigusaktide raske rikkumise, eelkõige seoses sõidukite ja juhtide sõidu- ja puhkeaja eeskirjadega ja määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 5 lõike 1 viiendas lõigus osutatud paralleelvedude või ajutiste vedude loata pakkumisega. Rikkumise toime pannud vedaja registrijärgse asukohaliikmesriigi pädevad asutused võivad muu hulgas kehtetuks tunnistada ühenduse tegevusloa või tunnistada ajutiselt või alaliselt kehtetuks ühenduse tegevusloa osad või kõik tõestatud koopiad.

Karistused määratakse vastavalt ühenduse tegevusloa valdaja toime pandud rikkumise raskusastmele ja tegevusloa valdajale rahvusvaheliste veoteenuste jaoks antud tõestatud koopiate koguarvule.

6. Tegevusloa originaal peab jääma vedajale. Rahvusvahelisi vedusid tegevas sõidukis peab olema tegevusloa tõestatud koopia.
7. Tegevusluba tuleb esitada kontrolliva ametniku nõudmisel.
8. Tegevusloa valdaja peab iga liikmesriigi territooriumil täitma selles riigis kehtivaid õigus- ja haldusnorme, eelkõige vedude ja liikluse osas.
9. „Liinivedu” on sõitjatevedu kindlate vaheaegade järel kindlaksmääratud marsruudil, kusjuures sõitjad võetakse peale ja pannakse maha varem kindlaks määratud peatustes, ja seda võivad kasutada kõik ja vajaduse korral võib sellega kaasneda kohustuslik ettetellimine.

Liiniveo olemust ei mõjuta asjaolu, et selle tingimusi võib muuta.

Liinivedude jaoks on vaja luba.

„Regulaarsed eriveod” on ainult teatavate sõitjaterühmade liiniveod, olenemata korraldajast, kust kõik muud sõitjad on välja arvatud ja mis toimuvad kindlate vaheaegade järel kindlaksmääratud marsruudil, kusjuures sõitjad võetakse peale ja pannakse maha varem kindlaks määratud peatustes.

Eriotstarbeliste liinivedude alla kuuluvad:

- a) töötajate vedu kodust tööle ja tagasi;
- b) õpilaste ja üliõpilaste vedu õppeasutusse ja tagasi;

Regulaarse eriveo olemust ei mõjuta asjaolu, et seda võib muuta vastavalt selle kasutajate vajadustele.

Eriotstarbelisteks liinivedudeks ei ole luba vaja, kui nende vedude kohta on korraldaja ja vedaja sõlminud lepingu.

Paralleelseteks või ajutisteks vedudeks, mis pakuvad teenust samale tarbijaskonnale kui olemasolevad liiniveod, on vaja luba.

„Juhuveod” on veod, mis liinivedude, sealhulgas eriotstarbeliste liinivedude mõiste alla ei kuulu ja mille põhiline eripära on see, et veetakse kliendi või vedaja enda algatusel kokku pandud sõitjaterühmi. Paralleelseteks või ajutisteks vedudeks, mis on võrreldavad olemasolevate liinivedudega ja millega teenindatakse sama tarbijaskonda, on vaja määruse (EÜ) nr 1073/2009 III peatükis sätestatud korra kohast luba. Kõnealused veod jäävad ikkagi juhuvedudeks, hoolimata sellest, et need toimuvad kindlate vaheaegade järel.

Juhuveodeks ei ole luba vaja.

III LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EMÜ) nr 684/92	Määrus (EÜ) nr 12/98	Käesolev määrus
Artikkel 1		Artikkel 1
Artikli 2 punkt 1.1	Artikli 2 lõige 1	Artikli 2 lõige 2, artikli 5 lõige 1
Artikli 2 punkt 1.2	Artikli 2 lõige 2	Artikli 2 lõige 3, artikli 5 lõige 2
Artikli 2 punkt 1.3		Artikli 5 lõike 1 viies lõik
Artikli 2 punkt 3.1	Artikli 2 lõige 3	Artikli 2 lõige 4, artikli 5 lõige 3
Artikli 2 punkt 3.3		Artikli 5 lõige 3
Artikli 2 punkt 3.4		Artikli 5 lõige 3
Artikli 2 punkt 4		Artikli 2 lõige 5, artikli 5 lõige 5
Artikkel 3		Artikkel 3
Artikkel 3a		Artikkel 4
Artikkel 4		Artikkel 5
Artikkel 5		Artikkel 6
Artikkel 6		Artikkel 7
Artikkel 7		Artikkel 8
Artikkel 8		Artikkel 9
Artikkel 9		Artikkel 10
Artikkel 10		Artikkel 11
Artikkel 11		Artikkel 12
Artikkel 12		Artikkel 13
Artikkel 13		Artikli 5 lõige 5
	Artikkel 1	Artikkel 14
	Artikli 2 lõige 4	
	Artikkel 3	Artikkel 15
	Artikkel 4	Artikkel 16
	Artikkel 5	Artikli 4 lõige 3
	Artikkel 6	Artikkel 17
	Artikkel 7	Artikli 28 lõige 3
	Artikkel 8	Artikkel 26
	Artikkel 9	
Artikkel 14		Artikkel 18
Artikkel 15		Artikkel 19
	Artikli 11 lõige 1	Artikli 20
Artikli 16 lõige 1		Artikli 21 lõige 1
Artikli 16 lõige 2		Artikli 21 lõige 2
Artikli 16 lõige 3		Artikli 22 lõige 1
Artikli 16 lõige 4		Artikli 23 lõige 1
Artikli 16 lõige 5		Artikli 22 lõige 2
	Artikli 11 lõige 2	Artikli 23 lõige 2
	Artikli 11 lõige 3	Artikli 23 lõige 2
	Artikli 11 lõige 4	
	Artikkel 12	Artikli 22 lõige 5, artikkel 23

Määrus (EMÜ) nr 684/92	Määrus (EÜ) nr 12/98	Käesolev määrus
	Artikkel 13	
Artikkel 16a	Artikkel 10	Artikkel 26
Artikkel 17		
Artikkel 18		Artikkel 25
Artikkel 19	Artikkel 14	Artikkel 27
Artikkel 20		
Artikkel 21		Artikkel 30
Artikkel 22	Artikkel 15	Artikkel 31
Lisa		II lisa

Tellimishinnad aastal 2009 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 000 eurot aastas (*)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot kuus (*)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	700 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	70 eurot kuus
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	40 eurot kuus
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELi 22 ametlikus keeles	500 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	360 eurot aastas (s.o 30 eurot kuus)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkurss	konkursi keel(ed)	50 eurot aastas

(*) Üksiknumbri müük: kuni 32 lehekülge: 6 eurot
33–64 lehekülge: 12 eurot
alates 64 leheküljest: hind määratakse iga väljaande puhul eraldi

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Väljaannete talituse avaldatud tasulisi väljaandeid saab osta meie trükiste edasimüüjatelt. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET